ಪಂಚಸ್ತುತಿಃ

ನಖಸ್ತುತಿಃ ★ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ ★ ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿಃ
ವಾಯುಸ್ತುತಿಃ ★ ಶಿವಸ್ತುತಿಃ
ಹಾಗೂ
ಪಂಚಯತಿಸ್ತುತಿಗಳೊಡನೆ

ಸಿ. ನಾರಾಯಣರಾವ್
"ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ"
ಹಳೆ ನಂಬರು 53 ಹೊಸ ನಂಬರು 18, 6ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಈಜುಕೊಳ ಬಡಾವಣೆ, ಸುಧೀಂದ್ರನಗರ,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಅಂಚೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸೋ ವಿಜಯತೇ

ಪಂಚಸ್ತುತಿಃ

ನಖಸ್ತುತಿಃ ★ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ ★ ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿಃ
ವಾಯುಸ್ತುತಿಃ ★ ಶಿವಸ್ತುತಿಃ

ಸಿ. ನಾರಾಯಣರಾವ್
"ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ"
ಹಳೆ ನಂಬರು 53 ಹೊಸ ನಂಬರು 18, 6ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,
ಈಜುಕೊಳ ಬಡಾವಣೆ, ಸುಧೀಂದ್ರನಗರ,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಅಂಚೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

Panchastuthi—A collection of Five Stuthies, Published by C. Narayana Rao, "Raghavendra Prasada" Old No. 53, New No. 18, 6th Cross, S.P. Extn., Sudheendra Nagara, Malleswaram, BANGALORE-560 003. Telephone: 3444652.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : 1999 ಏಪ್ರಿಲ್

ಪ್ರತಿಗಳು : 1,000

ಬೆಲೆ

ಮುದ್ರಣ:
ಪರಿಮಳ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ಹನುಮಂತನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 019.
ದೂರವಾಣಿ: 625516

ದ್ರಾಕ್ಷಾಮಧುಕಟಾಕ್ಷಾಯ ಯದುನಾಥ ಪದಾರ್ಚಿನೇ ।
ನಮಜ್ಜನಾಘನಾಶಾಯ ಮಾನ್ಯಮಾನ್ಯಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥ ೧೫ ॥

"ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ತಂತ್ರ"
ಸಪ್ತಮ ಪಟಲದ ಯಾವ ಶ್ಲೋಕ
ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ
ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗಿದೆಯೋ
ಆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವಧೂತರಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಗಳು

ಮುಳಬಾಗಿಲು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಮಠಾಧೀಶರಾದ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು

ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ ನಾರಾಯಣರಾಯರಿಗೆ ನಾರಾಯಣಸ್ಮರಣ ಪೂರ್ವಕ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ

ಅನುಗ್ರಹ ಪತ್ರ

ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮದಿಂದ ನಿತ್ಯಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ತಂದು ತಾರತಮ್ಯೋಪೇತವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮಾಧ್ವಮಠಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು–ಎಲ್ಲರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ–ವಿಚಾರಣೀಯ ಅಂಶಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ–ಎಲ್ಲಾ ಮಠಗಳ ಉಗಮ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲೇಖನವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ–ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಕ್ಷಿನೋಟದಿಂದ–ವಿಮರ್ಶಿಸಿ–ಮಾಧ್ವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಓದುಗರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಮಠ ಮಠಗಳ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾರಾಯಣರಾಯರ ಕೆಲಸ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. ಮಠ ಮಠಗಳ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ "ಇದಮಿತ್ಥಂ" ಎಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವೂ ಈವರೆಗೆ ಹೊರ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಈ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡದೆ, ಮಾಧ್ವಪರಂಪರೆಯ ಮಠಗಳ ಕಿರುಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಹಯವದನ ರಂಗವಿಠಲಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗೋಪೀನಾಥ ದೇವರು ಇವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಗಳು ಸಜ್ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಮಾಡುವ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣೆಗಳು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊಕ್ಕಾಂ
ತಾ|| 7-4-1999

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವಧೂತರು "ರಾಘವೇಂದ್ರತಂತ್ರ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು "ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ ಸ್ವಪ್ನಸೂಚನೆಯಾದ ನಂತರ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರೇ ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 15 ಪಟಲಗಳ ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ 2 ಪಟಲಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯರ 112 ನಾಮಾವಳಿ ಮತ್ತು 1024 ನಾಮಾವಳಿ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದರೆ 112 ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಾಯರ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದ ವರ್ಣಗಳಿಂದ, ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ 8-8 ನಾಮಗಳ 14 ಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1024 ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಅಕರಾದಿ ಕ್ಷಕಾರಾಂತವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ವರ್ಣದ ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನು ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಡುಪಿಯ ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾಯರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ "ತತ್ವವಾದ"ದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹಯವದನ ಪುರಾಣಿಕರು "ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಮನ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರು ಒಂದೆರಡು ಜನ ಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರೂ ಅವು ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಪಾಠವಲ್ಲ. ಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿಗಳು ಹೀಗೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಈವರೆಗೆ ಅವರ 112 ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಲ್ಲ.

ಆ 112 ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸೋಣ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿನ ನಾಮಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅರ್ಥ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಆ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿಗೆ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳದ ಸ್ವಾಮಿರಾವ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ವಕೀಲ ಇವರು 1936ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ನಂತರ ಕೃಷ್ಣಾವಧೂತರ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು 1961ರಲ್ಲಿ 2ನೇ ಬಾರಿಗೆ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಹರಿವಿಠಲ ಪ್ರಕಾಶನದ ರಾಣ್ಯ ರಾಜಾರಾಯರು 1981ರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾವಧೂತರ ಮರಿಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಂ.ಎನ್. ಸಂಡೂರರು 1994ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಜಯಸಿಂಹ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ 4ನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶಕರುಗಳಿಗೆ ಬಹುಷಃ 112ರ ನಾಮಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವಧೂತರು ಒಂದು ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೇನೋ ನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಅದು ತಾಳೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಕಡೆ ಶ್ಲೋಕ ಸಂಖ್ಯೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ 2ನೇ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಶ್ಲೋಕ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ, ಈ ತಪ್ಪು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಕೆರೂರು. ಈಗ ಕಳೆದು ಹೋದ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿ ತಲಾಶ್ ಮಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಅವರ ಅಳಿಯಂದಿರ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರತಿ ದೊರಕಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಹೀಗೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದ ಶ್ಲೋಕ ಪತ್ತೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ನಾನು ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥ ಒಂದು ವೇಳೆ 5ನೇ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡರೂ ಈ ಶ್ಲೋಕ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣವಾಗಿ (1936) 63 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶ್ಲೋಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡೋಣ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈವರೆವಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅರ್ಥ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅರ್ಥಸಮೇತ ಪ್ರಕಟಿಸೋಣ ಅನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗೂ 3ನೇ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದ ಪಾಠ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿತು. ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡೆ ತಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣದ ಪಾಠ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಇರುವ ಪಾಠಾಂತರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಿದ್ದುವ ಕಾರ್ಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ಇದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಯಾಕೆಂದರೆ 3ನೇ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅರ್ಥ ಬರೆದಿತ್ತು. ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಒಂದನೇ

ಮುದ್ರಣದಂತೆ ತಿದ್ದಿದರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಾನು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದೂ, ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ತಾವೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದರು.

ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘ ಮಾಸದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ (ಜನವರಿ 1999)ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮೂಲಕ ವಾಪಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 112 ನಾಮಾವಳಿಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಬರೆಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ಅಂತಲೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ನಿಂತು ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ, ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು.

1998 ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಚಕರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಈವಾಗ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕ ಇದೆ. ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಂಬರು 918-65243. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಲೋಕಲ್ ಕಾಲ್ ಚಾರ್ಜು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಬ್ಬೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಬಸ್, ಆಟೋ ಸೌಕರ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹವನ, ಹೋಮ, ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳ. ಈಚೆಗೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಬೃಂದಾವನವೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಬೃಂದಾವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿರುವ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವೂ ಈವಾಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಘವೇಂದ್ರ ತಂತ್ರದ ಪ್ರಕಟಣೆ ನಿಂತು ಹೋದರೂ ಈ ತರಹ ಸೇವೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಗುರುಗಳೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇ ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಕಲನ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದೇವತಾ ಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ "ಪಂಚಸ್ತುತಿ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಐದು ಸ್ತೋತ್ರಗಳೂ, ಯತಿಕಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಐದು ಯತಿಗಳ

ಮೇಲಿನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಯತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾಧ್ವನೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಂಚಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪಂಚಸ್ತುತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ನಖಸ್ತುತಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿ, ವಾಯುಸ್ತುತಿ, ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿ, ಶಿವಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಯತಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಕೆಲವು ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಾರಾಂಶ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈವಾಗಿನ ಮಾಧ್ವ ಯುವಕ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಾಧ್ವಮಠಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ, 4 ಮಾಧ್ವಮಠಗಳ ಗುರುಪರಂಪರೆ ಮಾಹಿತಿ, ಉಪಸ್ಥಿತ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು, ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿ. ನಾರಾಯಣರಾವ್

ಬೆಂಗಳೂರು
ದಿನಾಂಕ

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಮುಳಬಾಗಿಲು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನನಿಧಿತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಚನ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹ ಪತ್ರ, ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಹೃದಯರು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾನು ನೆನೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಇರುವ ಜ್ಞಾಪಕ ನಂತರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರುವಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದೇ ಬಡಾವಣೆಯ 1) ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು ಸ್ತೋತ್ರದ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 2) ಶ್ರೀ ಟಿ.ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 3) ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಮಣರಾಯರು ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪೈಪ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ಆಕರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವೈಯಾಲಿಕಾವಲ್ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿ.ಎನ್. ಗೋಪೀನಾಥರಾಯರು ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಬಡಾವಣೆ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್, ವೈಯಾಲಿಕಾವಲ್ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ನರಹರಿರಾವ್ ಮತ್ತು ಬಿಎಸ್‌ಕೆ ಮೊದಲನೆ ಹಂತದ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರು ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನ ಶ್ರೀ ರಾಮವಿಠಲಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರಡುಪ್ರತಿ ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪನ್ನ ಶ್ರೀ ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ಯರು ಕೆಲವು ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ

ಹಿತೈಷಿಗಳಾದ, ಆನಂದ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಪಿ. ಶ್ರೀಶಮೂರ್ತಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮಾಹಿತಿ, ಸ್ತೋತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕರಡು ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರ, ಪ್ರೂಫ್ ತಿದ್ದುವುದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಾ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಹಲವಾರು ಜನಗಳಿಂದ ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಹೆಸರನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಅವರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೇ ಬರದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಅಜ್ಞಾತ ಸಹೃದಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಮಳ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮಾಲೀಕರು, ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಇವರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು
ತಾ|| 28.4.1999
ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹಜಯಂತಿ

ಸಿ. ನಾರಾಯಣರಾವ್

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪ್ರಥಮಭಾಗ–ಪಂಚಸ್ತುತಿಃ

		ಪುಟ
1.	ಶ್ರೀ ಹರಿಗುರು ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಮ್	1
2.	ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮ್	3
3.	ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷಃ	5
4.	ನಖಸ್ತುತಿಃ	16
5.	ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ	18
6.	ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿಃ	24
7.	ವಾಯುಸ್ತುತಿಃ	28
8.	ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನೂಮತ್ ಸ್ತೋತ್ರಮ್	36
9.	ಶಿವಸ್ತುತಿಃ	38

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ–ಪಂಚಯತಿಸ್ತುತಿಃ

10.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಚರಿತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಃ	41
11.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ತುತಿಃ	42
12.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ವಿಜಯಃ	47
13.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರಮ್	59
14.	ವೃಂದಾವನಬಂಧಃ	66
15.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾ	70
16.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮ್	73
17.	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಪಂಚಕಮ್	77

		ಪುಟ
18.	ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಮ್	79
19.	ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕಮ್–ವಿಜಯೀಂದ್ರವಿರಚಿತ	81
20.	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕಮ್–ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿ ವಿರಚಿತ	89
21.	ನವಪದ್ಯಸುರತ್ನ ಮಾಲಾ	86
22.	ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಮ್–ವಿಜಯೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ	93
23.	ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಗುರುಚರಿತ್ರಮ್	100
24.	ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಸ್ತೋತ್ರಮ್	104
25.	ಶ್ರೀ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಮ್	108
26.	ಮಾಧ್ವಮಠಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ	113
27.	ಗುರುಪರಂಪರಾ	117
	ಅ) ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಮಠ ಆ) ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಮಠ ಇ) ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠ ಈ) ಶ್ರೀ ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠ	
28.	ಇತರ ಮಹನೀಯರ ಆರಾಧನೆಗಳು	144

ಪಂಚಸ್ತುತಿ
ಮತ್ತು
ಪಂಚಯತಿಸ್ತುತಿ

ಪ್ರಾಚೀನದಿಂದ ಪಂಚಸ್ತುತಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದು
ದಿನನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ

1. ನಖಸ್ತುತಿ
2. ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿ
3. ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿ
4. ವಾಯುಸ್ತುತಿ
5. ಶಿವಸ್ತುತಿ

ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪಾರಾಯಣಪರಾಯಣರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾಧ್ವ ಜನತೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಗ್ರಂಥಋಣ

1.	ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿ	ಶ್ರೀ ಸಾಣೂರು ಭೀಮಭಟ್ಟರು ಶ್ರೀ ಭಿಕಾಜಿ ಹರಿಸಾವಂತರು, ಬೆಳಗಾಂ (ವಾರಿಕಾಂತಾರರಾಮರ ಟೀಕಾ) ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು
2.	ನಾರಸಿಂಹಸ್ತುತಿ	
3.	ನಖಸ್ತುತಿ	
4.	ವಾಯುಸ್ತುತಿ	ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು (2–6)
5.	ಶಿವಸ್ತುತಿ	
6.	ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವ [ಬದುಕು-ಬರಹ]	
7.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ	ಶ್ರೀ ಕುಂದಾಪುರ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಠ
8.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತುತಿ ಮಂಜರೀ	ಶ್ರೀ ಹರಿದಾಸರತ್ನಂ ಗೋಪಾಲದಾಸರು
9.	ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರಾಣಿ	ಶ್ರೀ ಎ. ಸುಬ್ಬಾಚಾರ್ಯ
10.	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಾವಳಿ	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಮಠ
11.	Satyam Eva Jayate	Dr. B. N. K. Sharma

|| ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸೋ ವಿಜಯತೇ ||

ಪಂಚಸ್ತುತಿಃ

ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ – ದೇವತಾ ಸ್ತುತಿಃ

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಹರಿಗುರುಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಮ್

ವೈದರ್ಭ್ಯಾ ಸಹ ಸತ್ಯಯಾ ಪ್ರವಿಲಸತ್ ಪಾರ್ಶ್ವದ್ವಯೋರ್ವೇಣುಭೃತ್
ಗೋಪಾಲಃ ಪವನಾತ್ಮ ಭೂನತಪದಃ ಸೀತೋಜ್ವಲಾಂಕಃ ಪ್ರಭುಃ ।
ಶ್ರೀರಾಮೋ ವರಬಾದರಾಯಣತನುಃ ಶ್ರೀರತ್ನಗರ್ಭಾನ್ವಿತಃ
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಹರಿಸ್ಸದಿಗ್ವಿಜಯ ರಘ್ವೀಶೋದಿಶೇನ್ಮಂಗಳಮ್ || ೧ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಠ್ಠಲ ಸಂಯುತಸ್ತು ಮಕಪೂಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಕಿಟೀ ಮಾಧವಃ
ಸತ್ಯಾಭೀಷ್ಮಕಜೇ ತು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಗೋಪಾಲಃ ಪ್ರಭುಃ ಸಂತತೇ ।
ದಾತಾಕೃಷ್ಣ ಉಭೇಶ್ರಿಯಾ ಪರಿದಧದ್ಧನ್ವಂತರಿರ್ದಕ್ಷಿಣಾ-
ವರ್ತಾ ಶಂಖವರಾಹಯಾನನ ಇಮೇ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ || ೨ ||

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಯಃ ಪ್ರಚುರಧೀಃ ಮೂಲೋಲ್ಲಸತ್ಪುಸ್ತಕಂ
ಹೈಮ್ಯಾರಾಘವಮೂರ್ತಯಃ ಶುಕಗುರೋರ್ಮೂರ್ತಿಸ್ಸಮಸ್ತಾ ಇಮೇ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಜ್ಯಹೃದಾದಿಮಸ್ಕರಿಕರಾಂಭೋಜಾತ ಸಂಸೇವಿತಾಃ
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ ಸುರದ್ರುಮಾಃ ಪ್ರಣಮತಾಂ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ || ೩ ||

ಪ್ರಾಜ್ಯೇಕ್ಷಸ್ಸಹ ಪದ್ಮನಾಭ ನೃಹರೀ ಶ್ರೀಮಾಧವಾಕ್ಷೋಭ್ಯರಾಟ್
ಟೀಕಾಕೃದ್ಯತಿ ವಂಶವಾರ್ಧಿ ಹಿಮಗುರ್ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜೋ ಗುರುಃ ।
ರಾಜೇಂದ್ರಸ್ಸಜಯಧ್ವಜಸ್ಸಪುರುಷೋತ್ತಂ ಸಾಭಿದೋ ಯೋಗಿರಾಟ್
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೋ ವರಚಂದ್ರಿಕಾದಿಕೃದಿಮೇ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ || ೪ ||

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿಲಯಃ ಸರಾಮಗುರುರಾಟ್ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾದಿಕಾಂತಾಭಿದಃ
ಶ್ರೀಪತ್ಯಾಹ್ವಯ ಉಚ್ಚಧೀರ್ಗುರುವರಃ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಾಹ್ವಯಃ ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭತೀರ್ಥಮಸ್ಕರಿವರಃ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾದಿನಾಥಾಭಿದಃ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತ್ಯಭಿಧಶ್ಚ ಸಂತತಮಿಮೇ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ ॥ ೫ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಬ್ದಿತನಾದಿರಾಯಣಪದಃ ಶ್ರೀರಾಘವಾಧೀಶ್ವರೋ
ಧೀರಃ ಶ್ರೀಜಗದಾದಿನಾಥ ಪದಭೃತ್ ಶ್ರೀನಾಥನಾಮಾ ಗುರುಃ ।
ವಿದ್ಯಾನಾಥ ಯತೀಶ ಉಚ್ಚಮತಿಭೃತ್ ವಿದ್ಯಾಪತಿರ್ಯೋಗಿರಾಟ್
ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಭನಾಮಭೃದ್ಯತಿವರಃ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ ॥ ೬ ॥

ವಿದ್ಯಾಕಾಂತ ಯತೀಶ್ವರಃ ಪ್ರಚುರಧೀಃ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿರ್ಯೋಗಿರಾಟ್
ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣಪದೋಽಥ ಮಸ್ಕರಿವರಃ ತತ್ಪಾಣಿಪದ್ಮೋದತಃ ।
ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಯುತ ಸಿಂಧುನಾಮ ಯತಿರಾಟ್ ವಿದ್ಯಾಯುತಃ ಶ್ರೀಧರಃ
ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀ ನಿಲಯಶ್ಚ ಸಂತತಮಿಮೇ ಕುರ್ವಂತು ಸನ್ಮಂಗಳಮ್ ॥ ೭ ॥

ಯತ್ಕಾರುಣ್ಯಬಲಾನ್ಮಯಾತ್ ಯದುಪತೇಃ ಪಾದಾಬ್ಜ ಸಂಸೇವನಾ
ವಿದ್ಯಾವಿಷ್ಟರನಾಥತಾಪ್ಯಧಿಗತಾ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಶಿತುಃ ।
ಯೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಮಪೂಜ್ಯಯನ್ ಯದುಪತೇಃ ಪಾದಾಂಬುಜಾತೇ ಚಿರಂ
ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಪದ ಯತ್ಸಮುದ್ರ ಪದಭೃತ್ ಕುರ್ಯಾತ್ ಗುರುರ್
ಮಂಗಳಮ್ ॥ ೮ ॥

ವೈದರ್ಭೀಗುರುಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಮಿದಂ ವಿದ್ಯಾಧಿರತ್ನಾಕರ
ಪ್ರೋಕ್ತಂ ನಾಮಗಿರೈರ್ನೃಹರೇರ್ಯುರುಕೃಪಾಪಾತ್ರತ್ವ ಸಂಸಾಧಕಮ್ ।
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯಃ ಪಠತಿ ಪ್ರಭೋರ್ಯದುಪತೇಃ ಪಾದಾಬ್ಜಯೋಸ್ಸಂಸ್ಮರನ್
ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸ್ವಮಪೇಕ್ಷಿತಂ ಯದುಪತೇಃ ಕಾರುಣ್ಯತೋ ಧೀರಧೀಃ ॥ ೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀಹರಿಗುರುಮಂಗಳಾಷ್ಟಕಮ್ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಶ್ರೀ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮ್

ಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ಯಸ್ಯ ಪರಿಗ್ರಹಃ ಕಮಲಭೂಃ ಸೂನುರ್ಗರುತ್ಮಾನ್ ರಥಃ
ಪೌತ್ರಶ್ಚಂದ್ರವಿಭೀಷಣಃ ಸುರಗುರುಃ ಶೇಷಶ್ಚ ಶಯ್ಯಾ ಪುನಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ ವರಮಂದಿರಂ ಸುರಗಣಾ ಯಸ್ಯ ಪ್ರಭೋಃ ಸೇವಕಾಃ
ಸ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕುಟುಂಬಪಾಲನಪರಃ ಕುರ್ಯಾದ್ಧರಿರ್ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೧ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಾಯುಗಿರೀಶಶೇಷಗರುಡಾ ದೇವೇಂದ್ರಕಾಮೌ ಗುರುಃ
ಚಂದ್ರಾರ್ಕೌ ವರುಣಾನಲೌ ಮನುಯಮೌ ವಿತ್ತೇಶವಿಘ್ನೇಶ್ವರೌ ।
ನಾಸತ್ಯೌ ನಿರ್ಋತಿರ್ಮರುದ್ಗಣಯುತಾಃ ಪರ್ಜನ್ಯಮಿತ್ರಾದಯಃ
ಸಸ್ತ್ರೀಕಾಃ ಸುರಪುಂಗವಾಃ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೨ ॥

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಪರಾಶರೌರ್ವಭೃಗವೋಽಗಸ್ತ್ಯಃ ಪುಲಸ್ತ್ಯಃ ಕ್ರತುಃ
ಶ್ರೀಮಾನತ್ರಿಮರೀಚ್ಯುಚಥ್ಯಪುಲಹಾಃ ಶಕ್ತಿರ್ವಸಿಷ್ಠೋಽಂಗಿರಾಃ ।
ಮಾಂಡವ್ಯೋ ಜಮದಗ್ನಿಗೌತಮಭರದ್ವಾಜಾದಯಸ್ತಾಪಸಾಃ
ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣುಪದಾಂಬುಜೈಕಶರಣಾಃ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೩ ॥

ಮಾಂಧಾತಾ ನಹುಷೋಽಂಬರೀಷಸಗರೌ ರಾಜಾ ಪೃಥುರ್ಹೈಹಯಃ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಧರ್ಮಸುತೋ ನಲೋ ದಶರಥೋ ರಾಮೋ ಯಯಾತಿರ್ಯದುಃ ।
ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಶ್ಚ ವಿಭೀಷಣಶ್ಚ ಭರತಶ್ಚೋತ್ತಾನಪಾದಧ್ರುವೌ
ಇತ್ಯಾದ್ಯಾ ಭುವಿ ಭೂಭುಜಶ್ಚ ಸತತಂ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀಮೇರುರ್ಹಿಮವಾಂಶ್ಚ ಮಂದರಗಿರಿಃ ಕೈಲಾಸಶೈಲಸ್ತಥಾ
ಮಾಹೇಂದ್ರೋ ಮಲಯಶ್ಚ ವಿಂಧ್ಯನಿಷಧೌ ಸಿಂಹಸ್ತಥಾ ರೈವತಃ ।
ಸಹ್ಯಾದ್ರಿರ್ವರಗಂಧಮಾದನಗಿರಿರ್ಮೈನಾಕಗೋಮಂತಕೌ
ಇತ್ಯಾದ್ಯಾ ಭುವಿ ಭೂಧರಾಶ್ಚ ಸತತಂ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೫ ॥

ಗಂಗಾಸಿಂಧುಸರಸ್ವತೀ ಚ ಯಮುನಾ ಗೋದಾವರೀ ನರ್ಮದಾ
ಕೃಷ್ಣಾ ಭೀಮರಥೀ ಚ ಫಲ್ಗು ಸರಯೂ ಶ್ರೀಗಂಡಕೀ ಗೋಮತೀ ।
ಕಾವೇರೀ ಕಪಿಲಾ ಪ್ರಯಾಗಸಹಿತಾ (ಕಿಟಿಜಾ) ನೇತ್ರಾವತೀತ್ಯಾದಯೋ
ನದ್ಯಃ ಶ್ರೀಹರಿಪಾದಪಂಕಜಭವಾಃ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೬ ॥

ವೇದಾಶ್ಚೋಪನಿಷದ್ಗಣಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಸಾಂಗಾಃ ಪುರಾಣಾನ್ವಿತಾ
ವೇದಾಂತಾ ಅಪಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಸಹಿತಾಸ್ತರ್ಕಾಃ ಸ್ಮೃತೀನಾಂ ಗಣಾಃ ।
ಕಾವ್ಯಾಲಂಕೃತಿನೀತಿನಾಟಕಯುತಾಃ ಶಬ್ದಾಶ್ಚ ನಾನಾವಿಧಾಃ
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣೋರ್ಗುಣನಾಮಕೀರ್ತನಪರಾಃ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೭ ॥

ಆದಿತ್ಯಾದಿನವಗ್ರಹಾಃ ಶುಭಕರಾ ಮೇಷಾದಯೋ ರಾಶಯೋ
ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ಸಯೋಗಕಾಶ್ಚ ತಿಥಯಸ್ತದ್ದೇವತಾಸ್ತದ್ಗಣಾಃ ।
ಮಾಸಾಬ್ದಾ ಋತವಸ್ತಥೈವ ದಿವಸಾಃ ಸಂಧ್ಯಾಸ್ತಥಾ ರಾತ್ರಯಃ
ಸರ್ವೇ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾಃ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಕುರ್ವಂತು ನೋ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೮ ॥

ಇತ್ಯೇತದ್ವರಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮಿದಂ ಶ್ರೀರಾಜರಾಜೇಶ್ವರೇ-
ಣಾಖ್ಯಾತಂ ಜಗತಾಮಭೀಷ್ಟಫಲದಂ ಸರ್ವಾಶುಭಧ್ವಂಸನಮ್ ।
ಮಾಂಗಲ್ಯಾದಿಶುಭಕ್ರಿಯಾಸು ಸತತಂ ಸಂಧ್ಯಾಸು ವಾ ಯಃ ಪಠೇತ್
ಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿ ಸಮಸ್ತ ವಾಂಛಿತಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯಸೌ ಮಾನವಃ ॥ ೯ ॥

ತದೇವ ಲಗ್ನಂ ಸುದಿನಂ ತದೇವ ತಾರಾಬಲಂ ಚಂದ್ರಬಲಂ ತದೇವ
ವಿದ್ಯಾಬಲಂ ದೈವಬಲಂ ತದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೇ ತೇಽಂಘ್ರಿಯುಗಂ ಸ್ಮರಾಮಿ॥೧೦॥

ಮಂಗಲಂ ಭಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುರ್ಮಂಗಲಂ ಮಧುಸೂದನಃ ।
ಮಂಗಲಂ ದೇವಕೀಪುತ್ರೋ ಮಂಗಲಂ ಗರುಡಧ್ವಜಃ ॥ ೧೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮ್ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಗಜೇಂದ್ರಮೋಕ್ಷಃ

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ||

ಆಸೀದ್ಗಿರಿವರೋ ರಾಜನ್ ತ್ರಿಕೂಟ ಇತಿ ವಿಶ್ರುತಃ |
ಕ್ಷೀರೋದೇನಾವೃತಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಯೋಜನಾಯುತಮುಚ್ಛ್ರಿತಃ || ೧ ||

ತಾವತಾ ವಿಸ್ತೃತಃ ಪರ್ಯಕ್ ತ್ರಿಭಿಃ ಶೃಂಗೈಃ ಪಯೋನಿಧಿಮ್ |
ದಿಶಶ್ಚ ರೋಚಯನ್ನಾಸ್ತೇ ರೌಪ್ಯಾಯಸಹಿರಣ್ಮಯೈಃ || ೨ ||

ಅನ್ಯೈಶ್ಚ ಕಕುಭಃ ಸರ್ವಾ ರತ್ನಧಾತುವಿಚಿತ್ರಿತೈಃ |
ನಾನಾದ್ರುಮ ಲತಾಗುಲ್ಮೈರ್ನಿರ್ಘೋಷೈರ್ನಿರ್ಝರಾಂಭಸಾಮ್ || ೩ ||

ಸದಾ ನಿರ್ಣಿಜ್ಯಮಾನಾಂಘ್ರಿಃ ಸಮಂತಾತ್ಪಯ ಊರ್ಮಿಭಿಃ |
ಕರೋತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾಂ ಭೂಮಿಂ ಶುಭ್ರೈರ್ಮರಕತಾದಿಭಿಃ || ೪ ||

ಸಿದ್ಧಚಾರಣ ಗಂಧರ್ವವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹೋರಗೈಃ |
ಕಿನ್ನರೈರಪ್ಸರೋಭಿಶ್ಚ ಕ್ರೀಡದ್ಭಿರ್ಜುಷ್ಟಕಂದರಃ || ೫ ||

ಯತ್ರ ಸಂಗೀತ ಸನ್ನಾದೈರ್ನದದ್ಗುಹಮಮರ್ಷಯಾ |
ಅಭಿಗರ್ಜಂತಿ ಹರಯಃ ಶ್ಲಾಘಿನಃ ಪರಶಂಕಯಾ || ೬ ||

ನಾನಾರಣ್ಯಪಶುವ್ರಾತ ಸಂಕುಲ ದ್ರೋಣ್ಯಲಂಕೃತಃ |
ಚಿತ್ರದ್ರುಮಸುರೋದ್ಯಾನ ಕಲಕಂಠ ವಿಹಂಗಮಃ || ೭ ||

ಸರಿತ್ಸರೋಭಿರಚ್ಛೋದೈಃ ಪುಲಿನೈರ್ಮಣಿವಾಲುಕೈಃ |
ದೇವಸ್ತ್ರೀಮಜ್ಜನಾಮೋದಸೌರಭಾಕ್ತಾನಿಲೈರ್ಯುತಃ || ೮ ||

ತಸ್ಯ ದ್ರೋಣ್ಯಾಂ ಭಗವತೋ ವರುಣಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಉದ್ಯಾನಂ ಋತುಮನ್ನಾಮ ಆಕ್ರೀಡಂ ಸುರಯೋಷಿತಾಮ್ || ೯ ||

ಸರ್ವತೋಽಲಂಕೃತಂ ದಿವ್ಯೈರ್ನಿತ್ಯಂ ಪುಷ್ಪಫಲದ್ರುಮೈಃ |
ಮಂದಾರೈಃ ಪಾರಿಜಾತೈಶ್ಚ ಪಾಟಲಾಶೋಕಚಂಪಕೈಃ || ೧೦ ||

ಚೂತೈಃ ಪ್ರಿಯಾಲೈಃ ಪನಸೈರಾಮ್ರೈರಾಮ್ರಾತಕೈರಪಿ ।
ಕ್ರಮುಕೈರ್ನಾರಿಕೇಲೈಶ್ಚ ಖರ್ಜೂರೈರ್ಬೀಜಪೂರಕೈಃ ॥ ೧೧ ॥

ಮಧೂಕೈಃ ಸಾಲತಾಲೈಶ್ಚ ತಮಾಲೈರಸನಾರ್ಜುನೈಃ ।
ಅರಿಷ್ಟೋದುಂಬರಪ್ಲಕ್ಷೈರ್ವಟೈಃ ಕಿಂಶುಕ ಚಂದನೈಃ ॥ ೧೨ ॥

ಪಿಚುಮಂದೈಃ ಕೋವಿದಾರೈಃ ಸರಲೈಃ ಸುರದಾರುಭಿಃ ।
ದ್ರಾಕ್ಷೇಕ್ಷುರಂಭಾಜಂಬೂಭಿರ್ಬದರ್ಯಕ್ಷಾಭಯಾಮಲೈಃ ॥ ೧೩ ॥

ಬಿಲ್ವೈಃ ಕಪಿತ್ಥೈರ್ಜಂಬೀರೈರ್ವೃತೋ ಭಲ್ಲಾತಕಾದಿಭಿಃ ।
ತಸ್ಮಿನ್‌ಸರಃ ಸುವಿಪುಲಂ ಲಸತ್ಕಾಂಚನ ಪಂಕಜಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಕುಮುದೋತ್ಪಲ ಕಲ್ಹಾರಶತಪತ್ರ ಶ್ರಿಯೋರ್ಜಿತಮ್ ।
ಮತ್ತಷಟ್ಪದನಿರ್ಘುಷ್ಟಂ ಶಕುಂತೈಃ ಕಲನಿಃಸ್ವನೈಃ ॥ ೧೫ ॥

ಹಂಸಕಾರಂಡವಾಕೀರ್ಣಂ ಚಕ್ರಾಹ್ವೈಃ ಸಾರಸೈರಪಿ ।
ಜಲಕುಕ್ಕುಟಕೋಯಷ್ಟಿದಾತ್ಯೂಹ ಕುಲಕೂಜಿತಮ್ ॥ ೧೬ ॥

ಮತ್ಸ್ಯಕಚ್ಛಪ ಸಂಚಾರ ಚಲತ್ಪದ್ಮರಜಃ ಪಯಃ ।
ಕದಂಬವೇತ ಸರಲನೀಪವಂ ಜುಲಕೈರ್ವೃತಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಕುಂದೈಃ ಕುರುವಕಾಶೋಕೈಃ ಶಿರೀಷೈಃ ಕುಟಜೇಂಗುದೈಃ ।
ಕುಬ್ಜಕೈಃ ಸ್ವರ್ಣಯೂಥೀಭಿರ್ನಾಗ ಪುನ್ನಾಗ ಜಾತಿಭಿಃ ॥ ೧೮ ॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಶತಪತ್ರೈಶ್ಚ ಮಾಧವೀ ಜಾಲಕಾದಿಭಿಃ ।
ಶೋಭಿತಂ ತೀರಜೈಶ್ಚಾನ್ಯೈರ್ನಿತ್ಯರ್ತುಭಿರಲಂ ದ್ರುಮೈಃ ॥ ೧೯ ॥

ತತ್ರೈಕದಾ ತದ್ಗಿರಿಕಾನನಾಶ್ರಯಃ
ಕರೇಣುಭಿರ್ವಾರಣಯೂಥಪಶ್ಚರನ್ ।
ಸಕಂಟಕಂ ಕೀಚಕ ವೇಣುವೇತ್ರವ-
ದ್ವಿಶಾಲಗುಲ್ಮಂ ಪ್ರರುಜನ್ ವನಸ್ಪತೀನ್ ॥ ೨೦ ॥

ಯದ್ಗಂಧಮಾತ್ರಾದ್ಧರಯೋ ಗಜೇಂದ್ರಾ
ವ್ಯಾಘ್ರಾದಯೋ ವ್ಯಾಲಮೃಗಾಃ ಸ ಖಡ್ಗಾಃ ।
ಮಹೋರಗಾಶ್ಚಾಪಿ ಭಯಾದ್ದ್ರವಂತಿ
ಸಗೌರ ಕೃಷ್ಣಾಃ ಶರಭಾಶ್ಚಮರ್ಯಃ ॥ ೨೧ ॥

ವೃಷಾ ವರಾಹಾ ಮಹಿಷರ್ಕ್ಷಶಲ್ಯಾ-
ಗೋಪುಚ್ಛಶಾಲಾವೃಕಮರ್ಕಟಾಶ್ಚ ।
ಅನ್ಯೇ ಚ ಕ್ಷುದ್ರಾ ಹರಿಣಾಃ ಶಶಾದಯಃ
ಚರಂತ್ಯ ಭೀತಾ ಯದನುಗ್ರಹೇಣ ॥ ೨೨ ॥

ಸ ಘರ್ಮತಪ್ತಃ ಕರಿಭಿಃ ಕರೇಣುಭಿರ್
ವೃತೋಮದಚ್ಯುತ್ಕಲಭೈರನುದ್ರುತಃ ।
ಗಿರಿಂ ಗರಿಮ್ಣಾ ಪರಿತಃ ಪ್ರಕಂಪಯನ್
ನಿಷೇವ್ಯಮಾಣೋಽಲಿಕುಲೈರ್ಮದಾಶನೈಃ ॥ ೨೩ ॥

ಸರೋಽನಿಲಂ ಪಂಕಜರೇಣು ರೂಷಿತಂ
ಜಿಘ್ರನ್ನದೂರಾನ್ಮದ ವಿಹ್ವಲೇಕ್ಷಣಃ ।
ವೃತಶ್ಚಯೂಥೇನ ತೃಷಾರ್ದಿತೇನ ತತ್
ಸರೋವರಾಭ್ಯಾಶಮಥಾಗಮದ್ದ್ರುತಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ವಿಗಾಹ್ಯತಸ್ಮಿನ್ನಮೃತಾಂಬು ನಿರ್ಮಲಂ
ಹೇಮಾರವಿಂದೋತ್ಪಲರೇಣುವಾಸಿತಮ್ ।
ಪಪೌ ನಿಕಾಮಂ ನಿಜಪುಷ್ಕರೋದ್ಧೃತಂ
ಆತ್ಮಾನಮದ್ಭಿಃ ಸ್ನಪಯನ್ ಗತಕ್ಲಮಃ ॥ ೨೫ ॥

ತಂ ತತ್ರ ಕಶ್ಚಿನ್ನೃಪ ದೈವಚೋದಿತೋ
ಗ್ರಾಹೋ ಬಲೀಯಾಂಶ್ಚರಣೇ ರುಷಾಽಗ್ರಹೀತ್ ।
ಯದೃಚ್ಛಯೈವಂ ವ್ಯಸನಂ ಗತೋ ಗಜೋ
ಯಥಾಬಲಂ ಸೋಽತಿಬಲೋ ವಿಚಕ್ರಮೇ ॥ ೨೬ ॥

ತಥಾಽಽತುರಂ ಯೂಥಪತಿಂ ಕರೇಣವೋ
ವಿಕೃಷ್ಯಮಾಣಂ ತರಸಾ ಬಲೀಯಸಾ ।
ವಿಚುಕ್ರುಶುರ್ದೀನಧಿಯೋಽಪರೇ ಗಜಾಃ
ಪಾರ್ಷ್ಣಿಗ್ರಹಾಸ್ತಾರಯಿತುಂ ನ ಚಾಶಕನ್ ॥ ೨೭ ॥

ನಿಯುಧ್ಯತೋರೇವಮಿಭೇಂದ್ರನಕ್ರಯೋ-
ರ್ವಿಕರ್ಷತೋರಂತರತೋ ಬಹಿರ್ಮಿಥಃ ।
ಸಮಾಃ ಸಹಸ್ರಂ ವ್ಯಗಮನ್ಮಹೀಪತೇ
ಸ ಪ್ರಾಣಯೋಶ್ಚಿತ್ರಮಮಂಸತಾಮರಾಃ ॥ ೨೮ ॥

ತತೋ ಗಜೇಂದ್ರಸ್ಯ ಸಹೋಬಲೌಜಸಾಂ
ಕಾಲೇನ ದೀರ್ಘೇಣ ಮಹಾನಭೂದ್ವ್ಯಯಃ ।
ವಿಕೃಷ್ಯಮಾಣಸ್ಯ ಜಲೇಽವಸೀದತೋ
ವಿಪರ್ಯಯೋಽಭೂತ್ಸಕಲಂ ಜಲೌಕಸಃ ॥ ೨೯ ॥

ಇತ್ಥಂ ಗಜೇಂದ್ರಃ ಸ ಯದಾಽಽಪ ಸಂಕಟಂ
ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ದೇಹೀ ವಿವಶೋ ಯದೃಚ್ಛಯಾ ।
ಅಪಾರಯನ್ನಾತ್ಮವಿಮೋಕ್ಷಣಂ(ಣೇ) ಚಿರಂ
ದಧ್ಯಾವಿಮಾಂ ಬುದ್ಧಿಮಥಾಭ್ಯಪದ್ಯತ ॥ ೩೦ ॥

ನ ಮಾಮಿಮೇ ಜ್ಞಾತಯಃ ಆತುರಂ ಗಜಾಃ
ಕುತಃ ಕರಿಣ್ಯಃ ಪ್ರಭವಂತಿ ಮೋಚಿತಮ್ ।
ಗ್ರಾಹೇಣ ಪಾಶೇನ ವಿಧಾತುರಾವೃತೋಽ-
ಪ್ಯಹಂ ಚ ತಂ ಯಾಮಿ ಪರಂ ಪರಾಯಣಮ್ ॥ ೩೧ ॥

ಯಃ ಕಶ್ಚನೇಶೋ ಬಲಿನೋಽಂತಕೋರಗಾ-
ತ್ಪ್ರಚಂಡವೇಗಾದಭಿಧಾವತೋ ಭೃಶಮ್ ।
ಭೀತಂ ಪ್ರಪನ್ನಂ ಪರಿಪಾತಿ ಯದ್ಭಯಾ-
ನ್ಮೃತ್ಯುಃ ಪ್ರಧಾವತ್ಯರಣಂ ತಮೀಮಹಿ ॥ ೩೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧೇ ದ್ವಿತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಅಥ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ॥

ಏವಂ ವ್ಯವಸಿತೋ ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಸಮಾಧಾಯ ಮನೋ ಹೃದಿ
ಜಜಾಪ ಪರಮಂ ಜಾಪ್ಯಂ ಪ್ರಾಗ್ಜನ್ಮನ್ಯನುಶಿಕ್ಷಿತಮ್ ॥ ೧ ॥

ಗಜೇಂದ್ರ ಉವಾಚ ॥

ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ತಸ್ಮೈ ಯತ ಏತಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕಮ್ ।
ಪುರುಷಾಯಾದಿಬೀಜಾಯ ಪರೇಶಾಯ ಹಿ ಧೀಮಹಿ ॥ ೨ ॥

ಯಸ್ಮಿನ್ನಿದಂ ಯತಶ್ಚೇದಂ ಯೇನೇದಂ ಯ ಇದಂ ಸ್ವಯಮ್ ।
ಯೋಽಸ್ಮಾತ್ಪರಸ್ಮಾಚ್ಚ ಪರಸ್ತಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಸ್ವಯಂಭುವಮ್ ॥ ೩ ॥

ಯಃ ಸ್ವಾತ್ಮನೀದಂ ನಿಜಮಾಯಯಾಽರ್ಪಿತಂ
ಕ್ವಚಿದ್ವಿಭಾತಂ ಕ್ವ ಚ ತತ್ತಿರೋಹಿತಮ್ ।
ಅವಿದ್ಧದೃಕ್ ಸಾಕ್ಷ್ಯುಭಯಂ ತದೀಕ್ಷತೇ
ಸ ಆತ್ಮಮೂಲೋಽವತು ಮಾಂ ಪರಾತ್ಪರಃ ॥ ೪ ॥

ಕಾಲೇನ ಪಂಚತ್ವಮಿತೇಷು ಕೃತ್ಸ್ನಶೋ
ಲೋಕೇಷು ಲೀನೇಷು ಚ ಸರ್ವಹೇತುಷು ।
ತಮಸ್ತದಾಽಽಸೀದ್ಗಹನಂ ಗಭೀರಂ
ಯಸ್ತಸ್ಯ ಪಾರೇಽಭಿವಿರಾಜತೇ ವಿಭುಃ ॥ ೫ ॥

ನ ಯಸ್ಯ ದೇವಾ ಋಷಯಃ ಪದಂ ವಿದುರ್
ಜಂತುಃ ಪುನಃ ಕೋಽರ್ಹತಿ ಗಂತುಮೀರಿತಮ್ ।
ಯಥಾನಟಸ್ಯಾಕೃತಿಭಿರ್ವಿಚೇಷ್ಟತೋ
ದುರತ್ಯಯಾನುಕ್ರಮಣಃ ಸ ಮಾಽವತು ॥ ೬ ॥

ದಿದೃಕ್ಷವೋ ಯಸ್ಯ ಪದಂ ಸುಮಂಗಲಂ
ವಿಮುಕ್ತಸಂಗಾ ಮುನಯಃ ಸುಸಾಧವಃ ।
ಚರಂತ್ಯಲೋಕವ್ರತಮವ್ರಣಂ ವನೇ
ಸರ್ವಾತ್ಮಭೂತಃ ಸುಹೃದಃ ಸ ಮೇ ಗತಿಃ ॥ ೭ ॥

ನ ವಿದ್ಯತೇ ಯಸ್ಯ ಚ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ವಾ
ನ ನಾಮರೂಪೇ ಗುಣದೋಷ ಏವ ವಾ ।
ತಥಾಽಪಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚ ಸಂಭವಾಯ ಯಃ
ಸ್ವಮಾಯಯಾ ತಾನ್ಯನುಕಾಲಮೃಚ್ಛತಿ ॥ ೮ ॥

ತಸ್ಮೈ ನಮೋ ಪರೇಶಾಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೇಽನಂತಶಕ್ತಯೇ ।
ಅರೂಪಾಯೋರುರೂಪಾಯ ನಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕರ್ಮಣೇ ॥ ೯ ॥

ನಮ ಆತ್ಮಪ್ರದೀಪಾಯ ಸಾಕ್ಷಿಣೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ।
ನಮೋ ಗಿರಾಂ ವಿದೂರಾಯ ಮನಸಶ್ಚೇತಸಾಮಪಿ ॥ ೧೦ ॥

ಸತ್ವೇನ ಪ್ರತಿಲಭ್ಯಾಯ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯೇಣ ವಿಪಶ್ಚಿತಾಮ್ ।
ನಮಃ ಕೈವಲ್ಯನಾಥಾಯ ನಿರ್ವಾಣ ಸುಖಸಂವಿದೇ ॥ ೧೧ ॥

ನಮಃ ಶಾಂತಾಯ ಘೋರಾಯ ಮೂಢಾಯ ಗುಣಕರ್ಮಣೇ ।
ನಿರ್ವಿಶೇಷಾಯ ಸಾಮ್ಯಾಯ ನಮೋ ಜ್ಞಾನಘನಾಯ ಚ ॥ ೧೨ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾಯ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಂ ಸರ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ಸಾಕ್ಷಿಣೇ ।
ಪುರುಷಾಯಾತ್ಮಮೂಲಾಯ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಯೇ ನಮಃ ॥ ೧೩ ॥

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣದ್ರಷ್ಟ್ರೇ ಸರ್ವಪ್ರತ್ಯಯಹೇತವೇ ।
ಅಸತ್ಯಾಚ್ಛ ವಿಮುಕ್ತಾಯ ಸದಾಭಾಸಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥ ೧೪ ॥

ನಮೋ ನಮಸ್ತೇಽಖಿಲಕಾರಣಾಯ
ನಾರಾಯಣಾಯಾರ್ತಿವಿನಾಶನಾಯ ।
ಸರ್ವಾಗಮಾಮ್ನಾಯ ಮಹಾರ್ಣವಾಯ
ನಮೋಽಪವರ್ಗಾಯ ಪರಾಯಣಾಯ ॥ ೧೫ ॥

ಗುಣಾರಣಿಚ್ಛನ್ನಚಿದೂಷ್ಮಪಾಯ
ತತ್‌ಕ್ಷೋಭವಿಸ್ಫೂರ್ಜಿತ ಮಾನಸಾಯ ।
ಯುಕ್ತಾತ್ಮಭಿಃ ಸ್ವಹೃದಯೇ ಪರಿಭಾವಿತಾಯ
ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇ ಭಗವತೇ ನಮ ಈಶ್ವರಾಯ ॥ ೧೬ ॥

ಯಂ ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥವಿಮುಕ್ತಿಕಾಮಾ
ಭಜಂತ ಇಷ್ಟಾಂ ಗತಿಮಾಪ್ನುವಂತಿ ।
ಕಿಂಚಾಶಿಷೋರಾತ್ಯಪಿ ದೇಹಮವ್ಯಯಂ
ಕರೋತು ಮೇಽದಭ್ರದಯೋ ವಿಮೋಕ್ಷಣಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಏಕಾಂತಿನೋ ಯಸ್ಯ ನ ಕಿಂಚನಾರ್ಥಂ
ವಾಂಛಂತಿ ತೇವೈ ಭಗವತ್ಪ್ರಧಾನಾಃ ।
ಅತ್ಯದ್ಭುತಂ ಯಚ್ಚರಿತಂ ಸುಮಂಗಲಂ
ಗಾಯಂತ ಆನಂದಸಮುದ್ರಮಗ್ನಾಃ ॥ ೧೮ ॥

ತಮಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಪರೇಶ-
ಮವ್ಯಕ್ತಮಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯೋಗಗಮ್ಯಮ್ ।
ಅತೀಂದ್ರಿಯಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಿವಾತಿದೂರ
ಮನಂತಮಾದ್ಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣಮೀಡೇ ॥ ೧೯ ॥

ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾಃ ವೇದಾ ಲೋಕಾಶ್ಚರಾಶ್ಚರಾಃ
ನಾಮರೂಪವಿಭೇದೇನ ಜಲ್ಪ್ಯಾ ಚ ಕಲಯಾ ಕೃತಾಃ ॥ ೨೦ ॥

ಯಥಾಽರ್ಚಿಷೋಽಗ್ನೇಃ ಸವಿತುರ್ಗಭಸ್ತಯೋ
ನಿರ್ಯಾಂತಿ ಸಂಯಾಂತ್ಯ ಸಕೃತ್ ಸ್ವರೋಚಿಷಃ ।
ತಥಾ ಯತೋಽಯಂ ಗುಣಸಂಪ್ರವಾಹೋ
ಬುದ್ಧಿರ್ಮನಃ ಖಾನಿ ಶರೀರಸರ್ಗಃ ॥ ೨೧ ॥

ಸ ವೈ ನ ದೇವಾಸುರಮರ್ತ್ಯತಿರ್ಯಕ್
ನ ಸ್ತ್ರೀ ನ ಷಂಡೋ ನ ಪುಮಾನ್ ನ ಜಂತುಃ ।
ನಾಯಂ ಗುಣಃ ಕರ್ಮ ನ ಸನ್ನವಾಽಸ
ನ್ನಿಷೇಧಶೇಷೋ ಜಯತಾದಶೇಷಃ ॥ ೨೨ ॥

ಜಿಜೀವಿಷೇ ನಾಹಮಿಹಾಮುಯಾ ಕಿ-
ಮಂತರ್ಬಹಿಶ್ಚಾವೃತಯೇ ಭಯೋನ್ಯಾ ।
ಇಚ್ಛಾಮಿ ಕಾಲೇನ ನ ಯಸ್ಯ ವಿಪ್ಲವ-
ಸ್ತಸ್ಯಾತ್ಮಲೋಕಾವರಣಸ್ಯ ಮೋಕ್ಷಣಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ಸೋಽಹಂ ವಿಶ್ವಸೃಜಂ ವಿಶ್ವಮವಿಶ್ವಂ ವಿಶ್ವವೇದಸಮ್ ।
ವಿಶ್ವಾತ್ಮಾನಮಜಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಣತೋಽಸ್ಮಿ ಪರಂ ಪದಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಯೋಗರಂಧಿತಕರ್ಮಾಣೋ ಹೃದಿಯೋಗ ವಿಭಾವಿತೇ ।
ಯೋಗಿನೋ ಯಂ ಪ್ರಪಶ್ಯಂತಿ ಯೋಗೇಶಂ ತಂ ನತೋಽಸ್ಮ್ಯಹಮ್ ॥೨೫॥

ನಮೋ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಮಸಹ್ಯವೇಗ-
ಶಕ್ತಿತ್ರಯಾಯಾಖಿಲಧೀಗುಣಾಯ ।
ಪ್ರಪನ್ನಪಾಲಾಯ ದುರಂತಶಕ್ತಯೇ
ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಾಣಾಮನವಾಪ್ಯವರ್ತ್ಮನೇ ॥ ೨೬ ॥

ನಾಯಂ ವೇದ ಸ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಯಚ್ಛಕ್ತ್ಯಾಽಹಂಧಿಯಾ ಹತಃ ।
ತಂ ದುರತ್ಯಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಭಗವಂತಂ ನತೋಽಸ್ಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ॥

ಏವಂ ಗಜೇಂದ್ರಮುಪವರ್ಣಿತ ನಿರ್ವಿಶೇಷಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ವಿವಿಧಲಿಂಗಭಿದಾಭಿಮಾನಾಃ ।
ನೈತೇ ಯದೋಪಸಸೃಪುರ್ನಿಖಿಲಾತ್ಮಕತ್ವಾ-
ತ್ತತ್ರಾಖಿಲಮರವರೋ ಹರಿರಾವಿರಾಸೀತ್ ॥ ೨೮ ॥

ತಂ ತದ್ವದಾರ್ತಮುಪಲಭ್ಯ ಜಗನ್ನಿವಾಸಃ
ಸ್ತೋತ್ರಂ ನಿಶಮ್ಯ ದಿವಿಜೈಃ ಸಹ ಸಂಸ್ತುವದ್ಭಿಃ ।
ಛಂದೋಮಯೇನ ಗರುಡೇನ ಸಮುಹ್ಯಮಾನ-
ಶ್ಚಕ್ರಾಯುಧೋ ಹ್ಯಗಮದಾಶು ಯತೋ ಗಜೇಂದ್ರಃ ॥ ೨೯ ॥

ಸೋಽಂತಃ ಸರಸ್ಯುರುಬಲೇನ ಗೃಹೀತ ಆರ್ತೋ
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಗರುತ್ಮತಿ ಹರಿಂ ಖ ಉಪಾತ್ತಚಕ್ರಮ್ ।
ಉತ್ಕ್ಷಿಪ್ಯ ಸಾಂಬುಜಕರಂ ಗಿರಿಮಾಹ ಕೃಚ್ಛ್ರಾ
ನ್ನಾರಾಯಣಾಖಿಲಗುರೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ॥ ೩೦ ॥

ತಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಪೀಡಿತಮಜಃ ಸಹಸಾಽವತೀರ್ಯ
ಸಗ್ರಾಹಮಾಶು ಸರಸಃ ಕೃಪಯೋಜ್ಜಹಾರ ।
ಗ್ರಾಹಾದ್ವಿಪಾಟಿತ ಮುಖಾದರಿಣಾ ಗಜೇಂದ್ರಂ
ಸಂಪಶ್ಯತಾಂ ಹರಿರಮೂಮುಚದುಸ್ರಿಯಾಣಾಮ್ ॥ ೩೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧೇ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಅಥ ಚತುರ್ಥೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ॥

ತದಾ ದೇವರ್ಷಿ ಗಂಧರ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನ ಪುರೋಗಮಾಃ
ಮುಮುಚುಃ ಕುಸುಮಾಸಾರಂ ಶಂಸಂತಃ ಕರ್ಮತದ್ಧರೇಃ ॥ ೧ ॥

ನೇದುರ್ದುಂದುಭಯೋ ದಿವ್ಯಾ ಗಂಧರ್ವಾ ನನೃತುರ್ಜಗುಃ ।
ಋಷಯಶ್ಚಾರಣಾಃ ಸಿದ್ಧಾಸ್ತುಷ್ಟುವುಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮ್ ॥ ೨ ॥

ಯೋಽಸೌ ಗ್ರಾಹಃ ಸ ವೈ ಸದ್ಯಃ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯರೂಪಧೃಕ್ ।
ಮುಕ್ತೋ ದೇವಲ ಶಾಪೇನ ಹೂಹೂಗಂಧರ್ವಸತ್ತಮಃ ॥ ೩ ॥

ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾಧೀಶಮುತ್ತಮಶ್ಲೋಕಮವ್ಯಯಮ್ ।
ಅಗಾಯತ ಯಶೋಧಾಮ ಕೀರ್ತನ್ಯಗುಣಸತ್ಕಥಮ್ ॥ ೪ ॥

ಸೋಽನುಕಂಪಿತ ಈಶೇನ ಪರಿಕ್ರಮ್ಯ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತಮ್ ।
ಲೋಕಸ್ಯ ಪಶ್ಯತೋ ಲೋಕಂ ಸ್ವಮಗಾನ್ಮುಕ್ತಕಿಲ್ಬಿಷಃ ॥ ೫ ॥

ಗಜೇಂದ್ರೋ ಭಗವತ್ಸ್ಪರ್ಶಾದ್ವಿಮುಕ್ತೋಽಜ್ಞಾನಬಂಧನಾತ್ ।
ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಭಗವತೋ ರೂಪಂ ಪೀತವಾಸಾಶ್ಚತುರ್ಭುಜಃ ॥ ೬ ॥

ಸ ವೈ ಪೂರ್ವಮಭೂದ್ರಾಜಾ ಪಾಂಡ್ಯೋ ದ್ರವಿಡಸತ್ತಮಃ ।
ಇಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಇತಿ ಖ್ಯಾತೋ ವಿಷ್ಣುವ್ರತಪರಾಯಣಃ ॥ ೭ ॥

ಸ ಏಕದಾಽರಾಧನ ಕಾಲ ಆತ್ಮವಾನ್
ಗೃಹೀತಮೌನವ್ರತ ಈಶ್ವರಂ ಹರಿಮ್ ।
ಜಟಾದರಸ್ತಾಪಸ ಆಪ್ಲುತೋಽಚ್ಯುತಂ
ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಕುಲಾಚಲಾಶ್ರಯಃ ॥ ೮ ॥

ಯದೃಚ್ಛಯಾ ತತ್ರ ಮಹಾಯಶಾ ಮುನಿಃ
ಸಮಾಗಮಚ್ಛಿಷ್ಯಗಣೈಃ ಪರಿಶ್ರಿತಃ ।
ತಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ತೂಷ್ಣೀಮಕೃತಾರ್ಹಣಾದಿಕಂ
ರಹಸ್ಯುಪಾಸೀನಮೃಷಿಶ್ಚುಕೋಪ ಹ ॥ ೯ ॥

ತಸ್ಮಾ ಇಮಂ ಶಾಪಮದಾದಸಾಧು-
ರಯಂ ದುರಾತ್ಮಾಽಕೃತಬುದ್ಧಿರದ್ಯ ।
ಮದ್ಧೇಲನಾತ್ಪ್ರಾಗ್ವಿಶತಾಂ ತಮಿಸ್ರಂ
ಯಥಾ ಗಜಃ ಸ್ತಬ್ಧಮತಿಃ ಸ ದೋಷಃ ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ॥

ಏವಂ ಶಪ್ತ್ವಾ ಗತೋಽಗಸ್ತ್ಯೋ ಭಗವಾನ್ನೃಪ ಸಾನುಗಃ ।
ಇಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನೋಽಪಿ ರಾಜರ್ಷಿರ್ದಿಷ್ಟಂ ತದುಪಧಾರಯನ್ ॥ ೧೧ ॥

ಆಪನ್ನಃ ಕೌಂಜರೀಂ ಯೋನಿಮಾತ್ಮಸ್ಮೃತಿ ವಿನಾಶಿನೀಮ್ ।
ಹರ್ಯರ್ಚನಾನುಭಾವೇನ ಯದ್ಗಜತ್ವೇಽಪ್ಯನುಸ್ಮೃತಿಃ ॥ ೧೨ ॥

ಏವಂ ವಿಮೋಕ್ಷ್ಯ ಗಜಯೂಥಪಮಬ್ಜನಾಭ-
ಸ್ತೇನಾಪಿ ಪಾರ್ಷದಗತಿಂ ಗಮಿತೇನ ಯುಕ್ತಃ ।
ಗಂಧರ್ವಸಿದ್ಧವಿಬುಧೈರುಪಗೀಯಮಾನ
ಕರ್ಮಾದ್ಭುತಂ ಸ್ವಭುವನಂ ಗರುಡಾಸನೋಽಗಾತ್ ॥ ೧೩ ॥

ಏವಂ ಮಹಾರಾಜ ತವೇರಿತೋ ಮಯಾ
ಕೃಷ್ಣಾನುಭಾವೋ ಗಜರಾಜಮೋಕ್ಷಣಮ್ ।
ಸ್ವರ್ಗ್ಯಂ ಯಶಸ್ಯಂ ಕಲಿಕಲ್ಮಷಾಪಹಂ
ದುಃಸ್ವಪ್ನನಾಶಂ ಕುರುವರ್ಯ ಶೃಣ್ವತಾಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಅಥಾನುಕೀರ್ತಯಂತ್ಯೇತಚ್ಛ್ರೇಯಸ್ಕಾಮಾ ದ್ವಿಜಾತಯಃ ।
ಶುಚಯಃ ಪ್ರಾತರುತ್ಥಾಯ ದುಃಸ್ವಪ್ನಾದ್ಯುಪಶಾಂತಯೇ ॥ ೧೫ ॥

ಇದಮಾಹ ಹರಿಃ ಪ್ರೀತೋ ಗಜೇಂದ್ರಂ ಕುರುಸತ್ತಮ ।
ಶೃಣ್ವತಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಸರ್ವಭೂತಮಯೋ ವಿಭುಃ ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ ॥

ಯೇ ಮಾಂ ತ್ವಾಂ ಚ ಸರಶ್ಚೇದಂ ಗಿರಿಕಂದರಕಾನನಮ್ ।
ವೇತ್ರ ಕೀಚಕವೇಣೂನಾಂ ಗುಲ್ಮಾನಿ ಸುರಪಾದಪಾನ್ ॥ ೧೭ ॥

ಶೃಂಗಾಣೀಮಾನಿ ಧಿಷ್ಣ್ಯಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಮೇ ಶಿವಸ್ಯ ಚ ।
ಕ್ಷೀರೋದಂ ಮೇ ಪ್ರಿಯಂಧಾಮ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪಂ ಚ ಭಾಸ್ವರಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಶ್ರೀವತ್ಸಂ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಮಾಲಾಂ ಗದಾಂ ಕೌಮೋದಕೀಂ ಮಮ
ಸುದರ್ಶನಂ ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಪತಗೇಶ್ವರಮ್ ॥ ೧೯ ॥

ಶೇಷಂ ಚ ಮತ್ಕಲಾಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂ ಶ್ರಿಯಂ ದೇವೀಂ ಮದಾಶ್ರಯಾಮ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ನಾರದಮೃಷಿಂ ಭವಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದಮೇವ ಚ ॥ ೨೦ ॥

ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮವರಾಹಾದ್ಯೈರವತಾರೈಃ ಕೃತಾನಿ ಮೇ ।
ಕರ್ಮಾಣ್ಯನಂತ ಪುಣ್ಯಾನಿ ಸೂರ್ಯಸೋಮ ಹುತಾಶನಾನ್ ॥ ೨೧ ॥

ಪ್ರಣವಂ ಸತ್ಯಮವ್ಯಕ್ತಂ ಗೋವಿಪ್ರಾನ್ ಧರ್ಮಮಕ್ಷಯಮ್ ।
ದಾಕ್ಷಾಯಣೀಂ ಧರ್ಮಪತ್ನೀಂ ಸೋಮಕಶ್ಯಪಯೋರಪಿ ॥ ೨೨ ॥

ಗಂಗಾಂ ಸರಸ್ವತೀಂ ನಂದಾಂ ಕಾಲಿಂದೀಂ ಸಿತವಾರಣಮ್ ।
ಧ್ರುವಂ ಬ್ರಹ್ಮಋಷೀನ್‌ಸಪ್ತ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಾಂಶ್ಚಮಾನವಾನ್ ॥ ೨೩ ॥

ಉತ್ಥಾಯಾಪರ ರಾತ್ರ್ಯಾಂತೇ ಪ್ರಯತಾಃ ಸು ಸಮಾಹಿತಾಃ ।
ಸ್ಮರಂತಿ ಮಮ ರೂಪಾಣಿ ಮುಚ್ಯಂತೇ ತೇಽಹಸೋಽಖಿಲಾತ್ ॥ ೨೪ ॥

ಯೇ ಮಾಂ ಸ್ತುವಂತ್ಯನೇನಾಂಗ ಪ್ರತಿಬುದ್ಧ್ಯ ನಿಶಾತ್ಯಯೇ ।
ತೇಷಾಂ ಪ್ರಾಣಾತ್ಯಯೇ ಚಾಹಂ ದದಾಮಿ ವಿಮಲಾಂ (ಗ)ಮತಿಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀ ಶುಕ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯಾದಿಶ್ಯ ಹೃಷೀಕೇಶಃ ಪ್ರಾಧ್ಮಾಯ ಜಲಜೋತ್ತಮಮ್ ।
ಹರ್ಷಯನ್ ವಿಬುಧಾನೀಕಮಾರುರೋಹ ಖಗಾಧಿಪಮ್ ॥ ೨೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೇ ಮಹಾಪುರಾಣೇ ಅಷ್ಟಮಸ್ಕಂದೇ ಚತುರ್ಥೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ನಖಸ್ತುತಿಃ

ಪಾಂತ್ವಸ್ಮಾನ್ ಪುರುಹೂತ-ವೈರಿ-ಬಲವನ್-ಮಾತಂಗ-ಮಾದ್ಯದ್-ಘಟಾ-
ಕುಂಭೋಚ್ಚಾದ್ರಿ-ವಿಪಾಟನಾಧಿಕ ಪಟು-ಪ್ರತ್ಯೇಕ-ವಜ್ರಾಯಿತಾಃ ।
ಶ್ರೀಮತ್-ಕಂಠೀರವಾಸ್ಯ-ಪ್ರತತ-ಸುನಖರಾ-ದಾರಿತಾರಾತಿ-ದೂರ-
ಪ್ರಧ್ವಸ್ತ-ಧ್ವಾಂತ-ಶಾಂತ-ಪ್ರವಿತತ-ಮನಸಾ ಭಾವಿತಾ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯೈಃ* ॥ ೧ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಸಮಂತತೋಽಪಿ ಕಲಯನ್ ನೈವೇಶಿತುಸ್ತೇ ಸಮಂ
ಪಶ್ಯಾಮ್ಯುತ್ತಮವಸ್ತು ದೂರತರತೋಽಪಾಸ್ತಂ ರಸೋ ಯೋಽಷ್ಟಮಃ ।
ಯದ್-ರೋಷೋತ್ಕರ-ದಕ್ಷ-ನೇತ್ರ-ಕುಟಿಲ-ಪ್ರಾಂತೋತ್ಥಿತಾಗ್ನಿ-ಸ್ಫುರತ್-
ಖದ್ಯೋತೋಪಮ-ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ-ಭಸಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ-ಶಕ್ರೋತ್ಕರಾಃ ॥

ಈ ಎರಡೂ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಯುಸ್ತುತಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವಾಗ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಈವಾಗ ಇದೆ. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿಮರ್ಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ "ನಖಸ್ತುತಿ-ವಾಯುಸ್ತುತಿ" ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ —

ಪೇಜಾವರ ಮಠದ ಮೂಲಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶತೀರ್ಥರು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಮೂಲಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ಪದ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪದ್ಯವಿಲ್ಲ. "ನಖಸ್ತುತಿ" ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಅವರು ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಪದ್ಯವೂ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ colophon ಇಲ್ಲ.

---

* ಭೂರಿಭಾಗ್ಯೈಃ :- ನಖಸ್ತುತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ "ಭಾವಿತಾ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯೈಃ" ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶತೀರ್ಥರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಕಾರರು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಪಾಠ. *ಆದರೆ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಾಣದ ಅನಂತರದ ಲಿಪಿಕಾರರ ಪಾಠ* "ಭಾವಿತಾ ನಾಕಿವೃಂದೈಃ." ಇದನ್ನೇ ಇವತ್ತಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುವಾದಕರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾಠ.

ಪಲಿಮಾರು ಮಠದ ಶ್ರೀರಘುವರ್ಯತೀರ್ಥರು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೋಶಾನುಸಾರಿಯಾದ ತಾಡವಾಲೆಪ್ರತಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಪದ್ಯವಿದೆ. "ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ" ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಎರಡನೇ ಪದ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನ ನಖದ ಸ್ತುತಿ ಇದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಖದ ಸ್ತುತಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ತಮ್ಮ "ಏಕಾದಶೀ ನಿರ್ಣಯ"ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"ಪಾಂತ್ವಸ್ಮಾನಿತಿ ಪದ್ಯಸ್ಯ ವಂದೇವಂದ್ಯಮಿತಿ ಸ್ತುತೇಃ ।
ಅನ್ಯಥಾ ಮಧ್ವಕೃತಿತಾ ನಿರ್ಣಯಃ ಕಿಂ ಕೃತಸ್ತವ ॥"

ಪದ್ಯಸ್ಯ ಎಂಬ ಏಕವಚನದ ಪದ ಆಚಾರ್ಯರ ನಖಸ್ತುತಿ ಒಂದೇ ಪದ್ಯ ಎಂಬ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ವಾಯುಸ್ತುತಿಗೆ ಈಗ ದೊರೆತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ-ವಾದದ್ದು ಶ್ರೀ ವೇದಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ಬರೆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ಇವರು ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ (ಸೋದಾಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ) ಹತ್ತನೆಯವರು. ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 14ನೆಯ ಶತಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು.

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಅಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ವಾದಿರಾಜರಿಗಿಂತಲೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಕ ಹಿಂದಿನವರು. ಪ್ರಾಯಃ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಶ್ರೀವೇದಾತ್ಮತೀರ್ಥರು ನಖಸ್ತುತಿಗೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಂತಿಲ್ಲ. ವಾಯುಸ್ತುತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಟೀಕೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶತೀರ್ಥರು ನಖಸ್ತುತಿಯ (ಮೊದಲನೆ) ಪದ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಎರಡನೆಯ ಕಡೆ "ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ" ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಬದಲು ಕೈತಪ್ಪಿನಿಂದ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇವು ಆಚಾರ್ಯರೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳು. ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡನ್ನೂ ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬಂದಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ

ವಿಷ್ಣೋರಸ್ಮಾನ್ ಪದಾಬ್ಜೇ ಕೃತನಿವಸತಯಃ ಪಾಂಸವಃ ಪಾವಯಂತು
ಶ್ರೀಮಂತಃ ಶ್ರೀಕಬರ್ಯಾಂ ಕುಸುಮಸುನಿಚಯೇ ಪೂರಯಂತಃ ಪರಾಗಾನ್ ।
ಲಾಲಾಟ್ಯಾಂ ಲೇಖಿಕಾಯಾಮಜನಿಪವನಯೋರಕ್ಷತಾನ್ ನಿಕ್ಷಿಪಂತಃ
ಪೌನಃಪುನ್ಯೇನ ಶುದ್ಧಿಂ ಹರಶಿರಸಿ ನ ತೇ ಜಾಹ್ನವೀಂ ಜೋಷಯಂತಃ ॥ ೧ ॥

ಕೀದೃಶ್ಯಸ್ತೇಷು ವಾಚಃ ಕ್ವ ಚ ಕಥಮಥ ವಾ ಕಸ್ಯ ವಾಽಧಿಕ್ರಿಯೇರನ್
ಅಬ್ಧೌ ಸ್ರೋತಸ್ತರಂಗಾ ಇವ ಚ ಗುರುಗಿರೋ ಯದ್ಗುಣೌಘೇ ಸ್ಖಲಂತಿ ।
ದಧ್ಯುಃ ಖದ್ಯೋತಪೋತಾ ದ್ಯುತಿಮತಿ ತನವಸ್ತತ್ರ ಕಿಂ ಯತ್ರ ರಾಜಾ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾರ್ಕೇ ಸಮಗ್ರೋ ಗ್ಲಪಿತ ಇವ ಕೃತೋ ನಿಗ್ರಹಶ್ಚ
ಗ್ರಹಾಣಾಮ್ ॥ ೨ ॥

ಯಾತ್ರಾಪಾತ್ರಂ ಪಯೋಧಾವಿವ ಲಯಸಮಯೇ ಮಂಡಲಂ ವಾಽಂಡಕೋಶೇ
ರಕ್ತಾಂಗಸ್ಯ ವ್ರಜೇ ವಾ ದಿವಸಕರರುಚಾಂ ಕೋರಕಂ ಕೈರವಸ್ಯ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾನೇ ಭಾತಿ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಜಗದತಿವಿಶದೇ ನಿತ್ಯನಿರ್ದೋಷವಿದ್ಯಾಂ
ಆದ್ಯಾಂ ಪದ್ಮಾಲಯಾಂ ತಾಂ ಹರಿಚರಣರಜೋರಾಗಿಣೀಂ ಜೋಷಯಾಮಃ
(ರಾಧಯಾಮಃ) ॥ ೩ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾರಕ್ಷೀಣದೀಕ್ಷಾ ಗಣಯಿತುಮನುಪಕ್ರಾಂತಸಂವಿದ್ಗುಣಾನಾ-
ಮಾನಂತ್ಯಾನಿ ಸ್ವಭರ್ತುಃ ಪದಕಮಲಕನಿಷ್ಠಾಂಗುಲೀಸನ್ನಖಸ್ಯ ।
ಪಶ್ಯಂತೀ ಸಂತತಂ ಸಾ ನವನವಸುವಿಶೇಷೋಪಲಂಭೇನ ತತ್ತತ್
ಕಾಲೇ ಕೌತೂಹಲಾಬ್ಧೌ ಸುಮಹತಿ ಗಹನೇ ಗಾಹಮಾನಾಽವತಾನ್ನಃ ॥ ೪ ॥

ಚಕ್ಷಾಣಾ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯಯೋಗಾದ್ಯುಗಪದಗಣಿತಾನೀಕ್ಷಿತುಂ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷೀ
ಪಶ್ಯತ್ಯದ್ಯಾಪಿ ನಾಂತಂ ನಯನಹೃದಯಯೋರ್
ಹಾರಿಣಾಂ ಹಂತುನೋಽಘಮ್ ।
ಕಾಲಾದಸ್ಮಾದನಾದೇರ್ನ ಚ ಕಿಲ ಕಲಯಿಷ್ಯತ್ಯನಂತಾಚ್ಚ ಹಂತ
ಸ್ವಾಂತಃಸಂತೋಷಿಣೀ ಯಾ ನಿಖಿಲಗುಣಲಯೇ
ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಷಂತೀ ಪರಾಂತೇ ॥ ೫ ॥

ವೇತ್ತಾ ವಕ್ತಾ ವಿವೇಕ್ತಾ ವಿವಿಧಗುಣಗಣಾಪೂರ್ಣಮೇಕೈಕಮೇಷಾಂ
ಕೋ ವಾ ಕಾರ್ತ್ಸ್ನ್ಯಾತ್ಕವೀಂದ್ರಃ ಕ ಇವ ಚ ಕಲಯೋಕ್ತಕ್ರಮೋನ್ನೇಯಕಾನಿ ।
ಅಂಗಾನ್ಯಂಗೀಕರಿಷ್ಣುರ್ಮನಸಿ ವಚಸಿ ವಾ ಯೋ ಹಿ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲ-
ಕ್ರಾಂತಾಂಡೋಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಿನಿ ಸಲಿಲನಿಧೌ ಸಜ್ಜತೇ ಮಜ್ಜನಾಯ ॥ ೬ ॥

ವಾಗ್ಭಿರ್ವರ್ಯಾಭಿರಗ್ರ್ಯಾಃ ಶ್ರುತಿಪದವಿದಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯೂಸುಪರ್ಣಾಃ
ಶೇಷೇಶಾದ್ಯಾಃ ಸುರೇಶಾ ಜನಿಶತವೃತಯಾ ಭಾಗವತ್ಯಾ ಚ ಭಕ್ತ್ಯಾ ।
ದೇವ್ಯಾ ದತ್ತಾವಲಂಬಾಃ ಕಥಮಪಿ ಕರುಣಾವಾರಿರಾಶೌ ರಮೇಶೇ
ತ್ವಂಶಾಂಶೇ ಸ್ಪ್ರಷ್ಟುಮೀಶಾಸ್ತದಿಹ ತದಿತರೇ ಕೇಽನು ಕಲ್ಪಾ ವಯಂ ಕೇ ॥ ೭ ॥

ಅಪ್ಯೇವಂ ಹಂತ ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯಾತ್ ಕತಿಪಯಪದಕೈರೀಡ್ಯ ಪಾದಸ್ಯ ಪಾಂಸೂನ್-
ಅಸ್ಮಾಭಿಃ ಸ್ತಾವಯಂತ್ವಿತ್ಯಲಮಮಲಮತೀನನ್ವಿಯಾಂ ತಾನವನ್ಯಾಮ್ ।
ಭಾವಂಭಾವಂ ಸುಭೀತೋ ಭಗವತಿಭಿರಹಂ ಮೋಹಮೋಕ್ಷೇ ವಿವಕ್ಷನ್
ಕಾರಂ ಕಾರಂ ಸಪರ್ಯಾಂ ಪರಮಪದಮದಃ ಸಂವಿವಿತ್ಸನ್ ವಿವಿಕ್ಷನ್ ॥ ೮ ॥

ಪಾದಃ ಸಾದಂ ಸದಾ ನೋ ದರಯತು ಸ ಹರೇರ್ಯೋ ಬಲೇಃ ಕಾಲನೇಚ್ಛಾ-
ವರ್ಧಿಷ್ಣೋರೂರ್ಧ್ವಮೃತ್ಥಃ ಸಪದಿ ನಖಮುಖೇನಾಂಡಖಂಡಂ ಚಖಾನ ।
ಆಯಾಂತ್ಯಾ ಸ್ವಃಸ್ರವಂತ್ಯಾ ಸ್ವತಲಕಿಸಲಯಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಯಾ ವ್ಯಾಪ್ಯ ವಿಶ್ವಂ
ವರ್ಣ್ಯಾಂಭೋಭಿರ್ವಿಲಿಂಪನ್ನಿವ ಭುವನಮಹಾಭಿತ್ತಿಮತ್ಯಾ ಪಫಾಲ ॥ ೯ ॥

ಪಾಂತ್ವಸ್ಮಾಂಸ್ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಕೇತೋಃ ಪದನಖಮಣಯೋ ಯತ್ರ ಚಿತ್ರಾಯಮಾಣಾಃ
ಸೌಪರ್ಣ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ರವರ್ಣಾಃ ಪ್ರತಿಕೃತಯ ಇತಿ ಭ್ರಾಂತಿಮಾಜಂತಿ ಭಾಂತ್ಯಃ ।
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಚಿಕೀರ್ಷುರ್ಬಹುಗುಣಮಧಿಕಾತಿಕ್ರಮಾಶಂಕಯಾಂಹಃ
ಸಂಹರ್ತುಃ ಪಾದಮೂಲೇ ಸ್ವಯಮಿಹ ದಶಭಿರ್ಮೂರ್ತಿಭಿಃ
ಸೋಽವತೀರ್ಣಃ ॥ ೧೦ ॥

ಹೃದ್ಯಂ ತಚ್ಚಿಂತಯಾಮಃ ಪರಮಪದಯುಗಂ ಸಾಧು ಯತ್ಸನ್ನಿಧಾನಾ-
ದತ್ಯುದ್ರಿಕ್ತೋರುಕಾಂತೇರ್ನಖಮಣಿನಿಕರಾನ್ನಿಷ್ಕಲಂಕೇಂದುಜಾಲಾತ್ ।
ನಿಷ್ಪ್ಯೂತೋಽರ್ಚಿಷ್ಕಲಾಪೋ ಹೃದಯವರಕಮುದ್ದೀಪಯೇದ್ಧ್ವಾಂತಮಂತಃ
ಕೃಂತೇದ್ಭಿಂದ್ಯಾಚ್ಚ ತಾಪಂ ಭಯಮುಪಶಮಯೇತ್
ದರ್ಶಯೇದಾಶು ತತ್ತ್ವಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ಚೀರ್ಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸುತೀರ್ಣಂ ವೃಜಿನಮುಪಜಿತಾಃ ಶತ್ರವಃ ಕ್ಷೇತ್ರಜಾಯೈ
ಹೃತ್ಪದ್ಮಂ ತತ್ಪದಾಬ್ಜದ್ಯುತಿಭಿರಹರಹಃ ಕ್ಷಾಲ್ಯತೇಕ್ಷೋದಿತಾಘ್ಯೈಃ ।
ಧನ್ಯೈರ್ವಿನ್ಯಸ್ಯಮಾನೇ ಮನಸಿ ಮುನಿಜನೈಃ ಸ್ವಾರ್ಜಿತಂ ಕರ್ಮಭರ್ಮ
ಸ್ತೋಜೋಜಾಲೋಜ್ಜ್ವಲೇಽಸ್ಮಿನ್ ಜ್ವಲನ ಇವ
ವಿಶುದ್ಧ್ಯರ್ಥಮಧ್ಯರ್ಪಯಾಮಃ ॥ ೧೨ ॥

ನಿತ್ಯೋಪಾಸ್ತ್ಯಾದರಾಭ್ಯಾಗತಗಿರಿಶಮುಖೋ ದಾರದೈತ್ಯಾರಿವಾರ
ಪ್ರಾರಬ್ಧೋರು ಪ್ರಣಾಮಾವಸರ ವಿತರಣೇ ಪ್ರೀತಿಹೇತೋಶ್ಚಬಾಲ ।
ಯಾವತ್ತಾವತ್ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣರತರಮಾರಮ್ಯಪಾದಾಗ್ರಲೀಲಾ
ಸಿಂಜನ್ಮಂಜೀರ ಮಂಜುಧ್ವನಿ ಪರಿಚರಿತಃ ಪಾತು ಮಾಂ ವಿಷ್ಣುಪಾದಃ ॥ ೧೩ ॥

ದಿಧ್ಯಾಸೋಧ್ವಾಂತಘಾತೋಪಹಿತನಿಜಮಹಃಸಂಭೃತಸ್ತಂಭಶೋಭಾಂ
ಬಿಭ್ರಾಣೇ ನಿಘ್ನತಾಂ ನಃ ಸ್ಮರಣಸರಣಿಕಾವಿಘ್ನಮೀಶಸ್ಯ ಜಂಘೇ ।
ಶ್ರೀಮಜ್ಜಾನುಪ್ರಭಾಮುಜ್ ಮಣಿಮುಕುರಶಿರಃ ಶೇಖರೇ ಶ್ರೀಕರಾಭ್ಯಾಂ
ಮಾರೋಪ್ಯಾಂಕಂ ವಿಪಂಕಂ ಪರಿಮೃದು ಮೃದಿತೇ
ಶೇಷಪರ್ಯಂಕತೋ ಯೇ ॥ ೧೪ ॥

ಸೌಂದರ್ಯಂ ಸೌಕುಮಾರ್ಯಂ ಬಲಮತಿಬಹುಲಂ ತೇಜ ಓಜಃ ಪ್ರತಾಪಃ
ತಾರುಣ್ಯಂ ಚೇತ್ಯಮೀಷಾಮಹಮಹಮಿಕಯೇವಾತಿಸಂಬಾಧಯೋಗಾತ್ ।
ಅಂತಃಪೂರ್ತೇರ್ದ್ರಢಿಷ್ಠಾವಪಿ ಪರಿಮೃದುಲೌ ಪೀವರೌ ದಾರಿತಾರೇ
ಊರೂ ದೂರೀಕ್ರಿಯಾಸ್ತಾಂ ದುರಿತಮರಮಧೀ-
ಮೇದುರಂ ಮೇ ದುರಂತಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ಶುದ್ಧಿಂ ಬುದ್ಧೇರ್ವಿದಧ್ಯಾದ್ಗುರು ಜನಕ ಜಗದ್ದೀಪದೀಪ್ತಾಂತರೀಯಾ
ಶ್ಲಿಷ್ಯತ್ಕೌಶೇಯಪೀತಾಂಶುಕವಲನಲಸತ್ಕಾಂಚನೋದ್ದಾಮಕಾಂಚೀ ।
ನಿಷ್ಟಪ್ತಸ್ನಿಗ್ಧಹೇಮಾಚಲಕಟಕತಟಾಸ್ಫಾಲನಾಸ್ಫಾರಪೂರ-
ತ್ವಂಗದ್ವಾಲಾತಪಾಂತಪ್ರತಿಘಟಿತತಟಿತ್ಕೋಟಿಮಾಲೋಜ್ಜ್ವಲಾ ನಃ ॥ ೧೬ ॥

ನಿಮ್ನೋ ನಾಭಿಃ ಸುವೃತ್ತಸ್ತನುರಿತಿ ಗಣನಾ ಕಾ ಗುಣಾನಾಮಣೂನಾಂ
ವಿಷ್ಣೋರ್ವಿಶ್ವೈಕನೀಡಂ ನಲಿನಮಿದಮುದ್ಯೈದುದ್ವಮದ್ರೋಚಿರೋಘಮ್ ।
ಯಸ್ಮಾದ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಲೀಕಃ ಶ್ರುತಿಭಿರಭಿರುವನ್ ಬ್ರಹ್ಮನಾರಾಯಣಾಖ್ಯಂ
ನಿತ್ಯಾನಂದೋರುಸಂವಿತ್ ಸದವಯವಮದೋ
ವೇದ್ಯತೇ ಯತ್ರಚಿತ್ರಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಮುಕ್ತಾಗ್ರಣ್ಯಾವಲೀನಾಮಭಿಮತವಸತಿಸ್ತಾಸು ಚಾನುಪ್ರವಿಷ್ಟಂ
ಸ್ವೈರಂ ಬಂಧೇನ ಬದ್ಧಂ ವಿಮಲಸುಖಚಿತಾ ಸ್ವೇನ ಚಾಪಿ ಸ್ವತಂತ್ರಮ್ ।
ನಿರ್ದೋಷಂ ದೋಷಪುಂಜಪ್ರಸವಿಗುಣಜುಷಾಂ ನಿರ್ಗುಣಂ ಸದ್ಗುಣಾಢ್ಯಂ
ಸರ್ಗೇಽಪಿ ಗ್ರಸ್ತವಿಶ್ವಂ ತನು ಮಹದುದರಂ ಪಾತು ನಶ್ಚಿತ್ರಮಿತ್ಥಮ್ ॥೧೮॥

ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾ ವಕ್ಷಃಶ್ರಿತಾಯಾಃ ಪ್ರತಿಕೃತಿಭಿರಿಹಾದ್ಯಾಸನೇನೋಲ್ಲಸಂತ್ಯಾ-
ಲೋಲಂತ್ಯಾಂದೋಲಿಕೇವ ಕ್ಷಣರುಚಿರುಚಿರೈ ರಂಜಿತಾರ್ಧಾತ ದುಸ್ರೈಃ
ಮುಕ್ತಾಮಾಲಾ ವಿಮುಕ್ತದ್ರುಹಿಣಗಣತನುರ್ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಸ್ಯ ಕಂಠೇ
ಭಕ್ತ್ಯಾಸಕ್ತಾ ವಿಮುಕ್ತ್ಯೈ ಭವತು ಭವಭಯಾದ್ ಭೂಯಸೋ
ಭಾವಿತಾ ನಃ ॥ ೧೯ ॥

ಧ್ಯೇಯಂ ಧೀರೈಶ್ಚಿರಂ ತದ್ವಿಕಟಮಣಿಶಿಲಾಮಂಡಲೋದ್ಭಾಸಿ ವಕ್ಷೋ
ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಸ್ಮಾಪಯಂತೀ ಭುವನಮತುಲಯಾ ಲೀಲಯೋಲ್ಲಾಸಿನೀ ಶ್ರೀಃ ।
ಯಸ್ಯಾ ಆಸ್ಯೇಂದುಕಾಂತ್ಯಾ ವಿಮಲವಿತತಯಾ ನ್ಯಕ್ಕೃತಶ್ಚಕ್ರಪಾಣೇಃ
ಪ್ರೋದ್ಯತ್ ಪ್ರದ್ಯೋತನೌಘಂ ದ್ಯುತಿಭಿರಭಿನುದನ್ ಕೌಸ್ತುಭಃ
ಕಂಠವೇಷಃ ॥ ೨೦ ॥

ಸರ್ವಾಂಗೀಣೋಽಂಗರಾಗಃ ಪರಿಮಳಸುರಭಿಃ ಸುಂದರಶ್ಚಂದನಾದ್ಯೈಃ
ಮುಕ್ತಾಮಾಲಾ ಚ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಸ್ವಯಮತಿ ಲಲಿತಾ ರತ್ನರಾಜಶ್ಚ ರಾಜನ್ ।
ನಿಸ್ತಾಪಂ ನಿತ್ಯಭದ್ರಂ ಸ್ವರಸಸುರಭಿ ಚ ಶ್ರೀಪತೇರ್ಬಾಹುಮಧ್ಯಂ
ಲೋಕಪ್ರೇಕ್ಷಾಭಯಾದ್ವಾಽವೃಣತ ಬಹುಗುಣಂ
ಸ್ವಾತ್ಮಶೋಭೇಚ್ಛಯಾ ವಾ ॥ ೨೧ ॥

ದೀರ್ಘಾಃ ಪೀನಾಃ ಸುವೃತ್ತಾಃ ಮಹಿತಮಣಿಮಯೈರ್ಭೂಷಣೈರ್ಭಾಸುರಾ ಯೇ
ಲೋಕಾತೀತಾಸ್ತ್ರಿಲೋಕೀಪಿತುರತಿರುಚಿರಾಃ ಚಕ್ರಶಂಖಾದಿಚಿಹ್ನೈಃ ।
ಆಕ್ರಾಂತಾ ಕಾಂತಿಮಂತಃ ಪ್ರಿಯತಮಕಮಲಾಭೋಗಭಾಜೋ ಭುಜಾಸ್ತೇ
ಭೂಮ್ನೋ ಭಕ್ತಾನ್ ವಿಭೂತಿಂ ಸ್ವಸದೃಶಮಭಯಾ
ಭಾಜಯಂತೋ ಜಯಂತಿ ॥ ೨೨ ॥

ಜಹ್ಯಾದಂಹಾಂಸ್ಯಸಹ್ಯಾನ್ಯುಪಹತಮಿಹಿರಪ್ರಗ್ರಹೋಗ್ರಾಂಶು ಚಕ್ರಂ
ದದ್ಯಾತ್ ಸದ್ಯಃ ಸುವಿದ್ಯಾಂ ವಿಧುಧವಲರುಚಿಃ ಪ್ರಾಂಚಿತಃ ಪಾಂಚಜನ್ಯಃ ।
ಹೃದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾ ವಿನುದ್ಯಾದ್ದಿತಿಸುತದಲನೀ ನೋಗದಾ ದುರ್ಮದಾರೇಃ
ಪದ್ಮಂ ಪದ್ಮಾಮುಖಶ್ರೀ ನಿಶಮನ ಮುಕುರಾ-
ಕಾರಿ ಕುರ್ಯಾತ್ ಸುಖಾನಿ ॥ ೨೩ ॥

ಉನ್ನಮ್ರಸ್ಕಂಧಪರ್ಯಾಕಲನಪರಿಲಸಚ್ಛಶ್ವದಮ್ಲಾನಮಾಲಾ-
ವ್ಯಾಲೋಲದ್ದಿವ್ಯದೀವ್ಯನ್ಮಧುಕರನಿಕರಾನೂಕ್ತಿ ಕೋಲಾಹಲೋ ನಃ ।
ದೂರೀಕುರ್ಯಾದವಿದ್ಯಾಕೃತಮಿತಿ ವಿಕೃತಂ ಭೂಷಿತಾಕಲ್ಪಜಾತ-
ಶ್ರೀ ಬಾಹ್ವಾಶ್ಲೇಷವೇಷಾಚ್ಯುತಗಲಗಲಿತೋ ವೇದನಾದೋ ಗಭೀರಃ ॥ ೨೪ ॥

ಪೂರ್ಣಾನಂತಾಮಲೇಂದು ಪ್ರಕರಮತಿಶಯಾನಸ್ಯ ಕಾಂತ್ಯಾ ಮುಖೇಂದೋಃ
ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ಭಾಗ್ಯದೇವ್ಯಾಃ ಸ್ವಭಿಮತಕಮಿತುರ್ವರ್ಣ್ಯತೇ ಕಿಂ ವಿವಿಚ್ಯ ।
ಯತ್ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯೈವ ತಾಪಾನ್ ಪ್ರಜಹತಿ ಜನತಾ ಯತ್ರ ಸಂಗಾದಸಂಗೇ
ಮಾಂಗಲ್ಯಾಂಗ್ಯಾ ಮನೋಜ್ಞಂ ಮುಖಕಮಲಮಭೂನ್ಮಂಗಲೈಕಪ್ರಸೂತಿ ॥೨೫॥

ವಂದೇ ವಿಷ್ಣೋರ್ಮುಖಾಬ್ಜಂ ಮಣಿಮಕರಚಲತ್ಕುಂಡಲೋಲ್ಲಾಸಿಗಂಡಂ
ಚಾರುಭ್ರೂನ್ನಮ್ರವಾಸಂ ಸರಸಿಜನಯನಂ ತಾಮ್ರಕಮ್ರಾಧರೋಷ್ಠಮ್ ।
ಉನ್ಮೀಲತ್ಕುಂದವೃಂದದ್ಯುತಿಮತಿಶಯತಶ್ಶ್ಚೋಲ್ಲಸಂತ್ಯಾ ಹಸಂತ್ಯಾ
ಮಜ್ಜಂತ್ಯಾ ಚಾಧರೋಷ್ಠಾರುಣಿಮನಿರುಚಿರಂ ದಂತಪಂಕ್ತ್ಯಂತ ಕಾಂತ್ಯಾ ॥೨೬॥

ಆನಂದಂ ಸಂದಧಾನೋ ಹೃದಿಮದಮದಯಂ ಮಂದಯನ್ನಿಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ
ತನ್ವನ್ ದಾಂತಿಂ ದುರಂತಂ ದುರಿತದರದುಹಂ ದ್ರಾವಯನ್ ದೋಷರಾಶಿಂ ।
ಕೈವಲ್ಯಂ ದ್ಯೋತಯನ್ ಸ್ವಂ ದಿವಸಮನುಸತಾಂ ದಾಸತಾಂ ದರ್ಶಯನ್ನೋ
ಮೌಕುಂದೋ ಮಂದಹಾಸೋ ದಿಶತು ಕೃತದಯೋ
ವಂದಿತಃ ಸ್ವಾಪರೋಕ್ಷಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಸುವ್ಯಕ್ತೋದ್ರಿಕ್ತಭಕ್ತಿಪ್ರಸರಭರನಮನ್ನಾಕಿಲೋಕಾವಲೋಕ-
ಪ್ರೋದ್ಯತ್ ಪ್ರೌಢಾನುಕಂಪಾಪರವಶವಿಶದವ್ಯಂಜಿತಾಣುಸ್ಮಿತೇಂದೋಃ ।
ನಿರ್ಯನ್ನೀರೋಧನಾನಾಮುಖಸುಖರಮಯೂಖೋತ್ಕರೋತ್ಕಾಶ್ಯಮಾನೈಃ
ಸಾಕಂ ಪೀಯೂಷಪೂರೈಃ ಸ್ನಪಯತು ಸುಜನೈ
ರ್ಮಾಂ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಭೂಮಿಃ ॥ ೨೮ ॥

ಯಸ್ಮಾದಾಸ್ಮಾಕಮಿತ್ರಾದಮಿತಮಹಿಮತೋ ಹೃಷ್ಯತೋ ರುಷ್ಯತೋ ವಾ
ಲೋಕಾಃ ಪುಷ್ಯಂತಿ ಶುಷ್ಯಂತ್ಯಪಿ ಖಲು ನಿಖಿಲಾಃ ಸಾಕಮಾಕಂ ಪರಸ್ಯ ।
ಸೋಽಯಂ ಸೋಪಾನಭೂಮಿರ್ವಿಧಿಭವವಿಭವೋದ್ಭಾವಯಿತ್ರ್ಯಾಃ ಸವಿತ್ರ್ಯಾಃ
ಸ್ರಷ್ಟ್ರ್ಯಾಣಾಂ ದೃಷ್ಟಿಪಾತೇ ಜಗತಿ ಜನಿಮೃತೇರ್ಮೋಕ್ಷಹೇತುಃ ಕಟಾಕ್ಷಃ ॥೨೯॥

ಕೃಷ್ಣಾತ್ಮಾನಃ ಸುವಕ್ರಾ ವಿಲುಳಿತತಿಲಕಾ ಲೋಕಭರ್ತುಃ ಪರಸ್ತ್ರೀ-
ವಕ್ತ್ರಾಮರ್ಶಾದ್ವಿವರ್ಣಾಃ ಗುರುಪಿತುರಲಕಾ ಉತ್ತಮಾಂಗಾಶ್ರಯಾ ನಃ ।
ಧ್ಯಾತಾಶ್ಚೇತೋವಿಶುದ್ಧಿಂ ವಿದಧತಿ ತದಿದಂ ನೈವ ಚಿತ್ರಂ ನಮಸ್ತ-
ಚ್ಚೂಡಾರತ್ನಾಯ ರಮ್ಯದ್ಯುತಿನಿಕರಸಮಾಪೂರಿತಾಶಾಮುಖಾಯ ॥ ೩೦ ॥

ಸ್ವಾಂತೇ ಸ್ವಾಂತೇ ವಸಂತ್ಯಾ ವಿಹಿತಕಲಿಮಲೋಪಾರಮಾಯಾ ರಮಾಯಾ
ಭರ್ತುರ್ಭರ್ತುರ್ಗುಣಾನಾಂ ಸ್ಥಿರತರತರುಣಶ್ರೀಧರಾಯಾ ಧರಾಯಾಃ ।
ಸ್ವೋರುಂ ಸ್ವೋರುಂ ಗುರೂಣಾಮಪಿ ಮಮ ಕೃತಸಂಮೋದದಾನೋ
ದದಾನೋ
ದದ್ಯಾದದ್ಯಾಚ್ಯುತೋ ಮೇ ಸುಮತಿಮಿಹ ಸತಾಂ
ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರದಾಯ॥ ೩೧ ॥

*ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾದಪಿ ನಿಜಗುಣತಃ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ-
ಪ್ರಾಜ್ಞಾಚಾರ್ಯಸ್ಯ ಶಿಷ್ಯಃ ಸ್ತವಮಿತಿ ಕೃತವಾನ್ ತತ್ಪ್ರಸಾದಾವಲಂಬಾತ್ ।
ತೇನ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಣಿಹಿತಕರಣಃ ಸ್ತೌತಿ ಯಸ್ತಂ ಸುಭಕ್ತ
ತಸ್ಮೈ ಸ್ವಾಮೀ ರಮೇಶಃ ಪ್ರದಿಶತು ವಿಶದಾಂ ದೃಷ್ಟಿಮಿಷ್ಟಾಂ ಚ
ಭಕ್ತಿಮ್ ॥ ೩೨ ॥

ಪುಣ್ಯೈಃ ಪೂರ್ಣತಮಃ ಪುರಾಣಪುರುಷಃ ಸಜ್ಜ್ಞಾನ ಸೌಖ್ಯಾದಿಭಿ-
ರ್ದೇವೋ ದಿವ್ಯತನುರ್ನಿಜೇ ವರಪದೇ ಪದ್ಮಾನುರಾಗಾಸ್ಪದೇ ।
ಸ್ವಾನಂದೋರುಪುರೇ ಪುರಂದರಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭಿಃ ಪೂರ್ವಜೈಃ
ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜ್ಯತಮೋ ವಸನ್ನಸುಲಭಾಂ ಭಕ್ತಿಂ ಪ್ರದದ್ಯಾನ್ಮಮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

---

* ವರದರಾಜಾಚಾರ್ಯರ ಟೀಕಾಸಮೇತ ಸಾಣೂರು ಭೀಮಭಟ್ಟರು 1982ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ "ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿ"ಯಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ಲೋಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ವರದರಾಜಾಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ಯದ್ಯಪೀದಂ ಪದ್ಯಂ ಪೂರ್ವ ಟೀಕಾಕಾರ್ಯೈರ್ ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ತಥಾಪಿ ಸರ್ವೈಃ ಪಠಮಾನತ್ವಾದಸ್ಮಾಭಿರ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ". ವಾರಿಕಾಂತಾರ ರಾಮರ ಟೀಕೆ ಇರುವ ಬೆಳಗಾಂ ಭಿಕಾಜೀ ಹರಿಸಾವಂತರು 1803ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ 32 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿಃ

[ಉದಯ-ರವಿ-ಸಹಸ್ರ-ದ್ಯೋತಿತಂ ರೂಕ್ಷ-ವೀಕ್ಷಂ
ಪ್ರಳಯ-ಜಲಧಿ-ನಾದಂ ಕಲ್ಪ-ಕೃದ್-ವಹ್ನಿ-ವಕ್ತ್ರಮ್ ।
ಸುರ-ಪತಿ-ರಿಪು-ವಕ್ಷಶ್ಛೇದ-ರಕ್ತೋತ್ಕ್ಷಿತಾಂಗಂ
ಪ್ರಣತ-ಭಯ-ಹರಂ- ತಂ ನಾರಸಿಂಹಂ ನತೋಽಸ್ಮಿ ॥]

ಪ್ರಳಯ-ರವಿ-ಕರಾಳಾಕಾರ-ರುಕ್-ಚಕ್ರವಾಳಂ
ವಿರಳಯದುರು-ರೋಚೀ-ರೋಚಿತಾಶಾಂತರಾಳ ।
ಪ್ರತಿ-ಭಯ-ತಮ-ಕೋಪಾತ್ಯುತ್ಕಟೋಚ್ಚಾಟ್ಟ-ಹಾಸಿನ್
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧ ॥

ಸರಸ-ರಭಸ-ಪಾದಾಪಾತ-ಭಾರಾಭಿ-ರಾವ-
ಪ್ರಚಕಿತ-ಚಲ-ಸಪ್ತ-ದ್ವಂದ್ವ-ಲೋಕ-ಸ್ತುತಸ್ತ್ವಮ್ ।
ರಿಪು-ರುಧಿರ-ನಿಷೇಕೇಣೇವ ಶೋಣಾಂಘ್ರಿ-ಶಾಲಿನ್
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೨ ॥

ತವ ಘನ-ಘನ-ಘೋಷೋ ಘೋರಮಾಘ್ರಾಯ ಜಂಘಾ-
ಪರಿಘಮಲಘುಮೂರು-ವ್ಯಾಜ-ತೇಜೋ-ಗಿರಿಂ ಚ ।
ಘನ-ವಿಘಟಿತಮಾಗಾದ್ ದೈತ್ಯ-ಜಂಘಾಲ-ಸಂಘೋ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೩ ॥

ಕಟಕಿ-ಕಟಕ-ರಾಜದ್ಧಾಟಕಾಗ್ರ್ಯ-ಸ್ಥಲಾಭಾ
ಪ್ರಕಟ-ಪಟ-ತಟಿತ್ ತೇ ಸತ್-ಕಟಿ-ಸ್ಥಾಽತಿಪಟ್ವೀ ।
ಕಟುಕ-ಕಟುಕ-ದುಷ್ಟಾಟೋಪ-ದೃಷ್ಟಿ-ಪ್ರಮುಷ್ಟೌ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೪ ॥

ಪ್ರ ಖರ-ನಖರ-ವಜ್ರೋತ್ಖಾತ-ರೂಕ್ಷಾರಿ-ವಕ್ಷಃ-
ಶಿಖರಿ-ಶಿಖರ-ರಕ್ತೈರಾಕ್ತ-ಸಂದೇಹ-ದೇಹ ।
ಸು-ವಲಿಭ ಶುಭ-ಕುಕ್ಷೇ ಭದ್ರ-ಗಂಭೀರ-ನಾಭೇ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೫ ॥

ಸ್ಫುರಯತಿ ತವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸೈವ ನಕ್ಷತ್ರ-ಮಾಲಾ
ಕ್ಷಪಿತ-ದಿತಿಜ-ವಕ್ಷೋ-ವ್ಯಾಪ್ತ-ನಕ್ಷತ್ರ-ಮಾರ್ಗಮ್ ।
ಅರಿ-ದರ-ಧರ ಜಾನ್ವಾಸಕ್ತ-ಹಸ್ತ-ದ್ವಯಾಹೋ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೬ ॥

ಕಟು-ವಿಕಟ-ಸಟೌಘೋದ್-ಘಟ್ಟನಾದ್ ಭ್ರಷ್ಟ-ಭೂಯೋ
ಘನ-ಪಟಲ-ವಿಶಾಲಾಕಾಶ-ಲಬ್ಧಾವಕಾಶಮ್ ।
ಕರ-ಪರಿಘ-ವಿಮರ್ದ-ಪ್ರೋದ್ಯಮಂ ಧ್ಯಾಯತಸ್ತೇ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೭ ॥

ಹಠ-ಲುಠದಲಘಿಷ್ಠೋತ್-ಕಂಠ ದಂಷ್ಟ್ರೋಷ್ಠ ವಿದ್ಯುತ್-
ಸಟ ಶಠ-ಕಠಿನೋರಃ ಪೀಠ-ಭಿತ್ ಸುಷ್ಠು ನಿಷ್ಠಾಮ್ ।
ಪಠತಿ ನು ತವ ಕಂಠಾದಿಷ್ಠ-ಘೋರಾಂತ್ರ-ಮಾಲಾ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೮ ॥

ಹೃತ-ಬಹು-ಮಿಹಿರಾಭಾಸಹ್ಯ-ಸಂಹಾರ-ರಂಹೋ-
ಹುತವಹ-ಬಹು-ಹೇತಿ-ಹ್ರೇಷಿಕಾನಂತ-ಹೇತಿ-
ಅಹಿತ-ವಿಹಿತ-ಮೋಹಂ ಸಂವಹನ್ ಸೈಂಹಮಾಸ್ಯಂ
ದಹ-ದಹ-ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೯ ॥

ಗುರು-ಗುರು-ಗಿರಿ-ರಾಜತ್-ಕಂದರಾಂತರ್ಗತೇ ವಾ
ದಿನಮಣಿ-ಮಣಿ-ಶೃಂಗೇ ವಾಂತ-ವಹ್ನಿ-ಪ್ರ-ದೀಪ್ತೇ ।
ದಧದತಿ-ಕಟು-ದಂಷ್ಟ್ರೇ ಭೀಷಣೋಜ್ಜಿಹ್ವ-ವಕ್ತ್ರೇ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೦ ॥

ಅಧರಿತ-ವಿಬುಧಾಬ್ಧಿ-ಧ್ಯಾನ-ಧೈರ್ಯಂ ವಿದೀಧ್ಯದ್-
ವಿವಿಧ-ವಿಬುಧ-ಧೀ-ಶ್ರದ್ಧಾಪಿತೇಂದ್ರಾರಿ-ನಾಶಮ್ ।
ವಿವಿಧದತಿ-ಕಟಾಹೋದ್-ಘಟ್ಟನೇದ್ಧಾಟ್ಟ-ಹಾಸಂ
ದಹ-ದಹ ನರ-ಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೧ ॥

ತ್ರಿ-ಭುವನ-ತೃಣ-ಮಾತ್ರ-ತ್ರಾಣ-ತೃಷ್ಣಂ-ತು ನೇತ್ರ-
ತ್ರಯಮತಿ-ಲಘಿತಾರ್ಚಿರ್ವಿಷ್ಟಪಾವಿಷ್ಟ-ಪಾದಮ್ ।
ನವ-ತರ-ರವಿ-ತಾಮ್ರಂ ಧಾರಯನ್ ರೂಕ್ಷ-ವೀಕ್ಷಂ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೨ ॥

ಭ್ರಮದಭಿಭವ-ಭೂಭೃದ್-ಭೂರಿ-ಭೂಭಾರ-ಸದ್-ಭಿದ್-
ಭಿದನವ-ವಿಭವ-ಭ್ರೂ-ವಿಭ್ರಮಾದಭ್ರ-ಶುಭ್ರ ।
ಋಭು-ಭವ-ಭಯ-ಭೇತ್ತರ್ಭಾಸಿ ಭೋ-ಭೋ ವಿಭೋಽಭೀಃ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೩ ॥

ಶ್ರವಣ-ಖಚಿತ-ಚಂಚತ್-ಕುಂಡಲೋಚ್ಚಂಡ-ಗಂಡ
ಭ್ರುಕುಟಿ-ಕಟು-ಲಲಾಟ ಶ್ರೇಷ್ಠ-ನಾಸಾರುಣೋಷ್ಠ ।
ವರ-ದ ಸು-ರದ ರಾಜತ್-ಕೇಸರೋತ್-ಸಾರಿತಾರೇ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೪ ॥

ಪ್ರವಿಕಚ-ಕಚ-ರಾಜದ್-ರತ್ನ-ಕೋಟೀರ-ಶಾಲಿನ್
ಗಲ-ಗತ-ಗಲದುಸ್ರೋದಾರ-ರತ್ನಾಂಗದಾಢ್ಯ ।
ಕನಕ-ಕಟಕ-ಕಾಂಚೀ-ಸಿಂಜಿನೀ-ಮುದ್ರಿಕಾವನ್
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೫ ॥

ಅರಿ-ದರಮಸಿ-ಖೇಟೌ ಬಾಣ-ಚಾಪೇ ಗದಾಂ ಸನ್-
ಮುಸಲಮಪಿ ದಧಾನಃ ಪಾಶ-ವರ್ಯಾಂಕುಶೌ ಚ ।
ಕರ-ಯುಗಳ-ಧೃತಾಂತ್ರ-ಸ್ರಗ್ ವಿಭಿನ್ನಾರಿ-ವಕ್ಷೋ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೬ ॥

ಚಟ-ಚಟ-ಚಟ ದೂರಂ ಮೋಹಯ ಭ್ರಾಮಯಾರೀನ್
ಕಡಿ-ಕಡಿ-ಕಡಿ ಕಾಯಂ ಜ್ವಾರಯ ಸ್ಫೋಟಯಸ್ವ ।
ಜಹಿ-ಜಹಿ-ಜಹಿ ವೇಗಂ ಶಾತ್ರವಂ ಸಾನುಬಂಧಂ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೭ ॥

ವಿಧಿ-ಭವ-ವಿಬುಧೇಶ-ಭ್ರಾಮಕಾಗ್ನಿ-ಸ್ಫುಲಿಂಗ-
ಪ್ರಸವಿ-ವಿಕಟ-ದಂಷ್ಟ್ರೋಜ್ಜಿಹ್ವ-ವಕ್ತ್ರ-ತ್ರಿನೇತ್ರ ।
ಕಲ-ಕಲ-ಕಲ ಕಾಮಂ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ತೇ ಸು-ಭಕ್ತಂ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೮ ॥

ಕುರು-ಕುರು ಕರುಣಾಂ ತಾಂ ಸಾಂಕುರಾಂ ದೈತ್ಯ-ಪೋತೇ
ದಿಶ-ದಿಶ ವಿಶದಾಂ ಮೇ ಶಾಶ್ವತೀಂ ದೇವ ದೃಷ್ಟಿಮ್ -
ಜಯ-ಜಯ-ಜಯ-ಮೂರ್ತೇಽನಾರ್ತ ಜೇತವ್ಯ-ಪಕ್ಷಂ
ದಹ-ದಹ ನರಸಿಂಹಾಸಹ್ಯ-ವೀರ್ಯಾಹಿತಂ ಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ಸ್ತುತಿರಿಯಮಹಿತ-ಘ್ನೀ ಸೇವಿತಾ ನಾರಸಿಂಹೀ
ತನುರಿವ ಪರಿ-ಶಾಂತಾ ಮಾಲಿನೀ ಸಾಽಭಿತೋಽಲಮ್ ।
ತದಖಿಲ-ಗುರು-ಮಾಗ್ರ್ಯ-ಶ್ರೀದರೂಪಾ ಲಸದ್ಭಿಃ
ಸುನಿಯಮ-ನಯ-ಕೃತ್ಯೈಃ ಸದ್-ಗುಣೈ(ಗಣೈ)ರ್ನಿತ್ಯ-ಯುಕ್ತಾ ॥ ೨೦ ॥

ಲಿಕುಚ-ತಿಲಕ-ಸೂನುಃ ಸದ್ಧಿತಾರ್ಥಾನು-ಸಾರೀ
ನರಹರಿ-ನುತಿಮೇತಾಂ ಶತ್ರು-ಸಂಹಾರ-ಹೇತುಮ್ ।
ಅಕೃತ ಸಕಲ-ಪಾಪ-ಧ್ವಂಸಿನೀಂ ಯಃ ಪಠೇತ್ ತಾಂ
ವ್ರಜತಿ ನೃಹರಿ-ಲೋಕಂ ಕಾಮ-ಲೋಭಾದ್ಯಸಕ್ತಃ ॥ ೨೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ ನರಸಿಂಹಸ್ತುತಿಃ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ವಾಯುಸ್ತುತಿಃ

ನಖಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಪಾರಾಯಣಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಸಾರಿ, ವಾಯುಸ್ತುತಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಠಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ಓಂ

ಶ್ರೀಮದ್-ವಿಷ್ಣ್ವಂಘ್ರಿ-ನಿಷ್ಠಾತಿಗುಣ-ಗುರುತಮ-ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಚಾರ್ಯ-ಪಾದೋಜ್ಜ್ವಲ-ಜಲಜ-ಲಸತ್-ಪಾಂಸವೋಽಸ್ಮಾನ್-
ಪುನಂತು।
ವಾಚಾಂ ಯತ್ರ ಪ್ರಣೇತ್ರೀ ತ್ರಿಭುವನಮಹಿತಾ ಶಾರದಾ ಶಾರದೇಂದು-
ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ-ಭದ್ರ-ಸ್ಮಿತಶ್ರೀ-ಧವಳಿತ-ಕಕುಭಾ ಪ್ರೇಮಭಾರಂ ಬಭಾರ ॥ ೧ ॥

ಉತ್‌ಕಂಠಾಕುಂಠ-ಕೋಲಾಹಲ-ಜವ-ವಿಜಿತಾಜಸ್ರ-ಸೇವಾನುವೃದ್ಧ-
ಪ್ರಾಜ್ಞಾತ್ಮ-ಜ್ಞಾನ-ಧೂತಾಂಧತಮಸ-ಸುಮನೋ-ಮೌಳಿ-ರತ್ನಾವಲೀನಾಮ್ ।
ಭಕ್ತ್ಯುದ್ರೇಕಾವಗಾಢ-ಪ್ರಘಟನ-ಸಘಟಾತ್‌ಕಾರ-ಸಂಘೃಷ್ಯಮಾಣ-
ಪ್ರಾಂತ-ಪ್ರಾಗ್ರ್ಯಾಂಘ್ರಿ-ಪೀಠೋತ್ಥಿತ-ಕನಕ-ರಜಃ-ಪಿಂಜರಾರಂಜಿತಾಶಾಃ ॥ ೨ ॥

ಜನ್ಮಾಧಿ-ವ್ಯಾಧ್ಯುಪಾಧಿ-ಪ್ರತಿಹತಿ-ವಿರಹ-ಪ್ರಾಪಕಾಣಾಂ ಗುಣಾನಾಂ
ಅಗ್ರ್ಯಾಣಾಮರ್ಪಕಾಣಾಂ ಚಿರಮುದಿತ-ಚಿದಾನಂದ-ಸಂದೋಹ-ದಾನಾಮ್ ।
ಏತೇಷಾಮೇಷ ದೋಷ-ಪ್ರಮುಷಿತ-ಮನಸಾಂ ದ್ವೇಷಿಣಾಂ ದೂಷಕಾಣಾಂ
ದೈತ್ಯಾನಾಮಾರ್ತಿಮಂಧೇ ತಮಸಿ ವಿದಧತಾಂ ಸಂಸ್ತವೇ ನಾಸ್ಮಿ ಶಕ್ತಃ ॥ ೩ ॥

ಅಸ್ಯಾವಿಷ್ಕರ್ತುಕಾಮಂ ಕಲಿ-ಮಲ-ಕಲುಷೇಽಸ್ಮಿನ್ ಜನೇ ಜ್ಞಾನ-ಮಾರ್ಗಂ
ವಂದ್ಯಂ ಚಂದ್ರೇಂದ್ರ-ರುದ್ರ-ದ್ಯುಮಣಿ-ಫಣಿ-ವಯೋ-ನಾಯಕಾದ್ಯೈರಿಹಾದ್ಯ ।
ಮಧ್ವಾಖ್ಯಂ ಮಂತ್ರ-ಸಿದ್ಧಂ ಕಿಮುತ ಕೃತವತೋ ಮಾರುತಸ್ಯಾವತಾರಂ
ಪಾತಾರಂ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಂ ಪದಮಪವಿಪದಃ ಪ್ರಾಪ್ತುರಾಪನ್ನ-
ಪುಂಸಾಮ್ ॥ ೪ ॥

ಉದ್ಯದ್-ವಿದ್ಯುತ್-ಪ್ರಚಂಡಾಂ ನಿಜ-ರುಚಿ-ನಿಕರ-ವ್ಯಾಪ್ತ-ಲೋಕಾವಕಾಶೇ
ಬಿಭ್ರದ್ ಭೀಮೋ ಭುಜೇ ಯೋಽಭ್ಯುದಿತ-ದಿನಕರಾಭಾಂಗದಾಢ್ಯ-ಪ್ರಕಾಂಡೇ ।
ವೀರ್ಯೋದ್ಧಾರ್ಯಾಂ ಗದಾಗ್ರ್ಯಾಮಯಮಿಹ ಸುಮತಿಂ ವಾಯುದೇವೋ
ವಿದಧ್ಯಾತ್
ಅಧ್ಯಾತ್ಮ-ಜ್ಞಾನ-ನೇತಾ ಯತಿ-ವರ-ಮಹಿತೋ ಭೂಮಿ-
ಭೂಷಾ-ಮಣಿರ್ಮೇ ॥ ೫ ॥

ಸಂಸಾರೋತ್ತಾಪ-ನಿತ್ಯೋಪಶಮದ-ಸದಯ-ಸ್ನೇಹ-ಹಾಸಾಂಬುಪೂರ-
ಪ್ರೋದ್ಯದ್-ವಿದ್ಯಾನವದ್ಯ-ದ್ಯುತಿ-ಮಣಿ-ಕಿರಣ-ಶ್ರೇಣಿ-ಸಂಪೂರಿತಾಶಃ ।
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಾಧಿವಾಸೋಚಿತತರ-ಸರಳ-ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ-
ಕ್ಷೀರಾಂಭೋಧಿರ್ವಿಭಿಂದ್ಯಾದ್-ಭವದನಭಿಮತಂ
ಭೂರಿ ಮೇ ಭೂತಿಹೇತುಃ ॥ ೬ ॥

ಮೂರ್ಧನ್ಯೇಷೋಽಂಜಲಿರ್ಮೇ ಧೃಡತರಮಿಹ ತೇ ಬದ್ಧ್ಯತೇ ಬಂಧ-ಪಾಶ-
ಚ್ಛೇತ್ರೇದಾತ್ರೇ ಸುಖಾನಾಂ ಭಜತಿ ಭುವಿ ಭವಿಷ್ಯದ್-ವಿಧಾತ್ರೇ ದ್ಯು-ಭರ್ತ್ರೇ ।
ಅತ್ಯಂತಂ ಸಂತತಂ ತ್ವಂ ಪ್ರದಿಶ ಪದ-ಯುಗೇ ಹಂತ ಸಂತಾಪ-ಭಾಜಾಂ
ಅಸ್ಮಾಕಂ ಭಕ್ತಿಮೇಕಾಂ ಭಗವತ ಉತ ತೇ ಮಾಧವಸ್ಯಾಥ ವಾಯೋಃ ॥ ೭ ॥

ಸಾಭ್ರೋಷ್ಣಾಭೀಶು-ಶುಭ್ರ-ಪ್ರಭಮಭಯ ನಭೋ
ಭೂರಿ-ಭೂಭೃದ್-ವಿಭೂತಿ-
ಭ್ರಾಜಿಷ್ಣುರ್ಭೂರ್ಋಭೂಣಾಂ ಭವನಮಪಿ ವಿಭೋಽಭೇದಿ ಬಭ್ರೇ
ಬಭೂವೇ।
ಯೇನ ಭ್ರೂ-ವಿಭ್ರಮಸ್ತೇ ಭ್ರಮಯತು ಸುಭೃಶಂ ಬಭ್ರುವದ್
ದುರ್ಭೃತಾಶಾನ್
ಭ್ರಾಂತಿರ್ಭೇದಾವಭಾಸಸ್ತ್ವಿತಿ ಭಯಮಭಿಭೂರ್ಭೋಕ್ಷ್ಯತೋ
ಮಾಯಿಭಿಕ್ಷೂನ್ ॥ ೮ ॥

ಯೇಽಮುಂ ಭಾವಂ ಭಜಂತೇ ಸುರ-ಮುಖ-ಸುಜನಾರಾಧಿತಂ ತೇ ತೃತೀಯಂ
ಭಾಸಂತೇ ಭಾಸುರೈಸ್ತೇ ಸಹಚರ-ಚಲಿತೈಶ್ಚಾಮರೈಶ್ಚಾರು-ವೇಷಾಃ ।
ವೈಕುಂಠೇ ಕಂಠ-ಲಗ್ನ-ಸ್ಥಿರ-ಶುಚಿ-ವಿಲಸತ್-ಕಾಂತಿ-ತಾರುಣ್ಯ-ಲೀಲಾ-
ಲಾವಣ್ಯಾಪೂರ್ಣ-ಕಾಂತಾ-ಕುಚ-ಭರ-ಸುಲಭಾಶ್ಲೇಷ-ಸಮ್ಮೋದ-ಸಾಂದ್ರಾಃ ॥೯॥

ಆನಂದಾನ್ ಮಂದ-ಮಂದಾ ದದತಿ ಹಿ ಮರುತಃ ಕುಂದ-ಮಂದಾರ-ನಂದ್ಯಾ-
ವರ್ತಾಮೋದಾನ್ ದಧಾನಾ ಮೃದು-ಪದಮುದಿತೋದ್ಗೀತಕೈಃ
ಸುಂದರೀಣಾಮ್ ।
ವೃಂದೈರಾವಂದ್ಯ-ಮುಕ್ತೇಂದ್ವಹಿಮಗು-ಮದನಾಹೀಂದ್ರ-ದೇವೇಂದ್ರ-ಸೇವ್ಯೇ
ಮೌಕುಂದೇ ಮಂದಿರೇಽಸ್ಮಿನ್ನವಿರತಮುದಯನ್ಮೋದಿನಾಂ ದೇವದೇವ ॥೧೦॥

ಉತ್ತಪ್ತಾಽತ್ಯುತ್ಕಟ-ತ್ವಿಟ್-ಪ್ರಕಟ-ಕಟಕಟ-ಧ್ವಾನ-ಸಂಘಟ್ಟನೋದ್ಯದ್
ವಿದ್ಯುದ್-ವ್ಯೂಢ-ಸ್ಫುಲಿಂಗ-ಪ್ರಕರ-ವಿಕಿರಣೋತ್ಕ್ವಾಥಿತೇ ಬಾಧಿತಾಂಗಾನ್ ।
ಉದ್ಗಾಢಂ ಪಾತ್ಯಮಾನಾ ತಮಸಿ ತತ ಇತಃ ಕಿಂಕರೈಃ ಪಂಕಿಲೇ ತೇ
ಪಂಕ್ತಿರ್ಗ್ರಾವ್ಣಾಂ ಗರಿಮ್ಣಾ ಗ್ಲಪಯತಿ ಹಿ ಭವದ್-ದ್ವೇಷಿಣೋ-
ವಿದ್ವದಾದ್ಯ ॥ ೧೧ ॥

ಅಸ್ಮಿನ್ನಸ್ಮದ್-ಗುರೂಣಾಂ ಹರಿ-ಚರಣ-ಚಿರ-ಧ್ಯಾನ-ಸನ್ಮಂಗಲಾನಾಂ
ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಪಾರ್ಶ್ವಭೂಮಿಂ ಧೃತ-ರಣರಣಿಕ-ಸ್ವರ್ಗಿ-ಸೇವ್ಯಾಂ ಪ್ರಪನ್ನಃ ।
ಯಸ್ತೂದಾಸ್ತೇ ಸ ಆಸ್ತೇಽಧಿಭವಮಸುಲಭ-ಕ್ಲೇಶ-ನಿರ್ಮೋಕಮಸ್ತ-
ಪ್ರಾಯಾನಂದಂ ಕಥಂಚಿನ್ನ ವಸತಿ ಸತತಂ ಪಂಚ-ಕಷ್ಟೇಽತಿಕಷ್ಟೇ ॥ ೧೨ ॥

ಕ್ಷುತ್-ಕ್ಷಾಮಾನ್ ರೂಕ್ಷ-ರಕ್ಷೋ-ರದ-ಖರ-ನಖರ-ಕ್ಷುಣ್ಣ-ವಿಕ್ಷೋಭಿ-ತಾಕ್ಷಾನ್
ಆಮಗ್ನಾನಂಧಕೂಪೇ ಕ್ಷುರ-ಮುಖ-ಮುಖರೈಃ ಪಕ್ಷಿಭಿರ್ವಿಕ್ಷತಾಂಗಾನ್ ।
ಪೂಯಾಸೃಜ್-ಮೂತ್ರ-ವಿಷ್ಠಾ-ಕೃಮಿ-ಕುಲ-ಕಲಿಲೇ ತತ್ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಿಪ್ತ-ಶಕ್ತ್ಯ-
ದ್ಯಸ್ತ್ರ-ವ್ರಾತಾರ್ದಿತಾಂಸ್ತ್ವದ್-ದ್ವಿಷ-ಉಪಜಿಹತೇ ವಜ್ರಕಲ್ಪಾ
ಜಲೂಕಾಃ ॥ ೧೩ ॥

ಮಾತರ್ಮೇ ಮಾತರಿಶ್ವನ್ ಪಿತರತುಲ-ಗುರೋ ಭ್ರಾತರಿಷ್ಟಾಪ್ತ-ಬಂಧೋ
ಸ್ವಾಮಿನ್ ಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮನ್ನಜರ ಜರಯಿತರ್ಜನ್ಮ-ಮೃತ್ಯಾಮಯಾನಾಮ್ ।
ಗೋವಿಂದೇ ದೇಹಿ ಭಕ್ತಿಂ ಭವತಿ ಚ ಭಗವನ್ನೂರ್ಜಿತಾಂ ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತಾಂ
ನಿರ್ವ್ಯಾಜಾಂ ನಿಶ್ಚಲಾಂ ಸದ್-ಗುಣ-ಗಣ-ಬೃಹತೀಂ ಶಾಶ್ವತೀಮಾಶು
ದೇವ ॥ ೧೪ ॥

ವಿಷ್ಣೋರತ್ಯುತ್ತಮತ್ವಾದಖಿಲ-ಗುಣ-ಗಣೈಸ್ತತ್ರ ಭಕ್ತಿಂ-ಗರಿಷ್ಠಾಂ
ಆಶ್ಲಿಷ್ಟೇ ಶ್ರೀ-ಧರಾಭ್ಯಾಮಮುಮಥ ಪರಿವಾರಾತ್ಮನಾ ಸೇವಕೇಷು ।
ಯಃ ಸಂಧತ್ತೇ ವಿರಿಂಚ-ಶ್ವಸನ-ವಿಹಗಪಾನಂತ-ರುದ್ರೇಂದ್ರ-ಪೂರ್ವೇ-
ಷ್ವಾಧ್ಯಾಯಂ ಸ್ತಾರತಮ್ಯಂ ಸ್ಫುಟಮವತಿ ಸದಾ ವಾಯುರಸ್ಮದ್
ಗುರುಸ್ತಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ತತ್ತ್ವ-ಜ್ಞಾನ್ ಮುಕ್ತಿಭಾಜಃ ಸುಖಯಸಿ ಹಿ ಗುರೋ ಯೋಗ್ಯತಾ-ತಾರತಮ್ಯಾತ್
ಆಧತ್ಸೇ ಮಿಶ್ರ-ಬುದ್ಧೀಂಸ್ತ್ರಿದಿವ-ನಿರಯ-ಭೂ-ಗೋಚರಾನ್ ನಿತ್ಯ-ಬದ್ಧಾನ್।
ತಾಮಿಸ್ರಾಂಧಾದಿಕಾಖ್ಯೇ ತಮಸಿ ಸುಬಹುಲಂ ದುಃಖಯಸ್ಯನ್ಯಥಾ-ಜ್ಞಾನ್
ವಿಷ್ಣೋರಾಜ್ಞಾಭಿರಿತ್ಥಂ ಶ್ರುತಿ-ಶತಮಿತಿಹಾಸಾದಿ ಚಾಽಽಕರ್ಣಯಾಮಃ ॥ ೧೬ ॥

ವಂದೇಽಹಂ ತಂ ಹನೂಮಾನಿತಿ ಮಹಿತ-ಮಹಾ-ಪೌರುಷೋ ಬಾಹುಶಾಲೀ
ಖ್ಯಾತಸ್ತೇಽಗ್ರ್ಯೋಽವತಾರಃ ಸಹಿತ ಇಹ ಬಹು-ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾದಿ-ಧರ್ಮೈಃ ।
ಸಸ್ನೇಹಾನಾಂ ಸಹಸ್ವಾನಹರಹರಹಿತಂ ನಿರ್ದಹನ್ ದೇಹಭಾಜಾಂ
ಅಂಹೋ-ಮೋಹಾಪಹೋ ಯಃ ಸ್ಪೃಹಯತಿ ಮಹತೀಂ ಭಕ್ತಿಮದ್ಯಾಪಿ
ರಾಮೇ ॥ ೧೭ ॥

ಪ್ರಾಕ್ ಪಂಚಾಶದ್-ಸಹಸ್ರೈರ್ವ್ಯವಹಿತಮಮಿತಂ ಯೋಜನೈಃ ಪರ್ವತಂ ತ್ವಂ
ಯಾವತ್ ಸಂಜೀವನಾದ್ಯೌಷಧ-ನಿಧಿಮಧಿಕ-ಪ್ರಾಣ ಲಂಕಾಮನೈಷೀಃ ।
ಅದ್ರಾಕ್ಷೀದುತ್ಪತಂತಂ ತತ ಉತ ಗಿರಿಮುತ್ಪಾಟಯಂತಂ ಗೃಹೀತ್ವಾಽಽ-
ಯಾಂತಂ ಖೇ ರಾಘವಾಂಘ್ರೌ ಪ್ರಣತಮಪಿ ತದೈಕ-ಕ್ಷಣೇ ತ್ವಾಂ ಹಿ
ಲೋಕಃ ॥ ೧೮ ॥

ಕ್ಷಿಪ್ತಃ ಪಶ್ಚಾತ್ ಸಲೀಲಂ ಶತಮತುಲ-ಮತೇ ಯೋಜನಾನಾಂ ಸ ಉಚ್ಚಃ
ತಾವದ್ ವಿಸ್ತಾರವಾಂಶ್ಚಾಪ್ಯುಪಲ-ಲವ ಇವ ವ್ಯಗ್ರ-ಬುದ್ಧ್ಯಾತ್ವಯಾಽತಃ ।
ಸ್ವಸ್ವ-ಸ್ಥಾನ-ಸ್ಥಿತಾತಿ-ಸ್ಥಿರ-ಶಕಲ-ಶಿಲಾ-ಜಾಲ-ಸಂಶ್ಲೇಷ-ನಷ್ಟ
ಚ್ಛೇದಾಂಕಃ ಪ್ರಾಗಿವಾಭೂತ್ ಕಪಿ-ವರ-ವಪುಷಸ್ತೇ ನಮಃ ಕೌಶಲಾಯ ॥೧೯॥

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದುಷ್ಟಾಧಿಪೋರಃ ಸ್ಫುಟಿತ-ಕನಕ-ಸದ್-ವರ್ಮ ಘೃಷ್ಟಾಸ್ಥಿ-ಕೂಟಂ
ನಿಷ್ಪಿಷ್ಟಂ ಹಾಟಕಾದ್ರಿ-ಪ್ರಕಟ-ತಟ-ತಟಾಕಾತಿ-ಶಂಕೋ ಜನೋಽಭೂತ್ ।
ಯೇನಾಽಜೌ ರಾವಣಾರಿ-ಪ್ರಿಯ-ನಟನ-ಪಟುರ್ಮುಷ್ಟಿರಿಷ್ಟಂ ಪ್ರದೇಷ್ಟುಂ
ಕಿಂ ನೇಷ್ಟೇ ಮೇ ಸ ತೇಽಷ್ಟಾಪದ-ಕಟಕ-ತಟಿತ್-ಕೋಟಿ-
ಭಾಮೃಷ್ಟಕಾಷ್ಠಃ ॥ ೨೦ ॥

ದೇವ್ಯಾದೇಶ-ಪ್ರಣೀತಿ-ದ್ರುಹಿಣ-ಹರ-ವರಾವಧ್ಯ-ರಕ್ಷೋ-ವಿಘಾತಾ-
ದ್ಯಾಸೇವೋದ್ಯದ್-ದಯಾರ್ದ್ರಃ ಸಹಭುಜಮಕರೋದ್ ರಾಮ-ನಾಮಾ
ಮುಕುಂದಃ ।
ದುಷ್ಪ್ರಾಪೇ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯೇ ಕರತಲಮತುಲಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ವಿನ್ಯಸ್ಯ ಧನ್ಯಂ
ತನ್ವನ್ ಭೂಯಃ ಪ್ರಭೂತ-ಪ್ರಣಯ-
ವಿಕಸಿತಾಬ್ಜೇಕ್ಷಣಸ್ತ್ವೇಕ್ಷಮಾಣಃ ॥ ೨೧ ॥

ಜಘ್ನೋ ನಿಘ್ನೇನ ವಿಘ್ನೋ ಬಹುಲ-ಬಲ-ಬಕ-ಧ್ವಂಸನಾದ್ ಯೇನ
ಶೋಚದ್-
ವಿಪ್ರಾನುಕ್ರೋಶ-ಪಾಶೈರಸು-ವಿಧೃತಿ-ಸುಖಸ್ಯೈಕಚಕ್ರಾ-ಜನಾನಾಮ್ ।
ತಸ್ಮೈ ತೇ ದೇವ ಕುರ್ಮಃ ಕುರುಕುಲ-ಪತಯೇ ಕರ್ಮಣಾ ಚ ಪ್ರಣಾಮಾನ್
ಕಿರ್ಮೀರಂ ದುರ್ಮತೀನಾಂ ಪ್ರಥಮಮಥ ಚ ಯೋ ನರ್ಮಣಾ
ನಿರ್ಮಮಾಥ ॥ ೨೨ ॥

ನಿರ್ಮೃದ್ನನ್ನತ್ಯಯತ್ನಂ ವಿಜರ-ವರ ಜರಾಸಂಧ-ಕಾಯಾಸ್ಥಿ ಸಂಧೀನ್
ಯುದ್ಧೇ ತ್ವಂ ಸ್ವಧ್ವರೇ ವಾ ಪಶುಮಿವ ದಮಯನ್ ವಿಷ್ಣುಪಕ್ಷದ್ವಿಡೀಶಮ್।
ಯಾವತ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಭೂತಂ ನಿಖಿಲ-ಮಖ-ಭುಜಂ ತರ್ಪಯಾಮಾಸಿಥಾಸೌ
ತಾವತ್ಯಾಽಯೋಜಿ ತೃಪ್ತ್ಯಾ ಕಿಮು ವದ ಭಗವನ್
ರಾಜಸೂಯಾಶ್ವಮೇಧೇ ॥ ೨೩ ॥

ಕ್ಷ್ವೇಲಾಕ್ಷೀಣಾಟ್ಟಹಾಸಂ ತವ ರಣಮರಿಹನ್ನುದ್ ಗದೋದ್ದಾಮ-ಬಾಹೋಃ
ಬಹ್ವಕ್ಷೋಹಿಣ್ಯ-ನೀಕ-ಕ್ಷಪಣ-ಸುನಿಪುಣಂ ಯಸ್ಯ-ಸರ್ವೋತ್ತಮಸ್ಯ ।
ಶುಶ್ರೂಷಾರ್ಥಂ ಚಕರ್ಥ ಸ್ವಯಮಯಮಿಹ ಸಂವಕ್ತುಮಾನಂದತೀರ್ಥ-
ಶ್ರೀಮನ್ನಾಮನ್ ಸಮರ್ಥಸ್ತ್ವಮಪಿ ಹಿ ಯುವಯೋಃ ಪಾದ-ಪದ್ಮಂ
ಪ್ರಪದ್ಯೇ ॥ ೨೪ ॥

ದ್ರುಹ್ಯಂತೀಂ ಹೃದ್-ರುಹಂ ಮಾಂ ದ್ರುತಮನಿಲ ಬಲಾದ್
ದ್ರಾವಯಂತೀಮವಿದ್ಯಾ
ನಿದ್ರಾಂ ವಿದ್ರಾವ್ಯ ಸದ್ಯೋ-ರಚನ-ಪಟುಮಥಾಽಪಾದ್ಯ ವಿದ್ಯಾ-ಸಮುದ್ರ ।
ವಾಗ್ದೇವೀ ಸಾ ಸುವಿದ್ಯಾ-ದ್ರವಿಣ-ದ ವಿದಿತಾ ದ್ರೌಪದೀ ರುದ್ರ್ಯ-ಪತ್ನ್ಯ-
ದ್ಯುದ್ರಿಕ್ತಾ ದ್ರಾಗಭದ್ರಾದ್ ರಹಯತು ದಯಿತಾ ಪೂರ್ವಭೀಮಾಜ್ಞಯಾ
ತೇ ॥ ೨೫ ॥

ಯಾಭ್ಯಾಂ ಶುಶ್ರೂಷುರಾಸೀಃ ಕುರು-ಕುಲ-ಜನನೇ ಕ್ಷತ್ರ ವಿಪ್ರೋದಿತಾಭ್ಯಾಂ
ಬ್ರಹ್ಮಭ್ಯಾಂ ಬೃಂಹಿತಾಭ್ಯಾಂ ಚಿತಿ-ಸುಖ-ವಪುಷಾ
ಕೃಷ್ಣ-ನಾಮಾಸ್ಪದಾಭ್ಯಾಮ್ ।
ನಿರ್ಭೇದಾಭ್ಯಾಂ ವಿಶೇಷಾದ್ ದ್ವಿ-ವಚನ-
ವಿಷಯಾಭ್ಯಾಮಮೂಭ್ಯಾಮುಭಾಭ್ಯಾಂ
ತುಭ್ಯಂ ಚ ಕ್ಷೇಮದೇಭ್ಯಃ ಸರಸಿಜವಿಲಸಲ್ಲೋಚನೇಭ್ಯೋ
ನಮೋಽಸ್ತು ॥ ೨೬ ॥

ಗಚ್ಛನ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾರ್ಥಂ ಪಥಿ ಸ ಹನುಮತಃ ಪುಚ್ಛಮಚ್ಛಸ್ಯ ಭೀಮಃ
ಪ್ರೋದ್ಧರ್ತುಂ ನಾಶಕತ್ ಸ ತ್ವಮುಮುರು-ವಪುಷಾ ಭೀಷಯಾಮಾಸ ಚೇತಿ ।
ಪೂರ್ಣ-ಜ್ಞಾನೌಜಸೋಸ್ತೇ ಗುರುತಮ ವಪುಷೋಃ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ
ಕ್ರೀಡಾ-ಮಾತ್ರಂ ತದೇತತ್ ಪ್ರಮದ-ದ ಸುಧಿಯಾಂ ಮೋಹಕ
ದ್ವೇಷಭಾಜಾಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಬಹ್ವೀಃ ಕೋಟೀರಟೀಕಃ ಕುಟಿಲಕಟುಮತೀನುತ್ಕಟಾಟೋಪಕೋಪಾನ್
ದ್ರಾಕ್ ಚ ತ್ವಂ ಸತ್ವರತ್ವಾಚ್ಛರಣದ ಗದಯಾ ಪೋಥಯಾಮಾಸಿಥಾರೀನ್ ।
ಉನ್ಮಥ್ಯಾತಥ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ-ವಚನ-ವಚನಾನುತ್ಪಥ-ಸ್ಥಾಂಸ್ತಥಾಽನ್ಯಾನ್
ಪ್ರಾಯಚ್ಛಃ ಸ್ವ-ಪ್ರಿಯಾಯ್ಯೈ ಪ್ರಿಯತಮ-ಕುಸುಮಂ ಪ್ರಾಣ ತಸ್ಮೈ
ನಮಸ್ತೇ ॥ ೨೮ ॥

ದೇಹಾದುತ್ಕ್ರಾಮಿತಾನಾಮಧಿಪತಿ ರಸತಾಮಕ್ರಮಾದ್ ವಕ್ರ-ಬುದ್ಧಿಃ
ಕ್ರುದ್ಧಃ ಕ್ರೋಧೈಕ-ವಶ್ಯಃ ಕ್ರಿಮಿರಿವ ಮಣಿಮಾನ್ ದುಷ್ಕೃತೀ
ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಮ್ ।
ಚಕ್ರೇ ಭೂಚಕ್ರಮೇತ್ಯ ಕ್ರಕಚಮಿವ -ಸತಾಂ ಚೇತಸಃ ಕಷ್ಟಶಾಸ್ತ್ರಂ
ದುಸ್ತರ್ಕಂ ಚಕ್ರಪಾಣೇರ್ಗುಣ-ಗಣ-ವಿರಹಂ ಜೀವತಾಂ ಚಾಧಿಕೃತ್ಯ ॥ ೨೯ ॥

ತದ್-ದುಷ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾನುಸಾರಾತ್ ಕತಿಪಯ-ಕುನರೈರಾದೃತೋಽನ್ಯೈರ್ವಿಸೃಷ್ಟೋ
ಬ್ರಹ್ಮಾಹಂ ನಿರ್ಗುಣೋಽಹಂ ವಿತಥಮಿದಮಿತಿ ಹ್ಯೇಷ ಪಾಷಂಡ-ವಾದಃ ।
ತದ್-ಯುಕ್ತ್ಯಾಭಾಸ-ಜಾಲ-ಪ್ರಸರ-ವಿಷ-ತರೂದ್ದಾಹ-ದಕ್ಷ-ಪ್ರಮಾಣ-
ಜ್ವಾಲಾ-ಮಾಲಾ-ಧರಾಗ್ನಿಃ ಪವನ ವಿಜಯತೇ ತೇಽವತಾರಸ್ತೃತೀಯಃ ॥ ೩೦ ॥

ಆಕ್ರೋಶಂತೋ ನಿರಾಶಾ ಭಯ-ಭರ-ವಿವಶ-ಸ್ವಾಶಯಾಶ್ಛಿನ್ನದರ್ಪಾಃ
ವಾಶಂತೋ ದೇಶ-ನಾಶಸ್ತ್ವಿತಿ ಬತ ಕುಧಿಯಾಂ ನಾಶಮಾಶಾದಶಾಽಶು ।
ಧಾವಂತೋಽಶ್ಲೀಲ-ಶೀಲಾ ವಿತಥ-ಶಪಥ-ಶಾಪಾಶಿವಾಃ ಶಾಂತ-ಶೌರ್ಯಾಃ
ತ್ವದ್-ವ್ಯಾಖ್ಯಾ-ಸಿಂಹನಾದೇ ಸಪದಿ ದದೃಶಿರೇ
ಮಾಯಿಗೋಮಾಯವಸ್ತೇ ॥ ೩೧ ॥

ತ್ರಿಷ್ವಪ್ಯೇವಾವತಾರೇಷ್ವರಿಭಿರಪಘೃಣಂ ಹಿಂಸಿತೋ ನಿರ್ವಿಕಾರಃ
ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಃ ಸಕಲ-ಗುಣ-ಗಣಾಪೂರ್ಣ-ರೂಪ-ಪ್ರಗಲ್ಭಃ ।
ಸ್ವಚ್ಛಃ ಸ್ವಚ್ಛಂದ-ಮೃತ್ಯುಃ ಸುಖಯಸಿ ಸುಜನಂ ದೇವ ಕಿಂ ಚಿತ್ರಮತ್ರ
ತ್ರಾತಾ ಯಸ್ಯ ತ್ರಿಧಾಮಾ ಜಗದುತ ವಶಗಂ ಕಿಂಕರಾಃ ಶಂಕರಾದ್ಯಾಃ ॥ ೩೨ ॥

ಉದ್ಯನ್ಮಂದ-ಸ್ಮಿತಶ್ರೀ-ಮೃದು ಮಧು-ಮಧುರಾಲಾಪ-ಪೀಯೂಷ-ಧಾರಾ-
ಪೂರಾಸೇಕೋಪಶಾಂತಾಸುಖ-ಸುಜನ-ಮನೋ-ಲೋಚನಾಪೀಯಮಾನಮ್ ।
ಸಂದ್ರಕ್ಷ್ಯೇ ಸುಂದರಂ ಸಂದುಹದಿಹ ಮಹದಾನಂದಮಾನಂದತೀರ್ಥ
ಶ್ರೀಮದ್-ವಕ್ತ್ರೇಂದು-ಬಿಂಬಂ ದುರಿತ-ನುದುದಿತಂ ನಿತ್ಯದಾಽಹಂ ಕದಾ
ನು॥ ೩೩ ॥

ಪ್ರಾಚೀನಾಚೀರ್ಣ-ಪುಣ್ಯೋಚ್ಚಯ-ಚತುರ-ತರಾಚಾರತಶ್ಚಾರು-ಚಿತ್ತಾನ್
ಅತ್ಯುಚ್ಚಾಂ ರೋಚಯಂತೀಂ ಶ್ರುತಿ-ಚಿತ-ವಚನಾಂ ಶ್ರಾವಕಾಂಶ್ಚೋದ್ಯ
ಚುಂಚೂನ್ ।
ವ್ಯಾಖ್ಯಾಮುತ್ಖಾತ-ದುಃಖಾಂ ಚಿರಮುಚಿತ-ಮಹಾಚಾರ್ಯ ಚಿಂತಾರತಾಂಸ್ತೇ
ಚಿತ್ರಾಂ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರ-ಕರ್ತಶ್ಚರಣ-ಪರಿಚರಾಂಛ್ರಾವಯಾಸ್ಮಾಂಶ್ಚ ಕಿಂಚಿತ್ ॥೩೪॥

ಪೀಠೇ ರತ್ನೋಪಕ್ಲುಪ್ತೇ ರುಚಿರ-ರುಚಿ-ಮಣಿ-ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಸನ್ನಿಷಣ್ಣಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ಭಾವಿನಂ ತ್ವಾಂ ಜ್ವಲತಿ ನಿಜಪದೇ ವೈದಿಕಾದ್ಯಾ ಹಿ ವಿದ್ಯಾಃ ।
ಸೇವಂತೇ ಮೂರ್ತಿಮತ್ಯಃ ಸುಚರಿತ ಚರಿತಂ ಭಾತಿ ಗಂಧರ್ವ-ಗೀತಂ
ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ದೇವ-ಸಂಸತ್ಸ್ವಪಿ ತವ ಭಗವನ್ ನರ್ತಿತ-ದ್ಯೋ-ವಧೂಷು ॥ ೩೫ ॥

ಸಾನುಕ್ರೋಶೈರಜಸ್ರಂ ಜನಿ-ಮೃತಿ-ನಿರಯಾದ್ಯೂರ್ಮಿ-ಮಾಲಾಕುಲೇಽಸ್ಮಿನ್
ಸಂಸಾರಾಬ್ಧೌ ನಿಮಗ್ನಾಂಛರಣಮಶರಣಾನಿಚ್ಛತೋ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಜಂತೂನ್ ।
ಯುಷ್ಮಾಭಿಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಃ ಸನ್ ಜಲನಿಧಿ-ಶಯನಃ ಸತ್ಯವತ್ಯಾಂ ಮಹರ್ಷೇಃ
ವ್ಯಕ್ತಶ್ಚಿನ್ಮಾತ್ರ-ಮೂರ್ತಿರ್ನ ಖಲು ಭಗವತಃ ಪ್ರಾಕೃತೋ ಜಾತು ದೇಹಃ ॥೩೬॥

ಅಸ್ತ-ವ್ಯಸ್ತಂ ಸಮಸ್ತ-ಶ್ರುತಿ-ಗತಮಧಮೈ ರತ್ನ-ಪೂಗಂ ಯಥಾಂಽಧೈಃ
ಅರ್ಥಂ ಲೋಕೋಪಕೃತ್ಯೈ ಗುಣ-ಗಣ-ನಿಲಯಃ ಸೂತ್ರಯಾಮಾಸ ಕೃತ್ಸ್ನಮ್ ।
ಯೋಽಸೌ ವ್ಯಾಸಾಭಿದಾನ ಸ್ತಮಹಮಹರಹರ್ಭಕ್ತಿತಸ್ತತ್-ಪ್ರಸಾದಾತ್
ಸದ್ಯೋ ವಿದ್ಯೋಪಲಬ್ಧ್ಯೈ ಗುರುತಮಮಗುರುಂ ದೇವದೇವಂ ನಮಾಮಿ॥ ೩೭ ॥

ಆಜ್ಞಾಮನ್ಯೈರಧಾರ್ಯಾಂ ಶಿರಸಿ ಪರಿಸರದ್-ರಶ್ಮಿ-ಕೋಟೀರ-ಕೋಟೌ
ಕೃಷ್ಣಸ್ಯಾಕ್ಲಿಷ್ಟ-ಕರ್ಮಾ ದಧದನು-ಸರಣಾದರ್ಥಿತೋ ದೇವ-ಸಂಘೈಃ ।
ಭೂಮಾವಾಗತ್ಯ ಭೂಮನ್ನಸುಕರಮಕರೋರ್ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಸ್ಯ ಭಾಷ್ಯಂ
ದುರ್ಭಾಷ್ಯಂ ವ್ಯಸ್ಯ ದಸ್ಯೋರ್ಮಣಿಮತ ಉದಿತಂ
ವೇದ-ಸದ್-ಯುಕ್ತಿಭಿಸ್ತ್ವಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ಭೂತ್ವಾಕ್ಷೇತ್ರೇ ವಿಶುದ್ಧೇ ದ್ವಿಜ-ಗಣ-ನಿಲಯೇ ರೂಪ್ಯಪೀಠಾಭಿಧಾನೇ
ತತ್ರಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಜಾತಿಸ್ತ್ರಿಭುವನ-ವಿಶದೇ ಮಧ್ಯಗೇಹಾಖ್ಯ-ಗೇಹೇ ।
ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯಾಧಿರಾಜಃ ಪುನರಪಿ ಬದರೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಕೃಷ್ಣಂ ಚ ನತ್ವಾ
ಕೃತ್ವಾ ಭಾಷ್ಯಾಣಿ ಸಮ್ಯಗ್ ವ್ಯತನುತ ಚ ಭವಾನ್
ಭಾರತಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಮ್ ॥ ೩೯ ॥

ವಂದೇ ತಂ ತ್ವಾ ಸುಪೂರ್ಣಪ್ರಮತಿ ಮನುದಿನಾ ಸೇವಿತಂ ದೇವವೃಂದೈಃ
ವಂದೇ ವಂದಾರುಮೀಶೇ ಶ್ರಿಯ ಉತ ನಿಯತಂ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಮ್।
ವಂದೇ ಮಂದಾಕಿನೀ-ಸತ್-ಸರಿದಮಲ-ಜಲಾಸೇಕ-ಸಾಧಿಕ್ಯ-ಸಂಗಂ
ವಂದೇಽಹಂ ದೇವ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭವ-ಭಯ-ದಹನಂ ಸಜ್ಜನಾನ್
ಮೋದಯಂತಮ್ ॥ ೪೦ ॥

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಖ್ಯ-ಸೂರೇಃ ಸುತ ಇತಿ ಸುಭೃಶಂ ಕೇಶವಾನಂದತೀರ್ಥ
ಶ್ರೀಮತ್-ಪಾದಾಬ್ಜ-ಭಕ್ತಃ ಸ್ತುತಿಮಕೃತ ಹರೇರ್ವಾಯುದೇವಸ್ಯ ಚಾಸ್ಯ ।
ತತ್ಪಾದಾರ್ಚಾದರೇಣ ಗ್ರಥಿತ-ಪದ-ಲಸನ್ಮಾಲಯಾ ತ್ವೇತಯಾ ಯೇ
ಸಂರಾಧ್ಯಾಮೂ ನಮಂತಿ ಪ್ರತತ-ಮತಿ-ಗುಣಾ ಮುಕ್ತಿಮೇತೇ ವ್ರಜಂತಿ ॥ ೪೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ ವಾಯುಸ್ತುತಿಃ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿ ವಿರಚಿತ

ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನೂಮತ್ ಸ್ತೋತ್ರಮ್

ನಮಾಮಿ ದೂತಂ ರಾಮಸ್ಯ ಸುಖದಂ ಚ ಸುರದ್ರುಮಮ್ ।
ಪೀನವೃತ್ತಮಹಾಬಾಹುಂ ಸರ್ವಶತ್ರುನಿವಾರಣಮ್ ॥ ೧ ॥

ಸುಖಕರನೂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ದೃಢಕಾಯನೂ, ಬಲಿಷ್ಠನೂ, ಶತ್ರುನಾಶಕನೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮಭಂಟನಾದ ಹನುಮಂತನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನಾರತ್ನಸಮಾಯುಕ್ತಕುಂಡಲಾದಿವಿರಾಜಿತಮ್ ।
ಸರ್ವದಾಭೀಷ್ಟದಾತಾರಂ ಸತಾಂ ವೈ ದೃಢಮಾಹವೇ ॥ ೨ ॥

ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕುಂಡಲ, ವಲಯ, ಕೇಯೂರ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನೂ, ಸದಾ ಸಜ್ಜನರ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವವನೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲನೂ ಆದ....

ವಾಸಿನಂ ಚಕ್ರತೀರ್ಥಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಸ್ಥೇ ಗಿರೌ ಸದಾ ।
ತುಂಗಾಂಭೋಧಿತರಂಗಸ್ಯ ವಾತೇನ ಪರಿಶೋಭಿತೇ ॥ ೩ ॥

ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯ ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪೃಷ್ಟವಾದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ವಿರಾಜಿತವಾಗಿರುವ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ.....

ನಾನಾದೇಶಗತೈಃ ಸದ್ಭಿಃ ಸೇವ್ಯಮಾನಂ ನೃಪೋತ್ತಮೈಃ ।
ಧೂಪದೀಪಾದಿನೈವೇದ್ಯೈಃ ಪಂಚಖಾದ್ಯೈಶ್ಚ ಶಕ್ತಿತಃ ॥ ೪ ॥

ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಜ್ಜನರು ಮತ್ತು ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯಗಳಿಂದಲೂ, ಧೂಪದೀಪ ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಸೇವಿತನಾದ....

ಭಜಾಮಿ ಶ್ರೀಹನೂಮಂತಂ ಹೇಮಕಾಂತಿಸಮಪ್ರಭಮ್ ।
ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಯತೀಂದ್ರೇಣ ಪೂಜಿತಂ ಚ ವಿಧಾನತಃ ॥ ೫ ॥

ಅಪರಂಜಿ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜ ಯತಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ, ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ ವಿಧಿಗಳಿಂದ, ಪೂಜಿತನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಹನುಮಂತನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತ್ರಿವಾರಂ ಯಃ ಪಠೇನ್ನಿತ್ಯಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ।
ವಾಂಛಿತಂ ಲಭತೇಽಭೀಷ್ಟಂ ಷಣ್ಮಾಸಾನಂತರಂ ಖಲು ॥ ೬ ॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂರುಸಲ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೆ, ಆರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಪುತ್ರಾರ್ಥೀ ಲಭತೇ ಪುತ್ರಂ ಯಶೋಽರ್ಥೀ ಲಭತೇ ಯಶಃ ।
ವಿದ್ಯಾರ್ಥೀ ಲಭತೇ ವಿದ್ಯಾಂ ಧನಾರ್ಥೀ ಲಭತೇ ಧನಮ್ ॥ ೭ ॥

ಪುತ್ರಕಾಮಿಯು ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೀರ್ತಿಕಾಮಿಯು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ವಿದ್ಯಾಕಾಮಿಯು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಐಶ್ವರ್ಯಕಾಮಿಯು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಸರ್ವಥಾ ಮಾಸ್ತು ಸಂದೇಹೋ ಹರಿಃ ಸಾಕ್ಷೀ ಜಗತ್ಪತಿಃ ।
ಯಃ ಕರೋತ್ಯತ್ರ ಸಂದೇಹಂ ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿವಿರಚಿತ
ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ ಹನೂಮತ್ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್.

ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರೋಣದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಪಡಲೇಬಾರದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಂದೇಹಪಟ್ಟವವನು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರಕ
ಪ್ರಾಣದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶಿವಸ್ತುತಿಃ

ಸ್ಫುಟಂ ಸ್ಫಟಿಕ-ಸಪ್ರಭಂ ಸ್ಫುಟಿತ-ಹಾಟಕ-ಶ್ರೀ-ಜಟಂ
ಶಶಾಂಕ-ದಲ-ಶೇಖರಂ ಕಪಿಲ-ಫುಲ್ಲ-ನೇತ್ರ-ತ್ರಯಮ್ ।
ತರಕ್ಷು-ವರ-ಕೃತ್ತಿಮದ್ ಭುಜಗ-ಭೂಷಣಂ ಭೂತಿಮತ್
ಕದಾ ನು ಶಿತಿ-ಕಂಠ ತೇ ವಪುರವೇಕ್ಷತೇ ವೀಕ್ಷಣಮ್ ॥ ೧ ॥

ತ್ರಿ-ಲೋಚನ ವಿಲೋಚನೇ ಲಸತಿ ತೇ ಲಲಾಮಾಯಿತೇ
ಸ್ಮರೋ ನಿಯಮ-ಘಸ್ಮರೋ ನಿಯಮಿನಾಮಭೂದ್ ಭಸ್ಮಸಾತ್ ।
ಸ್ವ-ಭಕ್ತಿ-ಲತಯಾ ವಶೀಕೃತವತೀ ಸತೀಯಂ ಸತೀ
ಸ್ವ-ಭಕ್ತ-ವಶಗೋ ಭವಾನಪಿ ವಶೀ ಪ್ರಸೀದ ಪ್ರಭೋ ॥ ೨ ॥

ಮಹೇಶ ಮಹಿತೋಽಸಿ ತತ್ಪುರುಷ ಪೂರುಷಾಗ್ರ್ಯೋ ಭವಾನ್
ಅಘೋರ ರಿಪು-ಘೋರ ತೇಽನವಮ ವಾಮ-ದೇವಾಂಜಲಿಃ ।
ನಮಃ ಸಪದಿ-ಜಾತ ತೇ ತ್ವಮಿತಿ ಪಂಚ-ರೂಪೋಽಂಚಿತಃ
ಪ್ರಪಂಚಯ ಚ ಪಂಚ-ವೃನ್ಮಮ ಮನಸ್ತಮಸ್ತಾಡಯ ॥ ೩ ॥

ರಸಾ-ಘನರಸಾನಲಾನಿಲ-ವಿಯದ್-ವಿವಸ್ವದ್-ವಿಧು-
ಪ್ರಯಷ್ಟೃಷು ನಿವಿಷ್ಟಮಿತ್ಯಜ ಭಜಾಮಿ ಮೂರ್ತ್ಯಷ್ಟಕಮ್ ।
ಪ್ರಶಾಂತಮುತ ಭೀಷಣಂ ಭುವನ-ಮೋಹನಂ ಚೇತ್ಯಹೋ
ವಪೂಂಷಿ ಗುಣ-ಪುಂಷಿ ತೇಽಹಮಹಮಾತ್ಮನೋಽಹಂ-ಭಿದೇ ॥ ೪ ॥

ವಿಮುಕ್ತಿ-ಪರಮಾಧ್ವನಾಂ ತವ ಷಡಧ್ವನಾಮಾಸ್ಪದಂ
ಪದಂ ನಿಗಮ-ವೇದಿನೋ ಜಗತಿ ವಾಮದೇವಾದಯಃ ।
ಕಥಂಚಿದುಪ-ಶಿಕ್ಷಿತಾ ಭಗವತೈವ ಸಂವಿದ್ರತೇ
ವಯಂ ತು ವಿರಳಾಂತರಾಃ ಕಥಮುಮೇಶ ತನ್ಮನ್ಮಹೇ ॥ ೫ ॥

ಕಠೋರಿತ-ಕುಠಾರಯಾ ಲಲಿತ-ಶೂಲಯಾ ಬಾಹಯಾ
ರಣಡ್ಡಮರಯಾ ಸ್ಫುರದ್ಧರಿಣಯಾ ಸಖಟ್ವಾಂಗಯಾ ।
ಚಲಾಭಿರಚಲಾಭಿರಪ್ಯಗಣಿತಾಭಿರುನ್ನೃತ್ಯತಃ
ಚತುರ್ದಶ ಜಗಂತಿ ತೇ ಜಯ-ಜಯೇತ್ಯಯುರ್ವಿಸ್ಮಯಮ್ ॥ ೬ ॥

ಪುರು-ತ್ರಿಪುರ-ರಂಧನಂ ವಿವಿಧ-ದೈತ್ಯ-ವಿಧ್ವಂಸನಂ
ಪರಾಕ್ರಮ-ಪರಂಪರಾ ಅಪಿ ಪರಾ ನ ತೇ ವಿಸ್ಮಯಃ ।
ಅಮರ್ಷ-ಬಲ-ಹರ್ಷಿತ-ಕ್ಷುಭಿತ-ವೃತ್ತ-ನೇತ್ರೋಜ್ಜ್ವಲ
ಜ್ವಲಜ್ಜ್ವಲನ-ಹೇಲಯಾ ಶಲಭಿತಂ ಹಿ ಲೋಕ-ತ್ರಯಮ್ ॥ ೭ ॥

ಸಹಸ್ರ-ನಯನೋ ಗುಹಃ ಸಹ-ಸಹಸ್ರ-ರಶ್ಮಿರ್ವಿಧುಃ
ಬೃಹಸ್ಪತಿರುತಾಪ್ಪತಿಃ ಸ-ಸುರ-ಸಿದ್ಧ-ವಿದ್ಯಾಧರಾಃ ।
ಭವತ್-ಪದ-ಪರಾಯಣಾಃ ಶ್ರಿಯಮಿಮಾಮಗುಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿನಾಂ
ಭವಾನ್ ಸುರ-ತರುರ್ದೃಶಂ ದಿಶ ಶಿವಾಂ ಶಿವಾ-ವಲ್ಲಭ ॥ ೮ ॥

ತವ ಪ್ರಿಯ-ತಮಾದತಿ-ಪ್ರಿಯ-ತಮಂ ಸದೈವಾಂತರಂ
ಪಯಸ್ಯುಪಹಿತಂ ಘೃತಂ ಸ್ವಯಮಿವ ಶ್ರಿಯೋ ವಲ್ಲಭಮ್ ।
ವಿಭಿದ್ಯ ಲಘು-ಬುದ್ಧಯಃ ಸ್ವ-ಪರ-ಪಕ್ಷ-ಲಕ್ಷಾಯಿತಂ
ಪಠಂತಿ ಹಿ ಲುಠಂತಿ ತೇ ಶಠ-ಹೃದಃ ಶುಚಾ ಶುಂಠಿತಾಃ ॥ ೯ ॥

ವಿಲಾಸ-ನಿಲಯಶ್ಚಿತಾ ತವ ಶಿರಸ್ತತಿರ್ಮಾಲಿಕಾ
ಕಪಾಲಮಪಿ ತೇ ಕರೇ ತ್ವಮಶಿವೋಽಸ್ಯನಂತರ್ಧಿಯಾಮ್ ।
ತಥಾಽಪಿ ಭವತಃ ಪದಂ ಶಿವ-ಶಿವೇತ್ಯದೋ ಜಲ್ಪತಾಂ
ಅಕಿಂಚನ ನ ಕಿಂಚನ ವೃಜಿನಮಸ್ತ್ಯಭಸ್ಮೀಭವತ್ ॥ ೧೦ ॥

ತ್ವಮೇವ ಕಿಲ ಕಾಮ-ಧುಕ್ ಸಕಲ-ಕಾಮಮಾ-ಪೂರಯನ್
ಅಪಿ ತ್ರಿ-ನಯನಃ ಸದಾ ವಹಸಿ ಚಾತ್ರಿ-ನೇತ್ರೋದ್ಭವಮ್ ।
ವಿಷಂ ವಿಷ-ಧರಾನ್ ದಧತ್ ಪಿಬಸಿ ತೇನ ಚಾಽನಂದವಾನ್
ವಿರುದ್ಧ-ಚರಿತೋಚಿತಾ ಜಗದಧೀಶ ತೇ ಭಿಕ್ಷುತಾ ॥ ೧೧ ॥

ನಮಃ ಶಿವ-ಶಿವಾಶಿವಾಶಿವ ಶಿವಾರ್ಧ ಕೃಂತಾಶಿವಂ
ನಮೋ ಹರ-ಹರಾಽಹರಾಹರ ಹರಾಂತರೀಂ ಮೇ ದೃಶಮ್ ।
ನಮೋ ಭವ ಭವಾಭವ ಪ್ರಭವ ಭೂತಯೇ ಸಂಪದಾಂ
ನಮೋ ಮೃಡ ನಮೋ-ನಮೋ ನಮ ಉಮೇಶ ತುಭ್ಯಂ ನಮಃ ॥ ೧೨ ॥

ಸತಾಂ ಶ್ರವಣಪದ್ಧತಿಂ ಸರತು ಸನ್ನತೋಕ್ತೇತ್ಯಸೌ
ಶಿವಸ್ಯ ಕರುಣಾಂಕುರಾತ್ ಪ್ರತಿ-ಕೃತಾತ್ ಸದಾ ಸೋದಿತಾ ।
ಇತಿ ಪ್ರಥಿತ-ಮಾನಸೋ ವ್ಯಥಿತ ನಾಮ ನಾರಾಯಣಃ
ಶಿವ-ಸ್ತುತಿಮಿಮಾಂ ಶಿವಾಂ ಲಿಕುಚ-ಸೂರಿ-ಸೂನುಃ ಸುಧೀಃ ॥ ೧೩ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ ಶಿವಸ್ತುತಿಃ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಪಂಚಸ್ತುತಿಃ

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ

ಪಂಚಯತಿ ಸ್ತುತಿಃ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಚರಿತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಃ

ಜಾತೋ ಭಾಸ್ಕರ ಏವ ಪೂಗವನಜಾದ್ ರಾಮಾನ್ನೃಸಿಂಹಾಖ್ಯಯಾ
ಸೋಽಪಿ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮಾದ್ಯತಿರಭೂದ್ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಭಿಧಃ ।
ಕರ್ಣಾಟಂ ಸ ಸುವೃಷ್ಟಿಭಿರ್ಮೃತಮಥೋಜ್ಜೀವ್ಯ ದ್ವಿಜಂ ಷಾಷ್ಠಿಕಂ
ಕೃತ್ವಾ ವ್ಯಾಸಮುನಿಂ ತತೋಽಸ್ಯ ಸುತಕಂ ಲೇಭೇ ವನೇ ವಿಟ್ಠಲಮ್ ॥

ಪೂಗವನ (ಅಡಿಕೆಯ ತೋಟ)ವೆಂಬ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ನರಸಿಂಹನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಜನಿಸಿ, ಆತನೇ, ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರಿಂದ ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ 'ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದನು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು, ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯ ನಿಮಿತ್ತ ಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕರ್ಣಾಟದೇಶವನ್ನು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಷಾಷ್ಠಿಕ ಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾದ ದ್ವಿಜನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ನಂತರ ಆತನ ಸುತನನ್ನು "ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ" ಮುನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ವನದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಠಲಮೂರ್ತಿವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದರು.

★★★

ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತುತಿಃ

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧಸುಮತಾಬ್ಧಿಸುಧಾಕರಾಯ ।
ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಗುರವೇ ಯತಿಪುಂಗವಾಯ ॥
ಶ್ರೀ ವಿಟ್ಠಲಾಂಘ್ರಿಸರಸೀರುಹಬಂಭರಾಯ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಃ ಶುಭಾಯ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧರ ಸುಮತವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ ಯತಿಪುಂಗವರೂ, ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಲನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರರೂ, ಮಂಗಳಕರರೂ ಆದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು.

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಪದಪದ್ಮಗುಹಾಶ್ರಯಾಯ ।
ವ್ಯಾಖ್ಯಾಘನಸ್ವನವಿದಾರಿತದುರ್ಮದಾಯ ॥
ದುರ್ಮಾಯಿದಂತಿದಲನೈಕಮೃಗಾಧಿಪಾಯ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮೋಽಮಲಾಯ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹದೇವರ ಪಾದಕಮಲವೆಂಬ ಗುಹೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಘನಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟರ ಮದವನ್ನು ಸೀಳಿದ, ದೋಷಪೂರಿತ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳೆಂಬ ಆನೆಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹನಂತಿರುವ, ದೋಷ ರಹಿತರಾದ (ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವದ) ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಕಮನೀಯಗಾತ್ರಃ ಶರತ್ಸುಧಾಂಶೂಪಮಚಾರುವಕ್ತ್ರಃ ।
ಜಗದ್ವಿಚಿತ್ರಾಮಲಸಚ್ಚರಿತ್ರೋ ಗುರುಃ ಸ ಮಾಂ ಪಾತು ರಮೇಶಭಕ್ತಃ ॥ ೩ ॥

ಮನೋಹರವಾದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳ, ಶರಚ್ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಸುಂದರ ವದನವುಳ್ಳ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅಮಲಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳ, ರಮೇಶ ಭಕ್ತರಾದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳು, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದಾದವಾಪ್ತಸಂಪತ್ಪ್ರಕರಃಸುಧೀಂದ್ರಃ ।
ವಿಧೂತಪಾಪೋ ವಿಜಿತಾರಿವರ್ಗಃ ಸಂಸೇವ್ಯಮಾನಾಖಿಲಕಾಮದಶ್ಚ ॥ ೪ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಂಪತ್‌ಸಮೂಹವುಳ್ಳವರು, ಜ್ಞಾನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಪಾಪರಹಿತರು, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಜೈಸಿದವರು, ಸಂಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಅಖಿಲಕಾಮಪ್ರದರೂ ಅಹುದು.

ಸಜ್ಞಾನಸದ್ಭಕ್ತಿವಿರಕ್ತಿಸಂಪತ್‌ಬುದ್ಧ್ಯಾಯುರಾರೋಗ್ಯಬಲಾನಿ ದತ್ವಾ ।
ಅಜ್ಞಾನರೋಗಾದ್ಯಖಿಲಾಶುಭಾನಿ ಹತ್ವಾವತಾನ್ನೋಽಭವತು ಪ್ರಸನ್ನಃ ॥ ೫ ॥

ಸಮೀಚೀನ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವಿರಕ್ತಿ, ಸಂಪತ್ತು, ಬುದ್ಧಿ, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಬಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅಜ್ಞಾನರೋಗಾದ್ಯಖಿಲ ಅಶುಭಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಗುರುವರ್ಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು-ನಮಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಲಿ.

ಕಣ್ವಾಪಗಾತೀರವರಾಧಿವಾಸಃ ಸಂಸೇವಿತಾಘೋರಗಪಕ್ಷ್ಯಧೀಶಃ ।
ಸಲ್ಲೋಕಚಿತ್ರಾಕ್ಷಿಮಹೋತ್ಸವೋಽಯಂ ವಾಕ್ಪಾಟವಂ
ಸಂದಿಶತಾದ್ಗುರುರ್ಮೇ ॥ ೬ ॥

ಕಣ್ವನದಿಯ ಪವಿತ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿರುವ, ಸಂಸೇವಿತರ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಉರಗಕ್ಕೆ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಯಂತಿರುವ, ಸಜ್ಜನವೃಂದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ(ಉತ್ಸವ)ವಾಗಿರುವ, ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಲಿ.

ಯದ್ವೃಂದಾವನಸೇವಯಾ ಭುವಿ ಜನಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸೌಖ್ಯಂ ಮಹ-
ದ್ಯತ್ಪಾದಾಂಬುನಿಷೇವಣಂ ಸಕಲಸತ್ತೀರ್ಥಾಲಿಪುಣ್ಯಾವಹಮ್ ।
ಯತ್ಸಂದರ್ಶನಮಾತ್ರತೋ ನಿಜಮಹಾಪಾಪಾಲಿನಾಶೋ ಭವೇ-
ತ್ತಂ ವಂದೇ ತಪನೀಯವರ್ಣವಪುಷಂ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಗುರುಮ್ ॥ ೭ ॥

ಯಾರ ವೃಂದಾವನಸೇವೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಮಹತ್ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರೋ, ಯಾರ ಪಾದೋದಕಪ್ರಾಶನವು ಸಕಲತೀರ್ಥಸಮೂಹಗಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದೋ, ಯಾರ ಸಂದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಕ್ತರ ಮಹಾಪಾಪಾವಳಿಯ ನಾಶವಾಗುವುದೋ, ಅಂತಹ ಬಂಗಾರದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳನ್ನು (ನಾನು) ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಯತ್ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತನಸುಧಾರಸತೃಪ್ತಚಿತ್ತಾ
ಯತ್ಪಾದಪಂಕಜನಿಷೇವಣಲಬ್ಧಪುಣ್ಯಾಃ ।
ಯತ್ಪ್ರೇಮಪೂರ್ಣವಿಲಸತ್ಸುಕಟಾಕ್ಷಪಾತ್ರಾ-
ಸ್ತದ್ದರ್ಶನಂ ಕಲಿಮಲಾಚಲವಜ್ರಭೂತಮ್ ॥ ೮ ॥

ಯಾರ (ಪುಣ್ಯ) ಮಹಿಮಾಕೀರ್ತನವೆಂಬ ಸುಧಾರಸದಿಂದ ತೃಪ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಯಾರೋ, ಯಾರ ಪಾದಪಂಕಜದ ವಿಶೇಷಸೇವೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಯಾರೋ, ಯಾರ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು ಯಾರೋ, ಅಂತಹವರ (ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರ ಭಕ್ತರ) ದರ್ಶನವೂ, ಕಲಿಕಲ್ಮಷವೆಂಬ ಪರ್ವತಭೇದನವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧ ಸದೃಶವಾದುದು.

ಆಸೇತುಹಿಮಶ್ಶೈಲಾಂತಂ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ಯೇನ ವೈ ।
ಚರಿತಾನಿ ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿಂ ಸ ಮೇ ಯಚ್ಛತು ಸೂರಿರಾಟ್ ॥ ೯ ॥

ರಾಮೇಶ್ವರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಿಮಾಚಲದವರೆಗೂ ಇರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳು ಯಾರಿಂದ ಸಂದರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವೋ, ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನಿವರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರು ನನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧಮನಸ್ಕನನ್ನಾಗಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜೋ ಜನನೀಸ್ವಸ್ರೀಯೋ ಯಸ್ಯ ಯೋಗಿರಾಟ್ ।
ವಿದ್ಯಾಗುರುರ್ವ್ಯಾಸಮುನೇಸ್ತಂ ವಂದೇಽಹಮಹರ್ನಿಶಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ, ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಯತಿಗಳು, ಯಾರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗನೋ, ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ನಾನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ ವಂದಿಸುವೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಸ್ಯ ಶಿಷ್ಯೋಽನ್ಯೋ ನೈವಾತೋ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನೇ ।
ವಿಟ್ಠಲಾರ್ಚಾಂ ನೃಸಿಂಹಾರ್ಚಾಂ ಪ್ರಸನ್ನಃ ಪ್ರದದೌ ಗುರುಃ ॥ ೧೧ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ (ವ್ಯಾಸಯೋಗಿಗಳಂತಹ) ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿ ರಲಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ವ್ಯಾಸಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ವಿಟ್ಠಲನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ, ನೃಸಿಂಹದೇವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮಾಧವಸ್ಯಾ ಸಿತೇ ಪಕ್ಷೇ ಸಹಸ್ರಾಂಶುತಿಥೌ ಗುರುಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಸ್ವರ್ಲೋಕಂ ಗತ್ವಾ ಸಪ್ತಾಶ್ವಮಾವಿಶತ್ ॥ ೧೨ ॥

ವೈಶಾಖಮಾಸದ, ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ, ಭಾನುವಾರ ಶುಭತಿಥಿಯಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳು, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತಮ್ಮ ಮೂಲ ರೂಪವಾದ (ಸಪ್ತಾಶ್ವ) ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

***ಸೂರ್ಯಾಂಶತ್ವಾದಯಂ* ಸಾಕ್ಷಾದ್ಗ್ರಾಮೇಽಬ್ಬೂರುವರಾಭಿಧೇ ।**
ವೃಂದಾವನಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯೈವ ಸ್ಥಿತೋಽದ್ಯಾಪಿ ವಿರಾಜತೇ ॥ ೧೩ ॥

ಹೀಗೆ ಸೂರ್ಯಾಂಶರಾದ ಕಾರಣ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಅಬ್ಬೂರು ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಮವುಳ್ಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಅದ್ಯಾಪಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಲದಯಾಪಾತ್ರಂ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಶಾಲಿನಮ್ ।
ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಂ ವಂದೇ ವಾಂಛಿತದಾಯಕಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಲನ ದಯಾಪಾತ್ರರಾದ, ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಶಾಲಿಗಳಾದ, ಅಭೀಷ್ಟಪ್ರದರಾದ, ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತೇ ಯೋಗಿವರ್ಯಾಯ ಸಜ್ಜನಾಂಭೋನಿಧೀಂದವೇ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರವೇ ಕರುಣಾಸಿಂಧವೇ ನಮಃ ॥ ೧೫ ॥

ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತರಾದ, ಯೋಗಿವರ್ಯರಾದ, ಸಜ್ಜನರೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಕರುಣಾಸಿಂಧುಗಳಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಪದಾಂಭೋಜಪಾಂಸವಃ ಪಾವಯಂತು ನಃ ।
ಕಾಮಿತಾಶೇಷಕಲ್ಯಾಣಕಲನೇ ಕಾಮಧೇನವಃ ॥ ೧೬ ॥

ಕಾಮಿತವಾದ ಸಮಸ್ತಮಂಗಳಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ಸದೃಶವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯರ ಪಾದಕಮಲರೇಣುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೋಷರಹಿತರನ್ನಾಗಿಸಲಿ.

ಧೃತಕಾಷಾಯದಂಡೋಽಯಂ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಜಾಂಕುಶಃ ।
ಯತಿರಾಜಾಗ್ರಣೀಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿತನೋತು ಮಮ ಶ್ರಿಯಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ದಂಡಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೆಂಬ ಗಜಕ್ಕೆ ಅಂಕುಶಪ್ರಾಯರಾದ, ಯತಿರಾಜಾಗ್ರಣಿಗಳಾದ, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಐಶ್ವರ್ಯಸಮೇತರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ನನಗೆ (ಜ್ಞಾನಾದಿ) ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರುಣಿಸಲಿ.

ಪಾಠಾಂತರ:

* **ಸೂರ್ಯಾಂಶೋಽಯಂ ಗುರುವರೋ ಗ್ರಾಮೇಽಬ್ಬೂರುವರಾಭಿಧೇ ॥** — ಸೂರ್ಯಾಂಶರಾದ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಶ್ರೇಷ್ಠಗ್ರಾಮವಾದ ಅಬ್ಬೂರಿನಲ್ಲಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುವರ್ಯದಯಾಪಯೋಧೇ
ಭಕ್ತಿಂ ಪ್ರದೇಹಿ ಸುದೃಢಾಂ ಹರಿಪಾದಪದ್ಮೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಶುಭಂ ಚ ವಿಷಯೇಷು ವಿರಕ್ತಿಮಗ್ರ್ಯಾಂ
ಸ್ವಾಮಿನ್ ದಯಾಂ ಕುರು ದಯಾಂ ಕುರು ಮಯ್ಯನಾಥೇ ॥ ೧೮ ॥

ದಯಾಸಮುದ್ರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುವರ್ಯರೇ! ನನಗೆ ಹರಿಪಾದ ಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸುದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಶುಭವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಿ. ಹೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ! ಅನಾಥನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಮಾಡಿರಿ; ಕರುಣೆ ಮಾಡಿರಿ.

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಗುರುಸ್ತೋತ್ರಂ ಸುಭಕ್ತಿತಃ ।
ನರಸಿಂಹಾಭಿಧಾನೇನ ಕೃತಂ ವಿಟ್ಠಲತುಷ್ಟಯೇ ॥ ೧೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ
ಗುರುರಾಜಸ್ತುತಿಸ್ಸಮಾಪ್ತಾ ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಗುರು ಸ್ತೋತ್ರವು "ನರಸಿಂಹ" ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ, ವಿಟ್ಠಲನ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರ ರಚಿತವಾಯ್ತು.

ಹೀಗೆ, ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರ
ಸ್ತುತಿಯು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ವಿಜಯಃ

ಸಮಚರಣಸರೋಜಂ ಸಾಂದ್ರನೀಲಾಂಬುದಾಭಂ
ಜಘನನಿಹಿತಪಾಣಿಂ ಮಂಡನಂ ಮಂಡನಾನಾಮ್ ।
ತರುಣತುಲಸಿಮಾಲಾಕಂಧರಂ ಕಂಜನೇತ್ರಂ
ಸದಯಧವಲಹಾಸಂ ವಿಟ್ಠಲಂ ಚಿಂತಯಾಮಿ ॥

ಸಮವಾದ (ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲುವ) ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳ, ನಿಬಿಡವಾದ ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ಕಟಿಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟಿರುವ, ಅಲಂಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯನಾದ, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಕಮಲನೇತ್ರನೂ, ದಯಾವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುಭ್ರಮಂದಹಾಸವುಳ್ಳವನೂ ಆದ, ಶ್ರೀ ವಿಟ್ಠಲನನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.

★ ★ ★

ಶ್ರೀಲೋಲಂ ವಿಟ್ಠಲಂ ನತ್ವಾ ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿಪಾನಪಿ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಂ ಚ ವ್ಯಾಸರಾಜಂ ಚ ನೌಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೧ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ವಿನೋದವುಳ್ಳ ವಿಟ್ಠಲನನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಮುನಿವರ್ಯರನ್ನೂ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಸರಾಜರನ್ನೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತೇನೆ—ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಸ್ಯ ವಿಜಯಂ ತತ್ಕೃಪಾಬಲಾತ್ ।
ರಚಯಾಮಿ ಮನಶ್ಶುದ್ಧ್ಯೈ ಸತಾಂ ಪ್ರೀತ್ಯೈ ಗುರೋರ್ಮುದೇ ॥ ೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರ ವಿಜಯವನ್ನು ಅವರ ಕೃಪಾಬಲದಿಂದ, ನನ್ನ ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವೂ, ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವೂ, ಗುರುಗಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ, ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಪಜ್ಞೇನಾಪಿ ಕುತುಕಾದ್ವರ್ಣಿತಂ ಚರಿತಂ ಗುರೋಃ ।
ತನ್ಮಹಿಮ್ನೈವ ಕೃತಿನಾಂ ಕಂಠಮಾಲ್ಯಂ ಭವೇದ್ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೩ ॥

(ನಾನು) ಅಲ್ಪಜ್ಞನಾದರೂ, ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವರ್ಣಿತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಚರಿತೆಯು, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕಂಠಮಾಲೆಯಾಗುವುದು; ಇದು ನಿಶ್ಚಯ.

ಭೂಮೌ ಭಾರತಖಂಡೇಽತ್ರ ಚೋಲಭೂಜನನೀ ಧುನೀ ।
ಮರುದ್ವೃಧಾಭಿಧಾ ಭಾತಿ ಸ್ವರ್ಧುನೀವಾಘನಾಶಿನೀ ॥ ೪ ॥

ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಚೋಲಭೂಮಾತೆಯಾದ, (ಒಳ್ಳೆಯ ತಂಗಾಳಿಯಿಂದಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ಜನರಿಗಾನಂದ ಕೊಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ) ಮರುದ್ವೃಧಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ, ಕಾವೇರೀನದಿಯು, ಗಂಗೆಯಂತೆ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ.

ತತ್ತೀರೇ ನೃಹರೇಃಕ್ಷೇತ್ರೇ ನೃಸಿಂಹಸ್ಸದ್ರುಮಂ ದ್ವಿಜಃ ।
ಪಾದಪ್ರಪನ್ನದೇಯೇಷ್ಟಫಲಭಾರನತಂ ಶ್ರಿತಃ ॥ ೫ ॥

ಆ ಕಾವೇರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ನೃಹರಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಪಾದಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟ ಪ್ರದಾನರೂಪಫಲಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿರುವ "ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವ"ರೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದನು.

ಸ ತು ರಾಮಾಚಾರ್ಯನಾಮಾ ಪೂಗಾರಾಮಕುಲೋದ್ಭವಃ ।
ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಪ್ರಸಾದೇನ ಸಭಾರ್ಯೋಽಲಭತಾತ್ಮಜಮ್ ॥ ೬ ॥

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರು ರಾಮಾಚಾರ್ಯನೆಂಬುದಾಗಿ— ಆತನು ಪೂಗಾರಾಮ (ಅಡಿಕೆಯ ತೋಟ) ಎಂಬ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು. ತನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯಿಂದ ಸಹಿತನಾದ ಆ ದ್ವಿಜನು ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಭಾಸ್ವಂತಮಿವ ಭಾಂತಂ ತಂ ಭಾಸ್ಕರಾಂಶಂ ಶುಭಾಕೃತಿಮ್ ।
ನೃಸಿಂಹವರಲಬ್ಧಂ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಾಖ್ಯಂ ಪಿತಾಽಕರೋತ್ ॥ ೭ ॥

ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ, ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭೂತನೂ, ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪನೂ; ನೃಸಿಂಹದೇವರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತನೂ ಆದ, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹನೆಂಬುದಾಗಿಯೇ ಜನಕನು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು.

ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮೇಽಬ್ದೇ ಪೋತಂ ತಮುಪನೀಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥಾರ್ಯನಿಕಟಂ ಪ್ರಾಹಿಣೋದ್ವಟುಮ್ ॥ ೮ ॥

ಗರ್ಭವಾಸದ ಒಂದು ವರ್ಷವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಉಪನಯನಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ವಟುವಾದ ಆ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರೆಂಬ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಯತಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಸ್ವತಃಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಿದ್ಯಾಯ ಗುರೂಣಾಮುಪದೇಶನಮ್ ।
ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಾವನಾಯಾಭೂದನ್ಯತೋ ನ ರವೇರ್ಹಿ ಭಾಃ ॥ ೯ ॥

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲ, ಆ (ನರಸಿಂಹನೆಂಬ) ವಟುವಿಗೆ ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವು ಕೇವಲ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಪಾಲನೆಗೋಸ್ಕರವೇ ಆಯಿತು. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಬೇರೊಂದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ!

ವಿರಕ್ತೌ ಸನಕೋ ಬಾಲಃ ಪ್ರಜ್ಞಾಯಾಂ ಸ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ।
ಹರಿಭಕ್ತೌ ಶುಕಾಚಾರ್ಯ ಇತಿ ಮೇನೇ ಗುರುರ್ವಟುಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಆ ಬಾಲವಟುವು ವಿರಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸನಕನೂ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೂ, ಹರಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶುಕಾಚಾರ್ಯನೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಗುರುಗಳು ತಿಳಿದರು.

ಸ್ವಪ್ನೇ ತು ತವ ಶಿಷ್ಯೋಽಯಂ ಭವಿತೇತಿ ದ್ವಿಜಾತ್ಮನಾ ।
ಬೋಧಿತೋ ಗುರುವರ್ಯೋಽಮುಂ ಪಿತ್ರಾಜ್ಞಪ್ತಂ ವ್ಯಧಾದ್ಯತಿಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ಈ ಬಾಲಕನು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾಗುವನೆಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಬೋಧಿತರಾಗಿ, (ಪುರುಷೋತ್ತಮ) ಗುರುವರ್ಯರು ತಂದೆಯಿಂದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಯತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ಆಬಾಲ್ಯಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣೌಘೇಽಸೌ ದಯಾಲುರಿತಿ ಮೌನಿನಾ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥನಾಮ್ನಾ ಹಿ ಸಮಾಖ್ಯಾತೋ ರವಿದ್ಯುತಿಃ ॥ ೧೨ ॥

ಇವನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ದಯಾಲುವಾದ ಕಾರಣ, ಮೌನೀಶರಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗಿಗಳಿಂದ, ರವಿಯಂತೆ ದ್ಯುತಿಯುಳ್ಳ ಆ ಬಾಲಕನು "ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ"— ಎಂಬ ನಾಮದಿಂದಲೇ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು.

ಶ್ರೀಮಧ್ವಯತಿಹಸ್ತಾಬ್ಜಸೇವಿತಾಂ ತತ್ಕುಲಕ್ರಮಾತ್ ।
ತಚ್ಛಿಷ್ಯಪೂಜಿತಾಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯಧ್ವಜಗುರೂತ್ತಮೈಃ ॥ ೧೩ ॥

ಸ್ವಸ್ಮೈ ಪ್ರದತ್ತಾಂ ಗುರುರಾಣ್ಣೃಸಿಂಹಪ್ರತಿಮಾಂ ತಥಾ
ಸಂಸ್ಥಾನಸ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಂ ಚ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಯೇ ದದೌ ॥ ೧೪ ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವಯತಿಗಳ ಕರಾಬ್ಜದಿಂದ ಸೇವಿತವಾದ್ದು, ಅವರ ಯತಿಪರಂಪರೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದಿರುವ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದ (ಮತ್ತು) ಶ್ರೀ ಜಯಧ್ವಜ

ತೀರ್ಥಗುರುವರ್ಯರಿಂದ ತಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ನೃಸಿಂಹ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು, ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನೂ, ಗುರುಗಳಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರು ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮಾರ್ಯಯತಿರಾಟ್ ಪ್ರವಿವೇಶ ಗುಹಾಂ ತತಃ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮಗುಹೇತ್ಯೇವ ನಾಮ್ನಾ ಖ್ಯಾತಾಽಧುನಾಪಿ ಸಾ ॥ ೧೫ ॥

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯರೂ ಯತಿರಾಜರೂ ಆದ ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರು ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆ ಗುಹೆಯು ಈಗಲೂ ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರ ಗುಹೆಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜೇಂದ್ರಃಪ್ರಭಾವಭಿದುರೇಣ ಹಿ ।
ಜನತಾಘಾದ್ರಿವೃಂದಾನಿ ಭಿಂದಾನೋ ವ್ಯಚರತ್ತತಃ ॥ ೧೬ ॥

ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಯತಿರಾಜೇಂದ್ರರು, ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಯೆಂಬ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಜನಗಳ ಪಾಪಗಿರಿಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸೀಳುವವರಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು.

ಜ್ಞಾನಮಂಡಪಭಾಗಸ್ಥ ಕಣ್ವನದ್ಯಾಃ ಸಮೀಪಗಮ್ ।
ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರಮಾಸಾದ್ಯ ನ್ಯವಸದ್ಯತಿರಾಟ್ ತತಃ ॥ ೧೭ ॥

ಅದಾದ ಮೇಲೆ 'ಜ್ಞಾನಮಂಟಪವೆಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ವನದಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಅಬ್ಬೂರು ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯತಿರಾಜರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ವಾಸಮಾಡಿದರು.

ನಿಮಜ್ಜನ್ ಕಣ್ವಸರಿತಿ ತ್ರಿಕಾಲಂ ಪ್ರಣವಂ ಜಪನ್ ।
ಬೋಧಯನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಮರ್ಹಯನ್ನೃಹರಿಂ ಸದಾ ॥ ೧೮ ॥

ಕಣ್ವನದಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಾಲಸ್ನಾನ, ಪ್ರಣವಜಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾ, ಸರ್ವದಾ ನೃಸಿಂಹನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ,

ಶಿಷ್ಯೇಣಾನೀತಪಕ್ವಾನ್ನಂ ಪಾತ್ರಸಂಸ್ಥಂ ಮಹಾಮುನಿಃ ।
ಶಂಖೋದಕಪ್ರೋಕ್ಷಣೇನ ಪುನಸ್ತಪ್ತಂ ವಿಧಾಯ ತತ್ ॥ ೧೯ ॥

ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ವಾನ್ನವನ್ನು ಶಂಖೋದಕ ಪ್ರೋಕ್ಷಣದಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ,

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಾಯಾರ್ಪಯಿತ್ವಾ ಸ ಭುಂಕ್ತೇ ಸಹ ಶಿಷ್ಯಕೈಃ ।
ತದಾತ್ವೇ ಜಾತು ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಃ ಷಷ್ಠಿವಂಶಧರೋ ಧನೀ ॥ ೨೦ ॥

ಮರುದ್ವೃಧಾತೀರಗತಃ ಸಭಾರ್ಯೋ ನಿರ್ಗತೋ ಗೃಹಾತ್ ।
ಗಂಗಾಂ ಗಂತುಂ ಕೃತಸ್ವಾಂತಃ ಜ್ವರಾಂತಕಹತೋ ಮೃತಃ ॥ ೨೧ ॥

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವರಿಗೆ ನಿವೇದನೆಮಾಡಿ, ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಸಲ, ಷಾಷ್ಠಿಕ (ಅರವತ್ತೊಕ್ಕಲು) ಕುಲೋತ್ಪನ್ನನಾದ, ಓರ್ವ ಧನಿಕನಾದ, ಕಾವೇರೀತೀರ ಸಂಸ್ಥಿತನಾದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ತನ್ನ ಭಾರ್ಯಾಸಮೇತನಾಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು, ಗಂಗೆಗೆ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಜ್ವರರೂಪಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೃತನಾದನು.

ಸತೀಗತಿಂ ಗಂತುಕಾಮಾ ಪತ್ಯಾಸಹ ಗತಿಂ ದ್ವಿಜಾನ್ ।
ಪತಿವ್ರತಾ ಯಯಾಚೇ ತಾಂ ಪ್ರೈಷಯಂಸ್ತೇ ಗುರುಂ ಪ್ರತಿ ॥ ೨೨ ॥

ಆಗ, ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಾಧ್ವೀಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೋಸುಗ, ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಲು ವಿಪ್ರರ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದಳು. ಆ ವಿಪ್ರರು ಅವಳನ್ನು (ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ) ಗುರುಗಳನ್ನು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜಂ ಸಾ ಪ್ರಾಣಮದ್ದುಃಖಕರ್ಶಿತಾ ।
ಸರ್ವಂ ವಿದನ್ ಸತ್ಯವಾದೀ ತಾಂ ಸಾಧ್ವೀಮವದತ್ಕಿಲ ॥ ೨೩ ॥

ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ದುಃಖಕರ್ಶಿತಳಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಸರ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದ, ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವುಳ್ಳ ಗುರುಗಳು ಆ ಸಾಧ್ವೀಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರಷ್ಟೆ !

ಸುದೀರ್ಘಮಂಗಲೀ ಭೂಯಾ ಇತಿ ಸಾ ವಿಸ್ಮಿತಾ ತತಃ ।
ಪತಿಂ ಮೃತಂ ಶ್ರಾವಯಂತೀ ಜಗದೇ ಮುನಿನಾ ಪುನಃ ॥ ೨೪ ॥

'ದೀರ್ಘಸುಮಂಗಲಿಯಾಗು'— ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತಳಾದ ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯು ಮೃತನಾದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಮುನಿವರ್ಯರಿಂದ, ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಳು.

ಮಾ ಭೈಷೀಃ ಸಾಧ್ವಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ಜೀವತ್ಯಬ್ದಶತಂ ಪತಿಃ ।
ದ್ವೌ ಪುತ್ರೌ ಲಪ್ಸ್ಯಸೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇಹಿ ಮೇಽಸ್ಪೃಷ್ಟಭೂತಲಮ್ ॥ ೨೫ ॥

"ಎಲೈ ಸಾಧ್ವಿಯೇ, ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ನೂರುವರ್ಷ ಜೀವಿಸಿರುವನು. ನೀನು ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರನ್ನು ಹೊಂದುವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನನ್ನು ಭೂತಲಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನನಗೆ ಕೊಡು."

ಇತಿ ಚಿತ್ರಚರಿತ್ರೋಽಸೌ ವದನ್ ಜಪ್ತ್ವೋದಕಂ ದದೌ ।
ದ್ರುತಮಾದಾಯ ಸುದತೀ ದಯಿತಂ ಪ್ರೋಕ್ಷಯಜ್ಜಲೈಃ ॥ ೨೬ ॥

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ (ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು) ಅಭಿಮಂತ್ರಿತವಾದ ಜಲವನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಜಲವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಂದು ಆ ಸಾಧ್ವೀಮಣಿಯು ಪತಿಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದಳು.

ತತ್ಕ್ಷಣಾಜ್ಜೀವಿತಃ ಕಾಂತಃ ಕಾಂತಯಾಗಾತ್ಸುರಾಪಗಾಮ್ ।
ಗುರೋಃ ಪ್ರಸಾದಾತ್ಕಾಲೇನ ಸತೀಂ ಗರ್ಭಂ ಬಭಾರ ಹಿ ॥ ೨೭ ॥

ಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯ ಪತಿಯು ಜೀವಿತನಾದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಗುರುಗಳ ಪ್ರಸಾದದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಯೋಗ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಪ್ರಸೂತಿಸಮಯಂ ಜಾನನ್ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುಃ ಸ್ವಶಿಷ್ಯಕೈಃ ।
ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರಧೃತಂ ಪೋತಮಾನಯಾಮಾಸ ಸನ್ನಿಧಿಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಆಕೆಯ ಪ್ರಸೂತಿಸಮಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾದ ಗುರುಗಳು, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಂದ ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಶುವನ್ನು, ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರಿಸಿದರು.

ಸ್ವಪಾಣಿಕಮಲೇನಾಲಂ ಬಾಲಂ ಕಣ್ವನದೀಜಲೈಃ ।
ಕ್ಷಾಲಯಾಮಾಸ ಯತ್ರಾಸೌ ಖ್ಯಾತಃ ಶ್ವೇತಶಿಲಾಹ್ರದಃ ॥ ೨೯ ॥

ಸ್ವಹಸ್ತಕಮಲದಿಂದಲೇ ಆ ಬಾಲನನ್ನು ಕಣ್ವನದೀಜಲಗಳಿಂದ ತೊಳೆದರು. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ "ಶ್ವೇತಶಿಲಾಹ್ರದ" (ಬಿಳಿಕಲ್ಲುಮಡು) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಿದೆ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನಾಯ ಮಾಧ್ವಾನಾಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದೋಽಯಂ ಧರಾಂ ಗತಃ ।
ಇತ್ಯಾಹ್ಲಾದಿತಚಿತ್ತೋಽಯಂ ರರಕ್ಷ ಗಿರಿಗಹ್ವರೇ ॥ ೩೦ ॥

(ಈ ಶಿಶುವು) ಮಧ್ವಮತಾನುಯಾಯಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಕರ್ಷವಾದ (ಹ್ಲಾದ) ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಭೂಮಿಗೆ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ "ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಹ್ಲಾದ"ನೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗರಾದ ಗುರುಗಳು, ಆ ಶಿಶುವನ್ನು (ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ) ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿದರು.*

ಪಂಚಮೇಽಬ್ದೇ ತತ್ರ ವಿಪ್ರೈರುಪನೀತಂ ಚ ಸಪ್ತಮೇ ।
ಸನ್ಯಾಸಭಾಗಿನಂ ತೋಷಾದ್ 'ವ್ಯಾಸ'ನಾಮಾನಮಾತನೋತ್ ॥ ೩೧ ॥

ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರಿಂದ ಉಪನಯನಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮತ್ತು ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು (ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುರುಗಳು) "ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ" — ಎಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ತಂ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಂ ಸ್ವಮಾತುರ್ಭಗಿನೀಸುತಮ್ ।
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜನಾಮಾನಂ ಪ್ರಾಪಯದ್ಗುರುಪುಂಗವಃ ॥ ೩೨ ॥

ಗುರುಪುಂಗವರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರನ್ನು ತಮ್ಮ (ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ) ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀಪಾದ ರಾಜರೆಂಬುವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರ ಏವಾಸೌ ಭೂಮೌ ಲೀನತನುಂ ಹರಿಮ್ ।
ವಿಟ್ಠಲಂ ಲಬ್ಧವಾನ್ ಸ್ವಪ್ನೇ ವಿಪ್ರಾತ್ಮಹರಿಚೋದಿತಃ ॥ ೩೩ ॥

ಅಬ್ಬೂರು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದವರಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವಿಟ್ಠಲನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪೀ ಹರಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ನ ಚೋದಿತರಾಗಿ ಪಡೆದರು.

ವ್ಯಾಸರಾಜೇನ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ವ್ಯಾಸೋಪಮಧಿಯಾ ಯುತಃ ।
ಸಂಚರನ್ನಂಚನೀಯೋಽಯಮಂಚಯನ್ ತಂ ಚ ವಿಟ್ಠಲಮ್ ॥ ೩೪ ॥

ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಹೋಲುವ ವ್ಯಾಸರಾಜರೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, ಪೂಜನೀಯರಾದ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಮುನಿವರ್ಯರು ವಿಟ್ಠಲಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ,

* ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಗುಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮಾವಿನಮರವಿದ್ದಿತೆಂದೂ, ಆ ವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಕಟ್ಟಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕೇಳಿದ ವಿಷಯ.

ಗಾಹಂ ಗಾಹಂ ತೀರ್ಥಸಾರ್ಥಂ ದರ್ಶಂ ದರ್ಶಮಜಂ ಭಜನ್ ।
ಜೇಯಂ ಜೇಯಂ ವಾದಿವಾದಂ ಧ್ಯೇಯಂ ಧ್ಯಾಯನ್ನಮನ್ಮುನಿಃ ॥ ೩೫ ॥

ತೀರ್ಥಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವಗಾಹನೆಮಾಡುವವರಾಗಿ (ಆಯಾಯ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿರುವ) ಭಗವನ್ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪದೇಪದೇ ನೋಡುವವರಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ, ವಾದಿಗಳ ವಾದಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ನಮಿಸುತ್ತಾ,

ಕರ್ಣಾಟರಾಜಧಾನೀಂ ಸ ವರ್ಣ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸುರಾಲಯೇ ।
ಸ್ವರ್ಣಪೀಠೇಽರ್ಚಯದ್ದೇವಮರ್ಣೋಜಾಯತಲೋಚನಃ ॥ ೩೬ ॥

ವರ್ಣಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಕರ್ನಾಟರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಲ್ಲೊಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲನೇತ್ರರಾದ (ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು) ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು.

ಅನಾವೃಷ್ಟ್ಯಾರ್ದಿತಾಸ್ತತ್ರ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ ನ್ಯವೇದಯನ್ ।
ಕೃಪಾದೃಷ್ಟ್ಯಾವಲೋಕ್ಯಾಸ್ಮಾನ್ ಪಾಹಿ ವೃಷ್ಟ್ಯೇತ್ಯಥಾನಮನ್ ॥ ೩೭ ॥

ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಆ ದೇಶದ ಜನರು ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. "ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಳೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹಿರಿ"— ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

ಇತ್ಯರ್ಥಿತಃ ಸಂಯಮೀಂದ್ರಃ ಸ್ವೇರಿತಚ್ಛಾತ್ರಮಂತ್ರತಃ ।
ಪೌರಸಸ್ಯಮಪುಷ್ಣಾತ್ಸಃ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟ್ಯಾಭಿವೃಷ್ಟಿಭಿಃ ॥ ೩೮ ॥

ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿತರಾಗಿ, ಸಂಯಮೀಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಮಂತ್ರಪಠನ ಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿರೂಪ ಹೆಚ್ಚುವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ (ವಿಶೇಷ ಮಳೆಯಿಂದ) ಪೌರರೆಂಬ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.(ಅಭಿ=ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಸಹ ಬಿದ್ದ ಮಳೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷ ಬೆಳೆಯೂ ಬಂದಿತು. ಅದರಿಂದ ಪೌರಜಾನಪದಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೂ ಆಯಿತು.)

ತತಃ ಪ್ರಾತಃ ಪೌರವಾರಃ ಪ್ರಮೋದಭರಪೀಡಿತಃ ।
ಇಷ್ಟಹೇತುಂ ಯತಿಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಾಗತ್ಯ ನ ಹಿ ದೃಷ್ಟವಾನ್ ॥ ೩೯ ॥

ಆ ಮಾರನೇ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಡೆಯಲಾಗದ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಣಿಗರ ಗುಂಪು ತಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದ ಯತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲೋಸುಗ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕಾಣದಾಯಿತು.

ಶ್ರುತ್ವೋದಂತಮಿಲಾಕಾಂತಃ ಸ್ವಾಂತೇ ಸಂತೋಷವಾನ್ ಸ್ವಕೈಃ ।
ಜ್ಞಾನಮಂಡಪದೇಶಸ್ಥಾಽನಜ್ಞಾಸೀತ್ ಗುರುಪುಂಗವಾನ್ ॥ ೪೦ ॥

ಈ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಆ ದೇಶದ ಭೂಪಾಲನು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸಂತೋಷಹೊಂದಿದವನಾಗಿ, ಗುರುಪುಂಗವರು ಜ್ಞಾನಮಂಟಪ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಸ್ವಕೀಯರಿಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ನಿರ್ಬಧ್ಯ ಗ್ರಾಮಮೇಕಂ ತು ದಾಪಯಾಮಾಸ ಭಿಕ್ಷವೇ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವೈಷ್ಣವಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಪಕಾಯ ಮಹಾತ್ಮನೇ ॥ ೪೧ ॥

ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರಾಯ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿನೇ ।
ಪರಿವ್ರಾಜಕವರ್ಯಾಯ ಶಾಂತಿದಾಂತಿಯುತಾಯ ವೈ ॥ ೪೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಶಿಷ್ಯಾಯ ವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ಧೀಮತೇ ।
ಗೃಹೀತ್ವಾ ಯತಿರಾಟ್ ಗ್ರಾಮಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಕ್ರಮಾತ್ ॥೪೩॥

ಮತ್ತು, (ಆಗ ರಾಜನು) ಗ್ರಾಮವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ, ಶ್ರೀಮದ್ವೈಷ್ಣವಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪಕರೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ, ಅಖಿಲಶಾಸ್ತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೃಗಳೂ, ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೂ, ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ, ಶಾಂತಿ-ದಾಂತಿ ಗುಣೋಪೇತರೂ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಆದ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆ ಯತಿವರ್ಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದರು.

ಸ ಗ್ರಾಮೋ ರಾಮಗಿರ್ಯಾಖ್ಯಮಂಡಲಾಂತರ್ಗತಃಫಲೀ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರನಾಮ್ನಾಽಸ್ತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತೋಽದ್ಯಾಪಿ ಭೂತಲೇ ॥ ೪೪ ॥

ಆ ಗ್ರಾಮವು ರಾಮಗಿರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ, ಫಲವತ್ತಾಗಿ, ಈಗಲೂ "ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರ"ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಾಗಿದೆ.

ಭೂಮೌ ವಾಸಮಲಂಕುರ್ವನ್ನಲಂಕರ್ತುಂ ಹರೇಃಪದಮ್ ।
ವೇದಾಂತರಾಜ್ಯಭೂಪಾಲಂ ಸ್ವಶಿಷ್ಯಮಕರೋತ್ತದಾ ॥ ೪೫ ॥

ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಾಸವನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡಲು, ಹಾಗೂ ಹರಿಪದವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲೋಸುಗ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರನ್ನು, ವೇದಾಂತರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ವೈಶಾಖಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷೇಽಸಾವೇಕಾದಶ್ಯಾಂ ಗುರೂತ್ತಮಃ ।
ನಭೋಮಧ್ಯಗತೇಽರ್ಯಮ್ಣಿ ಸ್ವರೂಪೇಽಲೀಯತ ಪ್ರಭುಃ ॥ ೪೬ ॥

ವೈಶಾಖ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ-ಏಕಾದಶೀದಿವಸ, ಸೂರ್ಯನು ನಭೋಮಧ್ಯಗತನಾಗಿರಲು, ಗುರೂತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಪ್ರಭುಗಳು, ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದರು.

ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರಭಾಗೇಽಪಿ ಭಜತಾಂ ಕಾಮಿತಪ್ರದಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಧ್ಯಾಸ್ತೇ ವೃಂದಾವನಮಿಹಾಂಶತಃ ॥ ೪೭ ॥

ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಭಜಿಸುವವರಿಗೆ ಕಾಮಿತಪ್ರದರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿರುವ ವೃಂದಾವನವನ್ನು, ಒಂದಂಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಧಿಷ್ಠಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು.

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ "ಅಪಿ" ಶಬ್ದವು ಅಬ್ಬೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಇದ್ದು ಸೇವಿಸಲು ಅನಾನುಕೂಲವಿದ್ದ ಜನರು, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದೇ ಭಜಿಸಿದರೆ, ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳು ಅಭೀಷ್ಟಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವೃಂದಾವನಾಂತರಗತೋ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಡಿಹ ।
ಯಾವದ್ದದಾತಿ ಭಕ್ತೇಭ್ಯಸ್ತಾವನ್ನೈವ ಸುರದ್ರುಮಃ ॥ ೪೮ ॥

ಇಲ್ಲಿರುವ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತರಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುರುರಾಜರು, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಏನೊಂದು ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವರೋ, ಅಷ್ಟೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೂ ಕೊಡಲಾರದು.

ತತ್ಸೇವನಾಚ್ಚರೇತ್ಪಂಗುಃ ಖಂಜಶ್ಚ ಕರವಾನ್ಭವೇತ್ ।
ಕುಷ್ಠೀ ಕುಷ್ಠವಿಹೀನಃಸ್ಯಾದ್ಬಧಿರಃ ಶೃಣುಯಾತ್ಸುಖಮ್ ॥ ೪೯ ॥

ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ, ಪಂಗುವು (ಕುಂಟನು) ನಡೆಯುವನು. ಕೈ ಇಲ್ಲದವನು ಕೈ ಉಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ತನ್ನ ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಕಿವುಡನು ಸುಖವಾಗಿ ಕೇಳುವನು.

ಮೂರ್ಖಾಲುಃಸಂತ್ಯಜೇನ್ಮೌರ್ಖ್ಯಮನಪತ್ಯೋಽಪಿ ಪುತ್ರವಾನ್ ।
ಯೇ ಯೇ ವಾಂಛಂತಿ ಯಂ ಕಾಮಂ ತೇ ತೇ ತಂ ತಂ ಸಮಾಪ್ನುಯುಃ ॥೫೦॥

ಮೂರ್ಖಾಶೀಲನು ಮೂರ್ಖೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವನು, ಅಪತ್ಯರಹಿತನು ಪುತ್ರವಂತನಾಗುವನು. ಯಾರ‍್ಯಾರು ಏನೇನನ್ನು ಬಯಸುವರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಯಾ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

“ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ ” ಇತ್ಯಷ್ಟಾಕ್ಷರಸನ್ಮನುಮ್ ।
ಓಂಕಾರಪೂರ್ವಕಂ ನಿತ್ಯಂ ಜಪತಾಂ ಕಿಂ ನು ದುರ್ಲಭಮ್ ॥ ೫೧ ॥

“ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ” — ಎಂಬ ಈ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಸನ್ಮಂತ್ರವನ್ನು ಓಂಕಾರಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯವೂ ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟವಾವುದು ದುರ್ಲಭ? (ಎಲ್ಲ ಸುಗಮ್ಯವೇ).

ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಂಜಪ್ಯ ತೋಯಪ್ರಕ್ಷೇಪಣಾನ್ನರೇ ।
ಪಿಶಾಚಗ್ರಹಪೀಡಾದಿ ತಕ್ಷಣಾತ್ಕ್ಷೀಯತೇ ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೫೨ ॥

ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಜಪಿಸಿದ ಜಲವನ್ನು ಪಿಶಾಚಾದಿ ಗ್ರಹಪೀಡಿತರಿಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಣಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಗ್ರಹಪೀಡಾದಿಗಳು ನಾಶವಾಗುವುದು—ನಿಶ್ಚಯ.

ಯಃ ಪುನರ್ಗುರುವರ್ಯಂ ತಂ ಕ್ಷೀರಾಜ್ಯದಧಿಪೂರ್ವಕೈಃ ।
ಸ್ನಾಪಯೇದ್ವಿಷ್ಣುನೈವೇದ್ಯೈರರ್ಚಯೇಲ್ಲಭತೇಽಖಿಲಮ್ ॥ ೫೩ ॥

ಅಲ್ಲದೇ ಪುನಃ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗುರುವರ್ಯರಿಗೆ, ವಿಷ್ಣು ನಿವೇದಿತವಾದ ಕ್ಷೀರ–ಆಜ್ಯ–ದಧಿ (ಮೊಸರು) ಮೊದಲಾದ ಪಂಚಾಮೃತಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವರೋ, ಅವರು ಸಮಸ್ತಾಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

ದೀಪಾಲಿಂ ಸ್ಥಾಪಯನ್ನಗ್ರೇ ಸ ಹರೌ ದೃಢಭಕ್ತಿಮಾನ್ ।
ಹರಿಪ್ರಸಾದಪಾತ್ರಂ ಸ್ಯಾತ್ ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ರ ನೃಹರಿಃಪರಃ ॥ ೫೪ ॥

ವೃಂದಾವನದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಲುದೀಪಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವನು, ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿವಂತನಾಗುವನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ನಾರಸಿಂಹನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯು.

ಪ್ರತ್ಯೂಷೇ ಸೇವಕಃಸ್ನಾಯಾಜ್ಜಪೇತ್ತನ್ಮಂತ್ರಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾನ್ ಕುರ್ಯಾತ್ತಚ್ಚರಿತಂ ಪಠೇತ್ ॥ ೫೫ ॥

ಇಲ್ಲಿ, ಸೇವಾಕರ್ತನು, ಉಷಃಕಾಲದಲ್ಲೆದ್ದು ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ (ಸ್ತೋತ್ರರೂಪ) ಉತ್ತಮಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಠನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇಽಪಿ ಪುನಃಸ್ನಾಯಾದ್ಭುಂಜೀತಾರ್ಪಿತಮೇವ ಸಃ ।
ಪುನರ್ನಮೇದ್ಭಜೇದ್ಧ್ಯಾಯೇನ್ನಿಶಿ ಸ್ನಾಯಾದ್ಗುರುಂ ಭಜೇತ್ ॥ ೫೬ ॥

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯೂ, ಪುನಃ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು. ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೇ ಉಣ್ಣಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ನಮನ–ಭಜನ–ಧ್ಯಾನ–ಸಾಯಂ ಸ್ನಾನ–ಹೀಗೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು.

ಏವಂ ಕ್ರಮೇಣ ರೋಗಾರ್ತಃಪರಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿಷೇವತೇ ।
ಅಚಿರಾಲ್ಲಭತೇ ಕಾಮಂ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಸಾಧಿತಮ್ ॥ ೫೭ ॥

ಈ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಕ್ರಮದಿಂದ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯಾವ ರೋಗಾರ್ತನು ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಸಂಸಾಧಿತವಾದ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವನು.

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾನಾಂ ಚರಿತ್ರಮಣಿಮಾಲಿಕಾ ।
ಗ್ರಥಿತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸೇನ ಹರಿಪಾದಾಂಬುಜೇಽರ್ಪಿತಾ ॥ ೫೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜವಿಜಯಃ ಸಮಾಪ್ತಃ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥವಿರಚಿತಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೆಂಬ ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಯು, ಶ್ರೀಹರಿಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಗುರುಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರ
ವಿಜಯವು ಸಮಾಪ್ತವು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಸ್ತೋತ್ರಮ್

ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಲಃಪಾತು ಸದಾತ್ತಲೀಲೋ ಬಾಲಾಕೃತಿರ್ಲೋಲಸಕೇಶಜಾಲಃ ।
ಮಧ್ವೋಽಘವಿಧ್ವಂಸಕರಃಕರೋತು ಬುದ್ಧಿಂ ವಿಶುದ್ಧಾಂ ಖಲು
ಮಾಧವೇಽಲಮ್ ॥ ೧ ॥

ಸರ್ವದಾ ಸ್ವೀಕೃತಲೀಲೆಗಳುಳ್ಳ, ಬಾಲರೂಪಧಾರಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾದ ಕೇಶಸಮೂಹಸಹಿತನೂ ಆದ, ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಲನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಪಾಪವಿಧ್ವಂಸಕರೆಂದು (ಖಲು) ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಧವನಲ್ಲಿ (ನನಗೆ) ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಡಲಿ.

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಮುನಿಪಾರ್ಚಿತಪಾದಪೀಠೋ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜಯತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಃ ।
ಗೋಭಿಸ್ತಮಾಂಸಿ ಹರತಾದ್ಭವಕಾನನೇಷು
ಸನ್ಮಾರ್ಗದೃಷ್ಟಿವಿಕಲಸ್ಯ ಸತೋ ಜನಸ್ಯ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಅರ್ಚಿತವಾದ ಪಾದಪೀಠಗಳುಳ್ಳ, ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರೆಂಬ ಯತೀಂದ್ರಚಂದ್ರನು, ಈ ಭವಾಟವಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶನರಹಿತರಾದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯಕಿರಣಗಳಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಚರಣಾಂಬುಜಪೂಜನೋತ್ಥ-
ಸರ್ವಾರ್ಥಸಂಪದಮರಪ್ರಕೃತಿರ್ಯತೀಂದ್ರಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಡಮರದ್ರುಮೋಽಸೌ
ಸರ್ವೇಷ್ಟಮಾಶು ವಿದಧಾತು ಸುಬೋಧಸಾಂದ್ರಃ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹದೇವರ ಚರಣಕಮಲಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಸಕಲ ಅಭೀಷ್ಟಕರ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ, ದೇವಸ್ವಭಾವದ ಯತೀಂದ್ರರಾದ, ತುಂಬಿದ

ಸುಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಸರ್ವೇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪೂರೈಸಲಿ.

ವಜ್ರಾಯಿತೋಽಘಾದ್ರಿವಿಭೇದನೇಽಸೌ
ಚಂದ್ರಾಯಿತಃಸತ್ಕುಮುದಪ್ರಹರ್ಷೇ ।
ಸೂರ್ಯಾಯಿತಃಸದ್ಧೃದಯಪ್ರಕಾಶೇ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಃ ಸತತಂ ಸ ಪಾಯಾತ್ ॥ ೪ ॥

ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಪರ್ವತವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧ ಸದೃಶರಾದ, ಸಾತ್ವಿಕಜನರೆಂಬ ಕನ್ನೈದಲೆಪುಷ್ಪವನ್ನು ಅರಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ, ಪದಾರ್ಥಜ್ಞಾನಸ್ಫುಟೀಕರಿಸಿ ಸುಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು, ಸರ್ವದಾ ರಕ್ಷಕರಾಗಲಿ.

ನೃಸಿಂಹಸೇವಾಪರಿಪೂತಕಾಯಃ
ಸಂಸಾರಸಿಂಧೂತ್ತರಣಾಭ್ಯುಪಾಯಃ ।
ನಿರ್ದೋಷಬೋಧೇನ ವಿನಷ್ಟಮಾಯಃ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯೋಗೀ ವೃಜಿನಾತ್ಸ ಪಾಯಾತ್ ॥ ೫ ॥

ನರಸಿಂಹದೇವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ, ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಉಪಾಯರೂಪರಾದ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿರುವ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯೋಗಿಗಳು ಪಾಪದ ದೆಸೆಯಿಂದ (ಪಾರುಮಾಡಲಿ) ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಪ್ರವಣಾಂತರಂಗಃ
ಕಷ್ಟವ್ರತಾಚಾರಕೃಶೀಕೃತಾಂಗಃ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪೂರ್ಣಾನ್ ಕುರುತಾನ್ನತಾಂಗಾನ್
ನಷ್ಟೋಚ್ಚಸಂಸಾರಚಲತ್ತರಂಗಃ ॥ ೬ ॥

ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿರೂಪ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ, ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ವ್ರತಾಚಾರಗಳಿಂದ ಕೃಶವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳ, ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ, (ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು) ಪ್ರಣತಜನರನ್ನು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪೂರ್ಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಾಯಿತನಿಜಾಕೃತಿಃ ।
ಜಯಧ್ವಜಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಪುರುಷೋತ್ತಮಪುತ್ರಕಃ ॥ ೭ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಟ್ ದದಾತು ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಸಂಸಾರಕ್ಲೇಶನಾಶಂ ಚ ಸಾಧಯೇತ್ಸಿದ್ಧಪುಂಗವಃ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವಮುನಿಗಳ ವಂಶಾವಳಿಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಮನಂತಿರುವ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ, ಜಯಧ್ವಜತೀರ್ಥರ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತರಾದ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಯತಿಗಳ ವರಪುತ್ರರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುರಾಜರು ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ; ಮಂತ್ರತಂತ್ರಾದಿ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಅವರು ನನ್ನ ಸಾಂಸಾರಿಕ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಿ.

ವಾದೀಂದ್ರಕುಂಭದಳನೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಡ್ಗಜಃ ।
ಹೃದಾರಾಮಸ್ಥಿತಾಘೇಕ್ಷುದಂಡಂ ಖಂಡಯತಾದ್ದೃಢಮ್ ॥ ೯ ॥

[ತನ್ನ ಗಮನ (ಸಂಚಾರ)ಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ಗಜದ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಲಗವು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಕುಂಭಸ್ಥಳದಿಂದ ಡಿಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಕುಂಭ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ, ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ] ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಯತಿರಾಜ ಗಜವು ಇದಿರು ಬೀಳುವ ವಾದಿಶ್ರೇಷ್ಠಗಜದ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಅಂದರೆ ಪರವಾದಿಗಳನ್ನು ವಾದದಿಂದ ಸೋಲಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಿತರು. ಇಂತಹ ಯತಿಶ್ರೇಷ್ಠಗಜವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ಆನೆಯು ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಮುರಿದೆಸೆಯುವಂತೆ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲಿ.

ದಯಾಲೋರ್ಗೇಯಚರಿತಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಸದ್ಗುರೋಃ ।
ಕೋಽನ್ಯಃಸರ್ವೇಷ್ಟದೋಽಸ್ಮಾಕಮಧುನಾ ಧರಣೀತಲೇ ॥ ೧೦ ॥

ದಯಾಳುಗಳೂ ಗೇಯಚರಿತ್ರರೂ ಆದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠಧರ್ಮವುಳ್ಳ ಸದ್ಗುರುಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾರು ನಮಗೆ ಈಗ ಧರಣೀತಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ? (ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ).

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಾಯ ನಮೋಽಜ್ಞಾನನಿವಾರಿಣೇ ।
ನಮೋ ನಮೋ ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರವೇಽಖಿಲಸಂಪದೇ ॥ ೧೧ ॥

ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ, ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುರುರಾಜರಿಗೆ ಅಖಿಲಸಂಪತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಆದರಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

"ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ"* ಇತ್ಯಷ್ಟಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಕಮ್ ।
ಜಪಿತಾಮಿಷ್ಟಸರ್ವಸ್ವಂ ಕರಗಂ ಸ್ಯಾದಸಂಶಯಮ್ ॥ ೧೨ ॥

"ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ"— ಎಂಬ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ, ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಕರಗತವಾದಂತೆಯೇ—ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ನಿವರ್ತಂತೇಽಖಿಲಾರೋಗಾಃ ಕುಷ್ಠಾಪಸ್ಮಾರಪೂರ್ವಕಾಃ ।
ಭ್ರಮಸಂಶಯಪೂರ್ವಾಶ್ಚ ಮನೋದೋಷಾಶ್ಚಯೇಽಖಿಲಾಃ ॥ ೧೩ ॥

ಕುಷ್ಠ ಅಪಸ್ಮಾರವೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರೋಗಗಳೂ, ಭ್ರಾಂತಿ, ಸಂಶಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಮನೋದೋಷಗಳೂ, ನಿವೃತ್ತಿಹೊಂದುವುವು.

ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ಸುತಾಃಪೌತ್ರಾ ಧನಧಾನ್ಯಗವಾದಯಃ ।
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಾಶ್ಚ ಮನೋಧರ್ಮಾಃಶುಭಾಶ್ಚ ಯೇ ॥ ೧೪ ॥

ಪುತ್ರ, ಪೌತ್ರ, ಧನ, ಧಾನ್ಯ, ಗೋ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ, ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನ, ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ಶುಭಮನೋಧರ್ಮಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜ ತ್ವಾಂ ವೃಂದಾವನವಿಲಾಸಿನಮ್ ।
ಕುರ್ವನ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ವಂದೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಫಲಾಪ್ತಯೇ ॥ ೧೫ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜರೇ! ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳ ಸಂಚಾರದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು.

ಕಾಯವಾಗ್ಧೀಭವಾನ್ ದೋಷಾಂಸ್ತ್ವವ ವೃಂದಾವನೋದಕಮ್ ।
ತ್ರಿಃಪೀತಂ ನಾಶಯೇನ್ಮೂರ್ಧ್ನಾ ಧೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸಮೇಧಯೇತ್ ॥ ೧೬ ॥

ನಿಮ್ಮ ವೃಂದಾವನಜಲದ ಮೂರಾವರ್ತಿ ಪ್ರಾಶನದಿಂದ, ಶರೀರ ವಾಕ್ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ತ್ರಿಕರಣಗಳ ದೋಷಗಳು ನಾಶವಾಗುವುವು ಮತ್ತು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಪುಣ್ಯವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು.

ಖಿನ್ನವಿನ್ನ ಜಪದ್ವೀಪ ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ ।
ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯೋಽಗಯೋಗವ್ರತ ತಪಸ್ನವ ॥ ೧೭ ॥

ಖಿನ್ನವಿನ್ನ = ರೋಗಾದಿಪೀಡಿತರಾದವರಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ

* ಮಂತ್ರ ಜಪಮಾಡುವಾಗ, ಮಂತ್ರದ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ "ಓಂ"ಕಾರವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಖಿನ್ನರಾದ ಜನರಿಂದ ಆಶ್ರಿತರಾದವರೇ ಅಥವಾ ದುಃಖನಾಶಕರೆಂದು ವಿಚಾರಿತರಾದವರೇ, ಜಪದ್ವೀಪ = ತಪಸ್ವಿಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ಅಥವಾ ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾದಿಪ್ರಕಾಶಕರೇ, ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ = ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಾವತಾರಭೂತರಾದ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಿತರಾದವರೇ, ಅಗಯೋಗವ್ರತ = ಅಚಲವಾದ ಧ್ಯಾನಯೋಗವೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರೇ, ಅಥವಾ ಅಕಾರಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮಸಂಬಂಧಿಯೋಗವನ್ನೇ ವ್ರತವಾಗಿ ವುಳ್ಳವರೇ, (ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೇ!) ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯಃ = ಶ್ರೀದೇವೀ ಸಹಿತನಾದ ವಿಷ್ಣ್ವಾಖ್ಯಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರವಾದ ಏಕಾದಶ್ಯುಪವಾಸ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಸಾಧನಾದಿವ್ರತಗಳಿಂದ ಗಣ್ಯರು (ತಾವು). ತಪನ್ = ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಪರಿತಪಿಸುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಕ್ತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ವರಾಗಿ, ಅವ = (ನಮ್ಮನ್ನು) ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. (ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ 'ತಪನ್' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭೂತರೆಂಬುದು ಧ್ವನಿತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರೀತ್ಯಾ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.)

ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಕಾಷಾಯಸುಚೇಲಮೀಡ್ಯಂ
ಧ್ಯಾಯಂತಮಂತಃ ಖಲು ವಿಟ್ಠಲಂ ತಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ವರಬೋಧಮುದ್ರಂ
ವೃಂದಾವನಸ್ಥಂ ರವಿತುಲ್ಯಮೂರ್ತಿಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವುಳ್ಳ, ಸ್ತುತ್ಯರಾದ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಠಲ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ, (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ)ವರಪ್ರದವಾದ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯುಳ್ಳ, ಸೂರ್ಯಸಮಾನತೇಜೋಮೂರ್ತಿಗಳಾದ, ವೃಂದಾವನಸಂಸ್ಥಿತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕದಾ ಮುದಾ ಪೀಠವರೇ ವಸಂತಂ
ಲಸಂತಮಂತಃಕೃಪಯಾದ್ರ್ರಚಿತ್ತಂ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥದಾನೋದ್ಯತಪಾಣಿಪದ್ಮಂ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಸುದೃಶಾವಲೋಕೇ ॥ ೧೯ ॥

ಉತ್ತಮವಾದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿರಾಜಮಾನರಾದ, ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಆರ್ದ್ರಚಿತ್ತರಾದ, ಅಭೀಷ್ಟದಾನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಹಸ್ತಕಮಲವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರನ್ನು ನನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ದರ್ಶನ ಪಡೆದೇನು! (ಶ್ರೀಗಳವರು ಬೇಗ ದರ್ಶನಕೊಡಲೆಂಬ ಹಂಬಲದ ಮಾತಿದು).

ಗಂಭೀರಸಂಸಾರಸಮುದ್ರಪಾರಂ ತರೀತುಕಾಮಸ್ಯ ಜನಸ್ಯಲೋಕೇ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋಡುಪಮಂತರೇಣ
ನ ಸ್ಯಾದುಪಾಯಾಂತರಮತ್ರ ನೂನಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ಅಗಾಧವಾದ ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಜನರಿಗೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೆಂಬ ತೆಪ್ಪವನ್ನುಳಿದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಸುಲಭ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿರಾಜ ತ್ವಾಂ ಶರಣಂ ಗತವಾನಹಮ್ ।
ಕರಾವಲಂಬನಂ ದೇಹಿ ಪತಿತಸ್ಯ ಭವಾರ್ಣವೇ ॥ ೨೧ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಯತಿರಾಜರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ರಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ಮೊರೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಜನನಮರಣರೂಪಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯಿರಿ.

ಇತಿ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಯೋ ಮರ್ತ್ಯಃ ಸೇವತೇ ಗುರುಪುಂಗವಮ್ ।
ಅಶೇಷಕಷ್ಟರಾಹಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಲಾಭಂ ಚ ವಿಂದತೇ ॥ ೨೨ ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಯಾವಾತನು ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆತನು ಎಲ್ಲಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ; ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ತುತ್ಯಾನಯೋದಕಂ ಜಪ್ತ್ವಾ ಪಿಬನ್ನುದರಪೀಡಯಾ ।
ವಿಮುಕ್ತಃ ಸುಖಮಾಪ್ನೋತಿ ದೀರ್ಘಮಾಯುಶ್ಚ ವಿಂದತಿ ॥ ೨೩ ॥

ಈ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಜಲವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಪ್ರಾಶನಮಾಡುವವನು ಉದರ ಶೂಲೆಯಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವನು; ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘಾಯು ವಾಗುವನು.

ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮೇತತ್ಪುಣ್ಯೇಽಹನಿ ದ್ವಿಜಃ ।
ಜಪನ್ ಭೂತಾದಿಪೀಡಾಭಿರ್ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೨೪ ॥

ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಗುರುವಾರ, ಭಾನುವಾರ (ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರ ಸಹಿತ ಭಾನುವಾರ ವಿಶೇಷಫಲಕ) ಜನ್ಮನಕ್ಷತ್ರ, ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರ್ವಕಾಲ ಗಳಲ್ಲಿ ನೂರೆಂಟು ಸಲ ಜಪಿಸುವವನು, ಭೂತಾದಿಗಳ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಡುವ ವನು; ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ವೃಂದಾವನಸ್ಥಂ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಂ ಸ್ತುವನ್ ಸ್ಮರೇತ್ ।
ತಸ್ಯ ಸರ್ವೇಷ್ಟಲಾಭಃಸ್ಯಾದತ್ರ ಸಾಕ್ಷೀ ನೃಕೇಸರೀ ॥ ೨೫ ॥

ವೃಂದಾವನಸ್ಥಿತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವನಿಗೆ ಸರ್ವೇಷ್ಟಲಾಭವಾಗುವುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ ದೇವನೇ ಸಾಕ್ಷಿಯು.

ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾರ್ಯಗುರುವರ್ಯಕೃಪಾಬಲಾತ್ ।
ರಚಿತಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸೇನ ತೇನ ಸ ಪ್ರೀಯತಾಂ ಹರಿಃ ॥ ೨೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುವರ್ಯರ ಕೃಪಾಬಲದಿಂದ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಮಕನಿಂದ, (ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು) ರಚಿತವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರೀತನಾಗಲಿ.

ಹೀಗೆ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರ ಗುರುಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಸ್ತೋತ್ರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು.

★ ★ ★

ವೃಂದಾವನ ಬಂಧಃ

ಬಂಧ ಶ್ಲೋಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮ್

ಬಂಧಲಕ್ಷಣಂ ತು ॥

ಚತುರಸ್ರೇ ಮಧ್ಯಕೋಣೇ ವೀಥೀತ್ರಯಮಧೋನಯೇತ್ ।
ತಿರ್ಯಗ್ವೀಥೀತ್ರಯಂ ಚಾಪಿ ನವಕೋಣಾನ್ ಪ್ರಸಾಧಯೇತ್ ॥

ತದಧಸ್ತ್ರ್ಯಂಶವತ್ಕೋಣಂ ತದಧಸ್ತಾದ್ವ್ಯಹತ್ತಥಾ ।
ಸೋಪಾನಮೇಕಂ ತದಧಸ್ತಥೋಪರ್ಯೇಕಕೋಣಕಮ್ ॥

ತ್ರ್ಯಂಶಂ ತದೂರ್ಧ್ವಂ ಶೃಂಗಂ ಚ ಚತುರಸ್ರಂ ಲಿಖೇತ್ತತಃ ।
ಊರ್ಧ್ವದ್ವಿತೀಯಕೋಣಾದ್ಯಭಾಗಮಾರಭ್ಯ ವೈ ಲಿಖೇತ್ ॥

ಏಕೈಕಮಕ್ಷರಂ ತತ್ರ ದ್ವಿತೀಯೋಽಪಿ ಚತುರ್ಥತಃ ।
ಷಷ್ಠೋಽಷ್ಟಮೇನ ದಶಮೋ ದ್ವಾದಶೇನ ಚತುರ್ದಶಃ ॥

ಷೋಡಶೇನ ಚ ವಿಂಶೇನ ತಥಾಷ್ಟದಶ ಏಕತಾಮ್ ।
ದ್ವಾವಿಂಶಸ್ತು ಚತುರ್ವಿಂಶಾದೇಕತ್ವಂ ಭಜತೇ ಯಥಾ ॥

ವರ್ಣಮೇಕಂ ತು ಸೋಪಾನೇ ಮಧ್ಯವೀಥೀಷಡಕ್ಷರೈಃ ।
ಉಪೇತಂ ವರ್ಣಮೇಕಂ ಚ ಶೃಂಗೇ ತತ್ರಾಂತಿಮಂ ಲಿಖೇತ್ ॥
ಶ್ರೀವೃಂದಾವನಬಂಧೋಽಯಮುದ್ಧೃತೋಽನುಷ್ಟುಭಾ ಜಯೇತ್ ॥

	ವ	
ಖಿ	ನ್ನ	ವಿ
ಜ	ಪ	ದ್ದೀ
ಪೂ	ತ	ವಾ
ಮ	ತ	ಸ್ಥಿ
ಶ್ರೀ	ಬ್ರ	ಹ್ಮ
ತ	ಗ	ಣ್ಯೋ
	ಯೋ	

ಖಿನ್ನವಿನ್ನ ಜಪದ್ದೀಪ ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ ।
ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರ(ವ್ರ)ತಗಣ್ಯೋಽಗಯೋಗವ್ರ(ಬ್ರ)ತ ತಪನ್ನವ ॥

ಖಿನ್ನೇತಿ ॥ ಹೇ ಖಿನ್ನವಿನ್ನ! = ಖಿನ್ನೈರ್ದುಃಖಿತೈರ್ವಿನ್ನಪ್ರಾಪ್ತರೋಗಾದಿ ಪೀಡಿತೈಃ ಸಂಸಾರಖೇದಾಪನ್ನೈರ್ವಾ ತದ್ದುಃಖನಿವಾರಣಾಯ ಪ್ರಾಪ್ತೇತಿ ಯಾವತ್ ಅಥವಾ ಖಿನ್ನೈರ್ವಿಚಾರಿತಖೇದನಾಶಕೋಽಯಮಿತಿ ವಿಚಾರವಿಷಯೀ ಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ ॥ "ವಿನ್ನವಿತ್ತೇ ವಿಚಾರಿತೇ" "ಲಬ್ಧಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ವಿನ್ನಂ" ಇತ್ಯುಭಯತ್ರಾಪ್ಯಮರಃ ॥

ಹೇ ಖಿನ್ನವಿನ್ನ = ದುಃಖಿತರಾದವರಿಂದ ಅಥವಾ ರೋಗಾದಿಪೀಡಿತರಾದವರಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರಖೇದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಂದ, ತದ್ದುಃಖ ನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಆಶ್ರಿತರಾದವರೇ ಅಥವಾ ಖೇದನಾಶಕರೆಂದು ವಿಚಾರಿತರಾದವರೇ,

ಜಪದ್ದೀಪ॥ ಜಪತಾಂ ದೀಪ ಇವ, ಜಪಂ ಕುರ್ವತಾಂ ತಪಸ್ವಿನಾಂ ದೀಪ ಇವ ತಪಸ್ವಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತಿ ಯಾವತ್ । ತತ್ಸಂಬುದ್ಧಿಃ ॥ ಜಪಂತಂ, ಆತ್ಮಾನಂ ಜಪಂತಂ ದೀಪಯತಿ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಜ್ಞಾನಕೀರ್ತ್ಯಾದಿನೇತಿ ವಾ, ತತ್ಸಂಬುದ್ಧಿಃ ॥ ದೀಪ್ಯತ ಇತಿ ದೀಪಃ, ಜಪತ್ಸು ದೀಪಃ ಜಪದ್ದೀಪಃ, ಜಪತ್ಸು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಇತ್ಯರ್ಥೋ ವಾ ॥

ಜಪದ್ದೀಪ = ಜಪಮಾಡತಕ್ಕ ತಪಸ್ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಜಪವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕೀರ್ತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕಾಶಕರೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಜಪಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕವರೇ,

ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ ॥ ಪವಿತ್ರೇ ವಾತಸ್ಯ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಸ್ಯ ಮತೇ ಸ್ಥಿತ ॥

ಪೂತವಾತಮತಸ್ಥಿತ = ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ, ಶ್ರೀಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾವತಾರ ಭೂತರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಿತರಾದವರೇ,

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯಃ ॥ ಶ್ರಿಯಾಯುಕ್ತಂ ಯದ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಯ ವ್ರತಂ, ಏಕಾದಶ್ಯುಪವಾಸತತ್ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಸಾಧನಾದಿವ್ರತಂ, ತಸ್ಮಿನ್ ಗಣ್ಯಃ ಗಣಯಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಃ ಪರಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಾಚರಣೇ ತದಾಚರಣೇನ ವಾ ಗಣನೀಯ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ॥ ತ್ವಮಿತಿ ಶೇಷಃ ॥

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯಃ = ಶ್ರೀದೇವೀಸಹಿತನಾದ ವಿಷ್ಣ್ವಾಖ್ಯಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರವಾದ ಏಕಾದಶ್ಯುಪವಾಸ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಸಾಧನಾದಿ ವ್ರತಗಳಿಂದ (ತಾವು) ಗಣನೀಯರು ಅಥವಾ ತಾದೃಶವ್ರತಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ (ತಾವು) ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು.

ಅಗಯೋಗವ್ರತ ॥ ನ ಗಚ್ಛತೀತ್ಯಗಃ ಸ ಚಾಸೌ ಯೋಗಃ ಧ್ಯಾನಯೋಗಃ ಸ ಏವ ವ್ರತಂ ಯಸ್ಯ ತತ್ಸಂಬುದ್ಧಿಃ ಅಥವಾ'ಅಂ' ಪರಮಾತ್ಮಾನಂ ಗಚ್ಛತೀತ್ಯಗಃ ಪರಮಾತ್ಮಗಾಮೀ ಯೋಗಃ ಸ ಏವ ವ್ರತಂ ಯಸ್ಯೇತ್ಯರ್ಥಃ "ಅ ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮೇ"ತಿ ಶ್ರುತೇಃ ॥

ಅಗಯೋಗವ್ರತ = ಅಚಲವಾದ ಧ್ಯಾನಯೋಗವೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಕೈ ಕೊಂಡವರೇ ಅಥವಾ ಅಕಾರವಾಚ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮಸಂಬಂಧಿಯೋಗವೇ ವ್ರತ ವಾಗುಳ್ಳವರೇ,

ತಪನ್ ॥ ತಪಃಕುರ್ವನ್, ಶತ್ರೂನ್ ತಪನ್ ವಾದೇನ ಜಯನ್ ವಾ ಅಥವಾ ಭಕ್ತಾಘಂ ತಪನ್ ನಾಶಯನ್ ಸನ್ ॥

ತಪನ್ = ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಪರಿತಪಿಸುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ವಾದಿಗಳನ್ನು ವಾದದಿಂದ ಜಯಿಸುವವರಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಕ್ತರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವರಾಗಿ,

ಅವ || ರಕ್ಷ—ಅಸ್ಮಾನಿತಿ ಶೇಷಃ ||

ಅವ = (ನಮ್ಮನ್ನು) ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

ತಪನ್ನಿತಿ ವಿಶೇಷಣಾತ್ ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭೂತತ್ವಂ ಧ್ವನ್ಯತೇ ||

ಬಂಧಮಧ್ಯೇ "ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೋ" ಇತಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಸ್ಯ ವಿಶೇಷ್ಯಂ। ನಾಮ ಲಭ್ಯತೇ, ತಚ್ಚ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯ ಇತ್ಯನೇನಾನ್ವೀಯತಾಮ್ ||

ಸೂಚನೆ:

೧) ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, "ತಪನ್" —ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತೀರ್ಥರು ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭೂತರೆಂಬುದು ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

೨) ಈ ಶ್ಲೋಕವು "ಬೃಂದಾವನಬಂಧ"ದಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಬಂಧ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ "ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೋ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ವಿಶೇಷ್ಯದ ನಾಮ (ನಿರ್ದೇಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು) ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ "ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೋ" ಎಂಬ ಪದವು "ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮವ್ರತಗಣ್ಯಃ"— ಎಂಬ ಪದದಿಂದ, ಅನ್ವಯಮಾಡಲ್ಪಡ ಬೇಕು.

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾ

ವಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಂ ಶುಭತಮಚರಿತಂ ಸೇವಿತಶ್ರೀಸಮೇತಮ್ ।
ಶಾಂತಂ ದಾಂತಂ ಮಹಾಂತಂ ಗುರುಗುಣಭರಿತಂ
ಯೋಗಿಸಂಘೈರುಪೇತಮ್ ॥
ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದ್ಯತೀತಂ ಕುಮತಿಭಿರಜಿತಂ ಕಲ್ಮಷಾಂಭೋಧಿಪೋತಮ್ ।
ಧೀರಂ ಭೂದೇವಗೀತಂ ಶುಭಜನಮಹಿತಂ ಧನ್ಯಮಾನಂ ವಿನೀತಮ್ ॥ ೧ ॥

ಶುಭತಮಚರಿತರಾದ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತನಾದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರೂ, ಶಾಂತರೂ, ದಾಂತರೂ, ಮಹಾತ್ಮರೂ, ಗುರುಗುಣಭರಿತರೂ, ಯೋಗಿಸಮೂಹಸಮೇತರೂ, ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದವರೂ, ಕುಮತಿಗಳ ಸಂಬಂಧರಹಿತರೂ, ದುರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರೂ, ಪಾಪಾಂಬುಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿಸಲು ತೆಪ್ಪದಂತೆ ಇರುವವರೂ, ಧೀರರೂ, ಭೂಸುರರಿಂದ ಗೀತರೂ, ಸುಜನರಿಂದ ಮಹಿತರೂ, ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೂ, ವಿನೀತರೂ ಆದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾದ್ಯನ್ಮಾಯಿಗಜೇಂದ್ರಪಂಚವದನಃ ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿರ್ಮಹಾನ್ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವಿಟ್ಠಲಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಃ ಸರ್ವೇಷ್ಟಚಿಂತಾಮಣಿಃ ॥
ನಿರ್ವ್ಯಾಜೋರುದಯಾಕಟಾಕ್ಷಲಸಿತೋ ಜ್ಞಾನಾದಿಭಾಗ್ಯೋಜ್ವಲಃ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಂದ್ರಮಸ್ತಕಮಣಿಃ ಪಾಯಾದಪಾಯಾತ್ಸ ಮಾಮ್ ॥ ೨ ॥

ಮದಿಸಿದ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳೆಂಬ ಗಜೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಸದೃಶರೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿವಂತರೂ, ಉತ್ತಮರೂ, ಶ್ರೀಮದ್ವಿಟ್ಠಲನ ಪಾದಕಮಲಭೃಂಗಾಯಮಾನರೂ, ಸರ್ವರ ಇಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೂ, ನಿರ್ವ್ಯಾಜವೂ ಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಶೋಭಿತರೂ, ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರೂ ಆದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಯತೀಂದ್ರಶಿರೋಮಣಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಲಿ.

ಭಿಭ್ರತ್ಕಾಷಾಯಚೇಲಂ ವಿಲಸಿತತುಲಸೀಪಂಕಜಾಕ್ಷಾದಿಮಾಲಮ್ ।
ಧೂತಾಜ್ಞಾನಾಘಜಾಲಂ ಮೃದುವಚನಕಲಂ ಚಾರುಸೌಂದರ್ಯಶೀಲಮ್ ॥
ಆರ್ತತ್ರಾಣೈಕಲೋಲಂ ಪ್ರಣತಮುನಿಕುಲಂ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರ್ಯಾನುಕೂಲಮ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾರ್ಯಂ ದಯಾಲುಂ ಸ್ಮಿತಮುಖಕಮಲಂ ಸಾದರಂ ತಮ್
ಭಜೇಽಲಮ್ ॥ ೩ ॥

ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೂ, ಉತ್ತಮವಾದ ತುಲಸೀ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಮಲಾಕ್ಷಾದಿಮಣಿಮಾಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ, ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪಾಪಜಾಲಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರೂ, ಹಿತವಚನಕಲಾಭಿಜ್ಞರೂ, ಸ್ವಭಾವತಃ ಪರಮಸುಂದರರೂ, ಆರ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಪರಮಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ, ಮುನಿಸಮುದಾಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕೃತರೂ, ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸೌಕರ್ಯಕರರೂ, ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖ ಕಮಲವುಳ್ಳವರೂ, ಅನುಗ್ರಹಕರರೂ ಆದ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದಾಪೂರ್ವಕ ಸಂಪೂರ್ಣಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಯದ್ವೃಂದಾವನದರ್ಶನೇನ ನಿತರಾಂ ಪಾಪಾನಿ ಯಾಂತಿ ಕ್ಷಯಮ್ ।
ಯದ್ವೃಂದಾವನಮೃತ್ತಿಕಾ ಸುವಿಧೃತಾ ತಾಪತ್ರಯಧ್ವಂಸಿನೀ ॥
ಯದ್ವೃಂದಾವನಸೇವಯಾ ಭುವಿ ಜನಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ವಿದ್ಯಾಂ ಸುಖಮ್ ।
ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟನಿವೃತ್ತಯೇಽಸ್ತು ಸ ಚ ಮೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಗುರುಃ ॥ ೪ ॥

ಯಾರ ವೃಂದಾವನದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದುವುವೋ, ಯಾರ ವೃಂದಾವನದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದೋ, ಯಾರ ಬೃಂದಾವನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ವಿದ್ಯಾ ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರೋ, ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಗುರುಗಳು ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡಲಿ.

ಕುಷ್ಠಶ್ವೇತೋರುಗುಲ್ಮ ಕ್ಷಯಕಠಿಣತರವ್ಯಾಧಿವೈದ್ಯಾಧಿನಾಥೋ ।
ಭೂತಪ್ರೇತಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನಕುಶಲಮಹಾಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿರ್ಮುನೀಂದ್ರಃ ॥
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾತಾ ಸರಸಸುಹೃದಯಃಪುಣ್ಯಚಾರಿತ್ರನಾಮಾ ।
ಭೂಯಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥೋ ಗುರುಕುಲತಿಲಕೋ ಭೂಯಸೇ ಶ್ರೇಯಸೇ
ಮೇ ॥ ೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ
"ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾ" ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಕುಷ್ಠ (ಮಹಾರೋಗ), ಶ್ವೇತ (ತೊನ್ನು), ಮಹಾಗುಲ್ಮ (ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಗಂಟುಬೇನೆ), ಕ್ಷಯ ಮೊದಲಾದ ಕಠಿಣತರವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕುಲಗುರುಗಳಾದ, ಭೂತಪ್ರೇತಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದ, ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿರುವ ಮುನೀಂದ್ರರೂ, ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾತೃಗಳೂ, ಕರುಣಾರಸಪೂರ್ಣ ಹೃದಯರೂ, ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತವರೂ, ಸ್ವಯಂ ಸಂಶಯರಹಿತರಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ . ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣರೂ, ಗುರುಕುಲತಿಲಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ನನ್ನ ಅಧಿಕವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಲಿ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ
"ಪಂಚರತ್ನಮಾಲಿಕಾ" ಸ್ತೋತ್ರವು, ಸಂಪೂರ್ಣವು.

★★★

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮ್

ಶ್ರೀಮಾನತ್ರ ದಿವಾಕರಃ ಕರುಣಯಾ ಬ್ರಹ್ಮೌಘವಾಂಛಾಕೃತೇ
ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಗವನಾನ್ವವಾಯತಿಲಕಾದ್ರಾಮಾರ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮಾತ್ ॥
ಲಬ್ಧ್ವಾಜನ್ಮ ನೃಸಿಂಹಸೇವನರತಃಕ್ಷೋಣೀಸುಚಿಂತಾಮಣಿಃ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಇತೀರಿತಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾನ್ಮುನಿರ್ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀ ಸೂರ್ಯದೇವನೇ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೃಂದದ ಅಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಗವನ(ಅಡಿಕೆಯ ತೋಟ)ವೆಂಬ ವಂಶಕ್ಕೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯರಾದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಂದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೆಂಬುವುದಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಮುನಿಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮಗೆ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಪೂರ್ವಂ ಶುಭ್ರತನುಃಕಲಾನಿಧಿರಸೌ ಲೀಢಸ್ತಮೋಜಿಹ್ವಯಾ
ಮಾಲಿನ್ಯಸ್ಯ ವಶೋ ಯದೀಯಯಶಸಾಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗಾನಾಂ ಕರೈಃ ।
ಧಾವಲ್ಯಂ ಪುನರಾಪ್ತವಾನಪಿ ಹ್ರಸತ್ಯನ್ಯಪ್ರಭಾಲಾಭತಃ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೨ ॥

ಶುಭ್ರ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಚಂದ್ರನು, ಮೊದಲಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ ಗ್ರಸಿತನಾಗಿದ್ದು ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಿ, ಮೂರ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿರುವ ಯಶಸ್ಸುಳ್ಳ ಯಾವ (ಈ) ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದಲೇ (ಧಾವಲ್ಯ) ಶುಭ್ರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ (ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವು ಮುಗಿಯಿತೆಂದರೆ) ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷಯಿಸುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು (ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು) ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ (ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭಾವಂತರೂ, ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಭಾಪ್ರದರೂ ಎಂದು) ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರರು ನಮಗೆ ಪರಮಮಂಗಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿ.

ಯದ್ವಾದಾಭಿಧಸಿಂಹನಾದಮತುಲಂ ವಾದೀಂದ್ರದಂತಾವಲಾಃ ।
ಶೃಣ್ವಂತಃಕಿಲ ದೂರತೋಽಪಿ ಚಕಿತಾ ದಿಕ್ಕಂದರಂ ಪ್ರಾದ್ರವನ್ ॥
ಸೋಽಯಂ ಶ್ರೀಯತಿರಾಜಶೂರಮೃಗರಾಟ್ ವೃಂದಾವನೇ ಸಂವಸನ್ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಾಭಿಧಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೩ ॥

ಯಾರ ವಾದವೆಂಬ ಅತುಲಸಿಂಹನಾದವನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿ ವಾದೀಂದ್ರರೆಂಬ ಗಜಗಳು, (ದಂತೀ ದಂತಾವಲೋ ಹಸ್ತೀ...(ಇತ್ಯಮರಃ) ದೂರದಿಂದಲೇ ಹೆದರಿ ದಿಕ್ಕುಗಳೆಂಬ ಗುಹೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಓಡಿದವೋ, ಅಂತಹ ಯತಿರಾಜ ಶೂರಸಿಂಹರಾಗಿರತಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರೆಂಬುವರು, ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ಇರುವ) ನಮಗೆ ಸನ್ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಯಸ್ಯಶ್ರೀಕರಪಂಕಜಾದೃತಮಹಾಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೈಃಸಾಧಿತಾಃ ।
ಸರ್ವೇಽಭೀಷ್ಟಚಯಾಃಸುರದ್ರುಮವರೈರ್ದಾತುಂ ನ ಶಕ್ಯಾ ಹಿ ತೇ ॥
ಯದ್ವೃಂದಾವನಮೃತ್ತಿಕಾಧೃತಿರಹೋ ಕ್ರೂರಗ್ರಹೋದ್ಭಂಜಿಕಾ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೪ ॥

ಯಾರ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕರಕಮಲದಿಂದ ಅನುಗೃಹೀತಮಹಾಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ಸಾಧಿತವಾದ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಸಮೂಹಗಳೇನುಂಟೋ, ಆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಲು (ಕಲ್ಪದ್ರುಮಾದಿ) ದೇವತರುಗಳಿಂದಲೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರ ವೃಂದಾವನಗತ ಮೃತ್ತಿಕಾಧಾರಣವು ಕ್ರೂರಗ್ರಹಗಳನ್ನೂ ಭಂಜನ ಮಾಡುವುದೋ, ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀಭಾಸ್ವಾನಪರೋಽಯಮಾಂತರತಮಸ್ತೋಮಸ್ಯ ಸಂಭೇದಕೋ ।
ಗೋಭಿಶ್ಚಿತ್ರಸುವರ್ಣರಮ್ಯತನುಭಿಃಸಾಧ್ವಬ್ಜಸಂಹರ್ಷಕಃ ॥
ಕಿಂಚಾತಿಗ್ಮರುಚಿರ್ಮನುಷ್ಯಸುದೃಶಾಂ ಹರ್ಷೇಣ ದೃಶ್ಯಾಕೃತಿಃ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಾಭಿದಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೫ ॥

ಹೃದಯಾಂತಸ್ಥಿತವಾದ (ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ) ತಮಸ್ಸಮೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಇವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಸೂರ್ಯನೇ ಸರಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರಮ್ಯಾಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಕಿರಣಗಳಿಂದ, ಸಾಧುಗಳೆಂಬ ಕಮಲಗಳಿಗೆ (ಹರ್ಷ) ವಿಕಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವರು; ಮತ್ತು ಇವರು ಮನುಷ್ಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ, ಶಾಂತತೇಜೋಮೂರ್ತಿ

ಗಳು. ಇಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಸಂಸಾರಾಂಬುನಿಧೌ ತರಂಗನಿಚಯೈಃಸಂತಾಡಿತಾನಾಂ ಸತಾಮ್ ।
ನಿತ್ಯಂ ಪಾರಮಿತಃಪರಂ ಮೃಗಯತಾಮಾಲಂಬನಾಪೇಕ್ಷಿಣಾಮ್ ॥
ಜ್ಞಾನಾಭಿಖ್ಯದೃಢೋಡುಪೇನ ವಿಲಸನ್ ಸಂತಾರಕೋ ನಾವಿಕಃ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಾಭಿಧಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾನ್ಮನಿರ್ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೬ ॥

ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಲೆಗಳ ಸಮೂಹದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ನಿತ್ಯವೂ ಇದರಿಂದಾಚೆಯ ದಡವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ, ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ದೃಢವಾದ ತೆಪ್ಪದಿಂದ ದಾಟಿಸಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾವಿಕನಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಮುನಿವರ್ಯರು, ನಮಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಯದ್ವೃಂದಾವನಮಿಂದಿರೇಶಕರುಣಾವೃಂದಸ್ಯ ಸಂದಾಯಕಂ ।
ಮಂದಾರದ್ರುಮವಜ್ಜನೇಷ್ಟನಿಚಯಂ ಸಂಪಾದಯತ್ಪಾವನಮ್ ॥
ಸಾಂದ್ರಾನಂದಕದಂಬಮೂರ್ತಿರುಚಿರಂ ಸದ್ವೃಂದಸಂಸೇವಿತಂ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವರಾಭಿಧಃ ಸ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾನ್ಮನಿರ್ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೭ ॥

(ಯದ್ವೃಂದಾವನಂ) = ಯಾರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಬೃಂದಾವನವು, ಇಂದಿರೇಶನ ಕರುಣಾಸಮೂಹವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವುದೋ, ದೇವಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಜನಗಳ ಇಷ್ಟಸಮೂಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುವುದೋ, (ಸಾಂದ್ರಾನಂದ ಕದಂಬಮೂರ್ತಿರುಚಿರಂ) = ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸಮೂಹನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಮನೋಹರವಾದುದೋ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸಮೂಹನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ (ಸ್ವಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ)-ಪೂರ್ಣಾನಂದಸಮೂಹವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಮನೋಹರವಾದುದೋ, (ಅಂದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಸನ್ನಿಧಿಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಶ್ರೀ ಹರಿವಾಯುಗಳ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಾನವೂ ಇದೆಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ) ಆದುದರಿಂದಲೇ (ಸದ್ವೃಂದಸಂಸೇವಿತಂ)=ಸಜ್ಜನ ವೃಂದದಿಂದ ಸಂಸೇವಿತವೋ, ಅಂತಹ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತಿವರರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಸೇವ್ಯಾ ಕಣ್ವನದೀಪವಿತ್ರಸಲಿಲಾರಾಮಾಪ್ರಮೇಯೋ ಹರಿಃ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಜ್ಞಾನಸುಮಂಟಪಾಖ್ಯಮನಿಶಂ ಹ್ಯಬ್ಬೂರುನಾಮ್ನಾಸ್ತಿಯತ್ ॥
ತದ್ರಮ್ಯಸ್ಥಲಭೂಷಣಂ ವರಗುರುರ್ವೃಂದಾವನಂ ತದ್ಗತಃ ।
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರಶ್ಚ ಭುವಿ ನಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪರಂ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೮ ॥

ಸೇವಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರಜಲವುಳ್ಳ ಕಣ್ವನದೀ, ಶ್ರೀರಾಮ, ಅಪ್ರಮೇಯಸ್ವಾಮಿ, ಜ್ಞಾನಮಂಟಪಾಖ್ಯ ಅಬ್ಬೂರುಕ್ಷೇತ್ರ—ಅಂತಹ ರಮ್ಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಾದ ವರಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರ ವೃಂದಾವನ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯತೀಶ್ವರರು, (ಈ ಎಲ್ಲವೂ), ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ನಮಗೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಇತ್ಯೇತದ್ವರಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಮಿದಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸೋದಿತಮ್ ।
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಕರಂ ಪ್ರಭಾತಸಮಯೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪಠನ್ ಮಾನವಃ ॥
ಮಾಂಗಲ್ಯಾದಿಶುಭಕ್ರಿಯಾಸು ಚ ವದನ್ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕಾರುಣ್ಯತಃ ।
ಸುಜ್ಞಾನಂ ವಿವಿಧಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಮಪಿ ಸ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯಸೌ ಮಂಗಲಮ್ ॥ ೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುವರ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ
ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕಂ ಸಮಾಪ್ತಮ್ ॥

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ(ನಾಮಕ)ನಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ, ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ ಕರವಾದ ಈ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವನ್ನು, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಠಿಸುವ ಮಾನವನು, ಹಾಗೂ ಮಾಂಗಲ್ಯಮಹೋತ್ಸವಾದಿ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡತಕ್ಕವನು, ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಕಾರುಣ್ಯ ದಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ವಿವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಪರಮಮಂಗಳವನ್ನೂ ಹೊಂದುವನು.

ಹೀಗೆ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುವರ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥ
ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕವು ಸಮಾಪ್ತವು.

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಪಂಚಕಮ್

ವಂದೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಂ ರುಚಿತಮಹೃದಯಂ ಪೂಜಿತಶ್ರೀಸಹಾಯಂ
ನಿರ್ಧೂತಾಶೇಷಹೇಯಂ ನಿಭೃತಶುಭಚಯಂ ಭೂಮಿದೇವಾಭಿಗೇಯಮ್ ।
ವಿಪ್ರೇಭ್ಯೋ ದತ್ತದೇಯಂ ನಿಜಜನಸದಯಂ ಖಂಡಿತಾಶೇಷಮಾಯಂ
ನಿಷ್ಟಪ್ತಸ್ವರ್ಣಕಾಯಂ ಬಹುಗುಣನಿಲಯಂ ವಾದಿಸಂಘೈರಜೇಯಮ್ ॥ ೧ ॥

ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣರೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರೂ, ಸಮಸ್ತಹೇಯಗುಣರಹಿತರೂ, ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಸಂಪನ್ನರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟವರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾದ್ಯನೇಕದಾತೃಗಳೂ, ಭಕ್ತಜನಪ್ರಿಯರೂ, ಸಕಲಮೋಹನಾಶಕರೂ, ಪುಟವಿಕ್ಕಿದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ದೇಹವುಳ್ಳವರೂ, ಸಮಸ್ತಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತರೂ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಸರ್ವಥಾ ಅಜೇಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಷುಭ್ಯದ್ವಾದಿಕರೀಂದ್ರವಾದಪಟಲೀಕುಂಭಚ್ಛಟಾಭೇದನ-
ಪ್ರೌಢಪ್ರಾಭವತರ್ಕಸಂಘನಿಕರಶ್ರೇಣೀವಿಲಾಸೋಜ್ವಲಃ ।
ಗೋಪೀನಾಥಮಹೀಧ್ರಶೇಖರಲಸತ್ಪಾದಸ್ಥಲಾವಾಸಕೃತ್
ಪಾಯಾನ್ಮಾಂ ಭವಘೋರಕುಂಜರಭಯಾಚ್ಛ್ರೀಪಾದರಾಟ್ ಕೇಸರೀ ॥ ೨ ॥

ವ್ಯಾಕುಲಿತವಾದ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದಿಗ್ಗಜಗಳ ಕುಂಭಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿಸಮೂಹಗಳೆಂಬ ಹರಿತವಾದ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಸೀಳುತ್ತಿರುವ, ಗೋಪೀನಾಥದೇವರೆಂಬ ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಠದ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರೆಂಬ ಸಿಂಹವು ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ಮದ್ದಾನೆಯ ಭಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಬಿಭ್ರಾಣಂ ಕ್ಷೌಮವಾಸಃ ಕರಧೃತವಲಯಂ ಹಾರಕೇಯೂರಕಾಂಚೀ-
ಗ್ರೈವೇಯಸ್ವರ್ಣಮಾಲಾಮಣಿಗಣಖಚಿತಾನೇಕಭೂಷಾಪ್ರಕರ್ಷಮ್ ।
ಭುಂಜಾನಂ ಷಷ್ಟಿಶಾಕಾನ್ ಧೃಹಯಗಜಶಿಬಿಕಾನರ್ಘ್ಯಶಯ್ಯಾರಥಾಢ್ಯಮ್
ವಂದೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಂ ತ್ರಿಭುವನವಿದಿತಂ ಘೋರದಾರಿದ್ರ್ಯಶಾಂತ್ಯೈ ॥ ೩ ॥

ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಗಳೂ, ವಿವಿಧ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಡಗಭುಜಕೀರ್ತಿ ಬಾಜಾ ಬಂದಿಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಬಾಹುಯುಗ್ಮವುಳ್ಳವರೂ, ಸುವರ್ಣ ರಚಿತವಾದ ಕಂಠಹಾರ ಮುಂತಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರೂ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಅರವತ್ತು ಬಗೆಯ ಶಾಕ, ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಹ್ಯಪೇಯಗಳುಳ್ಳ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಕ್ತರೂ, ಪಾತಾಳ–ಭೂಮಿ–ದೇವಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ, ಅತ್ಯಧಿಕ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಗಜ, ಶಿಬಿಕ, ಶಯ್ಯಾರಥಾದಿಗಳನ್ನುಳ್ಳವರೂ, ಆದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ರನ್ನು ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ಕಠಿಣವಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಯದ್ವೃಂದಾವನಸೇವಯಾ ಸುವಿಮಲಾಂ ವಿದ್ಯಾಂ ಪಶೂನ್ ಸಂತತಿಂ
ಧ್ಯಾನಾತ್ ಜ್ಞಾನಮನಲ್ಪಕೀರ್ತಿನಿವಹಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಶೀಘ್ರಂ ಜನಃ ।
ತಂ ವಂದೇ ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥನಿಲಯಂ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಟ್ ಪೂಜಿತಂ
ಧ್ಯಾಯಂತಂ ಮನಸಾ ನೃಸಿಂಹಚರಣಂ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಂ ಗುರುಮ್ ॥ ೪ ॥

ಯಾವ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ವೃಂದಾವನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕ ವಿದ್ಯೆಯೂ, ಪಶುಸಂಪತ್ತೂ, ಸಂತತಿಸಂಪತ್ತೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆಯೋ, ಯಾರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಮಹತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಮೂಹವನ್ನೂ, ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಜನರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ನೃಸಿಂಹತೀರ್ಥವಾಸಿಗಳೂ, ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಂದ ಪೂಜಿತರೂ, ಸದಾ ನೃಸಿಂಹದೇವರ ಚರಣಾರವಿಂದದ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರೂ ಆದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸು ತ್ತೇನೆ.

ಕಾಶೀಕೇದಾರಮಾಯಾಕರಿಗಿರಿಮಧುರಾದ್ವಾರಕಾವೇಂಕಟಾದ್ರಿ-
ಶ್ರೀಮುಷ್ಣಕ್ಷೇತ್ರಪೂರ್ವತ್ರಿಭುವನವಿಲಸತ್ಪುಣ್ಯಭೂಮೀನಿವಾಸಃ ।
ಗುಲ್ಮಾದಿವ್ಯಾಧಿಹರ್ತಾ ಗುರುಗುಣನಿಲಯೋ ಭೂತಭೇತಾಲಭೇದೀ
ಭೂಯಾಚ್ಛ್ರೀಪಾದರಾಜೋ ನಿಖಿಲಶುಭತತಿಪ್ರಾಪ್ತಯೇ ಸಂತತಂ ನಃ ॥ ೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿಕೃತ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಪಂಚಕಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರ, ಮಾಯಾಪುರಿ (ಹರಿದ್ವಾರ), ಕರಿಗಿರಿ (ದೇವರಾಯನದುರ್ಗ), ಮಧುರಾ, ದ್ವಾರಕಾ, ವೇಂಕಟಾದ್ರಿ, ಶ್ರೀಮುಷ್ಣ ಮುಂತಾದ, ತ್ರಿಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಗಳೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೂ, ಗುಲ್ಮವ್ಯಾಧಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಧಿಪರಿಹಾರಕರೂ, ಸಮಸ್ತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತರೂ, ಭೂತಭೇತಾಳ ಮುಂತಾದ ದುಷ್ಟಗ್ರಹಗಳ ನಾಶಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸನ್ಮಂಗಳವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಮುನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಪಂಚಕವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಮ್

ಅಶ್ವಧಾಟೀ

ದ್ವೈಪಾಯನೋತ್ತಮ ಕರೋಪಗತಾಂ ಪವನರೂಪಾಮಿತೇಕ್ಷಮಹಿತಾಂ
ಗೋಪಾಂಗನೇಶತನುಮಾಪಾತಮರ್ಚಯಿತುಮಾಪಾದ್ಯ ಯೋಹಿ
ಯತಿತಾಮ್ ।
ಸ್ವಾಪಾಸ್ತ ಭೂಪಕೃತ ಶಾಪಾಸಿಘಾತ ನಿಜತಾಪಾರಪಾಪ ನಿಚಯಂ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವರಶಾಪಾಯುದಂಭಜತಸೂಪಾನ್ನ ಲೋಲುಪಧಿಯಃ ॥ ೧ ॥

ಕಾಪಾಲಿಕಾಂಶ ವರಕೋಪಾತಿವಿತ್ತಯತಿ ಭೂಪಾರಕಾಂಕ್ಷಿಕುಲಭೂ
ಭೂಪಾವನಾಮಿತ ಧಿಯಾಪಾವಿತಾತಿಶುಭರೂಪಾಬ್ಜನಾಭ ಸುಯತೇಃ ।
ಗೋಪಾಯಿತಾನ್ವಯ ಸುದೀಪಾಭಹೇಮಸಮರೂಪಾಖ್ಯ ಭಿಕ್ಷು ವರಭೂಃ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಯತಿರಾಪಾತುನಃ ಶುಭಕಲಾಪಾನಪಾರಮಹಿಮಾ ॥ ೨ ॥

ಗೋಪಾಲವಿಠ್ಠಲತನೂಪಾರ್ಥಭಲ್ಲುಕಸುತೋಪಾಸಿತೇಸಮಹಿಳೇ
ದೀಪಾದ್ಯವಿತ್ತಭವನಾಪಾಲತೇ ಕುರುಕುಲಾಪಾಯ ಭೂನೃಪತಿನಾ ।
ಪ್ರಾಪಾದಿಮಾದಿಶದಥೋಪಾಕ ಶಿಷ್ಯಯತಯೇ ಪಾದುಕೇತಮನಯೋಃ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಯತಿರಾಪಾತುನೋ ರಚಿತ ಭೂಪಾಲ ಪೀಠವಸತಿಃ ॥ ೩ ॥

ಯೋಪಾಗಮತ್ಸ್ವಪುರತೋಪಾಸ್ತಬಂಧುಜನತಾಪಾರಿಬರ್ಹ ಸುಹೃದಾ-
ಲಾಪಾದಿರಾಗ ಉರುಭೂಪಾಲವರ್ಯಜನ ಗೋಪಾಂಗ ಹಾಪಿತತನುಃ ।
ಧೂಪಾಯಿತಾಂತರ ಇವಾಪಾಟವೀಂ ನಿಶಿತರೋಪಾಭಮಾತೃವಚಸಾ
ಗೋಪಾಯಿತಾತ್ಮತನುಭೂಪಾಮರಾರ್ಯಜನ ಗೋಪಾರವಶ್ಯಕರಭಾಃ ॥ ೪ ॥

ಹಾಪಾಕ ಆಗತ ಇಹಾಪಾಪ ಸೇವ್ಯಮಭಿರೂಪಾಮರದ್ರುಮಿತಿಮಾಮ್
ಶ್ರೀಪಾಲಯಾಪಿತ ಮಹೀಪಾರಗಾಮಿಸುರಶಾಪಾಯುಧೋಕ್ತ ತಪಸಾ ।
ಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲ ಪೀಠಮಥ ಗೋಪಾಲಸೇವ್ಯಪದಮಾಪಾಗ್ರ್ಯಜನ್ಮಗುರುತಾಮ್
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಯತಿರಾಪಾರಮತ್ವಯಮಹಾಪಾಯತಃ ಸಪದಿನಃ ॥ ೫ ॥

ವ್ಯಾತ್ತಾನವಾಂತಕ ಸಮತ್ತಾಯುಧೋರುಭುಜ ವೈತ್ತಾಯನಿಧ್ವಜಿಚಮೂ-
ಚ್ಛೇತ್ತಾನುಜಾರ್ಥಮಿವ ಭೇತ್ತಾಸ್ವಕಾವತಮಸೋತ್ತಾನಪರ್ವತ ತತೇಃ ।
ಸ್ವಾತ್ತಾನಿಳಾಗಮ ಮಹೋತ್ತಾನತೀಕ್ಷ್ಣ ಪವಿರೌತ್ತಾನಪಾದ ಯತಿರಾಟ್
ವೇತ್ತಾ ಹಯಾನನತನೂತ್ತಾರಣಸ್ಯ ಮಮತೋತ್ತಾಭವಾರ್ತಿಮತುಳಾಮ್
॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುಣವರ್ಣನ ಪದ್ಯಷಟ್ಕಂ
ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿ ಶಿಷ್ಯಗಣರ್ಷಭೇಣ ।
ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜಯತಿನಾ ರಚಿತಂ ತು ಶಶ್ವತ್
ಸೇವಾದರೇಣ ಪಠತಾಂ ಪ್ರಕರೋತ್ಯಭೀಷ್ಟಮ್ ॥ ೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರಯತಿ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕಮ್

ಶ್ರೀಮದ್ವೀರನೃಸಿಂಹನಾಮನೃಪತೇರ್ಭೂದೇವ ಹತ್ಯಾ ವ್ಯಥಾಮ್
ದೂರೀಕೃತ್ಯ ತದರ್ಪಿತೋಜ್ಜ್ವಲಮಹಾಸಿಂಹಾಸನೇ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪೂರ್ವಕವಾಟನಾಮಕಪುರೇ ಸರ್ವೇಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಃ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದಯತೀಂದ್ರಶೇಖರಮಣೀ ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೧ ॥

ಸಾಳ್ವ ನರಸಿಂಹರಾಜನಿಗೆ ಒದಗಿಬಂದ ಭಯಂಕರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಂಬ ಪಾಪವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೂರೀಕರಿಸಿದ ಮಹನೀಯರು, ಅವನು ಆದರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾದ ಸಂತರೂ ಹಾಗೂ ಮುಳಬಾಗಿಲು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪರಮಪವಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಭೇರೀ ಮಂಜುಳ ಕಾಹಲೀ ಮುಖ ಮಹಾನಾನಾವಿಧ ಪ್ರೋಜ್ವಲ
ಧ್ವಾಂತಧ್ವಾನ ನಿರಸ್ತವಾದಿ ನಿಚಯಃ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜೋಸ್ತು ನಃ ।
ಸೌವರ್ಣಾಮಲ ದಂಡಚಾಮರಸಿತಚ್ಛತ್ರೋರು ಹೈಮೋಲ್ಲಸತ್
ಯಷ್ಟಿದ್ವಂದ್ವಸುಪಂಚವರ್ಣವಸನೋ ಭೂಯಾತ್ಸ ನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೨ ॥

ಭರ್ಜರಿಯಾದ ಭೇರಿ, ಮಂಜುಳನಾದ ಕಹಳೆ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ವಾದವಿಜಯ ಎಲ್ಲರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರ ರಾಜವೈಭವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸುವರ್ಣದಂಡ, ಚಾಮರ, ಶ್ವೇತಛತ್ರ, ಅಪರಂಜಿಯಿಂದ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಐದು ವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಪಾದತ್ರಾಣಯುಗಂ ಕ್ವಣತ್ಸುಚರಣದ್ವಂದ್ವೇನ ಸಂಯೋಜ್ಯತತ್
ದುಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪದಕಂಜರಕ್ಷಣಯುಗೇ ಬಂದೀಕೃತಂ ಕೂಜತೀ ।
ಧೀರಾನ್ಮೋಚಯತೇತಿ ಬಂದಿಷು ಪುರೋಗರ್ಜತ್ಸು ಸಿಂಹಾಸನಮ್
ಗಚ್ಛನ್ಮೌಕ್ತಿಕ ಕಂಚುಕೋಜ್ಜ್ವಲತನುರ್ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೩ ॥

ಗೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮಂಗಳಧ್ವನಿ ಮೊಳಗುವ ತಮ್ಮ ಪಾದ್ಕಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದುಃಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲದ್ವಂದ್ವಗಳಲ್ಲಿ, ಬಂದಿಯಾಗಿಸಿ ಮರ್ದನಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸವಾಲು ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮುತ್ತಿನಕವಚ ಮೇಲ್ಕುಲಾವಿಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ನೀಡಲಿ.

ನಾನಾಶಾಕ ಸುಭಕ್ಷ್ಯಪಾಯಸಘೃತಂ ಪ್ರಾಜ್ಯಾನ್ನಭುಕ್ತ್ಯಾಜನೇ
ನಿಂದಾಂ ಕುರ್ವತಿ ಕಾನನಂ ಗತವತೇ ಯಸ್ಮೈ ದದೌ ಶ್ರೀಪತಿಃ ।
ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಂ ಸಘೃತಂ ಪಯೋದಧಿಯುತಂ ಸೋಪಸ್ಕರಂ ಕಾನನೇ
ಗೋಪೀನಾಥಪದಾಬ್ಜ ಸಕ್ತಸುಮನಾಃ ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೪ ॥

ಒಡವೆಯ ವೈಭವಕ್ಕಾಗಲೀ, ಒಡಲು ತುಂಬುವ ಅವರ ಕಾರುಣ್ಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳು, ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು, ಪರಮ ರುಚಿಕರವಾದ ಪಾಯಸ, ಸುರಿವ ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಭೂರಿಭೋಜನ ಮಾಡುವ, ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಯತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವರು ಕರುಬಿದರು. ಕುತಂತ್ರದಿಂದ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಡುಪಾಲು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪರಿವಾರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಗೆಡಲಿಲ್ಲ, ಭೋಜನ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ರಂಗವಿಠಲ ಹಾಲು, ಮೊಸರು ತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ತೋಯ್ದು ಹೋಗುವಂತಹ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು, ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟ. ಅಂತಹ ಗೋಪೀನಾಥನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಚೈತ್ರೇಮಾಸಿ ಕಠೋರಭಾಸ್ಕರಕರೈಸ್ಸಂತಪ್ತಗಾತ್ರಾಖಿಲ
ಸ್ವಾಂತೇವಾಸಿಭಿರರ್ಥಿಭಿಃ ಸ್ವತಪಸಾ ನಿರ್ಮಾಯ ರಮ್ಯಂ ಸರಃ ।
ಸಾರಾಮೋ ಯತಿಪುಂಗವಃ ಪರಿಜನಾನಪ್ಯಾಯಯಾ ಮಾಸಯಾ-
ಚ್ಛಾಯತೋಯ ವಿಹೀನ ಕಾನನತಲೇಭೂರ್ಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೫ ॥

ನೀರು, ನೆರಳುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಂಗೆಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಠೋರಕಿರಣಗಳಿಂದ ಬೆಂಡಾಗಿ ಬೆವರುತ್ತಾ, ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರನ್ನೂ ಬೇಸಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರೆವೆಂದು ಬೇಡುವ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಕಂಡು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ತಪಶ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ರಮಣೀಯವಾದ ಸರೋವರ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರಾಮ ನೀಡಿ ಆ ಮಾಸವನ್ನು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರ ಆಪ್ಯಾಯತೆಗೆ ಮಿತಿಯುಂಟೆ? ಹೀಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ನೀಡಲಿ.

ತ್ವಂ ಚೇನ್ಮಾಂ ಜಯಸಿದ್ಧಿಚಾಮರಧುನೀಂ ಗಚ್ಛಾವಿನೋಚೇತ್ತದಾ
ಸನ್ಯಸ್ತೋಭವ ಪಂಡಿತೇತಿ ಸದಸೀ ಕ್ಷೋಣೀಪತೇ ಪತ್ರಿಕಾ ।
ಆಲೇಖ್ಯಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯವರ್ಯ ಯತಿನಾ ಯತ್ಯಾಶ್ರಮಂ ವಾದಿನಮ್
ಜಿತ್ವಾದಾಪಿತವಾಂಶ್ಚತಸ್ಯ ಸುಮತೀರ್ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೬ ॥

ನೀವು ಗೆದ್ದರೆ ಸೋತ ನಾವು ಗಂಗಾಪಾಲಾಗಿ ಬಿಡುವೆವು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನೀವು ಸೋತಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಸವಾಲು ಎಸೆದು ರಾಜರ ಮೂಲಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಜರುಗಿದ ಆ ವಾದದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸೋತುಹೋದನು. ಸನ್ಯಾಸತ್ವ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನರೂ ಪರಮ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ವೈರಾಗ್ಯಾಮಲಭಕ್ತಿನಿರ್ಮಲ ಮಹಾಜ್ಞಾನಾದಿ ಭಾಗ್ಯೋಜ್ಜ್ವಲಃ
ಶ್ರೀಮತ್ ಶ್ರೀಪತಿರಂಗವಿಟ್ಠಲ ಪದಾಂಭೋಜ ಪ್ರಭಾವಂ ಹೃದೀ ।
ಸ್ಮಾರಂಸ್ಮಾರಮಹರ್ನಿಶಂ ನಿಜಮಹಾನಂದಾಬ್ಧಿಮಗ್ನೋ ಗುರುಃ
ಲೋಕಾನಂದಕರೋರು ರಮ್ಯಮಹಿಮಾ ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೭ ॥

ವೈರಾಗ್ಯ, ನಿರ್ವ್ಯಾಜವಾದ ಭಕ್ತಿ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಹಗಲಿರುಳೂ ರಂಗವಿಠ್ಠಲನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು, ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕುಹಾಕುವ ಮಹಾನುಭಾವರೂ ಆ ಆನಂದದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುವ ಮಹದ್ಗುರುಗಳೂ ಲೋಕಕ್ಕೇ ಆನಂದ ನೀಡುವ ಈ ಸಂತರಮಹಿಮೆ, ರಮಣೀಯವಾದುದು. ಇವರು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಳ ನೀಡಲಿ.

ಯದ್ವೃಂದಾವನ ಸೇವಯಾ ಭುವಿ ಜನಃ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸೌಖ್ಯಂ ಮಹತ್
ಯದ್ವೃಂದಾವನ ಮೃತ್ತಿಕಾಪಿ ನಿಟಿಲೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಧೃತಾ ಸೇವಿತಾ ।
ಭೂತೋಚ್ಚಾಟನಕಾರಿಣೀ ಕ್ಷಯಮಹಾಪಸ್ಮಾರಗುಲ್ಮಾದಿಕಾ
ನೇಕ ವ್ಯಾಧಿನಿವಾರಣೈಕಕರುಣಿರ್ಭೂಯಾತ್ಸನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ ೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರಯತಿ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಷ್ಟಕಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಯಾರ ವೃಂದಾವನದ ಆರಾಧನಾ, ದರ್ಶನ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಸೇವಾದಿಗಳ ಮನನ ದಿಂದಲೇ ಜನರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದೋ, ಯಾರ ವೃಂದಾವನದ ಮೃತ್ತಿಕೆ ಯನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭೂತಗಳು ಬೆದರಿಬಿಡುವವೋ, ಕ್ಷಯ, ಮೂರ್ಛೆ, ಗುಲ್ಮಾ ಮಹಾರೋಗಗಳೂ ಸಹ ಮಾಯವಾಗುವವೋ ಅಂತಹ ಕರುಣಾಳುಗಳಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರತೀರ್ಥರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕವೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮುಗಿಯಿತು.

★ ★ ★

ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕಮ್

ಶ್ರೀಮತ್ಯಾ ಜಾಂಬವತ್ಯಾ ಯದುಪತಿನಗರೇ ಪೂಜಿತಃ ಫಲ್ಗುಣೇನ
ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತೇನಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಸ್ಸಕಲ ಸುಖಕರೇ ಪಾಂಡುರಂಗೇಽತರಂಗೇ ।
ಭೂಮೌಕ್ಷೇತ್ರೇಽಥ ಗುಪ್ತಸ್ಸಕಲ ಬುಧಗುರೋರ್ಯಸ್ಯಲಬ್ಧೋಽವತಾನ್ಮಾಂ
ಸ್ವಪ್ನೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಮೇಶಃ ಪ್ರಭುವರತನಯಾ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸಮೇತಃ ॥೧॥

ದ್ವಾರಕಾನಗರದಲ್ಲಿ ಜಾಂಬವತಿಯು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯಭಾಮಾಸಮೇತನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪ್ರತಿಮೆಯು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದುದು. ದ್ವಾರಕಾನಗರವೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಅರ್ಜುನನು ಆ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಗಲಿರುಳೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸಕಲರಿಗೂ ಸುಖನೀಡುವ ಆ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪ್ರತಿಮೆ ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ನದೀತೀರದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ ಭಗವಂತ ಜ್ಞಾನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳಲು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ.

ಶ್ರೀಮತ್ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಪ್ರಮುಖ ಯತಿವರಾನಾದರಾಧೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಾ-
ನಾಹೂಯಾತಿ ಪ್ರಮೋದಾ ಪ್ರವದತ ಭವತಾಂ ತಾವದೇವಾದ್ಯ ಶಿಷ್ಯಃ ।
ಯಾವತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಸ್ತೀತ್ಯುದಿತವತಿ ಗುರೌ ಪ್ರಾಗುಪನ್ಯಸ್ತವಾನ್ಯಃ
ಶ್ರೀಮಾನಾದ್ಯಂತಯುಕ್ತಾಂ ಬುಧಸದಸಿ ಸುಧಾಂ ಸೋಽವತಾನ್ಮಾಂ
ಯತೀಂದ್ರಃ ॥ ೨ ॥

ಆದರದಿಂದ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರೇ ಮೊದಲಾದ ಯತಿಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣತೀರ್ಥರು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯಂತ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಮನ್ನ್ಯಾಯಸುಧೆಯನ್ನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ಆ ಯತಿವರೇಣ್ಯರು ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕರಾಗಿರಲಿ.

ಸಾಯಂಕಾಲೇ ಕದಾಚಿತ್ ಗುಣಗಣಭರಿತೇ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣೇ ಯತೀಂದ್ರೇ
ದೂರೇಗ್ರಾಮಃ ಪುರಸ್ತಾತ್ಕಿಯತಿ ಕಥಯ ಮೇ ಬಾಲಕೇತಿ ಬ್ರುವಾಣೇ ।
ಸೂರ್ಯಂ ಮಾಂ ಸ್ಥೈರಭಾಂ ಸ್ವಂ ಸಕಲ ಬುಧಮಣೇ ಪಶ್ಯ ಕಿಂ ತ್ವಾಂ ಬ್ರುವೇಹಂ
ಯೋ ವಾದೀತ್ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಂ ಗುರುಮಿತಿ ಸಹಸಾ ಸೋಽವತಾನ್ಮಾಂ ಯತೀಂದ್ರಃ ॥ ೩ ॥

ಒಮ್ಮೆ ಗುಣಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾದ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಯತಿಗಳು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು, ಮಗು, ಗ್ರಾಮ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದೂರವಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಬಾಲಕನು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕಂಗೆಡದೆ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನೂ ನೋಡಿ ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ತಾವೇ ಗ್ರಾಮದ ದೂರ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಯತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಸರಸರನೆ ಸರಸವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅಂತಹ ಆ ಬಾಲಕನೇ ಮುಂದಿನ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು, ಅವರು ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಬೇಗನೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ಜಿತ್ವಾನೀಶಂ ನೃಪೇಣ ಪ್ರಬಲ ಗಜಪತಿಂ ಕಂಕಣದ್ವಂದ್ವಮೇಕಂ
ಯಸ್ಮೈ ದತ್ತಂ ಮನೋಜ್ಞಂ ತದನು ನರಪತೇ ಭೋಗನಾರ್ಯೋ ನಿಶಾಯಾಂ ।
ಯದ್ರೂಪಃ ಶ್ರೀರಮೇಶಃ ಪರಿಜನಸಹಿತೇ ಜಾಗರೂಕೇ ದ್ವಿತೀಯಮ್
ದತ್ತಂ ಭೂಪಾಳಮೌಳೌ ಪುನರಪಿ ದದತಾಸೋಽವತಾನ್ಮಾಂ ಯತೀಂದ್ರಃ॥೪॥

ಒಮ್ಮೆ ಸಾಳ್ವ ನರಸಿಂಹನು ಗಜಪತಿ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು, ಗೆದ್ದುದರ ಕುರುಹಾಗಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಜ್ರಮಯವಾದ ಒಂದು ಕಂಕಣವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಆ ಕಂಕಣವು. ರಂಗವಿಠ್ಠಲನ ಲೀಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನರ್ತಕಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. (ಭಗವಂತನೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಆ ನರ್ತಕಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಂದಿದ್ದ.) ಇದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜ ಅವಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನೂ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಂಕಣವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದ. ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತಲೇ ಗುರುಗಳು ಪೂಜಾಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ವಜ್ರಕಂಕಣ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಲು ಕಂಗಾಲಾದ ರಾಜ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟ. ಪುನಃ ತಿಜೋರಿ ತೆಗೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಂಕಣ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರತ್ತ ಮನ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಅಂತಹ ಗುರುಗಳು ದುಡುಕುವ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಲಹಲಿ.

ಪಾತುಃ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಸಖಿವರ ರಘುನಾಥಾರ್ಯಯುಕ್ತಃ ಕದಾಚಿತ್
ಗಂಗಾಸ್ನಾನಾಯ ಗಚ್ಛನ್ ಪತಿನೃಪಸದನಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭೈಕ್ಷಂ ಯಯಾಚೇ ।
ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನಾರ್ಥಂ ಸ್ಥಿತವತಿ ಯತಿಪೇ ಭರ್ತ್ಸನಾದಸ್ಯ ಕೋಪಾತ್
ಗೇಹೇ ದಗ್ಧೇಽತಿ ನಮ್ರಂ ಪದಯುಗಳಗತಂ ಯೋ ರರಕ್ಷಾವನೀಶಮ್ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ರಘುನಾಥಯತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆಂದು ಯಾತ್ರೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಇವರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಒಪ್ಪಿ ಕಾಲ ತಳ್ಳತೊಡಗಿದನು. ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನೆಗಾಗಿ ಎಂದು ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಿಧಾನತೆಗಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ಕಾಲವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೆಂಬ ಅವರ ಕೋಪದಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಯಚ್ಛಿಷ್ಯೋ ವ್ಯಾಸರಾಜಃ ಪ್ರತಿಭಟಜನತಾ ಸರ್ವಗರ್ವಾಪಹರ್ತಾ
ಕರ್ತಾ ಗ್ರಂಥತ್ರಯಸ್ಯ ಪ್ರತಿಭಟ ವಿಜಯ ಪ್ರೋಚ್ಚಶಾಸ್ತ್ರೋತ್ತಮಸ್ಯ ।
ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ ಯತ್ಪ್ರಶಿಷ್ಯಾ ಜಗತಿ ಚ ವಿಜಯೀಂದ್ರಾಖ್ಯ ಯೋಗೀಂದ್ರಚಂದ್ರಾ
ಶ್ರೀಮತ್ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಪ್ರಮುಖ ಯತಿವರಾ ಸೋಽವತಾನ್ಮಾಂ
ಯತೀಂದ್ರಃ ॥ ೬ ॥

ತಪಸ್ಸಂಪತ್ತಿನಂತೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯಸಂಪತ್ತೂ ಅಪಾರ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಗರ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸುವ ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಗ್ರಂಥತ್ರಯಕರ್ತೃಗಳೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು. ಇನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಾದ ಯೋಗೀಂದ್ರಚಂದ್ರರೆಂದು ವಿಖ್ಯಾತರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರರು ಇವರ ಪ್ರಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖ ಯತಿಗಳೂ ಸಹ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂದವರೇ. ಅಂತಹ ಪ್ರೌಢರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ಯದ್ವಾಗ್ವಜ್ರಾಭಿದೋಚ್ಛ ಪ್ರಬಲತಮ ಮಹಾಗ್ರಂಥ ವಜ್ರೇಣ ಹೃಷ್ಯ
ದುರ್ವಾದಿಕ್ಷ್ಮಾಧರಾಣಾಂ ಯತಿವರಸುರಪಚ್ಛೇದಯಾಮಾಸ ಪಕ್ಷಾನ್ ।
ಯಸ್ಯ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜ ಪ್ರಮುಖ ಯತಿವರ್ಯೈರ್ವಣಿತು ನೈವ ಶಕ್ಯಮ್
ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತಾಪಸೇಂದ್ರಃ ಸ ಭವತು ನಿತರಾಂ ಭೂಯಸೇ
ಶ್ರೇಯಸೇ ಮೇ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ನ್ಯಾಯಸುಧೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾದ ವಾಗ್ವಜ್ರವೆಂಬ ಮಹಾಗ್ರಂಥ ವಜ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಯತಿಕುಲದೇವೇಂದ್ರರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು, ದುರ್ವಾದಿಗಳೆಂಬ ಪರ್ವತದ, ಅಹಂಕಾರಗಳೆಂಬ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಯುಕ್ತಿಶೂರರಾದ ವಾದಿರಾಜರ ವರ್ಣನೆಗೆ ನಿಲುಕದೆ ಇರುವಷ್ಟು ನಿಬಿಡವಾದುದು. ಅಂತಹ ಅದ್ಭುತಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳಿಂದ, ತಾಪಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ನೀಡಲಿ.

ನೀಲಾಪಾರ್ಥಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಃ ಕಲುಷಯ ಚ ಹರೇ ಭೀಮರಥ್ಯಾಸ್ಸುತೀರೇ
ರಂಗಕ್ಷೇತ್ರೇಽಥ ಗುಪ್ತಃ ಸಕಲ ಸುರಪತಿರ್ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ।
ಸ್ವಪ್ನೇ ಲಬ್ಧೋಽಯಮಸ್ಯಾ ದ್ವಿಜವರ ಗುರವೇ ವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ಯೇನಾ-
ದಾಯೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಃ ಸ ಭವತು ನಿತರಾ ಭೂಯಸೇ ಶ್ರೇಯಸೇ
ಮೇ ॥ ೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿ ವಿರಚಿತ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ನೀಳಾದೇವಿ ಹಾಗೂ ಅರ್ಜುನರಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹರಿಯ ಆ ಪ್ರತಿಮೆ ಭೀಮರಥೀ ನದೀ ತೀರದ ಪಾಂಡುರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ವೇಣು ಗೋಪಾಲನ ಪ್ರತಿಮೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅನಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರೇ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಆದರದಿಂದ ನೀಡಿದರು. ಅಂತಹ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ನಿರಂತರ ಮಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಾಗಲಿ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಷ್ಟಕವೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮುಗಿಯಿತು.

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿ ವಿರಚಿತ

ನವಪದ್ಯಸುರತ್ನಮಾಲಾ

ಶ್ರೀಕಾಂತತೀರ್ಥ ಗುರುರಾಜ ಕರಾಬ್ಜಜಾತ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿರ್ಯತಿರುದಾರ ಗುಣೋಲ್ಲಸಂತೀಮ್ ।
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ನವಪದ್ಯ ಸುರತ್ನಮಾಲಾಂ
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕರೋಮಿ ಗುರುರಾಜ ವರಪ್ರಸಾದಾತ್ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಕಾಂತತೀರ್ಥ ಗುರುಗಳ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತರಾದ ಗುಣನಿಧಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿಧಿತೀರ್ಥರೆಂಬ ನಾವು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಬಗೆಗೆ ನವಪದ್ಯಗಳ ಒಂದು ರತ್ನಮಾಲೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುವೆ.

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧಕುಲವಾರ್ಧಿಸುಧಾಕರಾಯ
ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಗುರವೇ ಯತಿಶೇಖರಾಯ ।
ಶ್ರೀರಂಗವಿಠ್ಠಲಪದಾಂಬುಜ ಬಂಭರಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧರೆಂಬ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಚಂದ್ರನೆನಿಸಿದ, ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೂ ಗುರುಗಳಾದ; ರಂಗವಿಠ್ಠಲನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಮುಳುಗಿರುವ ದುಂಬಿಯೆನಿಸಿದ, ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಸಂಪೂರಿತಾಖಿಲ ಜನೋರು ಮನೋರಥಾಯ
ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಸರಸೀತಟ ಸಂಸ್ಥಿತಾಯ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸುವರ್ಣವರ್ಣಸಮವರ್ಣ ಕರಾಬ್ಜಜಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೩ ॥

ಎಲ್ಲ ಜನರ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸುವ, ನೃಸಿಂಹ ಸರೋವರದ ತಟದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಥಾಪಿತರಾಗಿರುವ, ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣತೀರ್ಥರ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತರಾದ, ಪರಮಮಂಗಳಕರರಾದ, ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜ ಫಣಿಬಂಧ ನಿವಾರಕಾಯ
ತದ್ಭಾಷಯೈವ ಫಣಿರಾಜ ಸುತೋಷಕಾಯ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸುರತ್ನ ಖಚಿತೋಜ್ಜ್ವಲ ಕುಂಡಲಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇऽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಸರ್ಪಬಂಧವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿಯೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಗೊಳಿಸಿದ, ಸರ್ಪದ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರಿಗೂ ಪರಮ ಸಂತೋಷ ತಂದ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಗಳುಳ್ಳ ಪರಮಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಶ್ರೀಗೋಪಿಕಾಪತಿ ನಿವೇದಿತ ಷಷ್ಟಿಶಾಕ-
ಮುಖ್ಯೋರು ಭೋಜನ ವಿದೂಷಣ ತತ್ಪರಾಣಾಮ್ ।
ಸಂದರ್ಶಿತೋರು ನಿಜಕುಕ್ಷಿಗತಾದ್ರ್ರಶಾಕಾನ್
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇऽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೫ ॥

ಗೋಪೀವಲ್ಲಭನಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರವತ್ತಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ನಿವೇದಿಸಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರು. ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಹಸಿ ಯಾದುದನ್ನೇ ನಿವೇದಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಸಗಳಿಯುವ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲೂ ಹಸಿತರಕಾರಿಗಳಂತೇ ಇವೆಯೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ನಿಚ್ಚಳ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಪಾದ ರಾಜರು. ಅವರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಯತೀಶ ರಘುನಾಥ ಮುನೇರ್ವಿಮಾನಾತ್
ಪುಷ್ಪೇ ಸ್ವಮೂರ್ಧ್ನಿಪ್ರತತಿ ಪ್ರಸಮೀಕ್ಷ್ಯಚೋಕ್ತಾ ।
ಸಂಪ್ರೇರಿತೋರು ರಘುನಾಥ ಮುನೀಶ್ವರಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇऽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೬ ॥

ರಘುನಾಥಯತಿಗಳು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಗೋಚರರಾಗಿ ಪಯಣಿಸುತ್ತಿರು ವಾಗಲೇ ಮೇಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಹೂವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಅವರ ಪಯಣದಂತೆ ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳ ಅಂತರಂಗ ವನ್ನೂ ಅರಿತ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ದೈವೀಸಂಕೇತವನ್ನು ತಾವೂ ಸಹ ಅರಿತರು. ಅಂತಹ ಪರಮ ಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಶಂಖಸ್ಥಿತೇನ ಪಯಸಾ ದ್ವಿಜಘಾತಪಾಪೇ
ದೂರೀಕೃತೇ ಬಹುಜನೇಷು ವಿ ಶಂಕಿತೇಷು ।
ತೇನೈವ ಶುದ್ಧಮಲಿನಾತಿಪಟಚ್ಛರಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೭ ॥

ಭಯಂಕರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಬಂದೊದಗಲು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಕೇವಲ ಶಂಖೋದಕದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರೂ ಬಳಿಯಿದ್ದವರ ಸಂಶಯ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶಂಕಿಸಿದಾಗ ನಿಶ್ಶಂಕಿತವಾಗಿ ಗೇರು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ತಿರುಗಿ ಬಿಳಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಸಿದ ಪರಮಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಶ್ರೀಮನ್ನೃಸಿಂಹಸರಸೀ ಪಯಸಿ ಪ್ರಮೋದಾ-
ದ್ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ತಿಷ್ಠ ಸರಸೀ ಶುಭಕಾರಿ ತೀರೇ ।
ಸ್ವಪ್ನೇನಿಬೋಽಧ್ಯ ನಳಿನೀ ಜಯದಕ್ಷಗಾಭೂತ್
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೮ ॥

'ನೀನಿರುವ ನೃಸಿಂಹತೀರ್ಥದ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ನಾ ಬಂದು ನೆಲೆಸುವೆ. ನನಗಾಗಿ ನೀನು, ತೀರದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರು' ಎಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲೇ ಸೂಚಿಸಿದ ಆ ಗಂಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗಾಗಿ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದಳು. ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ದುರ್ವಾದಿವಾರಣ ವಿದಾರಣ ದೀಕ್ಷಿತಾಯ
ಶ್ರೀಮದ್ರಮೇಶಚರಣಾಬ್ಜಗುಹಾಶ್ರಯಾಯ ।
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿನಾದ ರುಚಿರೋರು ಮೃಗಾಧಿಪಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೯ ॥

ದುರ್ವಾದಿಗಳೆಂಬ ಮದಗಜಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಪಣ ತೊಟ್ಟ, ರಮಾಪತಿಯಾದ ಗೋಪೀನಾಥನ ಪಾದಕಮಲಗಳೆಂಬ ನಿವಾಸದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿರುವ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ, ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಪರಮಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಕಸ್ತೂರಿಕಾದಿ ಸಮಲಂಕೃತ ದಿವ್ಯದೇಹಂ
ದೃಷ್ಟ್ವಾವಿದೂಷಯತಿ ಮೂಢಜನೇ ಕ್ಷಣೇನ ।
ತತ್ತ್ಯಾಗಧಾರಿತ ತನೂಃ ಪರಿರಕ್ಷಕಾಯ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಗುರುವೇಽಸ್ತು ನಮಶ್ಶುಭಾಯ ॥ ೧೦ ॥

ಕಸ್ತೂರಿ, ರತ್ನ, ವೈಢೂರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ರಾಜಠೀವಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದ ಈ ಯತಿವರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಮೂಢಜನರು ಇವರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅವನ್ನು ತೊರೆದ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಶೋಭಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರನ್ನೂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಮ ಮಂಗಳಕರರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ನಮಗೆ ಮಂಗಳ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ನವಪದ್ಯ ಸುರತ್ನಮಾಲಾಂ
ಯೇಧಾರಯಂತ್ಯನುದಿನಂ ಭುವಿಶುದ್ಧಭಾವಾಃ ।
ವೃಂದಾವನಸ್ಯ ಪುರತಸ್ಸಕಲೇಷ್ಟದಶ್ಚ
ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಗುರುರಾಜ ಹೃದಬ್ಜವಾಸೀ ॥ ೧೧ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿ ವಿರಚಿತ ನವಪದ್ಯಸುರತ್ನಮಾಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಈ ನವರತ್ನ ಶ್ಲೋಕಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ವೃಂದಾವನದ ಮುಂದೆ ನಿರ್ಮಲ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಯಾರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪಠಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಹೃದಯಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೀಡುವನು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿಯತಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ನವಪದ್ಯಸುರತ್ನಮಾಲಾ
ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮುಗಿಯಿತು.

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರಭಿಕ್ಷುವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಸ್ತೋತ್ರಮ್

ವಂದೇ ಮುಕುಂದಮರವಿಂದಭವಾದಿವಂದ್ಯಂ
ಇಂದಿಂದಿರಾಪ್ರತತಮೇಚಕಮಾಕಟಾಕ್ಷಮ್ ।
ಬಂದೀಕೃತಾಮರಮಮಂದಮತಿಂ ವಿದಧ್ಯಾ-
ದಾನಂದತೀರ್ಥಹೃದಯಾಂಬುಜಮತ್ತಭೃಂಗಃ ॥ ೧ ॥

ನಾನು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ಕಮಲೋದ್ಭವನಾದ ಚತುರ್ಮುಖನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಂದ್ಯನು; ದುಂಬಿಯ ಬಣ್ಣದಂತೆ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು; ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವನ ಸೇವಕರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರ ಹೃದಯ (ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಥವಾ ಮತ)ವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮದಿಸಿರುವ ದುಂಬಿಯಂತೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸತೀರ್ಥ ಯತಿಗಳು ನನಗೆ ದಡ್ಡತನವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಯೋಗೀ ಹರಿಪಾದರಾಗೀ
ಭಕ್ತಾತಿಪೂಗೀ ಹಿತದಕ್ಷಸದ್ಗೀಃ ।
ತ್ಯಾಗೀ ವಿರಾಗೀ ವಿಷಯೇಷು ಭೋಗೀ
ಮುಕ್ತೌ ಸದಾ ಗೀತಸುರೇಂದ್ರಸಂಗೀ ॥ ೨ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಪಾದಾಂಬುಜಮತ್ತಭೃಂಗಃ
ಸದಾ ದಶಪ್ರಜ್ಞನಯಪ್ರಸಂಗಃ ।
ಅದ್ವೈತವಾದೇ ಕೃತಮೂಲಭಂಗಃ
ಮಹಾವ್ರತೀಶೋ ವಿಷಯೇಷ್ವಸಂಗಃ ॥ ೩ ॥

ಸದಾ ಸದಾಯತ್ತಮಹಾನುಭಾವಃ
ಭಕ್ತಾಘತೂಲೋಚ್ಚಯತೀವ್ರದಾವಃ ।
ದೌರ್ಜನ್ಯವಿಧ್ವಂಸನದಕ್ಷರಾವಃ
ಶಿಷ್ಯಾಶ್ಚ ಯೋ ಯಚ್ಛತಿ ದಿವ್ಯಗಾವಃ ॥ ೪ ॥

ಅದ್ವೈತದಾವಾನಲಕಾಲಮೇಘಃ
ರಮಾರಮಸ್ನೇಹವಿದಾರಿತಾಘಃ ।
ವಾಗ್ವೈಖರೀನಿರ್ಜಿತಸಜ್ಜನೌಘಃ
ಮಾಯಾಮತವ್ರಾತಹಿಮೇ ನಿದಾಘಃ ॥ ೫ ॥

ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿವೃದ್ಧಿ ಪೂರ್ಣಕಲಾಧರಃ ।
ವ್ಯಾಸರಾಜಯತೀಂದ್ರೋ ಮೇ ಭೂಯಾದೀಪ್ಸಿತಸಿದ್ಧಯೇ ॥ ೬ ॥

(ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಯತೀಶ್ವರರನ್ನು ಮುಂದಿನ 5 ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಐದು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಸೇರಿಸಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.)

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಯೋಗಿವರ್ಯರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರು; ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತರ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೇ ಇದೆ; ಅವರು ಹಿತವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಯೂ ನುಡಿಯಬಲ್ಲರು; ಅವರು ದಾನಶೀಲರು, ವಿಷಯಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ತಾಳಿದವರು, ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಗ ಪಡುವವರು, ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವರು; (ಭಕ್ತರಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಭಕ್ತಿವ್ಯವಹಾರವುಳ್ಳವರು).

ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ಮದಿಸಿದ ದುಂಬಿಯಂತೆ ಇರುವವರು; ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರು ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು ರಚಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪಾಠಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು; ಅದ್ವೈತವಾದದ ಮೂಲವನ್ನೇ ಅವರು ನಾಶಮಾಡಿದವರು; ಯತಿಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿರಿಯರು; ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಆಸಕ್ತಿ ಪಡೆದವರಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗಲೂ ಗುರುಗಳು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅನುಭಾವವನ್ನು ತೋರುವರು; ಭಕ್ತರ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಹತ್ತಿಯ ರಾಶಿಗೆ ಅವರು ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಇರುವರು; ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ಧ್ವನಿ ಅವರದು; ಶಿಷ್ಯರೇ! ನಿಮಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ನೀಡುವರು.

ಅದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂಬ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಕಾಲಮೇಘದಂತೆ ಇರುವರು. (ದಾವಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಂಡವಾದ

ಮಳೆಯೇ ಶಾಂತಗೊಳಿಸಬಲ್ಲದು) ರಮಾರಮಣನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸಬಲ್ಲರು. ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಸಜ್ಜನರ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಗೆದ್ದು ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. (ದುರ್ಜನರು ಎಂಥ ನಯವಾದ ಮಾತಿಗೂ ಸೋತು ಬಗ್ಗುವರಲ್ಲವಷ್ಟೆ?) ಮಾಯಾವಾದದ ನಾನಾ ಮತ (ಅಭಿಪ್ರಾಯ)ಗಳೆಂಬ ಹಿಮಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ಬೇಸಿಗೆಯಂತೆ ವಿನಾಶಕರು.

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿವರ್ಯರು ಮಧ್ವಮತವೆಂಬ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಕಲಾಯುಕ್ತನಾದ ಚಂದ್ರನಂತಿದ್ದು ಆ ಮತದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿ.

ಯನ್ನಾಮಗ್ರಹಣಾದೇವ ಪಾಪರಾಶಿಃ ಪಲಾಯತೇ ।
ಸೋಽಯಂ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರೋ ನಿಹಂತು ದುರಿತಾನಿ ನಃ ॥ ೭ ॥

ಯಾವ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರೇ ಪಾಪರಾಶಿ ಓಡಿಹೋಗುವುದೋ ಅಂಥ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಲಿ.

ಯನ್ಮೃತ್ತಿಕಾದರ್ಶನಮಾತ್ರಭೀತಃ
ಕ್ವಚಿತ್ಪಿಶಾಚಸ್ತದನುವ್ರತೇಭ್ಯಃ ।
ದತ್ವಾ ಧನಂ ವಾಂಛಿತಮಾಪ್ಯ ತಸ್ಯ
ತೈರ್ವಾ ಜಿತೋಽಯಾದಚಿರೇಣ ಮುಕ್ತಿಮ್ ॥ ೮ ॥

ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಪಿಶಾಚವು ತುಂಬ ಹೆದರಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವನ್ನು ಅರಿತು, ಅದು ಪಿಶಾಚ ಜನ್ಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿತು!

ಯತ್ಕೌಶಿಕಾನಾಸಿಕಾಕ್ತಜಲಾನ್ನಿಃಶಂಕಿತೇ ನರೇ ।
ವ್ಯಾಘ್ರೋ ಮಹಾನಪಿ ಸ್ಪ್ರಷ್ಟುಂ ನಾಶಕತ್ತ್ವಾಮಿಹಾಶ್ರಯೇ ॥ ೯ ॥

ಗುರುಗಳೇ! ನಿಮ್ಮ ಕಮಂಡಲಿನ ಮೂತಿಯಿಂದ ಬಂದ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಧೈರ್ಯ ಹೊಂದಿದಾಗ (ಅವನಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ) ಹೆಬ್ಬುಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರದೆಯೇ ಹೋಯಿತು! (ಅಂಥ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ) ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವೆ.

ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ಸಪ್ತಶತಕಮೂರ್ತೀರ್ಹನುಮತಃ ಪ್ರಭೋಃ ।
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ತಾ ಸ್ಮೃತಿಖ್ಯಾತಸ್ತಂ ಭಜೇ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರರು ಪ್ರಾಣದೇವರ ೭೩೨ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಅವರನ್ನು ನಾನು ಸೇವಿಸುವೆ.

ಸೀಮಾನಂ ತತ್ರ ತತ್ರೈತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ಚ ಮಹಾಮತಿಃ ।
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪ್ಯಾತ್ರ ಮರ್ಯಾದಾಂ ಲಬ್ಧವಾಂಸ್ತಮಿಹಾಶ್ರಯೇ ॥ ೧೧ ॥

ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಶೇಷಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಜನರ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದರು. ಅವರನ್ನು ನಾನೀಗ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಒಮ್ಮೆ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಷ್ಣುದೇವಾಲಯದ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಎಲ್ಲೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿವಾದ ಏರ್ಪಟ್ಟು ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ಮಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದು "ನಾನು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಉಸಿರೆಳೆಯುತ್ತೇನೆಯೋ ಆ ಸ್ಥಳ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೇರೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಎರಡು ಕಡೆಯವರೂ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀರಂಗದೇವಾಲಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವದೇವಾಲಯದ ಸಮೀಪವನ್ನು ತಲುಪಿ ಉಸಿರೆಳೆದರು. ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಜಂಬುಕೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ದೇವಾಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರು.)

ಮಧ್ವದೇಶಿಕಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರವರ್ತಕಶಿಖಾಮಣಿಃ ।
ಸೋಽಯಂ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರೋ ಭೂಯಾದೀಪ್ಸಿತಸಿದ್ಧಯೇ ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡಲಿ.

ಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಾದ್ಯಾ ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರತಃ ।
ಪಲಾಯಂತೇ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸ್ಥಾನಂ ತಮಹಮಾಶ್ರಯೇ ॥ ೧೩ ॥

ಯಾವ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವುವೋ ಹಾಗೆ (ಭೂತೋಚ್ಚಾಟನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ) ನರಸಿಂಹದೇವರಂತಿರುವ ಗುರುಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ರಾಕ್ಷಸಾದಿಗಳ ಕಾಟದಿಂದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ನರಸಿಂಹದೇವನ ಪರಮ ಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಅವತಾರರಾದ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ನೆನೆದರೇ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ.)

ವಾತಜ್ವರಾದಿರೋಗಾಶ್ಚ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯಮುಪಸೇವಿನಃ ।
ದೃಢವ್ರತಸ್ಯ ನಶ್ಯಂತಿ ಪಿಶಾಚಾಶ್ಚ ತಮಾಶ್ರಯೇ ॥ ೧೪ ॥

ಯಾವ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ದೃಢವ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಾಯುರೋಗ, ಜ್ವರತಾಪ ಮುಂತಾದ ಶರೀರದ ನಾನಾ ಖಾಯಿಲೆಗಳೂ ಮನೋವಿಕಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪಿಶಾಚಾದಿಬಾಧೆಗಳೂ ನಾಶಹೊಂದುವುವೋ, ಅವರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನಾನು ಪಡೆಯುವೆ.

ತಾರಪೂರ್ಣಂ ಬಿಂದುಯುಕ್ತಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರಪೂರ್ವಕಮ್ ।
ಚತುರ್ಥ್ಯಂತಂ ಚ ತನ್ನಾಮ ನಮಃಶಬ್ದಾಂತಭೂಷಿತಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ಓಂಕಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರಿನ ಚತುರ್ಥೀ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ನಮಃ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ "ಓಂ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ನಮಃ" ಎಂದು ಜಪಿಸಬೇಕು.

ಪಾಠಯಂತಂ ಮಧ್ವನಯಂ ಮೇಘಗಂಭೀರಯಾ ಗಿರಾ ।
ಧ್ಯಾಯನ್ನಾವರ್ತಯೇದ್ಯಸ್ತು ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮೇಧಾಂ ಸ ವಿಂದತೇ ॥ ೧೬ ॥

ಮೋಡದಂತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಬ್ದಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮಧ್ವಮತದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳನ್ನು ಯಾವನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಸದ್‌ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು.

ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢಂ ಚಾಮರೈರಭಿವೀಜಿತಮ್ ।
ಧ್ಯಾಯನ್ನಾವರ್ತತೇ ಯಸ್ತು ಮಹತೀಂ ಶ್ರಿಯಮಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥

ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಭಕ್ತರಿಂದ ಚಾಮರಗಳಿಂದ ಬೀಸಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಗುರುಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸುವನು.

ಪ್ರಹ್ಲಾದಸ್ಯಾವತಾರೋಽಸಾವಿಂದ್ರಸ್ಯಾನುಪ್ರವೇಶವಾನ್ ।
ತೇನ ತತ್ಸೇವಿನಾಂ ನೃಣಾಂ ಸರ್ವಮೇತದ್ಭವೇದ್ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಈ ಗುರುಗಳು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಅವತಾರ ಹೊಂದಿದವರು; ಇಂದ್ರನ ಆವೇಶವೂ ಇವರಲ್ಲಿದೆ; ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲಭಿಸುವುವು.

ನಮೋ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರಾಯ ಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾಯಿನೇ ।
ನಮತಾಂ ಕಲ್ಪತರವೇ ಭಜತಾಂ ಕಾಮಧೇನವೇ ॥ ೧೯ ॥

ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರಿಗೆ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರೋ ಮಹ್ಯಂ ತ್ವತ್ಪಾದಾಂಬುಜಸೇವನಾತ್ ।
ದುರಿತಾನಿ ವಿನಶ್ಯಂತು ಯಚ್ಛ ಶೀಘ್ರಂ ಮನೋರಥಾನ್ ॥ ೨೦ ॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜ ಗುರುಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶಹೊಂದಲಿ; ತಾವು ಬೇಗ ನನ್ನ ಮನೋರಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿರಿ.

ಯೋ ವ್ಯಾಸತ್ರಯಸಂಜ್ಞಕಾನ್ ದೃಢತರಾನ್ ಮಧ್ವಾರ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕಾನ್
ರಕ್ಷದ್ವಜ್ರಶಿಲಾಕೃತೀನ್ ಬಹುಮತಾನ್ ಕೃತ್ವಾ ಪರೈರ್ದುಸ್ತರಾನ್ ।
ಪ್ರಾಯಚ್ಛನ್ನಿಜಪಾದಪದ್ಮಸರಸೀಜಾಸಕ್ತನೃಣಾಂ ಮುದಾ
ಸೋಽಯಂ ವ್ಯಾಸಮುನೀಶ್ವರೋ ಭವತು ಮೇ ತಾಪತ್ರಯಕ್ಷಾಂತಯೇ ॥೨೧॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜರು ತಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ಭಕ್ತರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಾಸತ್ರಯವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯಚಂದ್ರಿಕಾ, ನ್ಯಾಯಾಮೃತ, ತರ್ಕ ತಾಂಡವವೆಂಬ ಮೂರು ಸುಭದ್ರವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟರು; ಅವು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂಥವು; ದುಷ್ಟರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ವಜ್ರದ ಗಟ್ಟಿಯಂತಿರುವುವು; ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದವು; ಇತರ ಮತಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಖಂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹವು. ಇಂಥ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಲಿ.

ಮಧ್ವಭಕ್ತೋ ವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಮತಾನುಗಃ ।
ವ್ಯಾಸರಾಜಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಪಾತು ನಃ ಕೃಪಯಾ ಗುರುಃ ॥ ೨೨ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಪರಮ ಭಕ್ತರೂ, ವೇದವ್ಯಾಸರ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದವರೂ ಆದ ವ್ಯಾಸರಾಜರೆಂಬ ಮುನಿವರ್ಯರು ದಯೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ.

ವ್ಯಾಸರಾಜ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಇತಿ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸದಾ ಜಪನ್ ।
ಮುಚ್ಯತೇ ಸರ್ವದುಃಖೇಭ್ಯಸ್ತದಂತರ್ಯಾಮಿಣೋ ಬಲಾತ್ ॥ ೨೩ ॥

'ವ್ಯಾಸರಾಜರು, ವ್ಯಾಸರಾಜರು' ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಅವರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ತುವನ್ನನೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ಧೀಮತೇ ।
ಅಭಿಷೇಕಾರ್ಚನಾದೀನ್ಯಃ ಕುರುತೇ ಸ ಹಿ ಮುಕ್ತಿಭಾಕ್ ॥ ೨೪ ॥

ಈ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಂತ್ರದಿಂದ ("ಓಂ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಾಯ ನಮಃ" ಎನ್ನುತ್ತಾ) ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ, ಪೂಜೆ, ಮಂಗಳಾರತಿ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಸಂಸಾರದ ನಾನಾ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವನು.

ಗುರುಭಕ್ತ್ಯಾ ಭವೇದ್ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
ತಯಾ ಸರ್ವಂ ಲಭೇದ್ಧೀಮಾಂಸ್ತಸ್ಮಾದೇತತ್ಸದಾ ಪಠೇತ್ ॥ ೨೫ ॥

ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಗುರುಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಸದಾ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯಾಣಾಂ ಶ್ರೀಸುರೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
ಪೂಜ್ಯಪಾದಾನಾಂ ಶಿಷ್ಯೇಣ ವಿಜಯೀಂದ್ರಭಿಕ್ಷುಣಾ ವಿರಚಿತಂ
ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಚರಿತ್ರಮ್

ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ವಕ್ಷಸಿ ಬಿಭ್ರತಂ ನರಹರಿಂ ದೇವಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಮಿತ
ಪ್ರಜ್ಞಾದೀನ್ ಗುರುಪುಂಗವಾನಪಿ ತಥಾ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಯೋಗೀಶಿತುಃ ।
ಆಸಂಭೂತಿಕೃತಾನಿ ಸಂಸ್ಮೃತವತೋಽಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾನೀಶಿತುಃ
ವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರೀತಿಕೃತೇ ವದಾಮಿ ಸುಜನಾಃ ತುಷ್ಯಂತು ಬಾಲೋಕ್ತಿಭಿಃ ॥ ೧ ॥

ತನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ದೇವನಾದ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರೇ ಮೊದಲಾದ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಗೌರವದಿಂದ ವಂದಿಸಿ, ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ನೀಡುವ, ಅಭೀಷ್ಟದ ಮಳೆಗರೆಯುವ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಸ್ತುತಿಸುವೆ. ಸಜ್ಜನರು ನನ್ನ ಬಾಲೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಂತಸಪಡಲಿ.

ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ಸುಧೀಮಣೇರ್ದಯಿತಯಾ ಗರ್ಭೇ ಧೃತಃ ಶ್ರೀಮತೋ
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ಯ ಯತೀಶಿತುಃ ಕರುಣಯಾ ಸಂವತ್ಸರೇಷ್ವಾದಿಮೇ ।
ವೈಶಾಖಾದಿಮಪಕ್ಷಕೇ ದಿನಮಣೇರ್ವಾರೇ ದಿನೇ ಸಪ್ತಮೇ
ಪ್ರಹ್ಲಾದೋಽವತತಾರ ಭೂಮಿವಲಯೇ ನಾಗಾಧಿಪಸ್ಯಾಂಶಭೃತ್ ॥ ೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅನುಗ್ರಹದ ಆಸರೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರೆಂಬುವರ ಪತ್ನೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಲ್ಲಿ ವೈಶಾಖಮಾಸದ ಭಾನುವಾರದಂದು ಸಪ್ತಮಿಯ ದಿನದಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಜರು ಭುವಿಗಿಳಿದು ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶೇಷದೇವರ ಅಂಶವೂ ಸಹ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಅಬ್ದೇ ಪಂಚಮತಾಯುತೇ ವಟುರಭೂತ್ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮಂ ಶ್ರೀಮುಖೇ
ಜಗ್ರಾಹಾಥ ಯತೀಶಿತುರ್ವಚನತೋ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಾಮ್ನೋ ಗುರೋಃ ।
ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿಕೃತೇ ಯತೀಶಮಗಮತ್ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಭಿದಂ
ಅಬ್ದಾನ್ ದ್ವಾದಶ ತತ್ರ ವಾಸಮಕರೋತ್ ಶೃಣ್ವನ್ಮಹೇಕ್ಷಾಗಮಮ್ ॥ ೩ ॥

ಐದನೆಯವರ್ಷಕ್ಕೆ ಉಪನಯನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ಯತಿರಾಜನು ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಶ್ರೀಮುಖ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ

ದನು. ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರ ಅನುಜ್ಞೆಯಂತೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದರು.

ಅಬ್ದೇ ಸರ್ವಜಿದಾಹ್ವಯೇ ಯತಿವರಾತ್ ವೈಶಾಖಮಾಸಾಸಿತ-
ದ್ವಾದಶ್ಯಾಮಗಮದ್ಯದೂದ್ವಹಪದಾಬ್ಜಾರ್ಚಾಧಿಕಾರಂ ಮುನೇಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಭಿದಯಾ ಯುತಾದಥ ತತಾನಾಯಂ ಪರೈರ್ದುಷ್ಕರಾನ್
ಗ್ರಂಥನ್ಸ್ವಾಮೃತ ತರ್ಕತಾಂಡವಮುಖಾನ್ ಅಷ್ಟೌ ಹರೇಃ ಪ್ರೀತಯೇ ॥ ೪ ॥

ಸರ್ವಜಿತ್ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ವೈಶಾಖಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು ಇವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜಾಧಿಕಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಮಾಡಲಾಗದ ನ್ಯಾಯಾಮೃತ, ತರ್ಕತಾಂಡವವೇ ಮೊದಲಾದ ಎಂಟು ಅದ್ಭುತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ವಿದ್ವತ್ ಚೂಡಾಮಣಿಗಳೇ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು.

ಮೂರ್ತೀಸ್ಸಪ್ತಶತಂ, ಪ್ಲವಂಗಮಪತೇಃ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಪ್ಯಂಜ
ಸೂನೋರ್ನಿರ್ಮಮ ಈಷಶತೋಃಷಣಕೃತೇ ರೌದ್ರ್ಯಾಹ್ವಮಾಬ್ದೇ ಶಕೇ ।
ಶಾಲೀವಾಹನನಾಮ್ನಿ, ಯುಗ್ಮಯುಗಳಂ ಚತ್ವಾರಿ ಚೈಕಂ ಲಿಖನ್
ಯಾಂ ಸಂಖ್ಯಾಂ ಮನಸಾ ದಧಾತಿ ತದಿಯಂ ಸಂಖ್ಯಾಯತಃ ಪೂರ್ಯತೇ ॥೫॥

ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರಿಗಳಾದ ಅಂಜನಾಪುತ್ರ ಹನುಮಂತದೇವರ ೭೩೨ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಹರಿಯ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ರೌದ್ರೀ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲೇ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮಹಾಸಾಧಕರೇ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಮತ್ತೆ ಶಾಲಿವಾಹನ ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಪ್ರತಿಮಾಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ೭೪೦ ಸಂಖ್ಯಾಪೂರ್ತಿಯೊಡನೆ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಮಹನೀಯರು.

ಅಬ್ದೇ ತಾದೃಶಿ ಯಾವನಾಧಿಪತಿತೋ ಲೇಭೇ ಮಹಾವೈಭವಂ
ಭೇರ್ಯುಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಮನನ್ಯಲಭ್ಯಮುರುಣಾ ತುಷ್ಟ್ಯಾನ್ಮಹಿಮ್ನಾಽಽತ್ಮನಃ ।
ಅಬ್ದೇ ವಿಕ್ರಮನಾಮಕೇಽಂತಿಮದಿನೇ ಮಾಘಸ್ಯ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಂ
ಶ್ರೀಮಂತಂ ಗಜಗಹ್ವರಾವನಿಭೃತಂ ಸೋಽವ್ಯಾತ್ ಕುಹೂತ್ಥಾಪದಃ ॥ ೬ ॥

ಅದೇ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಪಶ್ಶಕ್ತಿ ಸನ್ನಡತೆಗಳಿಂದ ಯವನ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಗೆದ್ದು ಧ್ವಜ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟವಾದ್ಯ ಗೌರವವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾನುಭಾವರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು. ವಿಕ್ರಮಸಂವತ್ಸರದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂದು ಕರಾಳವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಹುಯೋಗದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆನೆಗೊಂದಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಕರುಣಾಳುಗಳು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹ ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ತತ್ಸಿಂಹಾಸನಮಾರುಹನ್ ಪ್ರಚುರ ಭೂದಾನಾದಿ ಸಂಸಾಧಯನ್
ತದ್ರಾಜ್ಯಂ ಪುನರರ್ಪಯತ್ ಕ್ಷಿತಿಭೃತೇ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನಾಯ ಸಃ ।
ತತ್ಸಂವತ್ಸರಗಾಂ ತತ್ಯಮಾಸಿಧವಳೇ ಪಕ್ಷೇ ಹರೇರ್ವಾಸರೇ
ಷ್ಟಂತೇ ವ್ಯಾಸಸಮುದ್ರನಾಮಕಮದಾತ್ ಗ್ರಾಮಂ ಸ ಚಾಸ್ಮೈನೃಪಃ ॥ ೭ ॥

ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಏರುತ್ತಾ ಭೂದಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಗರಿಷ್ಠ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಿಗೆ ಕಾಲದ ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಭುವಾದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಿಗೆ ಪುನಃ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೀಡಿದ ನಿಸ್ಪೃಹರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು. ಅದೇ ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಕೊನೆಗೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಏಕಾದಶಿಯ ದಿನದಂದು ವ್ಯಾಸಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನೇ ವ್ಯಾಸರಾಜರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದ. ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಯಾವ ದಾನ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದೀತು!

ನಿರ್ಮಾಯಾತ್ರ ತಟಾಕಮೇಷ ಯತಿರಾಟ್ ಪ್ರತ್ಯೂಹಮಂಭಃ ಸೃತೌ
ಭೂದ್ರಂ ಕಂಚನಕಾಲ ವಾಹನ ಬೃಹಚ್ಛೃಂಗಾಗ್ರತೋಽಭೀಭಿದತ್ ।
ಏವಂ ಸ್ವಂ ಮಹಿಮಾನಮದ್ಭುತಮಿಳಾದೇವೇಷು ಸಂದರ್ಶಯನ್
ಅಧ್ಯಾಸ್ತಾವನಿಮಾವಿಳಂಬಿಶರದಂ ತ್ವಷ್ಟಾದಶಾಬ್ದಂ ಸುಧೀಃ ॥ ೮ ॥

ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸರೋವರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ತೂಬಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು ನೀರು ಒಳಬರಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶೂದ್ರವೇಷಧಾರಿ ಕನಕನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವನ ಕೋಣದ ಕೊಂಬಿನ ತುದಿಯ ಏಟಿನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಸೀಳಿಸಿ ಸರೋವರ ತುಂಬಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಾ ವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃಷ್ಣ ಚತುರ್ಥಿಯವರೆಗೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅಂದೇ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯಾಸಯತೀಶಚಿತ್ರಚರಿತಂ ವಿದ್ಯಾದಿರತ್ನಾಕರ
ಪ್ರೋಕ್ತಂ ತತ್ಪದಪದ್ಮಸದ್ಮಹೃದಯೋ ಯಸ್ಸಂಪಠೇತ್ ಶುದ್ಧ ಧೀಃ ।
ತಸ್ಮಿನ್ನಾಮಗಿರೀಶ್ವರೋ ನರಹರಿಃ ಪ್ರೀಯೇತ ತದ್ಭಕ್ತತಾಂ
ಆಪ್ನೋತ್ಯೇಷ ಯತೀಶ್ವರೋಽಪಿ ಸುಧಿಯಂ ದದ್ಯಾದ್ದಯಾವಾರಿಧಿಃ ॥ ೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ
ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಚರಿತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಶ್ರೀಮತ್ ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರ ತೀರ್ಥರಿಂದ ವಿರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯಾಸರಾಜರ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವ ವನ್ನಿಟ್ಟು ಯಾರು ಇದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪಠಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾಮಗಿರೀಶ್ವರ ನಾದ, ನರಹರಿಯು ಒಲಿಯುವನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಭಗವಂತ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ದಯಾಸಾಗರರಾದ ಯತಿಶೇಖರರಾದ ವ್ಯಾಸರಾಜರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡುವರು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರ ತೀರ್ಥರು ರಚಿಸಿದ
ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಣಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ಸ್ತೋತ್ರಮ್

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧಗುರುತೀರ್ಥಪಯೋಬ್ಧಿಪಾರಾ
ಕಾಮಾರಿಮಾಕ್ಷವಿಷಮಾಕ್ಷಶಿರಃಸ್ಪೃಶಂತೀ ।
ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಮಿತತರಂಗಚರತ್ಸುಹಂಸಾ
ದೇವಾಲಿಸೇವಿತಪದಾಂಘ್ರಿಪಯೋಜಲಗ್ನಾ ॥ ೧ ॥

ಜೀವೇಶಭೇದಗುಣಪೂರ್ತಿಜಗತ್ಸುಸತ್ತ್ವಾ
ನೀಚೋಚ್ಛಭಾವಮುಖನಕ್ರಗಣೈಃ ಸಮೇತಾ ।
ದುರ್ವಾದ್ಯಜಾಪತಿಗಿಲೈರ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ –
ವಾಗ್ದೇವತಾಸರಿದಮುಂ ವಿಮಲೀಕರೋತು ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಃ ಸಕಲಪ್ರದಾತಾ
ಸ್ವಪಾದಕಂಜದ್ವಯಭಕ್ತಿಮದ್ಭ್ಯಃ ।
ಅಘಾದ್ರಿಸಂಭೇದನದೃಷ್ಟಿವಜ್ರಃ
ಕ್ಷಮಾಸುರೇಂದ್ರೋಽವತು ಮಾಂ ಸದಾಽಯಮ್ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರೋಹರಿಪಾದಕಂಜ-
ನಿಷೇವಣಾಲ್ಲಬ್ಧ ಸಮಸ್ತಸಂಪತ್ ।
ದೇವಸ್ವಭಾವೋ ದಿವಿಜದ್ರುಮೋಽಯಂ
ಇಷ್ಟಪ್ರದೋ ಮೇ ಸತತಂ ಸ ಭೂಯಾತ್ ॥ ೪ ॥

ಭವ್ಯಸ್ವರೂಪೋ ಭವದುಃಖತೂಲಸಂಘಾಗ್ನಿಚರ್ಯಃ ಸುಖಧೈರ್ಯಶಾಲೀ ।
ಸಮಸ್ತದುಷ್ಟಗ್ರಹನಿಗ್ರಹೇಶೋ ದುರತ್ಯಯೋಪಪ್ಲವಸಿಂಧುಸೇತುಃ ॥ ೫ ॥

ನಿರಸ್ತದೋಷೋ ನಿರವದ್ಯವೇಷಃ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಮೂಕತ್ವನಿದಾನಭಾಷಃ ।
ವಿದ್ವತ್‌ಪರಿಜ್ಞೇಯಮಹಾವಿಶೇಷೋ ವಾಗ್‌ವೈಖರೀನಿರ್ಜಿತಭವ್ಯಶೇಷಃ ॥ ೬ ॥

ಸಂತಾನಸಂಪತ್ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿವಿಜ್ಞಾನವಾಗ್ದೇಹಸುಪಾಟವಾದೀನ್ ।
ದತ್ವಾ ಶರೀರೋತ್ಥಸಮಸ್ತದೋಷಾನ್ ಹತ್ವಾ ಸ ನೋಽವ್ಯಾತ್
ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಃ ॥ ೭ ॥

ಯತ್ಪಾದೋದಕಸಂಚಯಃ ಸುರನದೀಮುಖ್ಯಾಪಗಾಸಾದಿತಾ-
ಸಂಖ್ಯಾನುತ್ತಮಪುಣ್ಯಸಂಘವಿಲಸತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತಪುಣ್ಯಾವಹಃ ।
ದುಸ್ತಾಪತ್ರಯನಾಶನೋ ಭುವಿ ಮಹಾವಂಧ್ಯಾಸುಪುತ್ರಪ್ರದೋ
ವ್ಯಂಗಸ್ವಂಗಸಮೃದ್ಧಿದೋ ಗ್ರಹಮಹಾಪಾಪಾಪಹಸ್ತಂ ಶ್ರಯೇ ॥ ೮ ॥

ಯತ್ಪಾದಕಂಜರಜಸಾ ಪರಿಭೂಷಿತಾಂಗಾ
ಯತ್ಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಾಯಿತಮಾನಸಾ ಯೇ ।
ಯತ್ಪಾದಪದ್ಮಪರಿಕೀರ್ತನಜೀರ್ಣವಾಚಃ
ತದ್ದರ್ಶನಂ ದುರಿತಕಾನನದಾವಭೂತಮ್ ॥ ೯ ॥

ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರೋಽಸೌ ಶ್ರೀಮಧ್ವಮತವರ್ಧನಃ ।
ವಿಜಯೀಂದ್ರಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥ ಸುಧೀಂದ್ರವರಪುತ್ರಕಃ ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರೋ ಯತಿರಾಟ್ ಗುರುರ್ಮೇ ಸ್ಯಾದ್ಭಯಾಪಹಃ ।
ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಸುಪುತ್ರಾಯುರ್ಯಶಃ ಶ್ರೀಪುಣ್ಯವರ್ಧನಃ ॥ ೧೧ ॥

ಪ್ರತಿವಾದಿಜಯಸ್ವಾಂತಭೇದಚಿಹ್ನಾದರೋ ಗುರುಃ ।
ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣೋಽನ್ಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧೨ ॥

ಅಪರೋಕ್ಷೀಕೃತಶ್ರೀಶಃ ಸಮುಪೇಕ್ಷಿತ ಭಾವಜಃ ।
ಅಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದಾತಾಽನ್ಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧೩ ॥

ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೈರಾಗ್ಯವಾಕ್ಪಾಟವಮುಖಾಂಕಿತಃ ।
ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಶಕ್ತೋಽನ್ಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧೪ ॥

ಅಜ್ಞಾನವಿಸ್ಮೃತಿಭ್ರಾಂತಿಸಂಶಯಾಪಸ್ಮೃತಿಕ್ಷಯಾಃ ।
ತಂದ್ರಾಕಂಪವಚಃ ಕೌಂಠ್ಯಮುಖಾ ಯೇ ಚೇಂದ್ರಿಯೋದ್ಭವಾಃ ।
ದೋಷಾಸ್ತೇ ನಾಶಮಾಯಾಂತಿ ರಾಘವೇಂದ್ರಪ್ರಸಾದತಃ ॥ ೧೫ ॥

"ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ ನಮಃ" ಇತ್ಯಷ್ಟಾಕ್ಷರಮಂತ್ರತಃ ।
ಜಪಿತಾದ್ಭಾವಿತಾನ್ನಿತ್ಯಂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಾಃ ಸ್ಯುರ್ನ ಸಂಶಯಃ ॥ ೧೬ ॥

ಹಂತು ನಃ ಕಾಯಜಾನ್ ದೋಷಾನ್ ಆತ್ಮಾತ್ಮೀಯಸಮುದ್ಭವಾನ್ ।
ಸರ್ವಾನಪಿ ಪುಮರ್ಥಾಂಶ್ಚ ದದಾತು ಗುರುರಾತ್ಮವಿತ್ ॥ ೧೭ ॥

ಇತಿ ಕಾಲತ್ರಯೇ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಂ ಯಃ ಕರೋತಿ ಸಃ ।
ಇಹಾಮುತ್ರಾಪ್ತಸರ್ವೇಷ್ಟೋ ಮೋದತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೧೮ ॥

ಅಗಮ್ಯಮಹಿಮಾ ಲೋಕೇ ರಾಘವೇಂದ್ರೋ ಮಹಾಯಶಾಃ ।
ಶ್ರೀಮಧ್ವಮತದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರೋಽವತು ಸದಾಽನಘಃ ॥ ೧೯ ॥

ಸರ್ವಯಾತ್ರಾಫಲಾವಾಪ್ತ್ಯೈ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮ್ ।
ಕರೋಮಿ ತವ ಸಿದ್ಧಸ್ಯ ವೃಂದಾವನಗತಂ ಜಲಮ್ ।
ಶಿರಸಾ ಧಾರಯಾಮ್ಯದ್ಯ ಸರ್ವತೀರ್ಥಫಲಾಪ್ತಯೇ ॥ ೨೦ ॥

ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ನಮಸ್ಕಾರಂ ಕರೋಮ್ಯಹಮ್ ।
ತವ ಸಂಕೀರ್ತನಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಯೇ ॥ ೨೧ ॥

ಸಂಸಾರೇಽಕ್ಷಯಸಾಗರೇ ಪ್ರಕೃತಿತೋಽಗಾಧೇ ಸದಾ ದುಸ್ತರೇ
ಸರ್ವಾವದ್ಯಜಲಗ್ರಹೈರನುಪಮೈಃ ಕಾಮಾದಿಭಂಗಾಕುಲೇ ।
ನಾನಾವಿಭ್ರಮದುರ್ಭ್ರಮೇಽಮಿತಭಯಸ್ತೋಮಾದಿಫೇನೋತ್ಕಟೇ
ದುಃಖೋತ್ಕೃಷ್ಟವಿಷೇ ಸಮುದ್ಧರ ಗುರೋ ಮಾಂ ಮಗ್ನರೂಪಂ ಸದಾ ॥೨೨॥

ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಸ್ತೋತ್ರಂ ಯಃ ಪಠೇತ್ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮ್ ।
ತಸ್ಯ ಕುಷ್ಠಾದಿರೋಗಾಣಾಂ ನಿವೃತ್ತಿಃ ತ್ವರಯಾ ಭವೇತ್ ॥ ೨೩ ॥

ಅಂಧೋಽಪಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಃ ಸ್ಯಾದ್ ಏಡಮೂಕೋಪಿ ವಾಕ್ಪತಿಃ ।
ಪೂರ್ಣಾಯುಃ ಪೂರ್ಣಸಂಪತ್ತಿಃ ಸ್ತೋತ್ರಸ್ಯಾಸ್ಯ ಜಪಾದ್ಭವೇತ್ ॥ ೨೪ ॥

ಯಃ ಪಿಬೇಜ್ಜಲಮೇತೇನ ಸ್ತೋತ್ರೇಣೈವಾಭಿಮಂತ್ರಿತಮ್ ।
ತಸ್ಯ ಕುಕ್ಷಿಗತಾ ದೋಷಾಃ ಸರ್ವೇ ನಶ್ಯಂತಿ ತತ್ ಕ್ಷಣಾತ್ ॥ ೨೫ ॥

ಯದ್ವೃಂದಾವನಮಾಸಾದ್ಯ ಪಂಗುಃ ಖಂಜೋಽಪಿ ವಾ ಜನಃ ।
ಸ್ತೋತ್ರೇಣಾನೇನ ಯಃ ಕುರ್ಯಾತ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕೃತೀ ।
ಸ ಜಂಘಾಲೋ ಭವೇದೇವ ಗುರುರಾಜಪ್ರಸಾದತಃ ॥ ೨೬ ॥

ಸೋಮಸೂರ್ಯೋಪರಾಗೇ ಚ ಪುಷ್ಯಾರ್ಕಾದಿಸಮಾಗಮೇ ।
ಯೋಽನುತ್ತಮಮಿದಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಜಪೇತ್ ।
ಭೂತಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಾದಿ ಪೀಡಾ ತಸ್ಯ ನ ಜಾಯತೇ ॥ ೨೭ ॥

ಏತತ್ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಗುರೋರ್ವೃಂದಾವನಾಂತಿಕೇ ।
ದೀಪಸಂಯೋಜನಾತ್ ಜ್ಞಾನಂ ಪುತ್ರಲಾಭೋ ಭವೇದ್ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಪರವಾದಿ ಜಯೋ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ವರ್ಧನಮ್ ।
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರವೃದ್ಧಿಃ ಸ್ಯಾನ್ನಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಾ ವಿಚಾರಣಾ ॥ ೨೯ ॥

ರಾಜಚೋರಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರಸರ್ಪನಕ್ರಾದಿಪೀಡನಮ್ ।
ನ ಜಾಯತೇಽಸ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವಾನ್ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೩೦ ॥

ಯೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಚರಣದ್ವಂದ್ವಂ ಸ್ಮರನ್ ಯಃ ಪಠೇತ್
ಸ್ತೋತ್ರಂ ದಿವ್ಯಮಿದಂ ಸದಾ ನ ಹಿ ಭವೇತ್ ತಸ್ಯಾ ಸುಖಂ ಕಿಂಚನ ।
ಕಿಂ ತ್ವಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಮೃದ್ಧಿರೇವ ಕಮಲಾನಾಥಪ್ರಸಾದೋ ದಯಾತ್
ಕೀರ್ತಿರ್ದಿಗ್ವಿದಿತಾ ವಿಭೂತಿರತುಲಾ "ಸಾಕ್ಷೀಹಯಾಸ್ಯೋಽತ್ರ ಹಿ" ॥ ೩೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಾರ್ಯಗುರುರಾಜಪ್ರಸಾದತಃ ।
ಕೃತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಿದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಿರ್ಹ್ಯಪ್ಪಣಾಭಿಧೈಃ ॥ ೩೨ ॥

ಪೂಜ್ಯಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ ಸತ್ಯಧರ್ಮರತಾಯ ಚ ।
ಭಜತಾಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಯ ನಮತಾಂ ಕಾಮಧೇನವೇ ॥ ೩೩ ॥

ದುರ್ವಾದಿಧ್ವಾಂತರವಯೇ ವೈಷ್ಣವೇಂದೀವರೇಂದವೇ ।
ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಗುರವೇ ನಮೋಽತ್ಯಂತ ದಯಾಲವೇ ॥ ೩೪ ॥

★ ★ ★

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಮ್

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಬೋಧಸಮಯಾಂಬುಧಿಚಂದಿರಾಯ
ವಿಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಮುಖಸದ್ಗುಣಮಂದಿರಾಯ ।
ಹೃನ್ನೀರಜಾಂತರವಭಾಸಿತಸೇಂದಿರಾಯ
ಕುರ್ವೇ ನಮಾಂಸಿ ರಘುನಾಥಯತೀಶ್ವರಾಯ ॥ ೧ ॥

ಮಧ್ವಮತ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನಾದ, ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಮಂದಿರನೆಸಿದ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ರಗುನಾಥ ಯತಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಗೋಪಾಲಪಾದ ಸರಸೀರುಹಸಕ್ತಚಿತ್ತಂ
ದ್ವೈಪಾಯನಾರ್ಯಸಮಯೇಽನಿಶಮಪ್ರಮತ್ತಂ ।
ಪಾಪಾದ್ರಿಭೇದಕುಲಶಾಯಿತಭವ್ಯವೃತ್ತಂ
ಭೂಪಾರಿಜಾತಮನಿಶಂ ಸ್ಮರಶುದ್ಧಹೃತ್ತಂ ॥ ೨ ॥

ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ, ವೇದವ್ಯಾಸರ ಶ್ರೇಷ್ಠಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಮುಳುಗಿರುವ, ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಗಿರಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧದಂತೆ ಅದ್ಭುತ ಚರ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಶುದ್ಧಮನಸ್ಕರಾದ ಭೂಲೋಕದ ಪಾರಿಜಾತದಂತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತರೂ ಪವಿತ್ರರೂ ಆದ ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಾಖ್ಯವ್ರತಿವರಕರಕಂಜಾತ ಜಾತಸ್ಸ್ವಧೀತ
ಪ್ರಾಜ್ಞಪ್ರಜ್ಞಾಗಮೌಘಕ್ಷಿತಿಸುರನಿಕರಾರಾಧಿತಾಂಘ್ರ್ಯಬ್ಜಯುಗ್ಮಃ ।
ಸಹ್ಯಕ್ಷ್ಮಾಭೃದ್ದುಹಿತ್ರಾಸ್ಫಟಿಕಕಪಿಲಯೋಃ ಸಂಗಮೇ ಜಾತವೇದೋ
ಮೂರ್ಧನ್ಯೇ ರಾಜಮಾನೋ ವಹತು ಮಯಿ ಕೃಪಾಂ
ಸ್ವೀಯದಾಸಾನುದಾಸೇ ॥ ೩ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣರೆಂಬ ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಕರಕಮಲಸಂಜಾತರಾದ ಬೆಳೆಯುವಾಗಲೇ ಮಧ್ವಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ವಿಪ್ರ

ಸಮೂಹಗಳಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಪಾವನಪಾದಗಳುಳ್ಳ, ಕವೇರನ ಮಗಳಾದ ಕಾವೇರಿಯ ಕಪಿಲ ಹಾಗೂ ಸ್ಫಟಿಕಸರೋವರಗಳ ಸಂಗಮದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳು ದಾಸಾನುದಾಸನಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ತೋರಲಿ.

ವಂದಮಾನಜನಸಂಸದಪೇಕ್ಷ್ಯಂ ಸಾದಯಾಮ್ಯಹಮಿತಿ ಸ್ಥಿರದೀಕ್ಷಂ
ಸಂಸದಿ ಕ್ಷಣವಿಧೂತವಿಪಕ್ಷಂ ಕಂಸಭಿತ್ಸುಗುಣಸಾಧನ ದಕ್ಷಂ ॥ ೪ ॥

ವಂದಿಸಲ್ಪಡುವ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುವ ತತ್ವಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರದೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ, ವಿರುದ್ಧಮತಗಳನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಳೀಪಟಗೊಳಿಸುವ, ಕಂಸಾರಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಾರಿಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರಾದ ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ನಮಿಸುವೆ.

ವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿವರ್ಯಮುಖೋದ್ಯಚ್ಚಂದ್ರಿಕೋರ್ವರಿತಪೂರ್ತಿಕೃತಂ ತಂ
ಭಾವಯಾಮಿ ಸುರಭೂಮಿರುಹಂಗಾಮಾಗತಂ
ಕ್ಷಿತಿಸು(ಸು)ರಾರ್ಥನಯಾಹಂ ॥ ೫ ॥

ವ್ಯಾಸರಾಜ ಯತಿಗಳ ಮುಖಕಮಲದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ತಾತ್ಪರ್ಯಚಂದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ, ಈ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಘೋರಹೃತ್ತಿಮಿರ ಸಂತತಿಸೂರ್ಯಂ ಧೀರಶೇಖರಮಪಾತಕಚರ್ಯಂ
ನೋನವೀಷಿ ಯದಿ ಮಸ್ಕರಿವರ್ಯಂ ಭೂಸುರವ್ರಜಸಿ ಸಂಸದಿ
ಶೌರ್ಯಂ ॥ ೬ ॥

ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಯೆಂಬ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸುವ, ಜ್ಞಾನಚೂಡಾಮಣಿಗಳಾದ, ಪಾಪ ಚಿಂತನೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಪಾವನರಾದ, ನಮ್ಮ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರನ್ನು ನೀನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೇ ಆದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಡುವೆ ನೀನು ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ,

ರೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಲಭತೇ ರಘೂದ್ವಹಕೃಪಾಂಘ್ರ್ಯತ್ಯೇದುಕ್ತ್ವಾಕ್ಷಣಾತ್
ಸ್ಯಾದೇವೈಷ ಘುಧಾತುವಾಚ್ಯಕೃತಿಮಾನ್ ನಾಶಬ್ದಿತೋನಾಥವಾನ್
ಥಸ್ಯೋಚ್ಚಾರಣತೋ ಲಭೇತ ತಪಸಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯದಾಖ್ಯಾಕ್ಷರೈಃ
ಸರ್ವಂ ಚೈತದವಾಪ್ನುತೇಕಿಮುತ ತನ್ನಾಮ್ನೋಽಖಿಲಸ್ಯೋಕ್ತಿತಃ ॥ ೭ ॥

ರ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರಘುರಾಮನ ಕೃಪೆಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲೇ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ಘು ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆತ ಕ್ರಿಯಾಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವನು, ನಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನಾಥನಾಗಿದ್ದ ಆತ ಸನಾಥನಾಗುವನು. ಥ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದುವನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಿಡಿ ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೇ ಈ ಮಹಿಮೆ ಇರುವಾಗ ಇಡಿಯಾದ ಅವರ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದುವನು.

ರುಕ್ಮಿಣೀಶಚರಣಾಂಬುಜಸೇವಾಸಾದಿತಾನಿತರಲಭ್ಯವಿಭೂತೇ ।
ವ್ಯಾಸರಾಜಯತಿಶೇಖರ ವಿದ್ಯಾವಿಷ್ಣರೇಶ ಕರುಣಾಂ ಮಯಿ ಕುರ್ಯಾಃ ॥ ೮ ॥

ರುಕ್ಮಿಣೀವಲ್ಲಭನಾದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಅನವರತ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅನನ್ಯ ಲಭ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರೇ, ವ್ಯಾಸರಾಜರ ವಿದ್ಯಾಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ವಿದ್ವಚ್ಚೂಡಾಮಣಿಗಳೇ, ಕರುಣಾಳುಗಳೇ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಉದ್ಧರಿಸಿರಿ.

ಪದವಾಕ್ಯಪ್ರಮಾಣಾಂಭೋನಿಧಿ ಪಾರೀಣತಾಭೃತೇ ।
ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರಾಯ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಮುಹೂರ್ಮುಹುಃ ॥ ೯ ॥

ವ್ಯಾಕರಣ, ಮೀಮಾಂಸಾ, ತರ್ಕಾದಿ ವಿದ್ಯಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದಡ ದಾಟಿದ ಧುರೀಣರೇ, ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರರೇ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸುವೆ.

ಶ್ರೀಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯ ಪದಪಂಕಜಸಂಸ್ಮೃತಿಃ ।
ಅತಿಶೇತೇ ದೇವಗವೀ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸುರದ್ರುಮಾನ್ ॥ ೧೦ ॥

ಶ್ರೀ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರ ಪದಕಮಲಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯು ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿಂತಾಮಣಿಗೂ ಚಿಂತೆ ತರುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೂ ಕನಿಷ್ಠವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಅನುಗ್ರಹಧಾರೆ ಅಪಾರ.

ರಘೂನಾಥ ಯತೀಶಾನಃ ಪಾತು ಮಾಂ ಶರಣಾಗತಂ ।
ಶರಣಾಗತವಾತ್ಸಲ್ಯಮಾತ್ಮೀಯಂ ದರ್ಶಯನ್ಮಯಿ ॥ ೧೧ ॥

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ, ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ಅರಳಿಸುತ್ತಾ ರಘೂನಾಥ ಯತಿಗಳು ಶರಣಾಗತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲಿ.

ಸರ್ವೋತ್ತಮೋ ಹರಿರಶೇಷ ಜಗನ್ನಮಿಥ್ಯಾ
ಭೇದಶ್ಚ ಜೀವನಿಕರೋಽನುಚರೋಽಚಿತಸ್ಯ ।
ನೀಚೋಚ್ಚತಾಸ್ಯ ಚ ಮಿಥೋಽನಿಜಮೋದ ಲಾಭೋಽ-
ಮುಕ್ತಿಸ್ಸಭಕ್ತಿತಃ ಉರುಕ್ರಮಣೇಽಖಿಲೇಶೇ ॥ ೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಪರದೈವ, ನಿಖಿಲ ಜಗತ್ತೂ ನಿಚ್ಚಳ ಸತ್ಯ, ಜೀವದೊಳಗಣ ಭೇದ ಸತ್ಯ, ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಹರಿಯ ಅಧೀನರು, ತಾರತಮ್ಯವೂ ಸಹ ಸತ್ಯವಾದುದು, ಮುಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಸುಖದ ಅನುಭೂತಿ, ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂತೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಗರಿಷ್ಠ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಲಭ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಮಹನೀಯರೇ ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳು.

ಅಕ್ಷಾದಿತ್ರಿತಯಂ ಪ್ರಮಾಣಮಖಿಲಾಮ್ನಾಯೈಕವೇದ್ಯೋ ಹರಿಃ
ವೃತ್ತಿರ್ಮುಖ್ಯತಮಾ ಯತೋಽಸ್ಯಕಮಲಾನಾಥೇ ಸ್ವತಂತ್ರೋ ಹರಿಃ ।
ಸರ್ವಂ ಚೈತದಧೀನಮಿತ್ಯಪಿ ದೃಢಂ ಸಂಸಾಧಯಿತ್ವಾಖಿಲಂ
ದುರ್ವಾದಂ ಸಮಖಂಡಯತ್ಸದಸಿ ಯೋ ಮೇದಾಂ
ದಿಶೇತ್ಸೋಽಮಲಾಂ ॥ ೧೩ ॥

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ, ಅನುಮಾನ, ಆಗಮ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮೂರು ವಿಧ. ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಪರಮಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಶಬ್ದಗಳ ಪರಮಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು. ಹರಿಯೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅಧೀನ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಸಾಧಿಸಿದ ಈ ಸಂತರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಧೂಳೀಪಟ ಮಾಡಿದರು. ಅಂತಹ ಮೇಧಾವೀ ಮುನಿಗಳು ನಮಗೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ.

ಕಂಠೇ ಶ್ರೀತುಳಸೀಸ್ರಜಂ ಹೃದಿ ದದಚ್ಛ್ರೀವಲ್ಲಭಂ ಕರ್ಣಯೋ-
ರ್ದ್ವಂದ್ವೇ ಶ್ರೀತುಳಸೀದಳೇ ಕರಸರೋಜಾತದ್ವಯೇ ಪುಸ್ತಕಂ ।
ಮುದ್ರೋಲ್ಲಾಸಿತಮೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರನಿಕರಂ ಕಾಯೇ ದಧಾನೋಽಂತಿಕ
ಭ್ರಾಜದ್ದಂಡಕಮಂಡಲುರ್ಗುರುವರಃ ಶ್ರೇಯೋರ್ಥಿಭಿಶ್ಚಿಂತ್ಯತಾಂ ॥ ೧೪ ॥

ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತುಳಸಿಮಾಲೆ, ಎದೆಯೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ತುಳಸೀದಳ, ಕೈ ಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುಸ್ತಕ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದ ಊರ್ಜಿತವಾದ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ, ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ದಂಡಕಮಂಡಲು ಇಂತಹ ಗುರುವರರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಂಗಳಕಾಮಿಗಳು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸಲಿ.

ರಘುನಾಥಯತೀಶ ತಾವಕೀನಾಖಿಲಲಕ್ಷ್ಮಾಣ್ಯನುಸಂದಧನ್ನಿಜಾನಿ ।
ಹರತೇಕುಮತಿರ್ಯಃ ಆರ್ಯವರ್ಯದ್ರುಹಿ ತಸ್ಮಿನ್ನನುಕುಲತಾಂಲ
ನ ಯುಯುಃ ॥ ೧೫ ॥

ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಪಾವನವಾದ ಲಕ್ಷಣ–ಚಿಹ್ನೆ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಮ್ಮದೆಂದು ವಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತಮರಾದ ತಮಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಅವರಿಗೆ ಅವು ಎಂದೂ ಅನುಕೂಲಕರಗಳಾಗಲಾರವು.

ವ್ಯಾಸರಾಜಮಠೋಽಸ್ಮಾಕಂ ಮಠ ಏವೇತಿ ವಾದಿನಂ
ಶಿಕ್ಷಸ್ವಗುರುವರ್ಯಾಶು ಯದ್ಯಸ್ಯಾತ್ಮಮಠೇ ಕೃಪಾ ॥ ೧೬ ॥

ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಇರುವ ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಠವೇ ನಿಜವಾದ ಮಠ ಎಂದು ಪರರು ವಾದಿಸುವಾಗ ಅವರನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ.

ರಘುನಾಥ ಯತೀಶಾನಸ್ತ್ವದೀಯಾನ್ಸ್ಮರಕಾರುಣ್ಯದೃಶೋ ವಿಧೇಹಿ ಪಾತ್ರಂ ।
ಗಣಯೇರ್ಭವದೀಯದಾಸದಾಸೇಷ್ವಿತಯಾಚೇರ ಚಿತಾಂಜಲಿಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ॥೧೭॥

ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮವರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಮ್ಮ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ನಾನು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ನಿಮ್ಮ ದಾಸಾನುದಾಸರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರೋಕ್ತಾಂ ಗುರುವರನುತಿಮಾದರೇಣ ಯಃ ಪಠತಿ ।
ತಸ್ಮಿನ್ನಾಮಗಿರೀಶೋ ನರಹರಿರಚಿತಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರಮ್ ॥

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರ ಗುರುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಈ ರಘುನಾಥ ಯತಿಗಳೆಂಬ ಗುರುಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಪಠಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾಮಗಿರೀಶನಾದ ನರಹರಿಯು ಬೇಗನೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥರಿಂದ ರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಶೇಷಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಮಾಧ್ವಮಠಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್.ಕೆ. ಶರ್ಮರವರ "ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ" (1984) ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ "ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವ, ಬದುಕು-ಬರಹ' (1995) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮಠಗಳು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಹೇಗೆ ಕವಲುಗಳಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡವು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು, ಅವರು ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶದ ಶಿಷ್ಯರು, ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಉಂಟು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು, ಊರು ಏನೂ ಪ್ರಚಲಿತವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಏಕೆ? ಉಡುಪಿಯ ಅಷ್ಟಮಠಗಳ ಯತಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರಿಗಾಗಲಿ, ಸನ್ಯಾಸ ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟರು? ಯಾರು ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಥಮ ಸನ್ಯಾಸಿ ಶಿಷ್ಯರು? ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಈಗಲೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯರು ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಬದರಿಯಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ 60 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು ಅಂತ ಪಂಡಿತರ ಮತ. ಅದರ ನಂತರದ 10 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಅವರು ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರಿಗೆ ಅಷ್ಟಮಠದ ಯತಿಗಳಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಕೃಷ್ಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅಷ್ಟಯತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಪುಂಡರೀಕಪುರಿ ಜೊತೆ ವಾದ, ಆಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದ ಕಳವು, ಕುಂಬಳೆರಾಜ ಜಯಸಿಂಹನೊಡನೆ ಭೇಟಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರೊಡನೆ ವಾದ, ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆ ನಡೆದಿರಬಹುದು.

ಮಠದ ಕವಲುಗಳು ಯಾವುವು? ಅವು ಹೇಗೆ ಒಡೆಯಿತು, ಎಂಬುದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಶಾಖೆಗಳಾದವು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅವು ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಡೆದವು ಅಂತಾಗಲಿ, ಮುಂಚೆ ಕವಲು ಒಡೆದ ಮಠ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ನಂತರದ್ದು ಕನಿಷ್ಠ ಅಂತ ಹೇಳಲಾಗಲಿ ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಮಠ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ವರಿಗೂ ಮೂಲಮಠ.

ಉಡುಪಿಯ ಅಷ್ಟಮಠಗಳು ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ಯತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ:

1.	ಪಲಿಮಾರು ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ಹೃಷೀಕೇಶ ತೀರ್ಥರು
2.	ಅದಮಾರು ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು
3.	ಕೃಷ್ಣಾಪುರ ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ಜನಾರ್ದನತೀರ್ಥರು
4.	ಪುತ್ತಿಗೆ ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ಉಪೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
5.	ಶಿರೂರು ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ವಾಮನತೀರ್ಥರು
6.	ಸೋದೆಮಠ	—	ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರು
7.	ಕಾಣಿಯೂರುಮಠ	—	ಶ್ರೀ ರಾಮತೀರ್ಥರು
8.	ಪೇಜಾವರ ಮಠ	—	ಶ್ರೀ ಅಧೋಕ್ಷಜತೀರ್ಥರು

ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಗುರುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಹೆಸರು ಅಚ್ಯುತಪ್ರಜ್ಞ. ಅವರ ಹೆಸರು ಅಚ್ಯುತಪ್ರಜ್ಞರು ಎಂದು ಸುಮಧ್ವವಿಜಯದ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂಗ ತೀರ್ಥರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ "ಪ್ರೇಕ್ಷಾಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಭೇತಿ" (ಮ.ವಿ.4-6) "ಅಚ್ಯುತೇ ಆತ್ಮಾಬುದ್ಧಿಃ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಅಸ್ಯೇತಿ ಅಚ್ಯುತಾತ್ಮಾ. ಅಚ್ಯುತಪ್ರಜ್ಞಃ" (ಮ.ವಿ.4-38) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.) ಅಚ್ಯುತಪ್ರಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ಕವಲು ಒಡೆಯಿತು. ಅದು ಈವಾಗಿನ (9) ಭಂಡಾರಕೇರಿ ಮತ್ತು (10) ಭೀಮನಕಟ್ಟೆ ಮಠಗಳು. ಭೀಮನ ಕಟ್ಟೆ ಮಠವೂ (ಭೀಮಸೇತು ಮುನಿವೃಂದ) ತೌಳವ ಮಠವೇ ಆದರೂ ಮೂಲಮಠ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಭೀಮನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. (11) ಅದೇ ಈವಾಗಿನ ಮುಳಬಾಗಿಲು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಮಠ. ಅವರ ನಂತರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು ತಾವು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಚಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದು 3-4 ತಲೆಮಾರುಗಳು ಕಳೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲುಪ್ತವಾಯಿತು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್.ಕೆ. ಶರ್ಮರವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರ ನಂತರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರೂ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. (12) ಅದೇ ಈವಾಗ ಮುಳಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಂಬಿಹಳ್ಳಿ ಮಠ. ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರ ನಂತರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರೂ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಆದರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಕವಲು ಒಡೆಯಿತು. (13, 14) ಅವೇ ಈವಾಗಿನ ಕೂಡ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಳಗಾರು (ಬಾಳೆಗಾರು, ಬಾಣಾಗಾರ) ಮಠಗಳು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಆಚಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಅವರವರುಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಂಪರಾ ಮಠಗಳ ಸಮಾಚಾರ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಮುಂದುವರೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಮೂಲ ಮಠದಿಂದ (ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಮಠ) ಹೇಗೆ ಶಾಖೆಗಳಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಮಠವು ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಕವಲು ಒಡೆಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ (15) ರಾಜೇಂದ್ರರ ಮಠ ಎಂತಲೂ ಎರಡನೆಯದಕ್ಕೆ (16) ಕವೀಂದ್ರರ ಮಠ ಎಂತಲೂ ಕೊಂಚಕಾಲ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾದಿಮಠ, ಉತ್ತರಾದಿಮಠ ಅಂತಲೂ ಹೆಸರಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ರಾಜೇಂದ್ರರು ಮುಂಚೆ ಸನ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದವರು. ಶ್ರೀ ಕವೀಂದ್ರರು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಸ್ತರಾದವರು, ಹೀಗೆ ಹೆಸರು ಬರಲು ಅದೂ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀ ರಾಜೇಂದ್ರರ ಮಠದ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಆ ಮಠ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಈವಾಗ (15) ಅದು 'ಸೋಸಲೆ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಮಠ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕವಲಾಗಿ, ಕವಲಾದ ಮಠ ಈಗ (17) ಕುಂದಾಪುರ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಮಠ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ೨ನೇ ಕವಲಾದ (16) ಶ್ರೀ ಕವೀಂದ್ರರ ಮಠವೂ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾದವು. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ ಈಗ (16) ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಠ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಕವಲೇ ಈವಾಗಿನ (18) ಉತ್ತರಾದಿಮಠ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ (11ರಿಂದ 18ರವರೆಗೆ) ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ಮೂಲ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಶಾಖೆಗಳು.

ಇನ್ನು ಉಡುಪಿಯ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಸೋದೆ ಮಠದ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಂಪರೆ (19) ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮಠವಾಯಿತು. ಈವಾಗಿನ ಪಲಿಮಾರು ಮಠದ 10ನೆಯ ಯತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಯಸ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥರಿಂದ ಗೋಕರ್ಣಮಠ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ಈವಾಗ (20) ಗೋಕರ್ಣ ಪರ್ತಗಾಳಿ ಜೀವೋತ್ತಮ ಮಠ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮುಂಬಯಿಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತರು ಈ ಮಠದ ಶಿಷ್ಯರು. ಉಡುಪಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತರು (21) ಕಾಶಿಮಠದ ಶಿಷ್ಯರು. (22) ಈವಾಗಿನ ಚಿತ್ರಾಪುರ ಮಠ ಪೇಜಾವರಮಠದ ಕವಲು ಅಂತ ಐತಿಹ್ಯ. (23) ಬಂಗಾಲದ ಮಾಧ್ವಗೌಡೀಯ ಮಠ ಮತ್ತು (24) ಹರೇ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಥದ ಇಸ್ಕಾನ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಹ ಇವೆರಡೂ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಮೂಲಗುರುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಶಾಖಾ ಮಠಗಳ ಈವಾಗಿನ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

1-8. ಉಡುಪಿಯ ಅಷ್ಟಮಠಗಳು
9. ಭಂಡಾರಕೇರಿಮಠ
10. ಭೀಮನಕಟ್ಟೆ ಮಠ
11. ಮುಳಬಾಗಿಲು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಮಠ
12. ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳಿ (ತಂಬಿಹಳ್ಳಿ) ಮಠ
13. ಕೂಡ್ಲಿಮಠ
14. ಬಾಳಗಾರು ಮಠ
15. ಸೋಸಲೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜಮಠ
16. ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠ
17. ಕುಂದಾಪುರ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಠ
18. ಉತ್ತರಾದಿಮಠ
19. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಮಠ
20. ಗೋಕರ್ಣಪರ್ತಗಾಳಿ ಜೀವೋತ್ತಮ ಮಠ
21. ಕಾಶಿಮಠ
22. ಚಿತ್ರಾಪುರಮಠ
23. ಬಂಗಾಲದ ಮಾಧ್ವಗೌಡೀಯ ಮಠ
24. ಇಸ್ಕಾನ್ ಸಂಸ್ಥೆ

ಘಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಠಗಳ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಪಂಚಾಂಗ, ಗ್ರಂಥ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ಮಠದಲ್ಲಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಬೇಕು, ಸಂಶೋಧಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇಕು. ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಠೀಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗ್ರಂಥಬಾಹುಳ್ಯ ಶಂಕೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಠಗಳ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಗುರುಪರಂಪರಾ

ಮುಳಬಾಗಿಲು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರ ಮಠ

ಶ್ರೀಮಧ್ವಸಂವಿಧಾತಾರಂ ಸನಕಾದಿ ಗುರೂನಪಿ ।
ದುರ್ವಾಸಸಂ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯವಾಹನ ಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
ಕೈವಲ್ಯತೀರ್ಥಂ ಜ್ಞಾನೇಶಂ ಪರತೀರ್ಥಗುರುಂ ತಥಾ ।
ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞಂ ಪ್ರಾಜ್ಞತೀರ್ಥಂ ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷಕಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ತೀರ್ಥರು (ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು)
ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾ ಗುರವಃ ಸಾಕ್ಷಾದಿಷ್ಟಂದೈವಂ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ।
ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಾಃ ಸಂತು ಮೇ ಜನ್ಮಜನ್ಮನಿ ॥
ಅಭ್ರಮಂ ಭಂಗರಹಿತಂ ಅಜಡಂ ವಿಮಲಂ ಸದಾ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥಮತುಲಂ ಭಜೇ ತಾಪತ್ರಯಾಪಹಂ ॥

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ನವವೃಂದಾವನ (ಆನೆಗೊಂದಿ)

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಕೃತಂ ಭಾಷ್ಯಂ ಆದೌ ತದ್ಭಾವಪೂರ್ವಕಂ ।
ಯೋ ವ್ಯಾಕರೋನ್ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಪದ್ಮನಾಭಾಖ್ಯ ಯೋಗಿನೇ ॥
ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಸಂಸೇವನಲಬ್ಧ ಗೋಪಾಕೃತೀರ್ಭಕ್ತಿ ನಿಷೇವಣೇನ
ಲೋಕೇಷು ವಿಖ್ಯಾತ ಸುಕೀರ್ತಿಮಂತಂ ಶ್ರೀಪದ್ಮನಾಭಾರ್ಯ
ಮುನಿಂ ಪ್ರಣಾಮಿ ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರತೀರ್ಥರು
ಚಕ್ರತೀರ್ಥ (ಹಂಪೆ)

ಗೋವರ್ಧನಧರಂ ದೇವಂ ಗೋಪೀನಾಥಂ ಮನೋಹರಂ ।
ಧ್ಯಾಯಂತಂ ಸತತಂ ನೌಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ಯತೀಶ್ವರಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಷಣತೀರ್ಥರು
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಶ್ರೀನಗರ (ಕಾಶ್ಮೀರ)

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ಸಂಜಾತಾನ್ ಸಂಕರ್ಷಣ ಮುನೀಶ್ವರಾನ್ ।
ಭಾಷ್ಯಪ್ರವಚನಾಸಕ್ತಾನ್ ಗುರೂನ್ವಂದೇ ನಿರಂತರಮ್ ॥

ಶ್ರೀ ಪರಶುರಾಮತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಶ್ರೀರಂಗ (ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಿಣಿ ಗಡ್ಡೆ)

ಸಂಕರ್ಷಣ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಃ ವಿದ್ವತ್ಕುಮುದಬಾಂಧವಃ ।
ಪರಶುರಾಮಾಖ್ಯಯತಿಃ ರಾಜತಾಂ ಮಮ ಮಾನಸೇ ॥

ಶ್ರೀ ಆದಿರಾಜತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಪರಶುರಾಮ ಕರೋತ್ಥಂ, ಸುಶಾಂತ್ಯಾದಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ ।
ತತ್ವಪ್ರದೀಪಾಮೃತಾಸಕ್ತಂ ಆದಿರಾಜ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವ್ರತತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಲೋಕೇಷು ವಿಖ್ಯಾತ ಸುಕೀರ್ತಿಮಂತಂ
ಧೀಮಂತಮಾದ್ಯಂ ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಜಾತಂ ।
ಸತ್ಯವ್ರತಂ ಜ್ಞಾನ ವಿರಾಗಯುಕ್ತಂ ಭಕ್ತಂ ಹರೇ ಸತ್ಯರತಂ ಭಜೇಹಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ವಸುಧಾತಲ ವಿಖ್ಯಾತಂ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ ।
ವೇದವೇದಾಂಗ ಚತುರಂ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು [ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥರು]
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನಃ ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮುನೀನ್ವಂದೇ ವಿದ್ಯಾಗುರೂನ್ಮಮ ॥

ಶ್ರೀ ಹಯಗ್ರೀವತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ವಾಗ್ವಜ್ರ ಗ್ರಂಥಸಾರಾರ್ಥ ಕೋವಿದಂ ಜ್ಞಾನಭಾಗ್ಯದಂ ।
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ ಪ್ರದಾತಾರಂ ಹಯಗ್ರೀವ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪತಿತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ಮಾರಂಡಹಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀಹಯಗ್ರೀವಸಂಜಾತಂ ಸಂಪ್ರದಾಯಾರ್ಥಕೋವಿದಂ ।
ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಾಮೃತವಾತಾರಂ ಭಜೇ ಶ್ರೀಪತಿತೀರ್ಥಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಧರತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಶ್ರೀಪತೇಃ ಯತಿರಾಜಸ್ಯ ಕರಕಂಜಸಮುದ್ಭವಮ್ ।
ಶ್ರೀಧರಾಖ್ಯಮುನಿಂ ವಂದೇ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನೇ ರತಂ ॥

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಸನ್ನ್ಯಾಯ ರತ್ನವಲ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಯಾ ಮೋದದಾಯಕಂ ।
ಗೋಪೀನಾಥಪದಾಸಕ್ತಂ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿನಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಉದ್ದಂಡ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ಘನಗಿರಿ (ಪೆನುಕೊಂಡ)

ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಸಂಜಾತಂ ದುರ್ಮತಧ್ವಾಂತಭಾಸ್ಕರಂ ।
ಉದ್ದಂಡ ರಾಮಚಂದ್ರಾಖ್ಯ ಗುರುಂ ವಂದೇ ನಿರಂತರಂ ॥

ಶ್ರೀ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ, ಮಾಂಬಳ್ಳಿ (ಉಂಬಳ್ಳಿ)

ರಾಮಚಂದ್ರಪದಾಸಕ್ತಂ ಪ್ರಸನ್ನೀಕೃತ ರಾಮಕಂ ।
ಪದವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕುಶಲಂ ರಘುನಾಥಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲಾಸಕ್ತಂ ರಘುನಾಥಾಬ್ಧಿ ಚಂದಿರಂ ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತ್ರಂ ತಂ ಭಜೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರಂ ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಸುಖತೀರ್ಥಮತಾಬ್ಧೀಂದು ಜಾತಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರಾತ್ ।
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಂ ನೃಣಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥತೀರ್ಥರು

ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರೀ (ಅಬ್ಬೂರು)

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಪಾದಕಮಲೇ ಭ್ರಮರಾಯಿತಂ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರವಾಸಂ ತಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಾಂತತೀರ್ಥರು

ಮಾಘ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಮನ್ಮಥಪುರೀ (ಅ) ನಂಗಲೀ

ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಾಸಕ್ತಹೃದಯಂ ವಿದ್ವತ್ಕಮಲಭಾಸ್ಕರಂ ।
ಶ್ರೀಕಾಂತಮುನಿಮೀಢೇಹಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಮರ್ಚಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಸುಸಂಸ್ತುತಿಪ್ರಣಯನ ಪ್ರಸನ್ನ ಗುರುರಾಜಕಮ್ ।
ಗುರುಂ ಶ್ರೀನಿಧಿತೀರ್ಥಾಖ್ಯಂ ಸತ್‌ಶ್ರೀಕಾಂತಮಹಂಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಪಾಡ್ಯ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀನಿಧ್ಯಂಭೋಧಿಸಂಭೂತಂ ವಿದುಷಾಂಚ ಸದಾಪ್ರಿಯಂ ।
ಪೂಜಯಂತಂ ವಿಠ್ಠಲಾದೀನ್ ವಂದೇ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಂ ಮುದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

ಪಶ್ಚಿಮೇ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಬೃಂದಾವನೇ ಸ್ಥಿತಂ ।
ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ನೌಮಿ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ಯತಿಂ ॥

ಶ್ರೀ ಗುಣನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ಮಾಘ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮೀ, ತಾಯೂರು

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ಸುವಿದ್ಮನ್ಮಣಿವಿರಾಜಿತಂ ।
ಸುಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಪ್ರದಾತಾರಂ ವಂದೇ ಗುಣನಿಧಿಂ ಮುನಿಂ ॥

ಶ್ರೀ ಗುಣಸಾರನಿಧಿತೀರ್ಥರು

ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಗುಣರತ್ನಾಕರಂ ಪೂರ್ಣಂ ಗುಣನಿಧ್ಯರ್ಣವೋದಿತಂ ।
ಗುಣಸಾರಾಖ್ಯ ಯೋಗೀಂದ್ರಂ ಸೇವೇಹಂ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಜ್ಞನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಬ್ಧಿ ಮಥನಾತ್ ಜ್ಞಾನಂ ಯಸ್ಯ ಪ್ರಕಾಶತೇ ।
ಪ್ರಾಜ್ಞನಿಧಿತೀರ್ಥಾಖ್ಯಃ ದದಾನ್ಯೇ ಜ್ಞಾನಸಂಪದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಬೋಧನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ಚತುರ್ಥಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಪ್ರಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸಂಜಾತಂ ಷಾಷ್ಟಿಕ ಕುಲಭೂಷಣಮ್ ।
ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಭೂಷಣಂ ನೌಮಿ ಸುಬೋಧನಿಧಿತೀರ್ಥಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮೀ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಗುಣೋಪೇತಂ ಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯದಂ ಮುನಿಮ್ ।
ನರಸಿಂಹತಟಾವಾಸಂ ವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಮಾ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞಾನನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಗೋಪೀನಾಥ ಪದದ್ವಂದ್ವ ವಾರಿಜಾಸಕ್ತಮಾನಸಮ್ ।
ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ವಂದೇ ವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಪುತ್ರಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಗುಣನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ಭವಾನಿ

ಸುಜ್ಞಾನನಿಧಿ ತೀರ್ಥಾರ್ಯೋ ಹ್ಯಂತಃ ಸಂತಾಪಶಾಂತಯೇ ।
ಪಾಯಾತ್ಸುಗುಣನಿಧ್ಯಾಖ್ಯೋ ಗುರುರಸ್ಮಾದ್ವಿಪದ್ಗಣಾತ್ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಧೀನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಸತ್ಯದೀಪ್ತಂ ವಶ್ಯವಾಚಂ ಯಮಾದ್ಯೈರಷ್ಟಬಿರ್ಯುತಂ ।
ಹಂಸಾಧೀಶಂ ನಿಷೇವದ್ವಂ ಸುಧೀನಿಧಿವಿದಿಂ ಬುಧಾಃ ॥

ಶ್ರೀ ಮೇಧಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಒಡಪಳ್ಳಿ

ಗೋಪೀನಾಥ ಸಪರ್ಯಾದಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಗುಣಶಾಲಿನಃ ।
ಮೇಧಾನಿಧಿ ಗುರೂನ್ವಂದೇ ಸಚ್ಛಿಷ್ಯಾಪನ್ನಿವಾರಕಾನ್ ॥

ಶ್ರೀ ದಯಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಮೇಧಾನಿಧಿ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ವ್ಯಾಸತ್ರಯ ಪ್ರಚಾರಕಂ ।
ದಯಾನಿಧಿಗುರುಂ ವಂದೇ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಮಂಡಿತಮ್ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಷಷ್ಠಿ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಗೋಪೀನಾಥಪದದ್ವಂದ್ವವಾರಿಜಾಸಕ್ತಮಾನಸಂ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸತ್ಯನಿಧಿಂ ವಂದೇ ದಯಾನಿಧಿ ಸುಪುತ್ರಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಜಯನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಬಿದಿಗೆ, ಮುಳಬಾಗಿಲು

ಸತ್ಯದೀಪ್ತಂ ವಶ್ಯವಾಚಂ ಶಾಂತ್ಯಾದಿ ಗುಣಮಂಡಿತಮ್ ।
ಶ್ರೀಸತ್ಯನಿಧಿಸಂಜಾತಂ ವಿಜಯಾಖ್ಯನಿಧಿಂ ಭಜೇ ॥

ಸೋಸಲೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು [ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು]
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ
ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಅಭ್ರಮಂ ಭಂಗರಹಿತಂ ಅಜಡಂ ವಿಮಲಂ ಸದಾ ।
ಆನಂದತೀರ್ಥಮತುಲಂ ಭಜೇ ತಾಪತ್ರಯಾಪಹಂ ॥

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ನವವೃಂದಾವನ, ಆನೆಗೊಂದಿ

ಶ್ರೀಮಧ್ವಸಂಸೇವನ ಲಬ್ಧ ಶುದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಸುಧಾಂಭೋನಿಧಯೇಽಮಲಾಯೇ ।
ಕೃಪಾಲವಃ ಪಂಕಜನಾಭತೀರ್ಥಾಃ ಕೃಪಾಲವಸ್ಸ್ಯಾನ್ಮಯಿ ನಿತ್ಯಮೇಷಾಂ ॥

ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ಹಂಪೆ.

ಭೂದೇವೀತನಯಾಸಕ್ತಃ ರಘ್ವೀಶಪದಮಾನಸಃ ।
ನೃಹರ್ಯಾಖ್ಯಗುರುರ್ಭೂಯಾದಸ್ಮದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು
ಭಾದ್ರಪದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಘ್ರಾಣೂರು.

ಮಾಧವಾಂಘ್ರಿಯುಗಾಸಕ್ತಾಃ ಮಾಧವಾಖ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರಃ ।
ಅಭ್ರುದುರ್ಮಧ್ವತೀರ್ಥಂ ಯೇ ದದುಸ್ತೇಽಭೀಷ್ಟಸಂತತಿಂ ॥

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಶ್ರೀಮದ್ರಮಾರಮಣಸದ್ಗುರಿಪಾದಸಂಗೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿನಾದ
ದಲಿತಾಖಿಲ ದುಷ್ಟದರ್ಪಂ ।
ದುರ್ವಾದಿ ವಾರಣ ವಿದಾರಣ ದಕ್ಷದೀಕ್ಷಮಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥಮೃಗರಾಜಮಹಂ
ನಮಾಮಿ ॥

ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಚಿತ್ರೈಃ ಪದ್ಯೈಶ್ಚ ಗಂಭೀರೈಃ ವಾಕ್ಯೈರ್ಮಾನ್ಯೈರಖಂಡಿತೈಃ ।
ಗುರುಭಾವಂ ವ್ಯಂಜಯಂತೀ ಭಾತಿ ಶ್ರೀಜಯತೀರ್ಥವಾಕ್ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜತೀರ್ಥರು
ವೈಖಾಖ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ಎರಗೊಳ

ವಿದ್ಯಾಧೀಶಪದಾಸಕ್ತೋ ವಿದ್ಯಾಕೌಶಲಸಂಯುತಃ ।
ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜತೀರ್ಥಾಖ್ಯೋ ಗುರುರ್ಭೂಯಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಜೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಎರಗೊಳ

ವಿಬುಧೇಂದ್ರಾದಿ ಶಿಷ್ಯಾದೀನ್ ನವಕೃತಃ ಸುಧಾಂಸುಧೀಃ ।
ಅಪಾಠಯತ್ ಸ ರಾಜೇಂದ್ರತೀರ್ಥೋಽಭೂಯಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥

ಶ್ರೀ ಜಯಧ್ವಜತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತೀಕ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಎರಗೊಳ

ರಮಾರಮಣಪಾದಾಬ್ಜಯುಗಳಾಸಕ್ತಮಾನಸಃ ।
ಜಯಧ್ವಜ ಮುನೀಂದ್ರೋಽಸೌ ಗುರುರ್ಭೂಯಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥

ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಪಾಡ್ಯ, ಅಬ್ಬೂರು—(ಗುಹಾ ಪ್ರವೇಶ)

ಪುರುಷೋತ್ತಮಪಾದಾಬ್ಜ ಹೃದಯಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದಃ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮತೀರ್ಥಾಖ್ಯೋ ಗುರುರ್ಭೂಯಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ದ್ವಾದಶಿ, ಅಬ್ಬೂರು, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ

ಕಂಸಧ್ವಂಸಿ ಪದಾಂಭೋಜ ಸಂಸಕ್ತೋ ಹಂಸಪುಂಗವಃ ।
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗುರುರಾಜಾಖ್ಯೋ ವರ್ತತಾಂ ಮಮ ಮಾನಸೇ ॥

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಚತುರ್ಥಿ, ನವವೃಂದಾವನ

ಅರ್ಥಿಕಲ್ಪಿತಕಲ್ಪೋಽಯಂ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಗಜಕೇಸರಿ ।
ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಗುರುರ್ಭೂಯಾದಸ್ಮದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ನವಬೃಂದಾವನ

> **ಯದುನಾಥಪದಾಂಭೋಜ ಸಂಸಕ್ತೋಹಂಸರಾಣ್ಮುದೇ ।**
> **ಶ್ರೀನಿವಾಸಗುರುರ್ಭೂಯಾತ್ ವಾಸವೀಸೂನು ಪೂಜಕಃ ॥**

ಶ್ರೀ ರಾಮತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ, ನವಬೃಂದಾವನ

> **ರಾಮತೀರ್ಥಗುರುಂ ವಂದೇ ರಾಮಪಾದಾಬ್ಜ ಭಾಜಕಂ ।**
> **ಸಮಜ್ಞಾಸಧರೇಶಾನಂ ರಾಮಪಾರಮ್ಯ ಸಾಧಕಂ ॥**

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

> **ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಗುರುಂ ವಂದೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ಯಮಹಂ ಸದಾ ।**
> **ರಕ್ಷಿತಾನ್ ಸ್ವೇನ ಕುರ್ವಾಣೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಾನ್ ಭಿಕ್ಷುಕಾನಪಿ ॥**

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪತಿತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

> **ವೆಂಕಟೇಶಪದಾಸಕ್ತಂ ವಾದಿಭಂಗ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ।**
> **ಶ್ರೀಪತೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ವಂದೇ ಸರ್ವತಂತ್ರೇಷು ಕೋವಿದಂ ॥**

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರವರ್ತಕರು, ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

> **ವಂದಾರುಕಲ್ಪತರವೇ ವಾದಿಕೈರವಭಾನವೇ ।**
> **ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಗುರವೇ ನಮಃ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧವೇ ॥**

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

> **ಅರ್ಥ್ಯಭೀಪ್ಸಿತಕಲ್ಪದ್ರುಃ ವಾದಿಮತ್ತೇಭಕೇಸರೀ ।**
> **ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಯೋಗೀಂದ್ರೋ ಭೂಯಾದಸ್ಮಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥**

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

> **ನಾಥಮಾನೇಷ್ಟಮಂದಾರಃ ಶ್ರೀನಾಥ ಸ್ಮರಣಾದರಃ ।**
> **ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥಾಖ್ಯಗುರುರಾಟ್ ಈಪ್ಸಿತಾರ್ಥಪ್ರದೋಸ್ತು ನಃ ॥**

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥಾಬ್ಧಿ ಸಂಭೂತೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತ್ಯಾಖ್ಯ ಚಂದ್ರಮಃ ।
ಸಾಧುಸಂದೋಹ ಕುಮುದಾಮೋದಸ್ಸಂಪಾತುನಸ್ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ

ಭವಸಂಪಾದಸಂಘಾತ ಪ್ರಧ್ವಂಸ ಘಟನಾಂಚಣಂ ।
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಮುನಿಂ ಲಕ್ಷಣಾರ್ಯಮಹಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರು (ಶೇಷ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರು)
ಆಷಾಡ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

ಸರ್ವಸರ್ವಂ ಸಹೇಶಾನಸ್ಸಭಾಸುಜಿತವಾದಿರಾಟ್ ।
ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವದೋಭೂಯಾದ್ರಘುನಾಥ ಮುನೀಶ್ವರಃ ॥

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥತೀರ್ಥರು (ಭಾಷ್ಯದೀಪಿಕಾಚಾರ್ಯರು)
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಕುಂಭಕೋಣ

ವಿದ್ವತ್ಪಂಕಜಮಾರ್ತಾಂಡಃ ವಾದಿಮತ್ತೇಭಕೇಸರೀ ।
ಜಗನ್ನಾಥಗುರುರ್ಭೂಯಾತ್ ಧ್ಯಾಯಸೇ ಶ್ರೇಯಸೇ ಮಮ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಾಥತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಭೀಷ್ಟ ಸಂತಾನಃ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಮತಭಂಜನಃ ।
ಶ್ರೀನಾಥತೀರ್ಥ ಗುರುರಾಟ್ ಈಪ್ಸಿತಾರ್ಥಪ್ರದೋಸ್ತು ನಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾನಾಥತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ಕುಂಭಕೋಣ

ವಾದಿಯೂತಪ ಸಂದೋಹ ಗರ್ವಪಾತನ ಕೇಸರೀ ।
ಸಜ್ಜನಾರ್ಥಿ ತದೋ ಭೂಯಾದ್ವಿದ್ಯಾನಾಥ ಗುರುಶ್ರಿಯೈ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪತಿತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ಕುಂಭಕೋಣ.

ವಾದಿವಾರಣ ಗರ್ವಾಣಾಂ ಛೇದೇಕಂಠೀರವಸ್ಸದಾ ।
ವಿದ್ಯಾಪತಿಗುರುರ್ಭೂಯಾನ್ಮನ್ಮನೋಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಭತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಸೋಸಲೆ

ವಿದ್ಯಾಚಂದ್ರಿಕಯಾಯುಕ್ತೋ ವಿದ್ಯಾಪತಿಕರಾಬ್ಜಜಃ ।
ವಿದ್ಯಾವಲ್ಲಭತೀರ್ಥೇಂದುಃ ವಿದ್ಯಾಯಚ್ಛತುಮೇನಘಾಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಕಾಂತತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಸೋಸಲೆ

ಚತುಷ್ಷಷ್ಠಿ ಕಲಾಯುಕ್ತಃ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾಂಬುಧಿಪಾರಗಃ ।
ವಿದ್ಯಾಕಾಂತ ಗುರುರ್ಭೂಯಾದಸ್ಮದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಏಕಾದಶಿ, ಸೋಸಲೆ

ವಿದ್ಯಾಗಭಸ್ತಿ ವಿಧ್ವಸ್ತಾsವಿದ್ಯಾತಿಮಿರಸಂತತಿಃ ।
ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗುರುರ್ಭೂಯಾದಸ್ಮದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಸೋಸಲೆ

ವಿದ್ವತ್ ಕುಮುದಚಂದ್ರಾಯ ಭಕ್ತಪಂಕಜಭಾನವೇ ।
ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣಾಯ ಗುರವೇ ನಮಸ್ಸರ್ವೇಷ್ಟಹೇತವೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಸಿಂಧುತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಸೋಸಲೆ

ಸದ್ಯಾಚಿತಾಮರತರುಃ ಹೃದ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಪ್ರಭಾವವಾನ್ ।
ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಸಿಂಧುಯತಿರಾಟ್ ದದ್ಯಾದ್ವಿದ್ಯಾಂ ಮುರದ್ವಿಷಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಧರತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ದುರ್ವಾದಿ ಮತ್ತಮಾತಂಗ ಕಂಠೀರವ ಉದಾರಧೀಃ ।
ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಧರಯೋಗೀಶಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ಭೂಯಸೇಸ್ತು ಮೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ಸೋಸಲೆ

ಭೈಷ್ಮೀಜಾನಿಪದಾಂಭೋಜಮಾನಸಾಸಕ್ತ ಮಾನಸಂ ।
ಮೌನಿವರ್ಯಂ ಸದಾ ವಿದ್ಯಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮಹಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಸಮುದ್ರತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಸೋಸಲೆ

ಶ್ರೀಮದ್ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥ ಪಾಣಿಸರೋಜಭೂಃ ।
ಕೃಪಾಂ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಸಮುದ್ರಗುರುಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಸದಾಮಯಿ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ನವಮಿ, ಸೋಸಲೆ

ದುರ್ವಾದಿಮತ್ತನಾಗೇಂದ್ರವಿದಾರಣ ಮೃಗಾಧಿಪಃ ।
ವಿದ್ಯಾರತ್ನಾಕರಗುರುಃ ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂ ಸದಾ ಹೃದೀ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾವಾರಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಯುಗಾಸಕ್ತ ಮಾನಸೋ ಯತಿಸತ್ತಮಃ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವಿದ್ಯಾವಾರಿಧಿರ್ಮೇ ಗುರುರ್ಭೂಯಾದಭೀಷ್ಟದಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಸೋಸಲೆ

ಶ್ರೀಮತ್ಕೃಷ್ಣಪದಾಂಭೋಜ ಮಾನಸಂ ಕವಿಪುಂಗವಂ ।
ಶ್ರೀಮದ್ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸನ್ನಾಬ್ಧಿಂ ಗುರುಂ ವಂದೇ ನಿರಂತರಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪಯೋನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳ ದಶಮಿ, ತಿರುಮಕೂಡಲು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಣಾಂಭೋಜ ಯುಗಳಾಸಕ್ತ ಮಾನಸಾನ್ ।
ವಿದ್ಯಾಪಯೋನಿಧಿಗುರೂನ್ ವಂದೇಽಹಂ ಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧಯೇ ॥

ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಠ

ಶ್ರೀಶಾದಿ ದೇವತಾರಂಭಾಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸುಮಧ್ಯಮಾಮ್
ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮದ್ಗುರುಪರ್ಯಂತಾಂ ವಂದೇ ಗುರು ಪರಂಪರಾಮ್ ॥
ಶ್ರೀಮದ್ಧಂಸಂ ವಿಧಾತಾರಂ ಸನಕಾದಿ ಗುರೂನಪಿ ।
ದುರ್ವಾಸಸಂ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ಖಗವಾಹನ ಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ॥
ಕೈವಲ್ಯತೀರ್ಥಂ ಜ್ಞಾನೇಶಂ ಪರತೀರ್ಥಗುರುಂ ತಥಾ ।
ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞ ಗುರುಂ ಪ್ರಾಜ್ಞಂ ಚಾನ್ಯಾನ್ ಸನಕವಂಶಜಾನ್ ॥
ನತ್ವಾಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷತೀರ್ಥಂ ಮಧ್ವತೀರ್ಥಸ್ಯ ಸದ್ಗುರುಂ ।
ಶ್ರೀಮಧ್ವತೀರ್ಥನಾಮಾನಂ ಭಾಷ್ಯಕಾರಂ ಭಜೇಽನಿಶಂ ॥

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು

ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾಃ ಗುರವಃ ಸಾಕ್ಷಾದಿಷ್ಟಂ ದೈವಂ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ।
ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಾಃ ಸಂತು ಮೇ ಜನ್ಮಜನ್ಮನಿ ॥

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು

ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ನವಬೃಂದಾವನ

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಕೃತಂ ಭಾಷ್ಯಮಾದೌ ತದ್ಭಾವಪೂರ್ವಕಂ ।
ಯೋ ವ್ಯಾಕರೋನ್ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಪದ್ಮನಾಭಾಖ್ಯಯೋಗಿನೇ ॥

ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು

ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ಹಂಪೆ

ಸ ಸೀತಾಮೂಲರಾಮಾರ್ಚಾ ಕೋಶೇ ಗಜಪತೇಃ ಸ್ಥಿತಾ ।
ಯೇನಾನೀತಾ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಮನ್ನೃಹರಿಭಿಕ್ಷವೇ ॥

ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು

ಭಾದ್ರಪದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಮಣೂರು

ಸಾಧಿತಾಖಿಲ ಸತ್ತತ್ವಂ ಬಾಧಿತಾಖಿಲ ದುರ್ಮತಂ ।
ಬೋಧಿತಾಖಿಲ ಸನ್ಮಾರ್ಗಂ ಮಾಧವಾಖ್ಯ ಯತಿಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಯೋ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯವಿಪಿನಂ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಸಿನಾಽಚ್ಛಿನತ್ ।
ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಮಹಾತ್ಮನೇ ॥

ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಯಸ್ಯವಾಕ್ಕಾಮಧೇನುರ್ನಃ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಾನ್ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
ಸೇವೇತಂ ಜಯಯೋಗೀಂದ್ರಂ ಕಾಮಬಾಣಚ್ಛಿದಂ ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ಪುರಿ

ಮಾದ್ಯದದ್ವೈತ್ಯಂಧಕಾರಪ್ರದ್ಯೋತನಮಹರ್ನಿಶಂ ।
ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜಂ ಸುಗುರುಂ ಹೃದ್ಯಾಮಿತಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಕವೀಂದ್ರರು
ಚೈತ್ರ, ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ನವವೃಂದಾವನ

ಶ್ರೀ ವಾಗೀಶತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ತದಿಗೆ, ನವವೃಂದಾವನ

ವಾಸುದೇವಪದದ್ವಂದ್ವವಾರಿಜಾಸಕ್ತಮಾನಸಮ್ ।
ಪದವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕುಶಲಂ ವಾಗೀಶಯತಿಮಾಶ್ರಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಯರಗೋಳ

ದ್ಯುಮಣ್ಯಭಿಜನಾಬ್ಧೀಂದೂ ರಾಮವ್ಯಾಸ ಪದಾರ್ಚಕಃ ।
ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುರುರ್ಭೂಯಾತ್ ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಪ್ರದಾಯಕಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಬುಧೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ

ಆಕೇರಲಂ ತಥಾಸೇತುಮಾಗಂಗಂ ಚ ಹಿಮಾಲಯಂ ।
ನಿರಾಕೃತಾದ್ವೈತಶೈವಂ ವಿಬುಧೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಜಿತಾಮಿತ್ರತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಶಿವಪುರ

ಸಪ್ತರಾತ್ರಂ ಕೃಷ್ಣವೇಣ್ಯಾಮುಷಿತ್ವಾ ಪುನರುತ್ಥಿತಮ್ ।
ಜಿತಾಮಿತ್ರಗುರುಂ ವಂದೇ ವಿಬುಧೇಂದ್ರ ಕರೋದ್ಭವಂ ॥

ಶ್ರೀ ರಘುನಂದನತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ಹಂಪೆ

ಪರೈರಪಹೃತಾಮೂಲರಾಮಾರ್ಚಾಗುರ್ವನುಗ್ರಹಾತ್ ।
ಯೇನಾನೀತಾ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ರಘುನಂದನ ಭಿಕ್ಷವೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುರೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ಮಧುರೈ

ಯಶ್ಚಕಾರೋಪವಾಸೇನ ತ್ರಿವಾರಂ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ।
ತಸ್ಮೈ ನಮೋ ಯತೀಂದ್ರಾಯ ಶ್ರೀ ಸುರೇಂದ್ರ ತಪಸ್ವಿನೇ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಜಯೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಕುಂಭಕೋಣ

ಭಕ್ತಾನಾಂ ಮಾನಸಾಂಭೋಜ ಭಾನವೇ ಕಾಮಧೇನವೇ ।
ನಮತಾಂ ಕಲ್ಪತರವೇ ಜಯೀಂದ್ರ ಗುರವೇ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಬಿದಿಗೆ, ನವವೃಂದಾವನ

ಕುಶಾಗ್ರಮತಯೇ ಭಾನುದ್ಯುತಯೇ ವಾದಿಭೀತಯೇ ।
ಆರಾಧಿತ ಶ್ರೀಪತಯೇ ಸುಧೀಂದ್ರ ಯತಯೇ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಬಿದಿಗೆ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ದುರ್ವಾದಿಧ್ವಾಂತರವಯೇ ವೈಷ್ಣವೇಂದೀವರೇಂದವೇ ।
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರವೇ ನಮೋಽತ್ಯಂತ ದಯಾಲವೇ ॥

ಶ್ರೀ ಯೋಗೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಸಾಂದ್ರಬೋಧಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ನಿಸ್ತ್ರಂದ್ರಮನಸೇ ಹರೌ ।
ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕುಮಾರಾಯ ನಮೋ ಯೋಗೀಂದ್ರಯೋಗಿನೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸೂರೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಮಧುರೈ

ರಾಘವೇಂದ್ರಾರ್ಪಿತ ಧಿಯೇ ಯೋಗೀಂದ್ರಾರ್ಪಿತ ಸೂನವೇ ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸೂರೀಂದ್ರಯತಯೇ ಸುತಪೋನಿಧಯೇ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಮತೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ದ್ವಾದಶಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಮತಾಂಭೋಧಿ ಪೂರ್ಣೇಂದುಮಕಲಂಕಿನಂ ।
ಸುಜನಾಂಬುಧಿ ಭಾಸ್ವಂತಂ ಸುಮತೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಉಪೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ಶ್ರೀರಂಗ

ಕೃಪಾರಸಾಮೃತಾಂಭೋಧಿಮಪಾರ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತಂ ।
ಉಪಾಸ್ಮಹೇ ತಪೋಮೂರ್ತಿಮುಪೇಂದ್ರ ಗುರುಪುಂಗವಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಾದೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ವಂದಾರುಜನಸಂದೋಹ ಮಂದಾರತರುಸನ್ನಿಭಮ್ ।
ವೃಂದಾರಕ ಗುರುಪ್ರಖ್ಯಂ ವಂದೇ ವಾದೀಂದ್ರ ದೇಶಿಕಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಸುಧೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ಕೆಂಚನಗುಡ್ಡ

ವಸುಧಾತಲವಿಖ್ಯಾತಂ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ ।
ವೇದವೇದಾಂಗ ಚತುರಂ ವಸುಧೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಪುಣೆ

ವಾದೇ ವಿಜಯಶೀಲಾಯ ವರದಾಯ ವರಾರ್ಥಿನಾಂ ।
ವಿಧಾನ್ಯ ವನಸಿಂಹಾಯ ವರದೇಂದ್ರಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಧೀರೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಹೊಸರಿತ್ತಿ

ಧರಣೀಮಂಡಲೇ ಖ್ಯಾತಂ ಧೈರ್ಯಾದಿ ಗುಣಬೃಂಹಿತಂ ।
ಧಿಕ್ಕೃತಾಶೇಷವಾದೀಭಂ ಧೀರಸಿಂಹಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ರಾಜೋಳಿ

ಭೂದೇವ ವಂದ್ಯಪಾದಾಬ್ಜಂ ಭೂತಿಮಂತಮಭೀಷ್ಟದಂ ।
ಭೂತಲೇ ಸಾಧುವಿಖ್ಯಾತಂ ಭುವನೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಬೋಧೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ತದಿಗೆ, ನಂಜನಗೂಡು

ಸುಧಾಸೇವಾಸಮುದ್ಭೂತ ಸುಖಸಂವಿತ್ಸಮಾಶ್ರಯಂ ।
ಸುಜನಾಭೀಷ್ಟದಾತಾರಂ ಸುಬೋಧೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಜನೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ನಂಜನಗೂಡು

ಸುಯುಕ್ತಿಜಾಲಸಹಿತಂ ಸುಜನಾಮೋದಕಾರಿಣಂ ।
ಸುರೋತ್ತಮ ಗುರುಪ್ರಖ್ಯಂ ಸುಜನೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಚತುರ್ಥಿ, ನಂಜನಗೂಡು

ಸುಧಾಸಾರಾರ್ಥತತ್ವಜ್ಞಂ ಸುರದ್ರುಮ ಸಮಂ ಸತಾಂ ।
ಸುರಾಧಿಪ ಗುರುಪ್ರಖ್ಯಂ ಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಧರ್ಮೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಸುಧಾಂಶುಮಿವ ಸಂಭೂತಂ ಸುಜ್ಞಾನೇಂದ್ರ ಸುಧಾಂಬುಧೌ ।
ಸುಧೀಸಂದೋಹ ಸಂಸೇವ್ಯಂ ಸುಧರ್ಮೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಗುಣೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಗಿರಿಯಂಪೇಟೆ, ಚಿತ್ತೂರು

ಸುಧರ್ಮೇಂದ್ರ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ಸುವಿದ್ವನ್ಮಣಿರಾಜಿತಂ ।
ಸುಮೃಷ್ಟಾನ್ನಪ್ರದಾತಾರಂ ಸುಗುಣೇಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಪ್ರಜ್ಞೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಮಾಘ ಬಹುಳ ಷಷ್ಠಿ, ನಂಜನಗೂಡು

ಸುಧಾಜಿಜ್ಞಾಸಯಾ ಸರ್ವಬುಧಾನಂದದಾಯಕಾನ್ ।
ಸುಪ್ರಜ್ಞೇಂದ್ರ ಮುನೀನ್ವಂದೇ ಸದಾ ವಿದ್ಯಾ ಗುರೂನ್ಮಮ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಕೃತೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ನಂಜನಗೂಡು

ಸುವಿದ್ವತ್ಕಮಲೋಲ್ಲಾಸ ಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಸುಗುಣಾಕರಂ ।
ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಾಸಕ್ತ ಹೃದಯಂ ಸುಕೃತೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಶೀಲೇಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಹೊಸರಿತ್ತಿ

ಸುಧಾದ್ಯಮಲಸದ್ಬೋಧಂ ಸುಕೀರ್ತಿ ವಿಲಸದ್ದಿಶಂ ।
ಸುಧೀಸಂಸ್ತುತ್ಯಸುಗುಣಂ ಸುಶೀಲೇಂದ್ರ ಗುರುಂಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುವ್ರತೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಸುಶೀಲೇಂದ್ರ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ಸುಶಾಂತ್ಯಾದಿ ಗುಣಾರ್ಣವಂ ।
ಸುಧಾ ಪ್ರವಚನಾಸಕ್ತಂ ಸುವ್ರತೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಯಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಸುಖತೀರ್ಥಮತಾಬ್ಧೀಂದು ಸುಧೀಂದ್ರಸುತ ಸೇವಕಂ ।
ಸುಧಾಪರಿಮಳಾಸಕ್ತಂ ಸುಯಮೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸುಜಯೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ, ಮಂತ್ರಾಲಯ

ಸುಯಮೀಂದ್ರ ಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಂ ಸುವಿದ್ಯಾಬೋಧಕಂ ಸದಾ ।
ಸುಮೂಲರಾಮಪೂಜಾಢ್ಯಂ ಸುಜಯೀಂದ್ರ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರು [ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು]
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾ ಗುರವಃ ಸಾಕ್ಷಾದಿಷ್ಟಂ ದೈವಂ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ।
ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಾಃ ಸಂತು ಮೇ ಜನ್ಮಜನ್ಮನಿ ॥

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ಆನೆಗೊಂದಿ

ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಕೃತಂ ಭಾಷ್ಯಂ ಆದೌ ತದ್ಭಾವ ಪೂರ್ವಕಂ ।
ಯೋವ್ಯಾಕರೋನ್ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಪದ್ಮನಾಭಾಖ್ಯ ಯೋಗಿನೇ ॥

ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ, ಹಂಪೆ

ಸ ಸೀತಾಮೂಲರಾಮಾರ್ಚಾ ಕೋಶೇ ಗಜಪತೇಃ ಸ್ಥಿತಾ ।
ಯೇನಾನೀತಾ ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಮನ್ನೃಹರಿ ಭಿಕ್ಷವೇ ॥

ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು
ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಮಣೂರು.

ಸಾಧಿತಾಖಿಲ ಸತ್‌ತತ್ತ್ವಂ ಬಾಧಿತಾಖಿಲ ದುರ್ಮತಂ ।
ಬೋಧಿತಾಖಿಲ ಸನ್ಮಾರ್ಗಂ ಮಾಧವಾಖ್ಯ ಯತಿಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಯೋ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ವಿಪಿನಂ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾಸಿನಾಚ್ಛಿನತ್ ।
ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥಾಯ ಹಂಸಿನಂ ತಂ ನಮಾಮ್ಯಹಂ ॥

ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿ, ಮಳಖೇಡ

ಯಸ್ಯ ವಾಕ್ಕಾಮಧೇನುರ್ನಃ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಾಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
ಸೇವೇ ತಂ ಜಯಯೋಗೀಂದ್ರಂ ಕಾಮಬಾಣಚ್ಛಿದಂ ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ಯರಗೋಳ

ಮಾಧ್ವದ್ ಅದ್ವೈತಾಂಧಕಾರ ಪ್ರದ್ಯೋತನಮಹರ್ನಿಶಂ ।
ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜಂ ಸುಗುರುಂ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಕರುಣಾಕರಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕವೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ, ಆನೆಗೊಂದಿ

ಶ್ರೀ ವಾಗೀಶ ತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ತದಿಗೆ, ಆನೆಗೊಂದಿ

ವಾಸುದೇವಪದದ್ವಂದ್ವವಾರಿಜಾಸಕ್ತಮಾನಸಂ ।
ಪದವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕುಶಲಂ ವಾಗೀಶ ಯತಿಮಾಶ್ರಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಯರಗೋಳ

ದ್ಯುಮಣ್ಯಭಿಜನಾಬ್ಧೀಂದು ರಾಮವ್ಯಾಸ ಪದಾರ್ಚಕಃ ।
ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುರುರ್ಭೂಯಾತ್ ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಪ್ರದಾಯಕಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಚತುರ್ಥಿ, ಯರಗೋಳ

ಯದ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮೂಲರಾಮಸ್ಯ ಪೇಟಿಕಾ ತ್ಯಕ್ತ್ವ ಭೂಮಿಕಾ ।
ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಃ ಧಿಯಂ ದದ್ಯಾತ್ ಅಷ್ಟ ಷಷ್ಟ್ಯಬ್ಧ ಪೂಜಕಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ಪಾಡ್ಯ, ಮಳಖೇಡ

ರಘುನಾಥ ಗುರುಂ ನೌಮಿ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಕರೋದ್ಭವಂ ।
ಕೂರ್ಮೋ ವರುಣ ಗಂಗೇಚ ಯಸ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಾಂ ಗತಾಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಘುವರ್ಯತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬಹುಳ ತದಿಗೆ, ಆನೆಗೊಂದಿ

ಮಹಾಪ್ರವಾಹಿನೀ ಭೀಮಾ ಯಸ್ಯ ಮಾರ್ಗಮದಾನ್ಮುದಾ ।
ರಘುವರ್ಯೋಮುದಂ ದದ್ಯಾತ್ಕಾಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕಃ ॥

ಶ್ರೀ ರಘೂತ್ತಮತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ತಿರುಕೋಯಿಲೂರು

ಭಾವಬೋಧಕೃತಂ ಸೇವೆ ರಘೂತ್ತಮ ಮಹಾಗುರುಂ ।
ಯತ್ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯಾದ್ಯಾಂ ಟಿಪ್ಪಣ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಸಂಜ್ಞಿತಾಃ ॥

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ತದಿಗೆ, ಪೆನುಕೊಂಡ

ನ ದಗ್ಧಂ ಯಸ್ಯ ಕೌಪೀನಂ ಅಗ್ನೌ ದತ್ತಮಪಿ ಸ್ಫುಟಂ ।
ಯತ್ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯಾದ್ಯಾಃ ಟಿಪ್ಪಣ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಸಂಜ್ಞಿತಾಃ ॥

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧೀಶತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿ, ಏಕಚಕ್ರ ನಗರ

ಶ್ರೀಮತ್ ಸುಧಾದ್ಭುತಾಂಬೋಧಿವಿಕ್ರೀಡನ ವಿಚಕ್ಷಣಾನ್ ।
ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾಕಾರನ್ ವಿದ್ಯಾಧೀಶ ಗುರೂನ್ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ವೇದನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ಪಂಢರಾಪುರ

ವಿದ್ಯಾಧೀಶಾಬ್ಧಿಸಂಭೂತೋ ವಿದ್ವತ್ ಕುಮುದಬಾಂಧವಃ ।
ವೇದನಿಧ್ಯಾಖ್ಯ ಚಂದ್ರೋಽಯಂ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಾನ್ ಪ್ರಯಚ್ಛತು ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವ್ರತತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಸಾಂಗ್ಲಿ

ವೇದನಿಧ್ಯಾಲವಾಲೋತ್ಥಃ ವಿದುಷಾಂ ಚಿಂತಿತಪ್ರದಃ ।
ಸತ್ಯವ್ರತಾಖ್ಯಕಲ್ಪದ್ರುಃ ಭೂಯಾದಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ಕರ್ನೂಲು

ಅನಧೀತ್ಯ ಮಹಾಭಾಷ್ಯಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ಯದನುಗ್ರಹಾತ್ ।
ವಂದೇ ತಂ ವಿಧಿನಾ ಸತ್ಯನಿಧಿಂ ಸತ್‌ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾಥತೀರ್ಥರು
ಮಾರ್ಗಶಿರ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ವೀರಚೋಳಪುರ

ಸತ್ಯನಾಥ ಗುರುಃ ಪಾತು ಯೋ ಧೀರೋ ನವಚಂದ್ರಿಕಾಂ ।
ನವಾಮೃತಂ ಗದಾತೀರ್ಥ ತಾಂಡವಾನಿ ವ್ಯಚಿಕ್ಲೃಪತ್ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾಭಿನವತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ, ನಾಚಾರಗುಡಿ

ಸತ್ಯನಾಥಾಬ್ಧಿಸಂಭೂತಃ ಸದ್ಗೋಗಣವಿಜೃಂಭಿತಃ ।
ಸತ್ಯಾಭಿನವ ತೀರ್ಥೇಂದುಃ ಸಂತಾಪಾನ್ ಹಂತು ಸಂತತಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪೂರ್ಣತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬಹುಳ ಬಿದಿಗೆ, ಕೋಲಪುರ

ಸತ್ಯಾಭಿನವದುಗ್ಧಾಬ್ಧೇಃ ಸಂಜಾತ ಸಕಲೇಷ್ಟದಃ ।
ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪೂರ್ಣತೀರ್ಥೇಂದುಃ ಸಂತಾಪಾನ್ ಹಂತು ಸಂತತಂ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಿಜಯತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ ಏಕಾದಶಿ, ಸತ್ಯವಿಜಯನಗರ

ಸತ್ಯಪೂರ್ಣಾಂಬುಧೇರ್ಜಾತೋ ವಿದ್ವಜ್ಜನವಿಜೃಂಭಿತಃ ।
ಧನೀಧ್ವಂಸೀ ತು ನಸ್ತಾಪಂ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಿಜಯೋಡುಪಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಮಾನಾಮಧುರೈ

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಿಜಯಾಂಬೋಧೇಃ ಜಾತಂ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯಾಮೃತಂ ।
ಜರಾಮೃತೀಜಂಘನೀತು ವಿಬುಧಾನಾಂ ಮುದೇ ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಬೋಧತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಪಾಡ್ಯ, ಸವಣೂರು

ನೈವೇದ್ಯಗೆ ವಿಷಂ ರಾಮೇ ವೀಕ್ಷ್ಯ ತದ್ಭುಕ್ತಿಭಾಕ್ ಗುರುಃ ।
ಯೋಽದರ್ಶಯದ್ರವಿಂ ರಾತ್ರೌ ಸತ್ಯಬೋಧೋಽಸ್ತು ಮೇ ಮುದೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಂಧತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಮಹಿಷಿ

ವಿಷ್ಣೋಃ ಪದಶ್ರಿತ್ ಗೋವ್ರಾತ್ಯೈಃ ಸ್ವಾಂತಧ್ವಾಂತ ನಿವಾರಕಃ ।
ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಂಧಸೂರ್ಯೋऽಯಂ ಭಾಸತಾಂ ನೋ ಹೃದಂಬರೆ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವರತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ, ಸಂತೆಬಿದನೂರು

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಂಧಸಿಂಧೂತ್ಥಃ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವರಚಂದ್ರಮಾಃ ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾರ್ಥಪ್ರದೋನಿತ್ಯಂ ಭೂಯಃ ಸ್ಯಾತ್ ದೃಷ್ಟಿಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಧರ್ಮತೀರ್ಥರು
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಹೊಳೆಹೊನ್ನೂರು

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವರದುಗ್ಧಾಬ್ಧೇಃ ಉತ್ಥಿತಾ ಜಗತೀತಲೆ ।
ಸುಧಾ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಖ್ಯಾ ಪಾವಯೇತ್ ಸ್ಮರತಃ ಸತಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪತೀರ್ಥರು
ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಿಮೆ, ಮೈಸೂರು

ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಬ್ಧಿ ಸಂಭೂತಃ ಚಿಂತಾಮಣಿ ವಿಜೃಂಭಿತಃ ।
ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪದ್ರುಃ ಕಲ್ಪಯೇತ್ ಕಾಮಧುಕ್ ಮಮ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಸಂತುಷ್ಟತೀರ್ಥರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಮೈಸೂರು

ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪವಾರ್ಧ್ಯುತ್ಥಃ ಸತ್ಯಸಂತುಷ್ಟಚಂದ್ರಮಾಃ ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಶೇಷ ದಾತಾ ಚ ಭಕ್ತವೃಂದಸ್ಯ ನಿತ್ಯದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪರಾಯಣತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ, ಸಂತೇಬಿದನೂರು

ಸತ್ಯಸಂತುಷ್ಟವಾರಾಶೇಃ ಜಾತಃ ಸತ್ಯಪರಾಯಣಃ ।
ಚಿಂತಾಮಣಿಃ ಸದಾ ಭೂಯಾತ್ ಸತಾಂ ಚಿಂತಿತ ಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಕಾಮತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಷಷ್ಠಿ, ಆತಕೂರು

ಸತ್ಯಪರಾಯಣ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧೇಃ ಸಂಜಾತಾ ಕೀರ್ತಿಕಾಮದಾ ।
ಕಾಮಧೇನುಃ ಸತ್ಯಕಾಮಾನಾಮ್ನೀಭೂಯಾತ್ ಸತಾಂ ಮುದೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯೇಷ್ಟತೀರ್ಥರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ಆತಕೂರು

ಸತ್ಯಕಾಮಾರ್ಣವೋದ್ಭೂತಃ ಶ್ರೀಮತ್ಸತ್ಯೇಷ್ಟ ಸದ್ಗುರುಃ ।
ಸತಾಂ ಚಿಂತಾಮಣಿರಿವ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದೋಭುವಿ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ, ಚಿತ್ತಾಪುರ

ಸತ್ಯೇಷ್ಟಾರ್ಯ ಸಂನ್ಯಾಥಾದುದ್ಭೂತೋಽದ್ಭುತ ದರ್ಶನಃ ।
ನಾಶಯೇತ್ ಹೃದಯಧ್ವಾಂತಂ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮ ಕೌಸ್ತುಭಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವೀರತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ, ಕೊರ್ಲಹಳ್ಳಿ.

ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧೇಃ ಸಂಜಾತಃ ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಿಕಾಃ ।
ಸಂತಾಪಂ ಹರತು ಶ್ರೀರಮಾನ್ ಸತ್ಯವೀರೇಂದುರಂಜಸಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಧೀರತೀರ್ಥರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಬಹುಳ ನವಮಿ, ಆತಕೂರು

ಸತ್ಯವೀರಾಲವಾಲೋತ್ಥಃ ವಿದುಷಾಂ ಚಿಂತಿತಪ್ರದಃ ।
ಸತ್ಯಧೀರಾಖ್ಯಕಲ್ಪದ್ರುಃ ಭೂಯಾದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ತೀರ್ಥರು
ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ, ರಾಜಮಹೇಂದ್ರಿ

ಸತ್ಯಧೀರಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಃ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಸಾಗರಃ ।
ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾಖ್ಯ ತರಣಿಃ ಸ್ವಾಂತಧ್ವಾಂತಂ ನಿಕೃಂತತು ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಧ್ಯಾನತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ, ಪಂಢರಾಪುರ

ಆಸೇತೋರಾತುಷಾರಾದ್ರೇಃ ಯೋದಿಶೋಜಿತವಾನ್ಮುಹುಃ ।
ಸತ್ಯಧ್ಯಾನ ಗುರುಃ ಪಾತು ಯತೀಂದ್ರೈರಪ್ಯುಪಾಸಿತಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞತೀರ್ಥರು
ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ, ಆತಕೂರು

ಪ್ರಾವೋಚದ್ಯೋಽಧಿಕಂ ನ್ಯಾಯಸುಧಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥಚಂದ್ರಿಕಾಂ ।
ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞಗುರುರ್ದದ್ಯಾತ್ ಪ್ರಜ್ಞಾಂವೈದಾಂತಕೀಂ ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾಭಿಜ್ಞತೀರ್ಥರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ರಾಣೆಬೆನ್ನೂರು

ವೆಂಕಟೇಶಾದ್ರಿಮಾರಭ್ಯಸೇತುಂತೋತಾದ್ರಿಪೂರ್ವಕಾನ್ ।
ಗತ್ವಾ ದಿಗ್ವಿಜಯೇ ಪಾತು ಸತ್ಯಾಭಿಜ್ಞಗುರೂತ್ತಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಪ್ರಮೋದ ತೀರ್ಥರು
ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ, ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲೂರು

ಸತ್ಯಾಭಿಜ್ಞಕರಾಬ್ಜೋತ್ಥಾನ್ ಪಂಚಾಶದ್ವರ್ಷ ಪೂಜಕಾನ್ ।
ಸತ್ಯಪ್ರಮೋದತೀರ್ಥಾರ್ಯಾನ್ ನೈಮಿ ನ್ಯಾಯಸುಧಾರತಾನ್ ॥

ಇತರ ಮಹನೀಯರ ಆರಾಧನೆಗಳು

ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜತೀರ್ಥರು
ಸಶರೀರ ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರವೇಶ, ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ತದಿಗೆ, ಸೋಂದಾ.

ಕಾಮಧೇನುರ್ಯಥಾ ಪೂರ್ವಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ ಫಲಪ್ರದಾ ।
ತಥಾಕಲೌ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಪಾದೋಽಭೀಷ್ಟದಃ ಸದಾ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರು (ಅಡವೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು)
ಮಾಘ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿ, ಮಾದಿನೂರು

ಯಸ್ಯ ಪ್ರಚಂಡ ತಪಸಾ ಶ್ರುತಿಗೀತ ವೃತ್ತ-
ಸ್ತುಷ್ಟೋ ಹರಿಃ ಕಿಲವಶಂ ವದತಾಮವಾಪ ।
ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವ ಸನ್ಮತಪಯೋನಿಧಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಃ
ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥ ಮುನಿರಾಣ್ಮುದಮಾತನೋತು ॥

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತತ್ತ್ವಜ್ಞರು (ಐಜೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು)
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ನವಮಿ, ವೇಣೀಸೋಮಪುರ

ಪ್ರಕಟೀಕೃತ ಟೀಕೋಕ್ತಿ ಮರ್ಕಟೀಕೃತ ಮಾಯಿರಾಟ್ ।
ಚಕ್ರ್ಯಾತಾತ್ ವ್ಯಾಸತತ್ವಜ್ಞ ಮಸ್ಕರೀಂದ್ರಃ ಕೃಪಾಂ ಮಯಿ ॥

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಒಡೆಯರು
ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಚಮಿ, ನವವೃಂದಾವನ

ತುಂಗಭದ್ರಾ ತಟಸ್ತೀರೇ ಚರಂತಂ ದುಶ್ಚರಂ ತಪಃ ।
ವಂದೇ ಗೋವಿಂದತೀರ್ಥಾಖ್ಯಂ ಮುನಿಂ ಜ್ಞಾನಸಮೃದ್ಧಯೇ ॥

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಒಡೆಯರು
ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪತ್

ಆದೌ ಪೂರ್ಣಾದ್ಯ ವಿಪ್ರೋವ್ಯಹಿ ಗಿರಿಮಣೇನುಗ್ರಹಾದ್ಧಾಸನಾಮಾ ।
ವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣಾರ್ಯತೀರ್ಥಾದ್ಯತಿ ವರವಪುಷಃ ಖ್ಯಾತ ಗೋಪಾಲದಾಸಃ ॥

ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರು
ಪುಷ್ಯ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಹಂಪೆ

ಮನ್ಮನೋಭೀಷ್ಟವರದಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಂ ।
ಪುರಂದರಗುರುಂ ವಂದೇ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠಂ ದಯಾನಿಧಿಂ ॥

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು
ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ, ಚಿಪ್ಪಗಿರಿ

ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಚ್ಛೇದಂ ಬುದ್ಧಿಸಂಪತ್ ಪ್ರದಾಯಕಂ ।
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಮಲಂ ಶಾಂತಂ ವಿಜಯಾಖ್ಯ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು
ಪುಷ್ಯ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ, ಉತ್ತನೂರು

ಆಗತಾದಿ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಂ ಆಗಮಾರ್ಥವಿಶಾರದಂ ।
ತ್ಯಾಗಭೋಗ ಸಮಾಯುಕ್ತಂ ಭಾಗಣ್ಣಾರ್ಯ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಮೊದಲಕಲ್ಲು ಶ್ರೀ ಶೇಷದಾಸರು
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮಿ, ಮೊದಲಕಲ್

ಶ್ರೀಶಾಂಘ್ರಿ ಸೇವಿತಂ ನಿತ್ಯಂ ಭೂಸುರಾಂಘ್ರಿ ಕುಲೋದ್ಭವಂ ।
ವಾಸಮಾದಿಶಿಲಾಕ್ಷೇತ್ರೇ ಶೇಷದಾಸಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ನವಮಿ, ಮಾನವಿ

ಜಲಜೇಷ್ಠ ನಿಭಾಕಾರಂ ಜಗದೀಶ ಪದಾಶ್ರಯಂ ।
ಜಗತೀತಲವಿಖ್ಯಾತಂ ಜಗನ್ನಾಥ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಶ್ರೀ ಮೋಹನ ದಾಸರು
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ, ಚಿಪ್ಪಗಿರಿ

ಮೋಹ ಭಯ ದುಃಖಾದಿ ದೂರಂ ಲೋಹ ಲೋಷ್ಟ ಸಮೇಕ್ಷಣಮ್ ।
ಮಾಹಿತಾಂಘ್ರಿ ಸರೋಜಭೃಂಗಂ ಮೋಹನಾರ್ಯ ಗುರುಂ ಭಜೇ ॥

ಉಪಸ್ಥಿತ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ ಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನಿಧಿತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ : ಅಕ್ಷಯ ಸಂವತ್ಸರ ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ದ್ವಿತೀಯ 17-3-1987
ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ವನಾಮ : ಶ್ರೀ ಭೀಮಸೇನಾಚಾರ್ಯರು
ಜನನ ದುಂದುಭಿ ಸಂವತ್ಸರ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ 22-11-1922

ಸೋಸಲೆ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಠ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ : ಶ್ರಾವಣ ಕೃಷ್ಣ ನವಮಿ 26-8-1997
ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ವನಾಮ : ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥಾಚಾರ್ಯರು
ಜನನ 14-10-1923

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸುಶಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ : ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ಥಿ

ಶ್ರೀ ಕುಂದಾಪುರ ವ್ಯಾಸರಾಜ ಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂದ್ರತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ : ನಳ ಸಂವತ್ಸರ ಆಷಾಢ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯ 30-6-1976
ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ವನಾಮ: ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಚಾರ್ಯರು
ಜನನ : ವ್ಯಯ ಸಂವತ್ಸರ ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ 9-9-1946
ವೇದಾಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ, ಮಾರ್ಗಶಿರ ಬಹುಳ ತೃತೀಯ (1986)

ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರ ಮಠ (ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಮಠ)

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನಶೂರ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ವನಾಮ : ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು
ಆಶ್ರಮ : ಧಾತೃ ಸಂವತ್ಸರ ಆಶ್ವಯುಜ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪತ್ (13-10-1996)

ಶ್ರೀ ಉತ್ತರಾದಿಮಠ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾತ್ಮತೀರ್ಥರು
ಆಶ್ರಮ: ಧಾತೃ ಸಂವತ್ಸರ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಷಷ್ಠಿ 24-4-1996
ಆಶ್ರಮ ಪೂರ್ವನಾಮ : ಶ್ರೀ ಗುತ್ತಲ್ ಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರು

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲದೆ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ವಿಳಾಸಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೆಚ್.ಪಿ. ಶ್ರೀಶಮೂರ್ತಿ,
ಆನಂದ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 25 ಗಾಂಧಿಬಜಾರ್
ಬಸವನಗುಡಿ, **ಬೆಂಗಳೂರು-560 004.**

ಸಿ.ಆರ್. ಲಲಿತಮ್ಮ
"ಕಾವೇರಿ", ಹಳೆನಂಬರು 19, ಹೊಸನಂಬರು 33/1
ಸನ್ನಿಧಿರಸ್ತೆ, ಬಸವನಗುಡಿ, **ಬೆಂಗಳೂರು-560 004.**

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ಟೋರ್ಸ್
19/1, 10ನೇ ಕ್ರಾಸ್ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ
ರಾಮದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನ,
ಮಾಡಲ್ ಹೌಸ್ ಬೀದಿ, ಬಸವನಗುಡಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 004.

ವಂದನಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್
24/1, 4ನೇ ಮೈನ್, 9ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಎನ್.ಆರ್. ಕಾಲೋನಿ, **ಬೆಂಗಳೂರು-560 019.**
ದೂರವಾಣಿ : 625826

ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.